Digitized by Google

JOSEPHI

GENESII

LIBRI QUATUOR.

Digitized by Google

JOSEPHI

GENESII

DE REBUS

CONSTANTINOPOLITANIS

A LEONE ARMENIO

AD

BASILIUM MACEDONEM

LIBRI QUATUOR

Nunc primum editi.

VENETIIS,

Typis Jo. BAPTISTÆ PASQUALI.

M. DCC. XXXIII.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORI CANDIDO
S.

ABSOLUTIS *viginti & duobus Hiſtoriæ Byzantinæ Tomis, quibus Pariſienſis Editio conſtat; ecce Tibi, Candide Lector, vigeſimum tertium Supplementorum Volumen, quo Veneta Editio hæc mea, ſi minus Regiæ Typorum elegantia præſtare poterit, numero certe præſtabit. Initio ſtatim Voluminis Catalogum omnium Operum in eo contentorum habes, ut uno intuitu, quæ & quanta additamenti loco tibi proponantur legenda, deprehendas. De ſingulis quibuſque Operibus, deque eorum Auctoribus nihil eſt quod ego dicam; cum hanc Spartam ornarint vel primi Editores, vel Interpretes. Unum, de quo præfarer, reſtat MS. Opus Joſephi Geneſii de Rebus Conſtantinopolitanis a Leone Armenio ad Baſilium Macedonem continuatum, quod in tui gratiam nunc primum publica luce fruitur, Eruditorum manibus terendum. Auctor hic Leonis ſapientiſſimi Imperatoris ætate floruit, ejuſque Filii Conſtantini Porphyrogeniti juſſu videtur hiſtoriam hanc conſcripſiſſe: de quo etiam, ubi ſeſe obtulit occaſio, magna loquitur, & prædicat. Ejuſdem Conſtantini juſſu concinnata fuit Chronographia poſt Theophanem, quam Tomo decimo ſexto habes; aliquanto tamen prius hæc Geneſii hiſtoria, de cujus ſtylo nec eleganti, & obſcuro paſſim, etiam me tacente, cognoſces. Latuit adhuc hoc Opus inter MM.SS. Bibliothecæ eruditiſſimi Domini Joannis BurKardi MencKenii, qui nuper fato literis inimico vivere deſiit, quique dum viveret, qua præditus erat humanitate, tranſcribendum dedit, ut novo beneficio præclara ejus in rempublicam literariam merita magis eluceſcerent. Novi, Lector, opus hoc propter ſermonis vitia expectationi tuæ minime reſponſurum, at illud inſuper certum exploratumque habeo, te nihilo minus fidem meam probaturum, qui promiſſis religioſe ſteti, tibique gratificandi ſtudio ductus impenſis non peperci, ut rem novam dono tibi darem. Vale.*

CATALOGUS OPERUM

quæ hoc Tomo continentur.

JOſephi Geneſii de rebus Conſtantinopolitanis libri quatuor cum Notis.

Georgii Phranzæ Protoveſtiarii Chronicon cum notis Jacobi Pontani Societatis Jeſu.

Epiſtola Georgii Trapezuntii ad Jo: Palæologum Imp.

Joannis Antiocheni cognomento Malalæ Chronographia, Edmundo Chilmeado Interprete.

Joannis Antiocheni Chronographiæ pars altera de Imperatoribus Chriſtianis, eodem Interprete.

Richardi Bentleii Epiſtola ad Cl. Vir. Joannem Millium S. T. P. cum indice rerum memorabilium & Scriptorum qui in ea emendantur.

Opuſcula Græca & Latina vetuſtiora, ac recentiora edita a Leone Allatio, & ejuſdem Allatii in ea Præfatiuncula.

Joannes Phocas de locis Antiochiam inter & Hieroſolymam, necnon Syriæ Phœniciæ & Palæſtinæ.

Epiphanii Hagiopolitæ Syria, & Urbs ſancta.

Perdiccæ Epheſii Hieroſolyma.

Anonymus de locis Hieroſolymitanis.

Eugeſippus de diſtantiis locorum Terræ Sanctæ.

Villebrandi ab Oldenborg Itinerarium.

Leo Allatius de Solea Veteris Eccleſiæ.

Idem de Liturgia S. Jacobi.

Idem pro Græcorum Communione ſub ſpecie unica.

Idem de Lignis Sanctæ Crucis.

Rituale vetus Cophtitarum, Latine redditum ab Athanaſio Kirchetio.

Conradi Marpurgici S. Eliſabeth, vidua Thuringiæ Landgravia.

Gabriel Sionita de nonnullis ritibus Maronitarum.

Joannes Anagnoſta de extremo Theſſalonicenſi excidio, Leone Allatio Interprete.

Joannis Anagnoſtæ Monodia de excidio Urbis Theſſalonicæ eodem Allatio interprete.

Theodorus Gaza de Origine Turcarum, Leone Allatio Interprete.

Melchior Inchoferus de Eunuchiſmo.

Leo Allatius de commenticia Papiſſa.

Lucas Holſtenius de Abaſſinorum communione ſub unica ſpecie.

Idem de Sabbathio flumine.

Anonymus de flumine eodem.

Digitized by Google

NOI REFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOA.

HAvendo veduto per la Fede di reviſione, & Approbatione del P. *Fr. Tomaſo Maria Gennari Inquiſitore* nel Libro intitolato *Tomo XXIII. Geneſii opera, Phranzæ, Jo. Malalæ & Allatii opuſcula*, non v'eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica; & parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Principi, & buoni coſtumi, concedemo Licenza a *Gio: Battiſta Paſquali Stampatore*, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, & preſentando le ſolite copie alle Pubbliche Librarie di Venetia, & di Padoa.

Dat. 22. Agoſto 1733.

{ Gio: Franceſco Moroſini Kav. Ref.
{ Pietro Grimani Kav. Proc. Ref.

Agoſtino Gadald. Secr.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞ
ΑΜΑΛΗΚ ΛΕΟΝΤΟΣ.
Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ
IMPERIORUM
DE
LEONE AMALEKITA.
LIBER PRIMUS.

Τὴν ἐξ ἱστορίας τελέσας βίβλον, ὡς ἐκέλευσας, A
(*) Αὐτοκράτωρ, μελέταις ϗ καμάτοις μεγάλοις,
1 ἰδ (1) σοι δῶρον ἔθηκα. ὅπως ἐγνωσμένον εἴη ἐκ φι-
λοδεσποτείας συντεθὲν ὑπὸ πόθου. Προοίμιον.
Η τῶν πάλαι πεπονημένων ἀνάληψις μεγίστην ὄντως
2 ὠφέλειαν παρεχοῦσα, τοὺς ἐπειλημμένους (2) αὐτῆς πρὸς
γραφὴν αὐτῶν ἀνεγείρει. Ὅθεν κἀγὼ νῦν τὴν περὶ τού-
των γραφικὴν σπουδὴν πολυτρόπως ἀνῃρημένος, ἔκ τε
3 τῶν τότε βεβιωκότων ϗ ἁμῶς γέπως (3) εἰδότων, ἔκ τε
φήμης δεῦθεν δραμούσης ἐκπεπεισμένος, εἰς τόνδε τὸν ἀ-
4 γῶνα παρώρμημαι. (4) τὸ μὲν, εἴ πως πρός τι λυ-
5 σιτελὲς τοῖς μετέπειτα διοφθείη· τὸ δὲ, ϗ ἐμαυτῷ (5)
τοῦτο καρπώσοιμι. ἅτε ταῦτά γε ϗ διανῦσαι προστε-
ταγμένος πρὸς Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοκράτορος· ἄλλως τε B
φιλοκάλου τὴν φύσιν ϗ τὴν προαίρεσιν, ϗ τῶν πώποτε
βασιλέων λογιωτάτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ πανσόφου, ἀειμνή-
στου ἄνακτος. ὡς ἂν τὰ μὴ παραδεδομένα βίβλῳ τῇ ἱ-
στορικῇ, ἀπὸ τῆς κατὰ δυσσέβειαν θρασυβλαβοῦς Λέοντος βα-
σιλείας τοῦ ἐξ Ἀμαλὴκ, ϗ καθεξῆς ἀναγράψομαι.
Ἐν ἔτει β βασιλείας Μιχαὴλ γαμβροῦ Νικηφόρου τοῦ
βασιλέως, κοσμικῆς δὲ κτίσεως ,ϛτκβ, ἰνδικτιῶνος ζ,
6 ἐπισυμβάσης (6) ἥττης Ῥωμαίοις παρὰ Κρούμμου τοῦ ἀρ-

Posteaquam abſolvi librum hiſtoriæ ut juſſeras Imperator curis & laboribus magnis; —— *Tibi dedico donum*. Ut intelligatur ex amore erga Dominum compoſitum ac deſiderio. DEDICATIO.

Rerum olim geſtarum memoria maximam revera utilitatem afferens, ad ſcribendum excitat illos qui ea attingunt. Quare & ego nunc ſcribendi in me ſtudio de his, diverſimode ſuſcepto, cum ex hominibus qui tunc vixerunt, quodammodo gnaris, tum ex vagante fama edoctus, ad hoc certamen deſcendi. Partim ſi poſſem ad utilitatem aliquam a poſteris cognoſci; partim ut mihi ipſi hunc fructum caperem, utpote hæc etiam adminiſtrare juſſus a Conſtantino Imperatore, cum omnis elegantiæ ſtudioſo natura & inſtituto, cum Imperatorum quotquot unquam fuere doctiſſimo, Filio Leonis illius ſapientiſſimi ſemper memorandi Imperatoris, ut ea quæ nondum eſſent tradita libro hiſtorico inde ab inſanientis in impietate Leonis imperio, illius Amalekitæ, & deinceps, perſcriberem.

Anno ſecundo imperii Michaelis generi Nicephori, a mundo autem condito, ſexies milleſimo trecenteſimo vi-

* Ejuſdem Conſt. Porph. juſſu ſcripta & Chronographia poſt Theophanem. Sed hic noſter aliquanto prius ſcripſiſſe videtur.
Joſ. Gen.

ceſimo ſecundo, Indictione ſeptima poſt illatam cladem Romanis a Crummo ſupremo duce Bulgarorum, Leone tunc præfecto Orientalibus, qui in conflictu belli non adfuerat, ſed pravo conſilio receſſerat cum ſua legione, occaſionem obſervans invadendi imperii; fugere Imperator Michael inde compellitur cum reliquo adhuc ſibi populo. Ut vero nonnulli ajunt, ſolus Leo una quadam parte aggreſſus Bulgaros ſtrenue depugnaverat, ut hinc maximam reportaret gloriam. At Imperator ad revertendum iter ingreſſus eſt, ſubditos plurimum culpans quod non curaſſent ſcriptum jusjurandum, ſed abierint in diſſidia, ex quibus clades exiſtunt: juſſo Leone cum ſuo exercitu extra urbem excubare, quia ipſe pro parte ſua Bulgaris ſuperior fuiſſet: ne iſti jam de Romanis paucitatis & fugacitatis opinionem nimiam conciperent. Unde factum ut militaris multitudo accuſaret Imperatoris ſimplicitatem, ac nimis remiſſum eum judicaſſet, ducemque Leonem una voce ad imperium eligeret. Illo autem profunda ſollicitudine ſeſe contrahente ad famam electionis, ut olim in ponte Julius Cæſar, Michael Amorienſis occiſurum affirmavit niſi in eam conſentiat. ac ſolummodo conſenſum ejus expetebat: introitum vero in urbem & in ipſam regiam facilem ſe facturum promiſit. quod & reipſa præſtitum, ab ipſo & exercitu. Sed priuſquam hæc agerentur, cum jam Imperator Michael acceſſiſſet ad urbem occurrit ei vir quidam ex nobilibus, mœnium curam ſibi concreditam habens, e familia Exabuliorum, conſuetis officiis erga Imperatorem defungens ac ſuper calamitate condolens: quærebatque, quis ex ducibus eſſet relictus in exercitu. Tum ille, Leo, inquit, primo (*a*) themati præfectus; vir induſtrius & juſtitiæ addictus. At ille negavit eſſe conſultum ut is ſolus ei rei præſit abſque aliquo Imperatoris intimo miniſtro. Ceterum Imperator nihil adverſi ſuſpicans, etiam rationes quaſdam Exabulio proponebat, quaſi nunquam tyrannidem eſſet affectaturus Leo. Abibat igitur Imperator in regiam. Hæc multo poſt Leo Imperator declaratus nunciabatur.

Eam rem ægre ferente Michaele Imperatore, ſuadebant ei quidam ut omnibus modis tyranno firmiter ſeſe opponeret. At ille cum eſſet placidi animi, nec ſanguine gauderet, arcebat omnes cæde, dei mandato æqua mente acquieſcens. adeo ut etiam quendam ex domeſtico miniſterio, Exarchontem, mitteret ad Leonem cum inſignibus Imperatoriis, hortareturque ſenatum obviam ei ire. ne ulla ſanguinis chriſtiani gutta effunderetur ſui cauſa. Qua uxor ejus Procopia invidiæ ſtimulis agitata, fertur (*b*) dixiſſe: Indignum ſane ſi tyranni uxor induat modiolum, Barcam eam nominans. At ille prudenti ſermone eam refutans dixit: Bonum eſt Domini voluntatem ſequi ea quæ fiunt. Porro cum jam tyrannus perveniſſet per auream por-

A χηγῶν, (6) Λέοντος τοῦ τηνικαῦτα στρατηγοῦντος τῶν 6
ἀνατολικῶν, μὴ τῇ συμπλοκῇ τοῦ πολέμου περιτυχόντος,
ἀλλὰ σκαιοβούλως ὑποχωρήσαντος (7) σὺν τῷ ὑπ' αὐ- 7
τὸν τάγματι, καιροφυλακτοῦντος τὴν τῆς βασιλείας ἐπί-
θεσιν· φυγὰς ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἐντεῦθεν καθίσταται
σὺν τῷ περιλειφθέντι αὐτῷ λαῷ. ὡς δέ τινες ἔφησαν (8) 8
ὅτι μόνος ὁ Λέων καθ' ἕν τι μέρος προσβαλὼν Βουλγά-
ροις, γενναίως κατηγωνίζετο, ὡς ἐντεῦθεν μέγιστον ἀ-
ποίσασθαι κλέος. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς ὑποστροφὴν
τρίβον ἐστείχει, τῶν ὑπηκόων πλεῖστα καταιτιώμενος,
ὡς μὴ παρρησιασάντων τῶν ἐγγράφων ὅρκων αὐτῶν, ἀλλὰ
προσχωρούντων εἰς διαστάσεις, ἐξ ὧν ἧτται συμβαίνουσι,
προστάξας τῷ Λέοντι μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματος ἔξω
B προσεδρεύειν τῆς πόλεως, διὰ τὴν μερικὴν αὐτοῦ πρὸς Βουλ-
γάρους καθυπερτέρησιν· (9) εἰς τὸ μὴ τούτους ὀλιγαν- 9
δρίας καὶ φυγαδείας ῥωμαϊκῆς τοῦ λοιποῦ ὑφορᾶσθαι.
(10) ἀφ' ὧν ὁ στρατιωτικὸς σύλλογος κατελοιδόρει τοῦ βα- 10
σιλέως ἀφέλειαν, καὶ ἄλυτον τοῦτον ἐψηφίζετο· καὶ τὸν
στρατηγὸν Λέοντα συμφώνως εἰς βασιλέα προὐβάλλετο. τοῦ
δὲ ἀχλυώδει ἀγωνίᾳ καὶ πολλῇ συμπεσόντος πρὸς (11) 11
λόγον τῆς ἀναρρήσεως, (12) καθώσπερ καὶ γέφυραν (13) 12
Γαΐου τοῦ Καίσαρος, Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου ἀναίρεσιν 13
τούτου διεμαρτύρατο, εἰ μὴ ταύτῃ κατάθοιτο· καὶ τὴν μὲν
κατάθεσιν αὐτοῦ μόνον ἀπῄτει, τὴν δὲ μέχρι τῆς πόλεως
καὶ αὐτῶν τῶν βασιλείων εἴσοδον ποιῆσαι ῥᾳδίαν ὑπέσχετο·
ὅτις εἰς ἔργον παρ' αὐτοῦ τοῦ στρατεύματος τετελείωτο.
C πρὸ δέ γε τούτων. (14) γενομένῳ τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ 14
πλησίον τῆς πόλεως συναντᾷ τούτῳ ἀνήρ τις τῶν ἐπισή-
μων, (15) ὃ τῶν τειχῶν κηδεμονίαν πεπιστευμένος, τῶν 15
Ἐξαβουλίων ἐκ γένους, ἀφοσιῶν τὰ ἔθιμα βασιλεῖ, καὶ τῷ
δυστυχήματι συναλγούμενος, ἐπυνθάνετό γε, (16) τίς ἂν 16
εἴη, ὦ δέσποτα, τῶν στρατηγούντων ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ στρα-
τῷ; ὁ δέ φησι, Λέων ὁ τοῦ α θέματος ἐξηγούμενος· ἀ-
νὴρ ἀγχίνους καὶ εὐθύτητος ἐξεχόμενος. ὁ δὲ ἀντέφη. οὐ
λυσιτελὲς εἶναι εἰ μόνος τοῦ τοιούτου καθηγοῖτο, δίχα τι-
νὸς τῶν σῶν οἰκείων ὑπηρετῶν. τοῦ δὲ βασιλέως οὐδὲν τῶν
ἐναντίων ὑφορωμένου, (17) ἀπολογισμοί τινες παρ' αὐ- 17
τοῦ τῷ Ἐξαβουλίῳ προτίθεντο, ὡς μὴ τυραννήσοντος ποτὲ
βουληθησομένου τοῦ Λέοντος.

D

Ἀπῄει τοιγαροῦν ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς τὰ βασίλεια οὐ
μετὰ πολύ, (18) καὶ ἡ τοῦ τυράννου Λέοντος ἀνάρρησις διηγ- 18
γέλλετο. πρὸς τοῦτο τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ δυσχεραίνον-
τος, παρῄνουν τινὲς αὐτῷ πᾶσι τρόποις τῷ τυράννῳ στεῤ-
ῥῶς ἀντιτάξασθαι. ὁ δὲ γαλήνιος ὢν τῇ γνώμῃ, καὶ οὐχ
αἱμοχαρὴς τὴν προαίρεσιν, ἀπεῖργε πάσης μιαιφονίας,
τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι εὐγνωμόνως ἐπικλινόμενος· καὶ
τοσοῦτον, ὥστε καί τινα τῆς κατοικιδίου θεραπείας αὐτοῦ
(19) τὸν ἐξάρχοντα στεῖλαι πρὸς Λέοντα μετὰ καὶ (20) βα- 19
σιλικῶν συμβόλων, (21) προτρέψαι τε καὶ τὴν σύγκλη- 20
τον ἀπελθεῖν πρὸς τὴν τούτου ἀπάντησιν· ὡς μή τινα ῥα- 21
νίδα χριστιανικοῦ αἵματος ἐκχυθῆναι αὐτοῦ ἕνεκα. ἐφ' ὅτῳ
E τὴν ἑαυτοῦ (22) γαμετὴν Προκοπίαν ζηλοτυπήσασαν, 22
τοιοῦτον εἰπεῖν. Δεινόν γε δεινόν, ἐὰν ἡ τοῦ τυράννου σύζυγος
Λέοντος περιβάλοι τὸν μοδίολον. Βάρκαν αὐτὴν ὀνομά-
σασα. (23) ὁ δὲ ταύτην φρονίμοις λόγοις ἀποκρουσάμε- 23
νος, εἴρηκε. Καλὸν τῇ τοῦ Κυρίου βουλήσει συνάπτεσθαι

a In Græco ſcriptum α nota numerali. apparet primum thema fuiſſe τὸ ἀνατολικὸν Orientale. nam p. 6. dicebatur orientalibus præfectus.

b In Græco deeſt λέγεται, quod habetur in continuat. p. 22. B. ubi de eadem re.

24 τὰ γινόμενα. (24) Τοῦ δὲ τυράννου καταλαβόντος διὰ A
τῆς χρυσῆς πύλης τὸν τοῦ προδρόμου ναὸν, ὃν ἐδείματο
Στούδιος, πολλοὶ τῆς γερουσίας, ὁ καὶ σχεδὸν ἅπαντες
προσίενται αὐτῷ· ὃν καὶ δορυφοροῦντες μετὰ τοῦ συνεπο-
25 μένου ὄχλου, τοῖς βασιλείοις ἀπήγαγον. καὶ δὲ εἴσω (25)
26 καὶ πρὸ τῆς χαλκηλάτου ἐπιστὰς πυλῶν, ἐπὶ τῷ (26)
27 κατ' ἐπιφάνειαν κυκλικῷ τε καὶ περιπορφύρῳ, (27) εὐ-
χὴν χαριστήριον ἀποδώσων τῷ ἐκεῖσε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
εἰκονίσματι, ἐκδιδύσκεται τὴν ἐσθῆτα ἣν ἐπεβέβλητο, ἐν
28 δυσὶ ῥοδοειδέσι χροιαῖς ἀετίζουσαν, (28) ἣν κολόβιον τῇ
ἐγχωρίῳ ῥήσει προσονομάζουσι. καὶ ταύτην ἀνειμένην ζω-
στῆρος κατὰ τὸ ἔκπαλαι τηρηθὲν ἔθος, τοῖς στρατηλάταις,
καὶ Μιχαὴλ, τῶν αὐτοῦ ἱπποκόμων πρωτάρχῳ, περι-
φανῶς ἐπιδίδωσι. τοῦ δὲ ταύτην ἐξ αὐτῆς ἀναβαλλο- B
μένου, εἰς οἰωνὸν μετὰ Λέοντα βασιλείας ἐπιβάσεως
τοῖς εἰδόσι λελόγιστο. Περὶ δέ τινα τοῦ παλατίου χῶ-
ρον οὗ ἐπώνυμον τὰ σκύλλα, ὁ Μιχαὴλ τῆς ἐσθῆτος τοῦ
29 Λέοντος τὸ ἄκρον ἐπιβάτει καθύβρισεν, (29) εἴτε ἐκ
προπετείας τοῦτο καταπραξάμενος, εἴτε τῆς ἄνω προνοί-
ας τὸ μέλλον προχαραττούσης· ἐν συναισθήσει δὲ τού-
του Λέων γενόμενος, νεωτερισμόν τινα παρ' αὐτοῦ ἔσε-
30 σθαι (30) ἑαυτὸν οἰωνίσατο. καὶ δὲ τοῖς εἴσω τῶν βασι-
λείων χωρήσαντος Λέοντος, εὐθέως τὰς τρίχας κειρά-
31 μενοι Μιχαὴλ (31) τε καὶ ἡ τούτου γε σύνευνος σὺν παι-
32 σὶν, ἱκέται ἐλεεινοὶ (32) τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τῆς ὑπερα-
33 γίας Θεοτόκου, ὃς φάρος κατονομάζεται, (33) δείκνυν-
34 ται, (34) εὐμενείας τινὸς ἀξιοῦντες τυχεῖν. ὁ δὲ τῇ C
δυσωπήσει ἐπιπειθὴς γεγονὼς, ἄνεσιν ζωῆς αὐτοῖς ἐδι-
καίωσε. πέμπει τε τὸν Μιχαὴλ ἔν τινι φροντιστηρίῳ δια-
35 τελεῖν τῷ μονήρει βίῳ συμφορασάμενον. (35) ᾧ κατ'
ἔτος χρυσοῦ δωρεὰν κατά τινα προθεσμίαν ἐδαψιλεύετο.
τὴν δὲ γαμετὴν καὶ τὰ τέκνα τούτου διέστησεν. ἐξ ὧν τὸν
36 Ἰγνάτιον (36) εὐνουχίᾳ κατέκρινεν. Ὡς δὲ τῆς βασιλείας
37 ἡνιῶν ὁ Λέων ἐδράξατο, τὰ μεμηνυμένα (37) Βαρδανίῳ
τῷ πατρικίῳ, ᾧ Τοῦρκος ἐπίκλησις, περὶ αὐτοῦ, εἰς
38 φῶς διανίκυπτεν. (38) οὗτος γοῦν ὁ Βαρδάνιος ὅτε τοῦ
39 τῆς ἀνατολῆς ἐξηγεῖτο θέματος, βασιλειῶν (39) ἄγαν
διὰ φροντίδος ἐν ἑαυτῷ εἶχεν ἐπίθεσιν, ὥστε τῆς βασι-
λείας ἐπιλαμβάνεσθαι. ὅθεν τούτου μοναχῷ τῷ ἐπει-
40 λημμένῳ (40) προγνώσεως προσανατίθεται, τὴν δια- D
τριβὴν ποιουμένῳ πρός τινα χῶρον τοῦ Φιλομηλίου,
41 (41) συνίστορα τοῦ τοιούτου βουλεύματος κεκτημένος τὸν Λέον-
42 τα, (42) ἄνδρα πολλοῖς ἐμπρέψαντα γενναιότητος προ-
43 τερήμασιν. ἀνδρικὸν τὴν ὄψιν καὶ βλοσυρωπὸν (43) τὸ κατά-
44 στημα, μεσήλικα καὶ εὐόμιλον· (44) ἐκτραφέντα τε τῷ αὐ-
45 τοῦ θέματος ἐπί τινι τόπῳ Πίδραις (45) προσονομαζομέ-
νῳ· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Μιχαὴλ τὸν ἐξ Ἀμορίου τυγχάνον-
46 τα, ᾧ τῆς γλώττης (46) παράσημον ἐγεγένητο· μεθ' ὧν
καὶ Θωμᾶν τὸν ἀπὸ λίμνης Γαζούρου, καὶ αὐτὸν ἐξ Ἀρμε-
νίων τὸ γένος κατάγοντα· ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνδρεῖον καὶ πο-
λυπραγμονέστατον. Τοῦ οὖν Βαρδανίου προσιόντος γε τῷ
47 μονάζοντι, πάντα πρὸς αὐτοῦ (47) τὰ τῆς διανοίας ἀνα-
48 καλύπτεσθαι βουλεύματα λέγεται· καὶ τοσοῦτον (48) ὥστε E
49 προαγγελθῆναι αὐτῷ καὶ τὴν περιουσίας ἀφαίρεσιν, (49) καὶ
50 τὴν ὀφθαλμῶν πήρωσιν. Τότε (50) δὲ ἐπὶ τοῖς προρρη-
51 θεῖσιν (51) ὡς οὐ θυμήρεσιν ἐπασχάλλοντος, (52) ἅμας
52 τὰ συνήθη τῆς εὐχῆς (53) ἀπειληφότος, τὰ τῆς ὑπο-
53 χωρήσεως αὐτῷ παρευτρέπιστο. προκομισαμένων δὲ τῶν

tam ad Præcurſoris ædem, quam Studius extruxit, multi ex ſenatu, ac propemodum omnes, acceſſerunt ad eum. atque ſtipantes una cum populo comitante in regiam deduxerunt. Jamque ingreſſus, ante æratas conſiſtens fores in buco rotundo & porphyretico marmore contecto, (a) gratias acturus Chriſti Dei noſtri illic imagini, ſive revera ſive ſpecie tenus; exuit veſtem qua amictus erat gemini coloris roſei aquila inſignem (quam colobiam vernaculæ voce appellant) ſolutum cingulo, ſecundum morem jam olim a ducibus obſervatum: atque Michaeli ſuorum equiſonum primario palam tradit. Illo autem eam confeſtim induente, id pro omine adipiſcendi poſt Leonem imperii reputatum eſt ab intelligentibus. Præterea in loco quodam circa palatium, cui nomen Scyla, Michael Leoni veſtis oram pede premens turpavit: incertum ex protervitate id fecerit an providentia divina futurum præmonſtrante. Quod cum ſenſiſſet Leo rebellionem ab eo in (b) ſe orituram conjecit. Jamque regiam ingreſſo Leone, mox crinibus detonſis Michael & ejus uxor una cum liberis, ſupplices miſerabiles in oratorio ſanctiſſimæ Deiparæ, quod Pharos dicitur, apparebant, clementiam quandam ſibi expetentes. atque ille precibus flexus vitam eis concedendam judicavit. mittitque Michaelem in quoddam monaſterium, ut ibi ſolitariam vitam omnem reliquam exigat. cui quotannis auri largitionem die quodam certo præſtabat. Uxorem autem ejus & liberos ſeparavit. ex quibus Ignatium caſtrandum condemnavit. Ut vero imperii habenas tenuit, prædicta Bardanio patricio, cui Turcus cognomen, jam in lucem emergebant. Iſte namque Bardanius cum adhuc orientis Themati præfectus eſſet, valde cupiens fieri Imperator, invaſionem meditabatur, ut imperium capeſſeret. Unde hanc rem monacho cuidam habenti præſcientiam futurorum aperiebat, habitanti in quodam loco Philomelii: conſcium hujuſcemodi conſilii habens Leonem *iſtum*, virum *jam tum* multis conſpicuum fortitudinis prærogativis, virili trucique adſpectu atque habitu mediæ ætatis commodum in converſatione educatumque in ejuſdem thematis *oviutalir* quodam loco Pidræ dicto: cumque in eo & Michaelem Amorienſem, cui ſignum quoddam inerat a lingua: ſimulque cum his Thomam a palude Gazura oriundum, & ipſum genus ſuum deducentem ex Armeniis, ſed itidem virum ſtrenuum & valde agilem. Bardanio itaque accedente ad monachum, omnes ab iſto animi cogitationes, omnia conſilia deprehenſa & detecta fuiſſe ajunt. atque adeo ut *ab* eo prædicta illi fuerit etiam opum privatio & oculorum excæcatio. Super his ut minime jucundis indignabundo, conſuetis tantum pro ſe precibus impetratis, abitus paratur. Adducentibus autem miniſtris ei equos, illos conſpicatus, ſumma cum feſtinatione redire jubet Bardanium. atque huic

a vide Græca.
Joſ. Gen.

b vide Græcas.

cum magna lætitia revertenti, ut qui opinabatur ex animi ſententia eveniſſe aliquod augurium, præter ſpem ejus dicit vir divinus: Ne ſit tibi iſtud propoſitum, quod animum tuum non bene inceſſit, curæ. Nam tuorum, ut jam dixi, oculorum & omnium bonorum ſubibis privationem. Iſtorum autem virorum qui equos ad tuum miniſterium adduxerunt primus quidem & ſecundus diadema geſtabunt, tertius autem tantum acclamationem conſecutus mox interibit. Igitur Bardanius ad hæc cum graviter ingemuiſſet ſuam animi cogitationem Leoni atque Michaeli nec non Thomæ ſuis miniſtris cum quadam contumelioſa in monachum invectione aperiebat, dicens hujuſcemodi quædam: Tu quidem Leo, imperio potiens, Thomas autem acclamatus, a Michaele interficiemini: qui ipſe ſervabitur in imperio plane incolumis. Hinc Bardanius animo male affectus in demandatam ſibi Thema reverſus cum ſuo exercitu & quibuſdam aliis ejus arrogantiæ ſociis, contra imperantem tunc Nicephorum, vano conſilio, in Bithynia caſtra ponit. Quo audito, Nicephorus collecto exercitu minime contemnendo, hunc contra illum mittit. Hic expeditione illa territus, ſubmittit ſe imperatori expetens certificationem veniæ: quam facile adipiſcitur, per crucis ſignum ſecuritatem conſecutus: obedientiamque præſtat, condemnans ſeipſum ob facinus, ut in Proten inſulam relegaretur, in prædiolum ab ipſomet ſtudioſe excultum.

Haud ita multo tempore elapſo, quidam ex Lycaonia, ſive propria auſa ſive imperatorio conſenſu & placito, ſive quod eidem Imperatori Nicephoro placere cuperent, Bardanium ſubito invadunt, eique oculos eruunt: atque ad eccleſiam confugiunt petentes veniam. Tunc autem cum ſeditio a Bardanio conflaretur, Leo ille ex Armeniis atque Aſſyriis, ad Imperatorem deficiebat, deinde & Michael Amorienſis: illique Fœderatorum præfectura, huic comitis curiæ dignitas defertur. Thomas vero etiam in periculis ſuo domino fidem præſtitit. Interjecto dein aliquo tempore, Leo, cum eſſet Orientalium dux ſecundi ordinis, contra Iſmaelitas ſtrenue rem gerit: atque ab Imperatore Michaele, illo qui poſt Stauracium imperavit, decoratur patriciorum ampliſſima dignitate. Iſte autem Michael puellam quamdam habebat vernam, (a) per quam ſpiritus Pythonis operabatur: quæ ſtatim atque in locum qui Bucoleon dicitur acceſſiſſet, clara voce clamabat ad Imperatorem: Deſcende, deſcende, cede alienis. Ejuſmodi compellatione ſæpius enunciata imperator merito exterritus nec mediocriter conſternatus colloquitur cum Theodoro Spathariorum candidato, intimo familiari ſuo, filio Michaelis patricii, generis Meliſſeni; cui cognomentum erat Caſſiteras, ut, ubi furere cœperit, puella in aliqua domo

A ὑπηρετουμένων ἵππους αὐτοῦ, τούτους ὁ μοναχὸς ἀπιδὼν,
μετὰ πλείστης ἐπιδείξεως (54) ὑπονοστεῖν παραινεῖ τὸν Βαρ- 54
δάνιον. τῷ δὲ μετὰ περιχαρείας ἀνακάμψαντι, ὡς προσ-
δοκῶντι τῶν κατατεθυμένων αὐτοῦ τι οἰωνισθῆναι, τοὐναντίον
αὐτοῦ τῶν ἐλπίδων πάλιν φησὶν ὁ θεοφόρος ἀνήρ· μη-
δέν σοι περὶ τοῦ σκευωρήματος, ὃ τῇ σῇ διανοίᾳ καλῶς
μὴ (55) ἐνέσκηψε, πεφροντισμένον ἔστω. τῶν γὰρ σῶν, 55
ὡς ἔφθην εἰπών σοι, ὀμμάτων, καὶ εὐσυπάρξεως ὑποστήσῃ
τὸν ἀλλοτρίωσιν. (56) οἱ δὲ τοὺς ἵππους σοι πρὸς ὑπηρε- 56
σίαν ἐπικομίσαντες ἄνδρες, τούτων ὁ πρῶτος, καὶ ὁ μετ'
αὐτὸν, διαδηματοφορήσει· καὶ ὁ τρίτος ἐπιτυχὼν ἀναρ-
ρήσεως, ταχέως θανάτῳ καταστραφήσεται. Ὁ δ' ἂν Βαρδά-
νιος πρὸς τοῦτο χαλεπῶς ἀνοιμώξας, τὸ τοῦ λογισμοῦ
B αὐτοῦ τῷ τε Λέοντι καὶ Μιχαὴλ καὶ Θωμᾷ, τοῖς ὑπὸ χεῖρα
τούτῳ, μετά καί τινος ἐπὶ τοῦ μοναχοῦ (57) ὑβριστικῆς 57
προσοχθίσεως παρεδήλου, φάσκων τοιάδε· Σὺ μὲν, (58) 58
ὦ Λέων, βασιλεύσας, καὶ ὁ Θωμᾶς ἀναρρηθεὶς παρὰ
Μιχαὴλ φονευθήσεσθε· αὐτοῦ γε διαφυλαχθησομένου ἐν
τῇ βασιλείᾳ πάντως ἀπήμονος. Ἐντεῦθεν Βαρδάνιος τὴν
ψυχὴν χαλεπήνας, καὶ εἰς τὸ ἐγκεχειρισμένον αὐτοῦ θέμα
ἐπανιὼν σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ στρατιώταις, καί τισιν ἄλλοις
ὁμόφροσι τῆς ἀλαζονείας αὐτοῦ, κατὰ τοῦ τηνικαῦτα Νικη-
φόρου βασιλέως ματαιοφρόνως ἐν Βιθυνίᾳ στρατοπεδεύε-
ται. Διὰ τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἀκηκοὼς καὶ συναθροίσας στρα-
τείαν ἀξιόλογον, αὐτῷ ἐπαφίησιν. ὁ δὲ τῇ ἐκστρατείᾳ
καταπλαγεὶς, ὑποκλινὲς τῷ βασιλεῖ γίνεται ἐξαιτῶν
C ἐγγύην ἀφέσεως· καὶ δὴ ταύτης ἀξιοῦται ῥᾳδίως τῷ σταυρικῷ
συμβόλῳ (59) τὸ ἀσφαλὲς ἐνεγκάμενος· καὶ πειθαρχεῖ 59
ἑαυτὸν κατακρίνων τῷ δράματι παραπεμφθῆναι ἐν νήσῳ
τῇ Πρώτῃ, (60) εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκεῖσε φιλοπονηθέντα 60
ἀγρόν.

Οὕτω δὴ πολλοῦ χρόνου διεληλυθότος, τῶν ἐκ Λυκαο-
νίας (61) τινὲς, εἴ τε αὐθαδιαζόμενοι, εἴ τε βασι- 61
λείῳ συνειδήσει, (62) εἴτε καὶ αὐτῷ τῷ βασιλεῖ Νικη- 62
φόρῳ ἀρέσαι βουλόμενοι, τῷ Βαρδανίῳ αἰφνιδίως ἐπιτί-
θενται, καὶ παροῦσιν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἐκκλησίᾳ
(63) προσφεύγουσι ἀξιοῦντες συγχώρησιν. ἡνίκα (64) δὲ 63
τὰ τῆς στάσεως παρὰ τοῦ Βαρδανίου ἐπεφυσιοῦτο, Λέων 64
ὁ ἐξ Ἀρμενίων καὶ Ἀσσυρίων τῷ βασιλεῖ προσερρύη,
D εἶτα καὶ Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου ὤν. (65) ὁ μὲν τῆς (66) τῶν 65
φοιδεράτων, (67) ὁ δὲ τὴν κόμητος κόρτης ἀρχὴν ἐγχει- 66
ρίζεται. Θωμᾶς δὲ καὶ μέχρι κινδύνων τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ 67
ἀφοσιοῖ τὰ τῆς πίστεως. Προϊόντος δὲ τινος χρόνου, Λέων
χρηματίσας τῶν ἀνατολικῶν ὑποστράτηγος, κατὰ τῶν Ἰσ-
μαηλιτῶν (68) μεγάλως ἀνδραγαθίζεται. καὶ πρὸς τοῦ 68
βασιλέως Μιχαὴλ, τοῦ μετὰ Σταυράκιον, τιμᾶται τῷ
τῶν πατρικίων μεγαλοπρεπεῖ ἀξιώματι. (69) Οὗτος δὲ 69
(70) Μιχαὴλ παιδίσκην ἐκέκτητο κατοικίδιον, (71) καθ' 70
ἣν Πύθωνος πνεῦμα ἐπί τινας περιτροπὰς διενήργητο. 71
(72) ἥτις ὀξέως ἐν χώρῳ λιθίνῳ, ὃ (73) Βουκολέων (74) 72
προσαγορεύεται προσχωροῦσα, διαπρυσίως φωνὴν ἀνε- 73
κράγει πρὸς βασιλέα. Κάτελθε, κάτελθε, ὑποχώρει 74
E τῶν ἀλλοτρίων. Τοῦ γοῦν τοιούτου προσφωνήματος πολ-
λάκις ἐκλαληθέντος, ὁ βασιλεὺς εἰκότως καταπλαγεὶς
καὶ οὐκ ἔλαττον ὑποπτήξας, κοινολογεῖται (75) περὶ τού- 75
του Θεοδότῳ σπαθαροκανδιδάτῳ (76) καὶ οἰκείῳ γνησιωτάτῳ 76
υἱῷ Μιχαὴλ πατρικίου, τοῦ πρὸς γένος Μελισσηνοῦ,
οὗ τὸ ἐπώνυμον Κασσιτηρᾶς ἐπηκούετο. ὡς (77) εἴπερ ἐγ- 77

a Hæc aliter atque aliter primum auctores ſc. n. 70. in Græco notati.

κάπηλον γένηται τὸ κοράσιον, ἐν τινι καπηλείῳ πάντως
78 οἰκίᾳ καὶ διερευνᾶσθαι καὶ (78) φράζειν τίνος αὕτη οἰκία.
79 καὶ τοῦτο ὁποῖον τὸ γνώρισμα. (79) τῆς δὲ ἀνακαλυψάσης
τὴν ἐπιζητουμένην κλῆσιν καὶ χαρακτῆρα, προτρέψασθαί τε
80 (80) αὐτῷ εὐκαίρως πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἀφῖχθαι. (81)
81 καθ᾿ ἣν (82) συναντῆσαι δύο ἄνδρας. ἐξ ὧν ἡμιόνῳ ὁ ἐ-
82 πιβάτης τῷ βασιλικῷ θρόνῳ χρηματίσειεν. Καὶ τὰ μὲν
τῆς ἐξεστηκυίας τοιαῦτα. Τὰ δὲ τῆς τοῦ βασιλέως ἀκρι-
83 βείας (83) κατὰ τὸ εἰκὸς ἐπεξεργαστικώτερα, οἷα περὶ τῆς
84 αὐτοῦ βασιλείας ἐμμεριμνῶντος. ἀκριβολογηθεὶς (84) γὰρ
85 (85) παρ᾿ αὐτοῦ ὁ Θεόδοτος, ἀπηνήνατο μὴ ἐγνωκέναι μη-
δὲν τῶν παρὰ τῆς Πυθωνίας φληναφωμένων. ἀπιὼν δὲ
πρὸς τὸν διωρισμένον χῶρον, ὡς προδιήγγελτο, ἐθεά-
86 σατο. καὶ τὸν ἄνδρα (86) προσλαβόμενος, ἅμα αὐτῷ ἄ-
πεισιν ἐν τῷ ναῷ Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐν ᾧπερ ὀρφα-
νῶν τὰ πρὸς ἀποτροφὴν ταμιεύεται. καὶ ἐκεῖσε συνθήκαις
87 ἀλλήλους καταγγυησάμενοι, θαῤῥεῖ (87) πρὸς τὸν Λέοντα ὁ
88 Θεόδοτος τοιαῦτα εἰπεῖν· (88) ὡς ἐκ θείας ὁράσεως περὶ
σοῦ μοι δεδήλωται, μέγιστά τε καὶ ἀποβησόμενα, δι᾿ ὧν
89 τῆς Ῥωμαίων πάντως ἡγεμονίας μεταποιήσειας. (89)
90 Συμβεβηκότος (90) δὲ πολέμου μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ
Βουλγάρων, καὶ τοῦ μὲν αὐτῶν ἀρχηγοῦ Κρούμμου φάσκον-
91 τος (91) ἀναδίδοσθαι (92) τοὺς προσφυγόντας Βουλγά-
92 ρους, ὡσαύτως δὲ καὶ Ῥωμαίους. ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς
συμβαίνων ἦν. κἂν τοῖς πολλοῖς τῶν μεγιστάνων ἡ τοιαύτη
93 γνῶσις λίαν ἐστασιάζετο, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ Θεοκτίστῳ (93)
μαγίστρῳ. παρ᾿ ὧν ἀσυμφωνίας πλεσθείσης, πρὸς ἐναν-
τιότητα χωροῦσιν ἀμφότεροι. Ἐκστρατεύουσι τοιγαροῦν
Ῥωμαῖοί τε καὶ Βούλγαροι κατ᾿ ἀλλήλων, καὶ πολεμικῆς
94 συμβολῆς καθεστώσης ἀκρατῶς ἡττᾶται (94) τὸ Ῥωμαϊ-
κὸν στράτευμα. ὡς ἔοικεν ἑτέρως τῆς ἄνω προνοίας μελ-
95 λούσης τὰ καθ᾿ ἡμᾶς διεξάγειν καταλήψεως (95) λόγῳ
96 ἐν κρείττονι. ἀλλ᾿ ὅθεν διέστημεν (96) αὖθις νῦν ἐπανίωμεν.
Ἀναῤῥηθεὶς δὲ δημοσίᾳ Λέων ὁ βασιλεύς, Θωμᾶν
97 τὸν ἑαυτοῦ ἡλικιώτην τουρμάρχην εἰς φοιδεράτους (97) ἐπέ-
στησε. καὶ Μιχαὴλ οὗ τὸν παῖδα πνευματικῆς ἐκ κολυμ-
98 βήθρας (98) υἱοποιήσατο, τῇ πατρικίῳ καὶ ἐξσκουβίτων
99 (99) τιμῇ διεσέμνυνε. Τῶν δὲ δυσμενῶν Βουλγάρων τῇ
προτέρᾳ νίκῃ καταπαρθέντων, οὐχ ἡ τυχοῦσα παρ᾿ αὐτοῖς
100 (100) ἐν πολλαῖς χώραις καὶ κατοικίαις διά τε πυρπολήσεως
101 καὶ αἰχμαλωτεύσεως παρηκολούθει (101) ἐρήμωσις. ὥστε
102 πρὸς αὐτῶν (102) τῶν Βουλγάρων πεμφθῆναι παρὰ τοῦ βα-
103 σιλέως εὔλογον ἦν, (103) πρὸς τὸ εἰρηνικὸν ἀποκλίνοντος
104 σπονδὰς ἐνεργάσασθαι. τοῦ δὲ κρατοῦντος Βουλγάρων (104)
105 μὴ (105) πρὸς τοῦτο κατανεύσαντος, ἅτε βαρβαρικοῦ τὸν τρό-
πον καὶ καταλαζονευομένου, Λέων ὁ βασιλεὺς κατ᾿ αὐτῶν
ἐκστρατείαν ἐποιήσατο. καὶ μάχης κραταιᾶς κροτηθείσης,
106 (106) βασιλικῷ διατάγματι ὁ καθ᾿ ἡμᾶς λαὸς τροπῇ ὑ-
107 ποβάλλεται· ὥστε καὶ αὐτὸν (107) τὸν βασιλέα συντρέπε-
108 σθαι. ἀμέλει (108) τῶν Βουλγάρων τῇ διώξει ἐπικειμένων,
ἐξ ὑποστροφῆς μετὰ τοῦ περιόντος λαοῦ ἀντικαθίσταται ὁ βα-
σιλεύς, καὶ τούτοις παρεμβαλών, ἀριστεὺς κατ᾿ αὐτῶν ὁλο-
109 τελῶς ἀναδείκνυται. Οὐ (109) μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ κατισχύ-
110 σας (110) Βουλγάρων τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ τούτου τὰ ἔκγονα, τὰ
111 μὲν (111) προσαράξας ταῖς πέτραις, τὰ δὲ ἐν ἅλωσι, χα-
112 λεπῶς τιμωρήσασθαι, ὡς ἐν τούτοις πεπεράνθαι παλίν-
113 τιτα (112) ἔργα κατὰ τὸν ποιητήν. εἶτα (113) εἰς λογισμὸν

A omnino detineatur: Interrogeturque ut indicet, cujus (*a*) ea ſit domus, & quænam illius ſit propria nota. Quæ cum detexiſſet nomen quæſitum & notam propriam, juſſit eum tempore opportuno in arcem abire, ubi ei occurſuri eſſent duo viri, ex quibus is qui mulo inſideret Imperatorium ſolium conſcenſurus eſſet. Ac de emotæ quidem mentis puellæ res ita habet. Imperatoris autem inquiſitio merito fuit curioſior, utpote de imperio ſolliciti. Interrogatus enim ab eo Theodotus diligenter, negavit (*b*) ſe quidquam intelligere eorum quæ Pythonica nugaretur. verum abiit in præfinitum locum, ut præceptum fuerat, & ſpectavit. atque homine aſſumpto, abit una cum eo in templum Pauli apoſtoli, ubi orphanorum alimenta aſſervantur. atque ibi poſtquam conventis & pactis ſeſe conſtrinxiſſent, auſus eſt Leoni talia dicere: Ex divina viſione de te mihi cognita ſunt maxima, quæ etiam eventura ſunt, unde fiet ut Romanorum imperium capeſſas.

Orto autem bello inter Romanos & Bulgaros; atque iſtorum duce Crummo poſtulanti reddi Bulgarorum transfugas ſimiliter & Romanorum; in ea Imperator conſentiebat. Etſi a pleriſque magnatum illa ejus ſententia valde impugnabatur, præcipue a Theoctiſto Magiſtro. Quarum diſcor- C dia finita, in diſſidia abeunt utique. Educunt itaque exercitus Romani & Bulgari. Factoque concurſu bellico, prorſus vincitur Romanus exercitus. divina providentia, ut videtur, aliter volente res noſtras temperare: ob rationes captum noſtrum ſuperantes. Sed eo unde digreſſi ſumus rurſus redeamus.

Igitur publice Imperator proclamatus Leo, Thomam coætaneum ſuum ducem Fœderatis conſtituit. atque Michaelem, cujus filium ex ſacro lavacro ſuſceperat, patricia dignitate & excubitorum præfectura decoravit. Bulgaris autem hoſtibus priore victoria elatis, non parva per eos in regio- D nibus & civitatibus incendio & prædatione conſecuta eſt vaſtatio. Itaque ad ducem Bulgarorum *legationem* mitti ab Imperatore ad pacem inclinante, rationi conſentaneum erat, ut pax iniretur. Sed Bulgarorum domino ad id ſe non accommodante, utpote barbara indole prædito & arrogante homine, Leo Imperator contra ipſos expeditionem parat. Acrique colliſa pugna, Imperatore ſic diſponente, noſtra multitudo fugæ ſubjicitur, ita ut & ipſe Imperator una fugeret. Itaque Bulgaris perſequendo inſtantibus, facta converſione cum reliqua multitudine reſiſtit Imperator. atque in illos impetu facto re fortiter geſta contra ipſos, ſolidæ victoriæ auctor ex- E ſtitit. Qui & ipſo Bulgarorum duce potior fuit. atque iſtorum liberos partim petra alliſit, partim in area gravi ſupplicio affecit. Atque hoc pacto effectum ut *auſa lucrent*, (*c*) ſecundum poetam. Poſt hæc recorda-

a Hæc etiam aliter auctores in Græco notati.

b Ita & ipſe hæc narrat, ut vix intelligi poſſit. Verſione tamen juri ſeoſum.

c Loquitur auctor Homerice ex Odyſſ. α. ubi παλίντιτα ἔργα γένηται. Cui commode reſpondet Virgilianum: *Auſa luet* —.

A tus eſt monachi illius in Philomelio degentis. Atque mittit ei voti caaia, quæ illi uſui forent manera & dona. ut qui ſe divinatorem eventuum veracem oſtendiſſet. Sed interea temporis mortaus fuerat ille monachus. factamque ut in locam ipſias alios Sabbatius ejas cellulam ſubiret. qui caltui venerandarum imagiaum occulte obſiſtebat. Conſpicatus autem iſta eum qui miſſus fuerat, ſceſſere juſſit: indignum judicans auctorem maneris parpura, otpote idolis addiium: imaginibus ſcilicet, ab Irena Auguſta ac Taraſio laudatiſſimo patriarcha cultis: pordalem illam & Baccham vocans, ſummum autem ſacerdotem dei, Tsaali (quaſi tu dicas turbatoris) nomine infamans perditus ille: quapropter futurum, ut Dominus B avertat illius imperium, per epiſtolam etiam peronanciavit, niſi illas ipſe evertarit. His attonitus demens Imperator accarſit Theodotum, oſtenditque ei epiſtolam monachi. Ibi tum Theodotus arrepta occaſione ſumptaque fiducia dicit Imperatori malum malo cumulans, a quodam monacho patrari mirabilia, ſtatianem habenta in ædibus Maariani (quibus vicinam aſſe Dagiſthea indicabat) alterum eum appellans, magnum Antonium. Atque quodcumque, inquit, dicturus eſt Tuæ imperatoriæ majeſtati id facere ſtadeas. Hæc poſtquam ſic ſubdole ſuggeſſit Imperatori, abit ad monachum C ac veteratoria (a) iſta dicit. Inſequenti nocte hora definita imperatorem in habitu vili adducam tibi, acturum tecum de fide & rebus magni momenti. Cui ut maledicas, brevique moriturum denuncies, tibi auctor ſum, niſi Leonis, illius ex Iſauria oriundi, doctrinam ſequatur: atque ſi id obſervaverit, ad ſeaageſimum ſecundum annum in imperio perventurum. ut ſcilicet vitæ & gloriæ illecebris ad ipſorum adduceretur voluntatem. harum enim rerum magna cupiditate tenebatur: juvenili præcipue ætate ſeſe *in ſpem* erigens. Hæc a Theodoto & illo apud Maurianos latenta monacho conſiderate in impe- D ratorem ſtructa fuere, utpote ſectæ principibus. Ingreſſus itaque imperator cum Caſſitera ad monachum, & ſarmones quoſdam ad eum præfatus, vehementer ab eo increpatur, tanquam gnaro ſimulati habitus, ſic dicente. Non decebat in privato habitu te ſic ſimulare, cum ſis imperator: nec putara te ignorari. Quibus obſtupefactus imperator, propter præſcientiam illam fraudibus conſutam, morigeram ei ſe præbet. Id ipſum enim de induſtria, a Theodoto cupide expetitum, doloſe ſtructum fuerat. quemadmodum a beato Theophane confeſſore ea res verſibus notata eſt. Atque ita venerandarum i- E maginam demolitio ab Imperatore promalgatur. Cui etiam ſummum ſacerdotem Nicephorum ſubſcribere cogebat: nulloque modo obſequentem, ſine ratione ad exilium condemnat. Qui quidem cum diadema imponeret Leonis capiti, viſus ſibi eſt quaſi

A ἀκούει ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ μονάζοντος· καὶ
(114) στέλλει μὲν αὐτῷ τὰ πρὸς χρείαν κατ' εὐχὴν ἀναθή- 114
ματα· ἅτε χρησμῳδῷ ἀληθεῖ τῶν ἀποβαινόντων ἀνα-
φανέντι· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἐτετελευτήκει ὁ αὐτὸς
μονάσας· καὶ συνέβαινεν αὐτῷ ἕτερον Σαββάτιον (115) μο- 115
ναχὸν τῷ σκηνιδίῳ αὐτοῦ ὑπεισδῦναι, (116) ὅστις τῇ προσ- 116
κυνήσει τῶν σεβασμίων εἰκόνων κρυφίως ἀντικαθίστατο.
Θεασάμενος δὲ τὸν παρὰ βασιλέως ἀπεσταλμένον, ἀπό-
πεμπτον (117) ἐποιεῖτο, τὸν πέμψαντα κρίνας ἀποσιαστὰ 117
τῇ ἁλουργίδι, (118) ὡς εἰδώλοις προσανέχοντα, ταῖς (119) 118
παρὰ τῆς σεβαστῆς Εἰρήνης σεβομέναις εἰκόσι, καὶ Ταρα- 119
σίου τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου, Πάρδαλιν ταύτην, καὶ Ταρά-
ξιον τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ἀφρόνως ἐξυβρίζων ὁ ἄθλιος.
B ἀνθ' ὧν καταστρέψαι (120) Κύριον τὴν αὐτοῦ βασιλείαν (121) 120
καὶ ἐπιστέλλων προάγγειλεν, εἴπερ ταύτας οὐ καταστρέψαι. 121
Τούτοις καταβροντηθεὶς ὁ παραπλὴξ βασιλεὺς, μετακα-
λεῖται Θεόδοτον, (122) καὶ παραδείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐπεσταλ- 122
μένα (123) παρὰ τοῦ μονάζοντος. Τότε δὲ τότε ὁ Θεόδο- 123
τος δραξάμενος τοῦ τοιούτου σκοποῦ καὶ ἀναθαρρήσας λέγει
τῷ βασιλεῖ τῷ κακῷ κακὸν (124) ἐπιπλεονάζων, περί 124
(125) τινος μονάζοντα διενεργεῖσθαι παράδοξα, τὴν οἴκη- 125
σιν κεκτημένου ἐν τοῖς τοῦ Μαυριανοῦ, (126) οἷς γειτ- 126
νιάζειν τὸν Δαγισθέα (127) διεσαφήνιζεν, ἕτερον τοῦτον ἐπι- 127
φημίζων μέγαν Ἀντώνιον· καὶ (128) ὅπερ ἐρεῖν τῇ σῇ βα- 128
σιλείᾳ μέλλοιτο, τοῦτο καὶ ἐκπράξασθαι προθυμεῖσθαι.
Ταῦτα (129) σκαιῶς ἄγαν τῷ βασιλεῖ ὑποθέμενος, ἄ- 129
C πεισι πρὸς τὸν μονάζοντα, καὶ πεπλαστουργημένως τάδε φη-
σὶν, ὡς τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὥρᾳ διωρισμένῃ τὸν βασιλέα
ἐν εὐτελεῖ κατασχήματι προσοίσω σοι, διαλεξόμενον (130) 130
περὶ πίστεως, καί τινων πραγμάτων ἀξιολόγων. ὃν (131) 131
ἐπαρᾶσθαι καὶ τάχιον τοῦ βίου παρελθεῖν ἐξειπεῖν σοι βα-
λεύομαι, εἰ μήπω (132) Λέοντος τοῦ ἐξ Ἰσαυρίας (133) ὡρ- 132
μημένα στοιχοίη τῷ δόγματι. καὶ ὡς εἴγε τοῦτο παραφυ- 133
λάξοιτο, ἐν δυσὶν ἔτεσι καὶ ξ τῆς βασιλείας (134) ἐνδυ- 134
ναστεύων ἐλάσειεν. ὡς δῆθεν τῇ φιλοζωΐᾳ καὶ φιλοδοξίᾳ
τοῦτον πρὸς τὸ οἰκεῖον θηράσασθαι θέλημα. Ταύταις γὰρ
ἐφετικῶς ἐκεκράτητο, καὶ μάλιστά γε νεότητι ἀκμαζόμενος.
Ταῦτα παρά τε Θεοδότου καὶ τοῦ ἐν Μαυριανοῖς ἐμφωλεύ-
οντος (135) μονάζοντος διεσκεμμένως τῷ βασιλεῖ κατεσκευά- 135
D σθη, οἷα περὶ αἱρεσιαρχίας ὑπάρχουσιν. εἰσιὼν (136) οὖν ὁ 136
βασιλεὺς μετὰ τοῦ Κασσιτερᾶ πρὸς τὸν μοναχὸν, καί τινας
λόγους εἰς αὐτὸν προοιμιασάμενος, ἀπορραπίζεται (137) 137
παρ' αὐτοῦ, ὡς προεγνωκότος τὸ αὐτοῦ σχῆμα, ἅτε λέ-
γοντος, (138) μὴ δεῖν ἐν ἰδιωτικῷ καταστάσει βασιλέα σε 138
ὄντα οὕτω ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀγνοεῖσθαί πως οἴεσθαι. δι'
ὧν περ καταπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς μαγγανοραφηθείσης
προγνώσεως εὐπειθὴς τούτῳ (139) καθίσταται. τοῦτο γὰρ ἐκ 139
προνοίας τῷ Θεοδότῳ ἐφετὸν ὑπάρχον (140) προεπέχραστο. 140
(141) ὡς καὶ παρὰ τοῦ μακαρίου Θεοφάνους καὶ ὁμολογητοῦ 141
ταῦτα δι' ἐμμέτρου ποιήσεως ἐστηλίτευτο. δι' ἃ τῶν σεβασ-
μίων εἰκόνων καθαίρεσις θριαμβεύεται. πρὸς ὃν καὶ τὸν
ἀρχιερέα Νικηφόρον ὑποσημήνασθαι (142) κατηνάγκαζε. 142
E καὶ μηδαμῶς πειθαρχήσαντα ἀλογίστως εὐθύνει ἐξορί- 143
αν. ᾧ τινι τὸ διάδημα περιτιθέντι κατὰ τὴν τοῦ Λέον- 144
τος κεφαλὴν (143) ἔδοξεν ὡς ἀκανθῶν καὶ τριβόλων προ- 145
στρίψεσιν ὀδύνας ἐπαίσθεσθαι. (144) ἀπαγομένῳ (145) δὲ 146
(146) αὐτῷ ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης Ἀγρόθεν (147) κατά τινα 147
τῶν αἰγιαλῶν (148) ἤνυτο ἀποτίμων σεβασμιότητος κηροῖς 148

(a) Græcum ſonat *ficte*, *ſimulate*, quod hic non quadrat. Sed iſte non ſemper poteſt dicere, quod vult.

Digitized by Google

149 (149) πάμμα καὶ θυμιάμασι. κἀκεῖθεν εὐλογίας ἀντιλαμ- A
150 βάνων, ταυτὸ δὴ τοῦτο τοῖς αὐτοῦ φοιτηταῖς, ἐπειδὰν (150)
ἀνακούσει ποιεῖν προσετίθετο τῆς Προποντίδος ἀπαίρον-
τι. ὡς ὁ πατριάρχης ἰδὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα συγκύ-
ψας, τάς τε χεῖρας μετεωρίσας, ἀνεκαλεῖτο ἐσχάτῃ τῇ
προσκυνήσει τὰς εὐπροσδέκτους ἐντεύξεις τοῦ πανευσεβοῦς
151 Θεοφάνους. περὶ ὧν οἱ συμπαρόντες ἠρώτων, (151) ὅτε
152 περ τὰς χεῖρας μετεωρίσας, (152) ὦ δέσποτα, πρὸς τίνα
ἐπιτρεπτικῶς ἑαυτοῦ διανοίᾳ ἐπὶ μακρῷ ἀσπασμὸν ἐ-
153 πεφώνεις τὸν ὕστατον; ὁ δὲ φησι· τῷ ὁσίῳ (153) πατρὶ καὶ
154 ὁμολογητῇ Θεοφάνει μονάσῃ (154) τοῦ Ἀγροῦ τῷ λαμπάσι
καὶ λιβανωτοῖς ἡμᾶς δεξιωσαμένῳ. Καὶ τὸ προφητευθὲν
εἰς πρᾶξιν ἐξέβη. οὐ μετὰ πολὺ γὰρ αὐτὸς μετὰ πολλῶν ἄλ-
155 λων ἀφορισθέντες (155) τῆς ἐκκλησίας σὺν ἀπείροις κακώ-
σεσι τὸν τῆς ὁμολογίας ἐταινιώσατο στέφανον, τὸν πα-
156 τριάρχην μηκέτι κατὰ τὸ προρρηθὲν (156) θεασάμενος. ὁ
157 οὖν (157) Θεόδοτος τὸν πατριαρχικὸν θρόνον παρ' ἀξίαν ἀ-
ναλαβὼν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ζωοποιοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀ-
ναστάσεως, ἐπ' ἀδείας τῆς αἱρέσεως εἴχετο, καὶ πολλοῖς
158 ταύτης οἷα λύμης ἐπεκοινώνει. Τοίνυν (158) ὁ βασιλεὺς
Λέων κατά τε Βουλγάρων καὶ Ἀγαρηνῶν ἀνδρισάμενος,
καὶ ἀηττήτῳ οἰήσει κατισχυθεὶς, ἀλαζονικώτερος ἅπασι
κατεφαίνετο· ὡς ἐντεῦθεν καὶ ἀποκλίνειν πρὸς τὸ ὠμότε-
ρον. καὶ γὰρ ἦν φοβερὸς, τῷ τε καταστήματι καὶ τοῖς πράγ-
μασι, μηδὲν παραθραύων τῆς ἐνούσης αὐτῷ αὐστηρίας
159 βασκανίας τε καὶ ἰταμότητος· καὶ (159) τοσοῦτον, ὥστε πολ-
λοῖς καὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς ἑαλωκότων, ὧν μὲν χεῖρας, ὧν
160 (160) δὲ πόδας, καί τινα τῶν καιρίων μελῶν, ἐν ταῖς
161 λεωφόροις τῆς πόλεως συνεχῶς ἐγκρεμάννυσθαι. (161) ὡς C
ἐκ τούτου μισητὸν καθεστάναι πᾶσι τοῖς ὑπὸ χεῖρα· χρό-
νου δὲ προϊόντος, οὐ μέχρι τούτων ἐνέμεινε χαλεπὸς ὢν·
162 ἀλλ' ἐκορυβάντια (162) καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως. Εὗρε
γὰρ καί τινα συνεργὸν τῆς ἐνδομυχούσης αὐτῷ μοχθηρίας,
163 ἄνδρα (163) πανοῦργον· ὃς ἐπιστατῶν (164) τοῦ ἱεροῦ τάγμα-
164 τος (165) ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐτύγχανε, καὶ τὴν ἔξω φαι-
165 νομένην εἶχεν εὐσέβειαν. ὑποτοπάσας (166) γοῦν καιρὸν
166 καθ' ὃν εἰς ἐπήκοον ἦν τὸ τοῦ Ἠσαΐου φάσκον ἐπάγγελμα.
Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον; καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε
167 αὐτόν; μὴ εἰκόνα (167) ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χω-
νεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν; ἢ ὁμοίωμα κατε-
σκεύασεν αὐτόν; καὶ τὰ ἑξῆς· ἐν παραβύστῳ λέγει τῷ βα-
168 σιλεῖ· σύνες τοῖς (168) λεγομένοις, ὦ βασιλεῦ, καὶ γνῶθι
τὸ ἀληθὲς, ὅπερ ὁ προφήτης ἡμῖν διεσάφησε· καὶ τοιαύ-
της ἔχου λατρείας, καὶ μὴ τοῖς ἐξ ὁμοιωμάτων καταβεβρόν- D
169 τησο (169) πάνυ σεβάσμασι. Τοιαύτη εἰπὼν, ἐνέσταξ-
170 ξεν αὐτῷ παλλῷ πλεῖον (170) ἰὸν τῆς αἱρέσεως· δι' ἧς φθο-
171 ρᾶς (171) μετεδίδου τοῖς εὐσεβοῦσι συστήμασιν. ἐξ ὧν (172)
172 τοὺς μὴ πειθαρχοῦντας ἀφειδῶς κατῃκίζετο. Οὗτος δὲ
173 (173) Λέων (*) ὁ βασιλεὺς, κἂν δυσσεβὴς, ἀλλὰ τῶν δη-
μοσίων πραγμάτων ἀντιληπτικώτατος· ὡς μηδὲν τῶν συν-
οισόντων παραλιμπάνειν ἀπρόσκοπον. ὡς καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ
174 σφαγὴν Νικηφόρον τὸν πατριάρχην τοιαῦτα εἰπεῖν. (174)
ὡς ἄρα ἡ πολιτεία Ῥωμαίων κἂν δυσσεβῆ, ἀλλ' οὖν γε
175 μέγαν προμηθευτὴν ἀπόλωλε. (175) πρὸς τούτοις καὶ τοῖς
176 ἀδικοῦσι δικαίως ἐπαχθὴς (176) ἦν. ὥστε κατά τινα συν-

A ex ſpinarum & tribulorum attrectatione dolorem ſentire. Cum autem jam abduceretur, Theophanes confeſſor ab Agrienſi monaſterio, in quodam litore ſe ei obtulit, tribuens venerationes cum cereis ac ſuffimentis: atque ab illo benedictionem accipiens, idem ſuis diſcipulis, qui hæc (a) audierant, facere injunxit, cum e Propontide proficiſceretur. Quos conſpicatus patriarcha, ſuam cervicem incurvans, ſublatis manibus, implorabat poſtrema adoratione acceptas deo interceſſiones piiſſimi Theophanis. De quo qui aderant quærebant dicentes: Cum manus attolleres, domine, ad quem convertens teipſum a longinquo mente tua dirigebas ſalutationem? Tum ille: Ad ſanctum inquit patrem atque confeſſorem Theophanem monaſterii Agrienſis, qui facibus & thure nos excepit. Atque hæc prædictio (b) ejus ipſo facto in eventum deducta eſt. non multo enim poſt & ipſe cum multis aliis ejectus ex Eccleſia, cum infinitis vexationibus, confeſſionis corona redimitus eſt. cum Patriarcham haud amplius, ſecundum illam prædictionem, vidiſſet. Igitur (c) Theodotus patriarchale ſolium indigne adeptus, ipſo die vivificæ Chriſti Dei noſtri reſurrectionis ſecure hæreſin ſuam inchoabat, multoſque illa occæcabat. Imperator autem Leo re contra Bulgaros & Agarenos ſtrenue geſta, inſuperabili opinione de ſe concepta, arrogantior omnibus videbatur. Unde etiam ad crudelitatem C inclinabat. Erat enim terribilis ipſa habitudine corporis & factis: nihil remittens ab inſita ſeveritate, invidia, & violentia. Ita ut multorum etiam ob minuta quædam condemnatorum, hinc manus, illinc pedes, inde alia corporis præſtantiora membra per plateas urbis aſſidue ſuſpenderentur. Ita ut ob hæc inviſus fieret omnibus ſubditis. Progreſſu autem temporis, non in iſtis ſe continuit ſævitia ejus. Sed furebat etiam adverſus ipſam pietatem fidei, nactus ſocium & adjutorem malitiæ ſuæ intus ſtabulantis hominem verſutum qui erat præfectus ſacri ordinis (d) in regia, & externam tantum habebat pietatem. Obſervato itaque tempore, quo publice *ex prælectione* D audiebatur Eſajæ dictum: Cui aſſimilabitis Dominum? & qua ſimilitudine aſſimilabitis eum? Num imaginem faciet apifex, aut aurifaber conflato auro deaurabit eum? &c. Seorſim etiam dicit ad Imperatorem: Animadverte hæc verba, Imperator, atque agnoſce veritatem, quam propheta nobis declaravit, talemque amplectere religionem: nec imaginum cultu ſis plane attonitus. Hæc locutus incuſſit ei multo acrius venenum hæreſeos, qua inficiebat pios cœtus. Ex quibus immorigeros, nihil parcendo, graviter vexabat. Iſte autem Imperator Leo, quamvis impius, rei-

* Οὗτος δὲ Λέων — ὑ. τ. ἀπρόσκοπον) Zonar. p. 132. A. Cedr. p. 490. in fin.

a Nihil aliud ferunt Græca, legendo. ἐπεὶ τάδε ἀκηκόεσαν: nam in MS. eſt interpolatio ſine dubio: ἐπειδὰν ἀνακούσει.

b Quia confeſſorem dicebat eum, qui nondum id erat.

c Tranſitiones & connexiones ſæpe negligit hic auctor.

d nempe cantantium.

publicæ tamen negotia diligentiſſime curabat, ut nihil eorum quæ ei emolumento eſſent, relinqueret improviſum. Ita ut etiam poſt ejus mortem Nicephorus patriarcha de eo diceret: Rempublicam Romanorum quamvis impium, magnum tamen proviſorem amiſiſſe. Ad hæc in flagitioſos ſeveriſſime animadvertebat. Itaque cum certo quodam tempore egrederetur palatio, vir quidam acceſſit ad eum accuſationem inſtituens, quod ſua uxor abrepta fuiſſet a quodam ſenatore. cujus tanta eſſet licentia, ut ſecure detinuerit eam longo tempore. idque facinus ſe ad urbis præfectum detuliſſe, neque tamen jus ſuum conſecutum. His auditis Imperator ſtatim cuidam ex miniſtris ſuis mandavit, ut in reditu accuſatorem una cum præfecto coram ſe ſiſteret. Cum igitur reverſus eſſet Imperator, juſſum ejus actu ipſo exhibebatur. Atque ad accuſatorem prompto animo dicit: Quænam eſt actio illa quam inſtituiſti? Ille vero iiſdem utebatur vocibus. Porro reus ipſe confitebatur crimen ut minime dubium. judexque delationem ad ſe factam atteſtabatur, quamvis executionem contra reum non feciſſet. Statim ergo judicem quidem ut negligentem in jure adminiſtrando exuit munere: illum autem qui adulterii convictus erat, ſecundum leges punivit. Pleraque autem negotia in Lauſiaco jus dicens decidebat. Amanuenſes etiam adſcivit præſtantiſſimos, quibus conſignationem expenſarum committebat. Duces quoque bellicos ac magiſtratus, optimum quemque: præcipue tales qui muneribus minime corrumperentur. Ipſe etiam opibus haudquaquam ſubjectus. hæreſeos interim ſuæ nimis vehemens erat propugnator, ita ut multos orthodoxos crudeliter vexaret. Volebat autem elegans videri in canendo, cum tamen incondite & inconcinne boaret. Cujus rei & in Pharo ſpecimen cernebares ſupervenientibus ei pſalmos crocitanti; præibat autem pſallentibus quandoque tuncque maxime intonans:

Spreveras ſummi cuncta amore principis.

A quo cum ipſe longe abeſſet, divinam vindictam aperte ſibi attraxit hoc hymno, prædictione hac conſummata. Tempore autem hæc progreſſo, Michael Amorienſis fortitudines prærogativis proficiens, ob quam & Excubitorum cohorti præfectus erat, crimine læſæ majeſtatis incuſatus fuit. Qui cum ſe variis modis purgaſſet, ab Imperatore miſſus eſt, ut in oriente delectui (a) militum habendo præeſſet. Hunc ex invidia, ut quidam perhibent, occidere voluerat, niſi deus quibus ei placebat modis mirabiliter ſervatum imperio deſtinaſſet. Quamvis etiam nonnulli tradiderint, in Michaele fuiſſe temeritatem linguæ majorem omnino ſtrenuitatis illius audacia. ita ut effutiret monſtroſa, minitareturque Imperatori omnino everſionem: ejuſque uxoris inceſtarum nuptiarum dedecus proferret. Indicabantur hæc Leoni.

A μισμένον καιρὸν τούτῳ ἐξιόντος τοῦ παλατίου, ἀνήρ τις
προσῄει (177) αὐτῷ ἔγκλησιν ἐνστησάμενος, ὡς τοῦτο τὸ γύ- 177
ναιον ἁρπαγῇ (178) συγκεκύρηκε παρά τινος τῶν συγκλη- 178
τικῶν· ὅστις εἵλκυσε (*) τοσαύτης ἐλευθερίας, ὡς κα-
τασχεῖν αὐτὴν ἀδεῶς ἐπὶ χρόνον πολύν. ἐμοῦ δὲ περί γε
τοῦτο καὶ τῷ ἐπάρχῳ διεγκαλέσαντος, οὐδέν μοι τῶν πρὸς
ἐκδίκησιν ἐπεράνατο. ὁ γοῦν βασιλεὺς τούτων ἐνωτισθεὶς,
τινὶ τῶν θεραπόντων ἐξ ἴσως προσέταξεν, ἐν τῇ ἐπανόδῳ
τὸν ἐγκαλούμενον σὺν ἅμα τῷ ἐπάρχῳ κατὰ πρόσωπον αὐ-
τοῦ παραστήσασθαι. Τοῦ γε αὐτοκράτορος ἐνδημήσαντος,
τὸ κελευσθὲν εἰς πρᾶξιν παρέστατο, καὶ (179) τῷ τὴν ἔγκλη- 179
σιν ποιησαμένῳ ἑτοίμως φησί. Τί τὸ κατὰ σὲ δραμα-
τούργημα; (180) καὶ ὁ μὲν τοῖς αὐταῖς ἐκέχρητο ῥήσεσιν. ὁ 180
B δὲ ἐγκληματιζόμενος ἀνωμολόγει τὸ ἔγκλημα ὡς ἀναμ-
φισβήτητον. καὶ ὁ ὕπαρχος (181) τῇ καταθέσει συνεμαρτύρει· 181
εἰ καὶ μὴ τὴν ὑπεξέλευσιν κατὰ τοῦ κατακρίτου πεποίηται.
αὐτίκα, τὸν μὲν δικαστὴν ὡς ἀφειδοῦντα τοῦ δικαίου, ἀπέ-
στησε τῆς ἀρχῆς· τὸν δὲ τῇ μοιχείᾳ ἑαλωκότα κατὰ νόμους
ἐτιμωρήσατο. Τὰ πλείω δὲ τῶν διοικημάτων τῷ Λαυσια-
κῷ (182) χρηματίζων διήνυσεν, ὑπογραφέας προσκαλού- 182
μενος τῶν ἀρίστων, οἷς γραφὴν τῶν ἐκδόσεων ἐπετέτραπτο.
προσεποιεῖτό τε στρατολάτας (183) καὶ ἄρχοντας τῶν ἀξιολό- 183
γων. ἄλλως τε τοὺς ἀδωροδοκήτους ἐξητασμένους· αὐτὸς οὐχ ἥτ-
των (184) χρημάτων καθεστηκώς, κἂν ἐπὶ τὸ μᾶλλον αἱ- 184
ρέσεως αἴτιος· ὡς καὶ πλείστους τῶν ὀρθοδόξων ταλαιπω-
ρεῖν ἐν ὠμότητι. Ἦν (185) δὲ φιλότιμος πάνυ, καὶ σοβα- 185
C ρὰ ἐμβοῶν, καὶ (186) κακόρυθμος. (187) ὃ καὶ κατὰ τὸν 186
τοῦ Φάρου ναὸν καὶ τόδε γνώριμον διεφαίνετο τοῖς ἐπελευ- 187
σομένοις (188) αὐτῷ ψαλμῳδοῖς λαρυγγίζοντι. (189) ἐ- 188
ξῆρχε γὰρ τῶν ψαλλόντων ἐνίοτε, καὶ μάλιστα τότε φω- 189
νῶν.

Τῷ (190) παντάνακτος ἐξεφαύλισας πόθῳ. ὑφ' ὃ διολι- 190
σθήσας ἄρα τὴν θείαν δίκην περιφανῶς ἐπεσπάσατο, τῷ
ὕμνῳ προφητείας ταύτης (191) συντελεσθείσης. Τούτου δὲ 191
χρόνου τινὸς προδεδραμηκότος, Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου (192) 192
τοῖς κατ' ἀνδρείαν προκόπτων ἐν προτερήμασι, παρ' ᾧ
(193) καὶ τὸ τῶν ἐξκουβίτων (194) πεπίστευτο σύνταγμα, ἐμ- 193
βολῇ καθοσιώσεως (195) ἐπισκήπτεται· ἣν ταύτην πολυ- 194
D τρόπως ἀποσεισάμενος, ἐκπέμπεται παρὰ βασιλέως 195
διακυβερνῆσαι τὸ ἐν αὐτῇ (196) στρατολόγημα. ὃν βασκαί- 196
νων, καθάπερ τινὲς ἔφασαν, θανατῶσαι βεβούλητο· εἰ
μὴ Θεὸς οἷς τρόποις οἶδεν παραδόξως φυλάξας τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦτον ἀφώρισεν. εἰ καὶ τοῦτό τινες ἐξειλήφασιν, ὅτι
τῷ Μιχαὴλ παρῆν καὶ πλημμέλεια γλώσσης (197) μείζων (198) 197
τῆς κατὰ γενναιότητα (199) πάντη θρασύνοντος, λαλούσης 198
(200) παράσημα, καὶ ἀπειλούσης τῷ κρατοῦντι ὅλως καθαί- 199
ρεσιν. αὐτῷ τε τὴν γαμετὴν (201) ἀνοσίοις γάμοις ἐγκα- 200
θυβρίσαι. ἐμηνύετο τούτοις ὁ Λέων· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐ- 201
πειρᾶτο ἀμηχάνως (202) κατευνάσαι ῥοπήν. ᾔδει γὰρ αὐ- 202
τὸν γλωσσηματίαν καὶ (203) αἴσχιστον, (204) κἂν ἀνδρεῖον ἐ- 203
νόμιζεν. ἀλλ' οὐ πείθει τοῖς λόγοις, ἢ παραινῶν πάν- 204
E τως, ἢ ἐμβριμώμενος. εἴχετο γὰρ ὡσαύτως ὁ Μιχαὴλ τῆς
τοιαύτης αἰσχροτολμίας. καθίστησι τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἀ-
κροατὴς (205) τῶν αὐτοῦ τολμημάτων· τὸ μὲν ἔξωθεν κατασπε- 205
ζων αὐτὸν (206) τοῦ θράσους καὶ γλωσσαλγίας· τὸ δὲ καὶ ὠτα- 206
κουστεῖν τὰ περὶ τούτου αἱρούμενος. ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἐξαβουλίῳ

a Cedr. p. 492. edit. Pariſ. miſſum eſſe dicit ad exercendos milites [illegible].

* Contin. p. 19. C. Zon. p. 131. A. B. edit. Pariſ. iſti breviter. Sed Cedrenus iiſdem fere verbis p. 491. A. edit. Pariſ.

(207)

(208) πεπεισμένας εὐσυγκειμένης, ἀπὸ συνεχοῦς ὄντι, A
208 καὶ πολυστόμῳ ἀνδρί· πρὸς δὲ, καὶ γνωστῷ αὐτῷ τοῖς οἰκείοις·
209 μὴ (209) παραχωρεῖν αὐτῷ, ἀθυροστομεῖν ἐπιδόντι, ἀλ-
λὰ σιωπὴν ἄγειν, ἐξ ἀναγκαίου τῆς κατὰ βασιλέως
ἄγαν εὐλαβουμένῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲν αὐτῷ πρὸς κα-
210 ταρτισμὸν διηνήργητο, (210) ἐξ ἀπαιδευσίας ἀκρατῶς φε-
ρομένῳ. Ἐπεὶ δὲ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις περὶ αὐτοῦ ἐ-
δηλοῦτο τῷ βασιλεῖ, αὐτὸς δὲ δυσίατος ἢ ἀνίατος εὕρη-
το· διὰ χειρογράφου κατηγγυᾶται τὸν Ἐξαβούλιον, ὡς
μηδὲν αὐτῷ τὸ παράπαν τοῦ λοιποῦ παρασιωπῆσαι τῶν
211 λημμάτων· ἀλλὰ πάντα προϋποδεῖξαι (211) ἑαυτῷ. ὡς
212 δὲ οὐκ ἐνεδίδου γλωσσομανίζων ὁ ἀλαζών. αὐτίκα (212)
τοῦτον κατάδηλον τίθησι βασιλεῖ τῆς αὐτῆς ἀπαιδευσίας με-
213 μπτόμενον· καὶ (213) δὴ ῥητῇ ἡμέρᾳ τῆς πρὸς τῆς Χρι- B
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ σάρκα γεννήσεως, εἰς τοὐμφανὲς τῶν
κατ' αὐτοῦ κινουμένων οἱ ἔλεγχοι παρεισίθεσαν, περὶ τὸν
214 τῆς ἀσηκρητείας (214) χῶρον, τοῦ βασιλέως τὰ ἐπὶ τούτῳ
κατὰ δοκιμασίαν πολλὴν ἀνετάζοντος. Οὐκ οὖν ἐλέγχε-
ται Μιχαὴλ τυραννίδα. κατατίθενται φανερῶς ἐναργεῖ
215 (215) τῶν κατηγόρων συντόμως. (216) καί τισι τῶν ὑπασ-
216 πιστῶν ὁ βασιλεὺς ἐγκελεύεται, αὐτὸν ταῖν χεροῖν λα-
217 βέσθαι καὶ ἀπαγαγεῖν εἰς τὸ τοῦ παλατίου λουτρὸν, (217) πι-
θήκιόν τε δεσμεῦσαι, δοκῷ τε πρὸς κοντόν· καὶ τῷ κα-
218 μιναίῳ πυρὶ παρατεθῆναι ἀνάλωμα. τοῦ δὲ (218) βασι-
λικοῦ διατάγματος οὕτω πραββευθέντος, θεάσασθαι τὸ
219 τελεσθησόμενον προτεθύμητο (219) βασιλεύς. συνεπέστη δὲ
220 αὐτῷ καὶ ἡ Αὐγοῦστα Θεοδοσία ἀσύμβολος, (220) τὸ τοῦ C
Ἀρσαβὴρ πατρικίου καὶ κοιαίστωρος θυγάτριον, τοῦ βασι-
221 λέως κατηγοροῦσα (221) μιαιφονίαν καὶ βαρβαρότητα, καὶ
μὴ δι' ὅλως τὸ τοῦ Θεοῦ δέος τοῦτον ἔχειν ἐγκάρδιον· καὶ
κατὰ μηδὲν ἐρυθριακότα ἡμέραν τὴν ἑορτάσιμον, καθ' ἣν
222 κεχραμμένας τὰς χεῖρας ἐρεῖσθαι (222) τὴν θείαν κοινωνίαν
ὑποδέξασθαι· συμβουλευομένη τε, τὸν Μιχαὴλ τηρηθῆναι
κατάκλειστον, ἀλλ' οὕτω τὰ κατ' αὐτὸν πλείονος τυχεῖν ἀ-
νετάσεως, καὶ τοὺς κεκοινωνηκότας αὐτῷ τοῦ συνθήματος· καὶ
τοιαύτῃ τιμωρίᾳ ὑπάγεσθαι. Τῶν οὖν τοιούτων λόγων
223 ἐπηκηκοὼς (223) ὁ βασιλεὺς, προσέταξε τὸν ὑπεύθυ-
224 νον ἐλευθεριάσαι τῆς αὐθωρὸν ὑπεξελεύσεως· (224) καὶ
225 (225) τοιαῦτα τῇ γαμετῇ προσφωνεῖ· ὦ γύναι νῦν μὲν ἐ-
μὴν ψυχὴν τῆς ἐκεῖθεν σήμερον δίκης ἀπήλλαξας· καὶ D
τῆς ζωῆς με συντόμως ἴσως στερήσεις. σὺ δὲ, καὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν θεάσασθε τὸ ἀποβησόμενον. καὶ ἐν τούτῳ τὸ μέλλον
226 ἀπέφησεν· (226) ἐκ γὰρ αὐτῷ ἔκ τινος συμβολικοῦ (227) βι-
227 βλίου ὁ ἀναιρέσιμος χρόνος μεμηνυμένος, αἰνιγματιζούσης
μεταξὺ τοῦ τε χ καὶ φ στοιχείου τὸν κατακλεῖδα λέοντος θη-
228 ρὸς ξίφει διαπεπαρωνηθεῖσαν. ἤτοι Χριστοῦ (228) τῆς γεννήσεως
καὶ τῶν Φώτων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι τὸν θηριότροπον Λέοντα·
229 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ (229) κλῆσις τοῦ ἀναιρήσοντος ἐκ θεοπέμ-
230 πτου ὀνείρατος. ἑωράκει (230) γὰρ πρὸ μικροῦ τὸν πατριάρ-
χην Ταράσιον δυσφημοῦντα μετὰ παρρησίας, τῆς κακίας
αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα· πρός τινά τε Μιχαὴλ αὐστηρῶς πα-
ρακελευόμενον, ἀναλῶσαι αὐτόν· ὃς τῷ προστάξαντι τὸν
πειθήσας γε ἔπληξεν· ἡμιθανῆ τε κρημνίσας κατέλι- E
πεν. ἔξυπνος δὲ γεγονὼς, καὶ πολλῷ συσχεθεὶς δείματι,
231 τὸ ὁραθὲν τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ παρεδήλωσεν. ὡσαύτως (231)
δὲ ἐκ τοῦ ῥηθέντος αὐτῷ διὰ τοῦ πατρικίου Βαρδανίου
232 παρὰ τοῦ ἐν τῷ Φιλομηλίῳ (232) μονάζοντος· ἐκ τοῦ με-
233 ταμφιάσεως καὶ ἐπιβάσεως τῶν ἵππων. ὅμως (233) μετα-

A atque in primo quidem conabatur arte ſopire ejus impetum, norat enim eum eſſe linguoſum & turpiloquum, etiamſi ſtrenuum putaret. ſed nihil profecit verbis, ſive moneret ſive comminaretur. perſeverabat enim nihilominus Michael in impudentia. Conſtituit ergo imperator auſcultatores & obſervatores ejus temeritatis: partim ut reprimeret ejus audaciam linguæque petulantiam, partim ut exploraret ejus conatus. Hortatus etiam fuerat circumſpecte Exabulium, utpote cordatum & rerum peritiſſimum virum, præterea etiam familiarem ejus intimum, ne pateretur eum tam effreni linguæ licentia amplius uti, B ſed tacendum eſſe moneret, ac neceſſario erga regem reverentia & cautione utendum. Sed iſta quidem nihil ei ad correctionem conducebant, procacitatem linguæ impotentem everti. Cum autem ſemel atque iterum & ſæpius etiam de ea re ſignificaretur Imperatori, ipſeque vix ſanabilis aut inſanabilis deprehenderetur; chirographo obſtringit Exabulium, ut is nihil prorſus deinceps reticeat ejus nugarum, ſed omnia ſibi referat. Cumque nihil remitteret e linguæ licentia homo petulans, mox Imperatori indicat, illum eandem impudentiam ſervare. Atque dehinc ſtatuto die Chriſti dei noſtri nativitatem ſecundam carnem proxime anteceden- C te, in apertum producebantur argumenta eorum quæ contra ipſum movebantur, imperatore in ſecretariorum loco omnia de eo diligenti examine inquirente, coarguitur itaque Michael affectatæ tyrannidis. (a) Fatetur palam perſpicuis documentis accuſantium victus. Atque imperator quoſdam ex ſatellitibus ſuis jubet eum manibus prehendere, & abducere in palatii balneum Pithecium dictum, vinctumque & applicatum conto, fornacis igni apponere conſumendum. Cum imperatoris juſſum ſic perageretur, ſpectare quæ futura eſſent voluit Imperator. Simul autem eodem ſe contulit Auguſta Theodoſia impro- D viſa, illa inquam Arſaberis filia, patricii illius & quæſtoris, incuſans imperatoris carnificinam & barbariem, quodque dei timor ei plane non eſſet cordi, nec revereretur diem feſtum quo contaminatis manibus vellet divinam communionem recipere. conſiliumque ei dabat, ut ille ſervaretur incluſus: dein ſic in ejus facta ulterius inquiratur, atque etiam in ſocios conſpirationis: ac tum demum pœnæ ſubjiciatur. Hujuſcemodi dictis perceptis, imperator præcepit reum liberum eſſe in præſens a ſupplicio. uxoremque ſic allocutus eſt: O mulier meam quidem animam ab illo ſupplicio hodie liberaſti. etiam E vita me cito fortaſſe privabis. Tu vero & liberi videbitis quid eventurum ſit. Atque in hoc futurum prædixit. Erat enim ei ex quodam ænigmatico libro tempus quo interficiendus eſſet compertum per imaginem declarante, inter X. & Φ. litteras jugulum leonis beſtiæ gladio transfixum.

a Τυράννους vocant illi Scriptores eos, qui imperium invadunt. Jos. Gen.

Digitized by Google

ſive inter Chriſti nativitatem & diem φώτων id eſt Epiphaniorum ipſum interemptum iri belluinis moribus præditam Leonem. Quin & nomen ejus qui eſſet eum interfecturus ex inſomnio divinitus immiſſo *editum*. videat enim paullo ante patriarcham Taraſium prædicantem ominoſa & audaci voce malitiæ ejus mercedem: ab eoque Michaelem quendam acriter incitari ad interficiendum ipſum. Qui imperanti obtemperans percuſſiſſet, præcipitatumque ſemimortuum reliquiſſet. Experrectus itaque ingentique pavore captus, viſum illud ſuæ uxori indicavit. Item ex eo *ſciebat*, quod dictum ei fuerat per Patricium Bardanium a monacho illo in Philomelio; & quod veſtium ejus alteram ipſe induerat, alterius extremam oram calcaverat. Ceterum Papiæ accerſito illum (Michaelem) aſſervandum in quodam cubiculo eorum qui palatium verrunt tradiderat, compedibus vinctum. quarum clavem in interula ſua repoſitam ſervabat, nulli alii eam concredens. Cum igitur noctu hora circiter tertia ſurrexiſſet de cubili imperator, omnes januas quæ ad Papiæ cubiculum ducerent validis viribus dejecit. erat enim valde robuſtus & animoſus. ingreſſuſque offendit Michaelem in Papiæ (*a*) lecto dormientem, Papiam autem humi cubantem ac Michaeli intentus, manu exploravit ejus pectus quaſi mota moveatur, num ſolliciti an ſecuri. at autem eum contrectationem minime ſentiſſe intellexit, valde admiratus fuit, quod tam ſecure dormiret: movenſque caput & gravia minitans: interque egrediendum manus agitatione animum iratum erga Papiam indicans, utriſque minas intentavit. Hæc omnia, aſſidens Michaeli puer eunuchus ex occulto ſpectaverat. qui ingredientem imperatorem non aliunde niſi ex coccineis calceis cognoverat, ſub lectulum reptans: ibi enim abſconditus imperatorem latuit. Itaque poſt abitum, domino ſuo Michaeli nec non Papiæ omnia quæ accidiſſent narravit. quibus auditis Papias atque Michael pavore correpti, conſilium quoddam ſibi utile ineunt. Simulat Michael valde ſibi curæ eſſe, ut animæ quædam debita alicui ex religioſis aperiret, per quendam ſuorum miniſtrorum fidiſſimum Theoctiſtum, qui poſtea illuſtri dignitate patricii ab eo ornatus fuit: curaque calami imperatorii ei demandata, unde Caniclius (*b*) audiebat: atque ut benevolo curatura Michaelis eidem fuerat collata. Tunc ergo (*c*) ſecundum petitionem, prætextus illius finis pendebat ab imperatoris ordinatione. & mox conſilium in actum deducebatur. Quippe diligenter collocutus Michael cum Theoctiſto, clam certiores reddit participes inſidiarum de occulto conſilio, minaturque ſe conjurationem indicaturum imperatori, ſi aggreſſionem in præſens intermittant. Hinc communi conſilio rem ita conſtituunt, ut clam intra-

A χαλασάμενος τῷ Παπίᾳ, (234) τοῦτον ἀσφαλῶς τηρεῖν πρός 234
τι οἴκημα τῶν τὸ παλάτιον σαρούντων ἐκδέδωκε· σιδηρο-
πέδαις (235) ἀσφαλισάμενος· ὧν τὴν κλεῖδα (236) ἐν τῷ ὑ- 235
πενδύτῃ αὐτοῦ ἀπόθετον διεφύλαττε, τῶν ἄλλων μηδενὶ ταύ- 236
την πεπιστευκώς. περὶ γοῦν (237) νυκτερινὴν ὥραν ἀναστὰ- 237
σας τῆς κοίτης ὁ βασιλεὺς, τὰς ἀπαγούσας πρὸς τὴν τοῦ
Παπία σκηνὴν πάσας θύρας εὐθέως κατεδάφισεν· ἦν
γὰρ εὐσθενὴς πάνυ καὶ θρασυκάρδιος. καὶ (238) εἰσιὼν γὰρ κα- 238
ταλαμβάνει τὸν Μιχαὴλ εἰς τὴν τοῦ Παπία κλίνην κα-
θεύδοντα, χαμαὶ δὲ τὸν Παπίαν παρακαθεζόμενον. καὶ
περὶ τὸν Μιχαὴλ κύψας, παλάμῃ τὰ στέρνα αὐτοῦ διακρι-
βάζων, ὁποίαν ἀρίστει ῥοπὴν, μεμηνυκυῖαν (239) ἢ ἀμέ- 239
ριμνον. ὡς δὲ τοῦτον τῆς ἁφῆς μὴ ἐπῃσθημένον (240) συνέ- 240
B γνω, πάνυ ἐπεθαυμάκει (241) ἐπὶ τῇ ἀφροντισίᾳ αὐτοῦ ἀ- 241
φυπνώσαντος, διασείων δὲ ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ χαλεπὰ (242) 242
ταῖς μαρμαρυγαῖς. καὶ δεικνὺς, μεγάλως τῇ χειρὶ (243) κατὰ τοῦ 243
Παπία τὸν θυμὸν συμβολικώτατα, ἀμφοτέροις τὴν ἀπει-
λὴν ἐπερρίπιζε. Ταῦτα προσεδρεῦον (244) τῷ Μιχαὴλ 244
εὐνουχικὸν παιδάριον (245) κρύφα τεθέαται· ὅπερ τὸν εἰσιόν- 245
τα βασιλέα οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἐρυθρῶν
(246) πεδίλων (247) διέγνωκεν ὑπὸ τὴν κλίνην ἑρπῦσαν (248) 246
ἐκεῖ γὰρ τὸν βασιλέα διελάνθανεν. Μετὰ γοῦν τὴν ἄφιξιν (249) 247
τοῦ βασιλέως, τῷ τε ἰδίῳ δεσπότῃ Μιχαὴλ, ἀλλὰ μὴν 248
καὶ τῷ Παπίᾳ ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα διέλεξε. Τούτοις 249
κατηφὴς γεγονὼς ὁ Παπίας, (250) καὶ ἀμέτρῳ συσχεθεὶς 250
δείματι, σὺν αὐτῷ Μιχαὴλ βουλὴν δολερὰν ἀπεσκευάζε-
C σι. προφασίζεται (251) ὁ Μιχαὴλ τῶν κατὰ ψυχὴν ὀφλη- 251
μάτων ἄγαν αὐτοῦ δεῖσθαι φροντίδος· ὡς ἄν τινι τῶν ἱερέ-
ων ταύτας (252) ἀνάθοιτο διά τινος τῶν ὑποτεταγμένων 252
αὐτῷ πιστοτάτου Θεοκτίστου· ὃς μετὰ ταῦτα τῷ τῆς πατρικίας
περιβλέπτῳ τετίμηται ἀξιώματι, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ βασι-
λικοῦ ἐγκεχείριστο μελανοδοχείου· δι' ὃ Κανίκλειος ἐδοξάζετο,
ἐφ' ᾧ καὶ τὰ τῆς ἐπιτροπείας τοῦ Μιχαὴλ, ὡς εὐγνώμονι
ἐβεβαίωτο. Τότε (253) δὲ τὰ κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς προ- 253
φάσεως πέρας ἀνήρτητο βασιλικῆς ἐκ διατάξεως· καὶ τὸ 254
ἐγχείρημα εἰς ἔργον προὐβαίνεν. ἀκριβολογησάμενος (254)
γὰρ τῷ Θεοκτίστῳ ὁ Μιχαὴλ τὰ τῆς ἐπιθέσεως, καὶ διαπορ-
θμεύσας κρυφιομύστας τοῖς κακουργοῦσιν (255) αὐτῷ τῆς 255
ἐνέδρας βαθεῖαν διάσκεψιν, ἐπισχυρίζεται κατ' αὐτῶν
D τὴν κοιρανίαν φωράσειν τῷ ἄνακτι, (256) εἴπερ κατασμι- 256
κρύνοιεν ἄρτι τῆς ἐγχειρήσεως. Ἐντεῦθεν κοινὴν βουλὴν
ἐπισκευασάμενοι, τοιῶσδε τὸ ἐγχείρημα συνεπέθεσαν·
παρεισδύναι σύνταγμα διὰ τῆς ἐλεφαντίνης (257) πύλης καθ' 257
ἣν τὰ τῆς δοξολογίας Θεῷ ἀφιέρωτο ὡς ἱερεῖς ὑποκριθη-
σόμενοι, ὑπὸ ἐπενδύμασι ξίφει (258) λαθραίως τε χειρι- 258
σάμενοι· (259) εἶθ' οὕτω πρὸς μέρος τὸ δεξιὸν ποιήσασθαι 259
τὴν ἐπίθεσιν, καὶ ἐπιθέσθαι τῷ βασιλεῖ. παλαιὸς γάρ
τις τύπος (260) διαδεδραμήκει, ἐκτὸς τῶν βασιλείων τοὺς 260
ἱερεῖς νυκτὶ διακαρτερεῖν μέχρι τῆς πρὸς ὄρθρον διακλα-
μένης αὐτοῖς εἰσελεύσεως· ὡς ἱερεῖς ὅθεν οἱ σκευωρήσαν-
E τες εἰσίασι τοῖς ἀληθέσιν ἑπόμενοι. καὶ (261) οἱ μὲν ἱερεῖς 261
εἰσήλθοσαν τῷ ἀπείρῳ πλήθει· οἱ δὲ, περιληφθέντες ζο- 262
φώδει χείρονι λεληθότως (262) προσεπήδησαν, (263) ὡς ἂν διὰ 263
χειρὸς ἐπιθοῖντο τῷ βασιλεῖ· τοῦ (264) δὲ ὀρθρινοῦ ὕμνου 264
ἐνστάντος, πρὸς τὸ εἰωθὸς κατάρξαι βασιλέως τῷ τότε· ὃ 265
ὥρα τρίτη παρέθηγε τὸν λόχον δημοσιεύοντα, εἰ μὴ (265)
τόλμα τῶν ἐπιτεθειμένων τὸν θρίαμβον ἀνερρίπισεν αὐ-

a Papias eſt nomen officii, cuſtodem palatii ſignificans.

b Apparet hinc ex parte, quodnam Canicli officium fuerit.

c Inſolite loquitur in Græco, ut plerumque.

τίκα γὰρ ξίφεσι τῷ τόλμῃ θάρσει ξιφήρεις παρὰ τὸν σκοπὸν A
266 ἐναποπολήσαντες (266) καὶ τῷ τῶν ἱερέων ἐξάρχῳ (267) τὰ ξί-
267 φη προσείνουσι, ὃν βασιλέα τοῦτον ὑπάρχειν εἰκάσαντες
ἐκ τοῦ τότε προσπεσόντος σχήματος ἀποπλανηθέντες· Χει-
268 μῶνος γὰρ δριμυτάτου καθεστηκότος, (268) ὁ βασιλεὺς
κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκέχρητο ἀνεστακότι καλύμματι· τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὁ τοῦ τῶν ἱερέων καταλόγου προη-
269 γούμενος. ἐξ οὗ συνέβαινεν ὅπως τοῖς στρατιώταις (269)
κατ' αὐτοῦ τὴν ἐγχείρησιν ἐπιδείξασθαι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ
270 φορᾷ (270) τῶν ἐπιτιθεμένων καταπλαγεὶς ἀνεβόησεν,
ἕτερον εἶναι τὸν βασιλέα, πρὸς ὃν τὴν ὁρμὴν ἀπηύ-
θυνσαν· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπεγύμνωσεν, οἷα κα-
271 ταφανὲς γνώρισμα· φαλάκρωμα (271) γὰρ αὐτῆς πε-
ριείχετο· ἵνα μὴ τὴν τομὴν ἐκ τοῦ παρεικότος ἐπισ- B
272 πάσοιτο. Οὐκοῦν (272) ὁ βασιλεὺς τῷ ἱλαστηρίῳ περι-
273 τυχών. (273) καὶ τὸν τὸν σταυρόν, ἢ κατά τινας τὴν
τοῦ θυμιατηρίου κρεμάθραν δραξάμενος, ἐξαπορῶν τι-
274 νος (274) ἀμυντηρίου ὀργάνου, ἀντιτάξασθαι ἔμελλεν.
275 ὅμως (275) καταφανὴς γενόμενος (*) τοῖς αὐτὸν δια-
276 χειρισομένοις, αὐθωρὸν τοῖς ξίφεσιν ἐκερμάτιζον. σταυ-
277 ρὸν (276) ἐν χερσὶ κατέχοντα, ὥστε τοῦτο (277) γε τὴν
278 τομὴν ἀποτρίψασθαι· ὡς (278) χάριν πρός τινα τῶν
279 μισοφόρων, ὑπερμεγέθη ἄνδρα, ᾧ (279) τὸ ἓν καὶ ἥ-
μισυ κατὰ τὸ γιγάντειον προσωνομάζετο μέγεθος, ἐ-
περθέγξατο, ὅρκῳ περιδυσωπῶν οὐ ἐπελάβετο. ἀλλ' ἀ-
280 μείλικτον ἔπος, κατὰ τοὺς Ἀντιμάχου παῖδας διακού-
281 σας, ἀντειπόντα (280) ἐνόρκως αὐτῷ μηκέτι βιώσε- C
σθαι· καὶ (281) εὐθέως τῇ κατακλειδὶ τὴν σπάθην
καθεὶς τὴν χεῖρα διέσπασεν· ὥστε καὶ τὸ σταυρικὸν
σχεδὸν τὸ κέρας ἀποκοπῆναι· εἶθ' οὕτως αὐτὸν καὶ τῆς
282 κεφαλῆς ἀποτέμνουσι: Κατ' αὐτὴν (282) δὲ τὴν ὥραν
φωνή τις ἄνωθεν ἐνηχεῖτο ποντοπορῦσι ναυτίλοις,
283 (283) ὡς ὁ βασιλεὺς τῇδε ἀπεφώνησεν. (284) οἱ συμ-
284 βαλόντες (285) τὴν φωνήν, τήν τε νύκτα μετὰ τοῦτο καὶ
285 ὥραν καθ' ἑαυτοὺς ἀνανεώσαντες, τὸ ἀληθὲς διειλήφα-
σι. Κτείναντες δὲ τοῦτον οἱ φονευταὶ ἀνηλεῶς ἐν ἀ-
λουσιδέσι χώροις τοῖς πρὸς τὸ δίξεμον ἀπαγαγόντες
κατέθεντο. ὅπως ἐπὶ βραχὺ ἐκεῖσε προσμένοιεν· εἴ-
χοντο γὰρ χρειωδεστέρων φροντίδων οἱ τῷ Μιχαὴλ συ-
ναράμενοι. ὥστε τοῦτον μὲν τῆς εἱρκτῆς ἐξελέσθαι καὶ D
ἀναρρῆσαι πᾶσιν αὐτοκράτορα βασιλέα. ὡς διακειμένου
τὰ πρὸς τὸν καιρὸν κατεπείγοντα, ἀσφαλείας δεούσης
286 ἀπαιτουμένης· ὃ ταχέως εἰργάσαντο. (286) καὶ δὴ τοῦ
287 Σκύλλαν (287) ἐλεεινὸν τὸ σῶμα λυγρῶς καταικί-
σαντες, καὶ τῷ ἱπποδρόμῳ παραγυμνώσαντες, καὶ ἐν
288 πεζυγίῳ μετοικίσαντες, ἐπὶ πάσης τῆς λεωφόρου (288)
289 προσήνεγκαν. εἶτα (289) ἐμβαλόντες αὐτὰ (290) ἐπὶ
290 πλοίῳ, καὶ τὴν σύμβιον σὺν τοῖς τέτταρσι τούτων παι-
291 σί, Συμβατίῳ (291) τῷ καὶ μετονομασθέντι (292)
292 Κωνσταντίνῳ κατὰ τὸ εὔφημον, Βασιλείῳ τε Γρηγορίῳ
293 ἅμα Θεοδοσίῳ περὶ τὴν Πρώτην (293) νῆσον παρέ-
πεμψαν. κἀκεῖσε τῶν παίδων κατὰ θλαδίαν ποινὴν πε-
ριστοιχισμένων, ὁ Θεοδόσιος τῆς ζωῆς ἀπεδέξατο· καὶ E
ἀμφοτέρους τῆς προσηκούσης αἰδοῦς ἠξίωσαν. Οὗτος δέ,
ὥς φασί τινες, καὶ πρὸ τοῦ τῆς βασιλείας ἐπιλαβέ-
σθαι, τῆς δυσσεβοῦς αἱρέσεως εἴχετο. δι' ὃ καὶ κατὰ τὸ
ἔθιμον τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς πίστεως, τέλεσας πρὸς

A rent noſta per eburneam portam, ubi deo laudes conſecrantur, ſimulantes ſe ſacerdotes, ſub veſtibus gladios habentes. dein ſic ad dexteram partem declinarent, imperatoremque aggrederentur. Vetus enim quidam fuerat mos ut ſacerdotes extra regiam de nocte expectarent uſque ad introitum, qui ipſis circa auroram erat definitus. Tamquam ſacerdotes itaque conjurati ingrediebantur, veris ſacerdotibus adjuncti comites. Ac ſacerdotes quidem intrabant in oratorium; illi autem remanentes in loco obſcuro, in inſidiis latebant, ut tempore opportuno aggrederentur imperatorem. Pſallente autem matutino hymno Imperator, B ut ſolebat, ſe in templum contulerat. Jam tempus auroræ properans detexiſſet (a) inſidias, niſi audacia aggredientium victoriam excitaſſet. Confeſtim enim fervente præcipitique audacia gladios manibus tenentes, a ſcopo aberrantes in ſacerdotum præfectum gladios intentans, hunc putantes eſſe imperatorem, ex oblato tunc ipſis habitu decepti. Cum enim eſſet hyems acerrima, imperator habebat in capite erectum tegumentum: ad eundem modum & ſacerdotum ordinis præfectus. Unde accidebat ut conjurati omnino hunc adorirentur. Qui tanto impetu ſimul invadentium perterritus vehementer ex- C clamavit: Alium eſſe Imperatorem ad quem impetum direxiſſent. quapropter & caput nudavit, tamquam manifeſtum indicium, (calvitiem enim habebat) nectum, propter ſimilitudinem, attraheret. Itaque imperator ingreſſus in propitiatorium fuerat. atque inde cruce, aut ſecundum alios quoſdam, catena thuribuli arrepta, deſtitutus aliis ad defendendum armis, opponere ſe volebat. Sed ſtatim atque agnitus fuit a percuſſoribus, iſti eum gladiis conciderunt: crucem in manibus tenentem, ut ea ſaltem ictum depelleret. Qua de cauſa etiam ad quendam ex percuſſoribus, ingentem hominem, cu- D jus unum & dimidium Gigantem appellabatur, locutus eſt, adjurans per id quod tenebat. (b) Sed immitem vocem, ſecundum Antimachi filios, audivit. cum juratus ei reſponderet: Haud amplius victurum. ſtatimque idem gladio claviculæ impacto manum amputavit. ita ut etiam crucis cornu fere diſſectum fuerit. deia ſic eum capite truncavit. Eadem autem hora vox quædam ex aere percuſſit in mari navigantes nautas quoſdam. Qui conſiderantes quod audierant, & noctem poſtea & horam in animum revocantes, veritatem deprehenderunt. Cum autem eum percuſſores occidiſſent, in cloacas & receptacula fordium delatum poſue- E runt, ut paulliſper ibi maneret. Intenti enim erant magis neceſſariis curis Michaelis complices. ut ſcilicet hunc ex carcere eximerent, & publice imperatorem declararent. qui temporis opportuni copiam faceret.

* Eſt ſolecismus S. ſcribatur καταφανὴ γενόμενον, recte habet.
Joſ. Gen.

a Incondite loquitur in Græco & ambigue.
b Per crucem.

cum ſecuritas congrua requireretur. tamque is cito præterit. Atque tunc per Scyla tractum cadaver miſere fœdantes, in circo denudatum, jumento ſublatum, per omnem plateam tulerunt. Poſtea impoſitum navigio, cum conjuge & quatuor filiis, Sabbatio, qui in inauguratione Imperatoris Conſtantinus fuit dictus, Baſilio item ac Gregorio nec non Theodoſio, in Proten inſulam miſerunt. Atque ibi cum exſectionis pœna afficerentur, Theodoſius vitam amiſit. Utrumque autem congruente ſepultura dignati ſunt. Porro iſte *Leo*, ut quidam perhibent, etiam antequam imperium capeſſeret, impiæ illi hæreſi adhæſerat. Quapropter etiam, cum ea mora piæ noſtræ fidei Nicephorus patriarcha ad eum miſiſſet libellum per aliquot ſacerdotes primarios, ut profeſſionem fidei inſcriberet, id facere diſtulit, donec ſolennitas inaugurationis adeſſet. Sed altero die ejus imperii, cum compelleretur ad ſubſcribendum orthodoxo libello, plane negavit ſeſe accommodatorum illius voluntati. Unde etiam hæreſis ſuæ adjutores & collegas in palatium aſſumpſit: victum ad luxum uſque iſtis peculiariter largiens. Cumque cooperatorem in ſua doctrina inveniſſet Joannem Grammaticum, qui & Joannes, eo quod veritati adverſaretur, hunc inter eoſdem cooptavit. Quibus ſtultus ille deſertor mandavit ut novitiam illam fidem conſcriberent. Ac poſt duos imperii ſui annos palam deficiens, ut filius Cis, venerandarum imaginum everſionem aggreſſus eſt. Mox etiam ad omnes Epiſcopos ſcripſit, ut ſe Byzantium conferrent, (Urbem (*a*) a Megarenſibus conditam ac Byzante, cum ad eam condendam confluxiſſent per Europam Caryſtii, Mycenæi, Corinthii, aliique multi, cum philoſophia & Rhetoribus) Cumque advenirent, permiſſum illis non eſt, ut pro conſuetudine prius accederent ad patriarcham. Sed ad ipſum Imperatorem ducebantur, & vi coacti adigebantur, ut conſentirent in ejus pravam ſententiam. Ex quibus illos, qui ei morem gerebant comiter & benigne excipiebat, eos autem, qui obtemperare nollent, omnis generis contumeliis ulciſcebatur, Chriſtianorum dogmata pro nihilo reputans. Quemadmodum etiam in pacis fœderibus cum Hunnis hæc conturbavit, illis quidem attribuens noſtras conſuetudines, ſibi autem & ſuis ſubjectis illorum ceremonias. Atque ob hæc fortaſſe terræ motus maxime terribiles, luesque & ſiccitates, & inflammationes aeris: præterea ſeditiones in urbe omni ditione ab initio ejus Deo inviſi imperii per multos annos aſſidue extiterunt. Ipſis etiam elementis indignantibus ob ejus ſcelera. Tales erant impiæ ejus cogitationes & machinationes. Etſi harum rerum invidiam & odium eulorare animadverteretur rebus utilibus ſuſcipiendis. *Nam* induſtria inceſſabili erat. Qua etiam factum, ut per Thraciam Macedoniamque, etiam uſque ad fines terræ, Scytharum multas urbes inſtauraret: ipſe omnia luſtrans cum militaribus copiis, ut & hoſtium incurſiones averteret, & inſtaurationes ad finem com-

A αὐτὸν Νικηφόρῳ τῷ πατριάρχῃ τόμον διά τινων ἀρχιε-
ρέων ἐγγράψασθαι τὴν εὐσέβειαν κατεπράξατο. (294) 294
τὸ δὲ ἀνεβάλλετο, ἕως ἂν αὐτῷ ὁ τῆς βασιλείας ἐ-
πέλθοι τῆς στέψεως μεγαλοπρέπεια· καὶ καθ' ἡμέραν γε
δευτέραν τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐπειγόμενος τῷ ὀρθο-
δόξῳ τόμῳ ὑπογράψασθαι, ἀναστρεπτικῶς ἀπείπατο μηδ'
ὅλως τῷ τούτῳ συνθέσθαι βουλήματι. ὅθεν καὶ τοὺς
αἱρέσεως αὐτῷ συνεργοὺς ἐν τῷ παλατίῳ ἀπεικάσα-
το, δίαιταν πρὸς τρυφὴν (295) ἐξεζόντας τούτοις δα- 295
ψιλευόμενος. μεθ' ὧν καὶ συνεργὸν τῆς αὐτοῦ διδα- 296
σκαλίας εὑρὼν τὸν γραμματικὸν Ἰωάννην, (296) τὸν καὶ 297
Ἰαννὴν, (297) διὰ τὸ τῆς ἀληθείας ἀντίρροπον, τούτοις
συνέταξεν. οἷς παρεπράπη πίστιν νεαρὰν ὁ ἀποστά-
B της προστάττει συγγράψασθαι. καὶ μετὰ δύο χρόνους 298
(298) τῆς βασιλείας ἀναιδῶς ἀποστατήσας, καθάπερ 299
ὁ υἱὸς τοῦ Κὶς, (299) τὴν τῶν σεβασμίων εἰκόνων μετα-
ποιήσατο καθαιρέσεως. ἐντεῦθεν καὶ γράψας παντὶ
ἐπισκόπῳ καταίρειν ἐν Βυζαντίῳ, (τῷ ὑπὸ Μεγα-
ρέων κτισθέντι καὶ Βύζαντος κατ' Εὐρώπην συνελθόντων
ἐν τῇ ταύτης πολίσει (300) Καρυστίων καὶ Κορινθίων, 300
ἄλλων τε πολλῶν, φιλοσόφοις ἅμα καὶ ῥήτορσι) καὶ ὅτε
οἱ ἐπίσκοποι τοῖς κατὰ πέραν προσήγγιζον· οὐ κατὰ
(301) τὸ εἰθισμένον προσεντυγχάνειν (302) τῷ πατριάρ- 301
χῃ ἠφίετο, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἤγοντο· καὶ ἄκοντας 302
συνευδοκεῖν τῷ κακοδόξῳ φρονήματι ἐβιάζοντο. ὧν
(303) τοὺς πειθαρχοῦντας αὐτῷ προσηνῶς ἠξίου φιλο- 303
C φρονήσεως· τοὺς (304) δὲ μὴ πειθομένους αἰκίσεσι παν- 304
τοδαπαῖς ἠμείβετο, τὰ Χριστιανῶν παρ' οὐδὲν θεσ-
πίσματα λογιζόμενος. ὡς δῆθεν (305) καὶ ταῖς πρὸς 305
τοὺς Οὔννους εἰρηναίαις συμβάσεσι ταῦτα συνέχεε.
ἐκείνοις μὲν ἀναθεὶς ἐργάσασθαι τὰ ἡμέτερα εἰωθό-
τα· ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὰ ἐκείνων θρησκεύ-
ματα. δι' ὧν τάχα σεισμοὶ φρικωδέστατοι, λοιμοί
τε (306) καὶ αὐχμηρίαι, καὶ ἐκφλογώσεις ἀέρος, πρὸς 306
τούτοις καὶ ἐμφύλιοι στάσεις κατὰ πόλιν ἐν χώραν πᾶ-
σαν, ἀρχῆθεν τῆς θεομισοῦς βασιλείας αὐτοῦ μέχρι
πολλῶν χρόνων ἐπήρκεσαν. καὶ αὐτῶν τῶν στοιχείων δυ-
σανασχετούντων οἷον τούτου τοῖς κακουργήμασι. τοιαῦ-
τα τὰ κατὰ δυσσέβειαν αὐτοῦ ἐνθυμήματα καὶ τεχνάσ-
D ματα. καὶ τούτοις (307) τὸ ἐπαχθὲς ἐγχρονίζων. 307
(308) ἀλλά (*) καὶ πρὸς τῶν εἴ τι (309) λυσιτελούν- 308
των ἐλέγχετο, φιλοπονίας οὐκ ἔληγεν. δι' ἧς κατά 309
γε Θρᾴκην Μακεδονίαν τε πᾶσαν, καὶ ἕως τῶν ὁ-
ρίων τῆς Σκυθῶν γῆς, πόλεις ἀνεκτίσατο, αὐτὸς ἐ-
πελθὼν σὺν στρατιωτικῇ (310) φάλαγγι. ὅπως τὰς 310
τε πολεμίων ἐφόδους ἐκτρέποιτο, καὶ ταῖς πόλεσιν ἐπι- 311
σκευαῖς παρέχοι τὸ ἀνεπιβάτευτον. (311). Ἦν δὲ τὸ
γένος κατὰ συζυγίαν ἐξ Ἀσσυρίων καὶ Ἀρμενίων ἀ- 312
ναφορεύς. (312) τῶν ἰδίων γεννητόρων ἀποξενωσάντων, 313
αὐτός τε (313) μακρὸν ἐκτεταμένον· (314) καὶ πρὸς τοὺς 314
τῶν Ἀρμενίων χωρίοις (315) κατὰ φυγαδείαν ἐνοικ- 315

* *a* Inepta hæc & intempeſtiva eſt parentheſis de conditu Byzantii, ut aliæ plures in ſequentibus. Fortaſſe ex margine. Cum interim non alienæ videantur ab Auctoris hujus ingenio. Eſt autem in hac ambiguitas. Nam poteſt eludi etiam poſt *multi*. Atque hoc pacto philoſophos etiam & rhetoras accerſiviſſet. Ceterum in Græco nullibi ſunt poſita ſigna parentheſeon.

* ἀλλὰ καὶ —— οὐκ ἔληγεν) Cont. p. 19. B.

316 κωκύτου· μάλιστα τὸν ἀνήμερον θῆρα τοῦτον. (316) A
317 ἐξ ὧν (317) ἐπιμιγής τε πράσιος κεχρημάτικε. Ἀρ-
318 μενίους δέ φασι ἐξ Ἀρμένου (318) κληθῆναι, τοῦ ἀπὸ
Ἀρμενίου πόλεως Θετταλίας· ὃς Ἰάσονι συνεστράτευ-
319 σεν. Ἐκεκρατήκει (319) δὲ Λέων τῆς βασιλείας ζ ἔ-
τεσι καὶ μησὶ ε. κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου ἐμμανῶς αὐχε-
νιάμενος.

modo perducendi facultatem praestaret. Erat autem misto genere (*a*) ex Aſſyriis & Armeniis natus. Qui in proprios parentes insurrexerant, eosque interfecerant: atque in Armeniorum finibus in exilio habitaverant. ibi immansuetam hanc beſtiam genuerunt. Armanios autem (*b*) ajunt ab Armeno quodam nomen accepiſſe ex Armenio Theſſaliae oppido, qui Jaſoni fuiſſet comes expeditionis: Tenuit autem Leo imperium ſeptem annis & quinque menſibus. Erga Deum altiſſimum furioſe inſolens:

a Loquitur in Graeco inepte & imperfecte hoc vult. Leonis parentes cum eſſent partim Aſſyrii partim Armenii, ſuos parentes interfeciſſe &c.

b Parentheſis ejuſdem farinae cum ſuperiore * de Byzantio.

* fol. 22.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞ ΑΜΟΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

IMPERIORUM

DE

MICHAELE AMORIENSI.

LIBER SECUNDUS.

1 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ἐν ἔτει ͵ϛτκθʹ. (1) ἰνδικτιῶνος ιδʹ, A
2 ὁ παρ' ἐλπίδα (2) ἐξ εἱρκτῆς Αὐτοκράτωρ, ὢ
τοῦ θαύματος, ἀνηγόρευτο· τῷ τε βασιλικῷ θρόνῳ κα-
θίδρυται, ἔτι τοῖς σιδηροπέδαις ἐπιδεσμούμενος. ᾧ προ-
3 σίασι πάντες οἱ ἐντυχόντες, (3) καὶ τὸ σέβας προ-
σκυνητὸν ἀπονέμουσι. παμπόλλης δὲ ὥρας παρῳχηκυί-
ας, καὶ τῆς κλειδὸς ἀπούσης, μὴ τέως ἀνεπτυγμένων.
Ἰωάννης ὁ ἐκ γένους Ἑξαβουλίων, καὶ τοῦ δρόμου τῆς λό-
4 γης τηνικαῦτα τιθεὶς, (4) τοῖς παροῦσι τοῦτον ἐμυστο-
λέκτει τεταμιεῦσθαι ἐσθῆτι τῇ ἐνδοτάτῳ τοῦ φονευθέν-
τος· δι' ἧς αἱ πέδαι ἀποδεδέσμευνται· ἑβδόμης δὲ ὥρας
5 καταλυούσης ἄπεισι (5) Μιχαὴλ βασιλεὺς τῷ μεγίστῳ
6 (6) ναῷ σὺν ἅμα τοῖς δεδρακόσι τὸ τόλμημα, τῆς
θείας τελεταρχίας ἀξιωθῆναι· μηδ' ὅλως μήτε τῷ B
δήμῳ δειματωθεὶς, μήτε τῷ δείματι τοῦ Θεοῦ ἀποπρυ-
7 θελάσας· ἀλλὰ τεθαρρηκὼς (7) μάλιστα· ἐπί τε τοῖς
8 λοιποῖς συναντήμασι καὶ προρρήσεσιν, ἔτι δὲ καὶ τοῖς
9 ἀναπεφωνημένοις Ἀθιγγάνῳ (8) παρά τινος μάντεως·
10 ὃς τῷ (9) τηνικαῦτα στρατηλάτει (10) τοῦ τῶν ἀνατολικῶν

A Porro Michael anno mundi ſexies milleſimo treceenteſimo viceſimo nono indictione decima quarta, praeter ſpem ex carcere Imperator (o rem mirandam) appellatur, ac in imperatorio ſolio collocatur, adhuc compedibus vinctus. Ad quem accedunt omnes qui aderant & adorationis honorem deferunt. Multo autem ſpatio elapſo cum clavis non adeſſet, & compedes non eſſent ſolutae, Joannes de proſapia Exabuliorum, tunc temporis curſus publici Logotheta, iis qui aderant revelavit eam aſſervari in intima veſte interfecti, qua compedes laxatae ſunt. Cum autem ſeptima eſſet hora, abiit Michael in B templum maximum cum patratoribus facinoris ut divinam inaugurationem acciperet. plane nec populi metu nec timore Dei abſterritus; ſed confidens quam maxime, cum aliis eventibus ac praeſagiis, (*a*) tum quae ei praedicta fuerant ab Athingano quodam vate. (*b*) qui ejus temporis praefe-

a Ut monachi illius in Philomelio, de quo init. lib. 1.

b Ineptiſſime loquitur in Graeco, & intricate, quaſi Athingano alicui praedictum fuerit a vate quodam. Cum vates fuerit Athinganus & praedixerit praefecto, ut conſtat ex iis quos ibi adduxi. ſolet autem res etiam leves tenueſque mire involvere verbis inſolentibus & eorum ſtructura. ut ſcilicet lectores *magis admirentur animoque inverſo quae ſub verbis latitantia cernunt.*

ſto orientalis thematis, cum documenta multorum eventuum dediſſet, clare indicaverat, Michaelem, & alterum quendam ex duobus diadema geſtaturum, perſpicue auſpicinans. Quare hi præfecto magnæ curæ fuere, ut ſponſos filiabus ſuis conciliaret. Huic itaque ſcopo intentus erat. Ac aliquando, cum is qui curam invitandorum ad menſam haber, quem a triclinio vocant, ingreſſus ad eum, conſignationem oſtendiſſet, noluit multos intereſſe convivio, illos ſolos menſa dignatus. Cum igitur hæc inſtructa eſſet, filiæque conſiderent, jubet eos cum illis locum occupare. Qui inopinato honore obſtupefacti accumbere recuſarunt. At is nonnihil offenſus, coegit, poſtremoque perſuaſit ut accumberent. Hilaritate autem exorta utpote ipſis inebriatis; tradit eis filias uxores. At illi æſtuantes ad hoc juſſum pauliſper fremunt, interea indignitatem ſuam reputantes, præcipue Michael, eo quod ex pauperrimis eſſet ortus & obſcuræ ſortis parentibus. Sed tamen morem gerunt cum urgerentur. Cum autem audiviſſet Thomas Michaelem imperatorem, tradunt eum ſtatim rebellionem inſtituiſſe conflata ingenti hominum multitudine. Ab initio enim inter ſe contrarii diſſidebant. Ac Michael quidem erat toti orientalium themati præfectus, ſed non parum invidiæ obnoxius, cum ob patriam quæ Athinganorum multitudinem alebat, ut videtur, tum propter linguæ vitium, tum vero etiam quod non ſatis ſtrenuus & fortis putaretur. Thomas contra ab omnibus diligebatur, eo quod fortis & ſtrenuus, nec tamen non urbanus & affabilis eſſet: atque in rebus optimis Leone non inferior; quamvis genere ad Scythas pertinens, atque inſuper ſenex, & in altero pede mutilus. Iſte igitur conciliatis ſibi publicorum vectigalium exactoribus, ſcripto ſortiebatur exactiones inuſitatas. Unde largitionibus in populum factis, militiam contra Michaelem roborat. Nemo ex Orientalibus relinquebatur neque ex occidentalibus: non ex advenis quiſquam erat, non ex indigenis, non ex vicinis, non ex iis qui ſervilis conditionis, ſi qui eſſent dominis infenſi, quia diverſis temporibus ad eum confluerent, eumque ſequerentur terra marique, Novum Xerxem inter ſuos habitum. Ut propterea omnia themata & eorum duces cum eo paciſcerentur. Olbiano ſolo qui erat Armeniorum dux his ſua ſolertia morigeris utente, nec non Catacyla opſicii præfecto *ſuis* ut cum Michaele imperatore manerent. Ac tanta incrementa capit apparatus belli civilis. Ut etiam Saraceni auderent inſulas omnes & regiones populari & occupare ad poſſidendum. Eiſi poſtea bis propter magnam ejus famam major viſus eſt quam ut ei ſe opponere poſſent. Quod ipſe ſentiens, conatur cum eis per legatos agere, tali modo aſtute eos inelcans, ut proponeret quod ipſi vellent & cuperent, ingentibus ejus copiis & potentia conſternati. Mittit igitur ad eos pacem

A θέματος, πεῖραν δεδωκὼς πολλῶν ἀποβάσεων· διεπρά-
ττε, τὸν Μιχαὴλ καί τινα ἕτερον τῶν δύο διαδηματοφο-
ρήσειν, (11) σαφῶς ἀπομαντευόμενος. ἀμέλει τούτους ὁ 11
στρατηγέτης διὰ μερίμνης εἶχε πολλῆς, ὅπως νυμφίους
ταῖς ἑαυτοῦ θυγατράσιν ἁρμόσαιτο. εἴχετο οὖν τοῦ τοι-
ούτου σκοποῦ. καί ποτε τοῦ τὴν ἐπιστασίαν ἔχοντος τῶν
εἰς τράπεζαν κεκλημένων, ὃν ἀτρικλίνην (12) φημίζου- 12
σι, κατὰ τὸ ἔθος εἰσιόντος (13) αὐτοῦ καὶ τὴν γραφὴν 13
ἐμφανίζοντος, ἀπείπατο τῶν πολλῶν τὰς συνεστιάσεις·
(14) ἐκείνους δὲ μόνους τῆς τραπέζης καταξιῶσαι. ταύτης 14
γοῦν διευτρεπισθείσης, καὶ τῶν αὐτοῦ θυγατέρων συνε-
δριασασῶν, προστάττει τούτοις ὁμοπαγεῖς γενέσθαι αὐ-
ταῖς· οἱ δὲ τῇ ἀπροσδοκήτῳ θαμβηθέντες τιμῇ, τῆς κα-
B ταλίσεως ἀπαναίνονται. ὁ δὲ διακείμενος ἐπαχθέστερον,
κατηνάγκαζε, καὶ τελευταῖον πείθει κατακλιθῆναι. δια-
χύσεως (15) δὲ γεγονυίας, ἅτε κατεμφορηθέντων αὐ- 15
τῶν· ἐπιδίδωσι τούτοις τὰς θυγατέρας εἰς γαμετάς. οἱ
δὲ κατιλιγγιάσαντες (16) τοῦ προστάγματος πρὸς μὲν μι- 16
κρὸν δυσαναχετοῦσιν, ἐν τούτῳ τὸ παρ' ἀξίαν αὐτῶν λο-
γιζόμενοι· καὶ μάλιστα Μιχαήλ, διὰ τὸ ἐκ πενεστάτων
προῆχθαι, καὶ τὴν τύχην ἀνεπιφάντων. ἀλλ' ὅμως πει-
θαρχοῦσιν ἐγκελευόμενοι. ἀκηκοὼς δέ, (17) ὥς φασιν, ὁ 17
Θωμᾶς τὸν Μιχαὴλ βασιλεύσαντα, ταχέως κατ' αὐτοῦ
νεωτερισμὸν πολυάνθρωπον ἐντυρεύεται κατ' αὐτοῦ· ἀνέ-
καθεν (18) γὰρ ἀλλήλους ἀντιπεπονθότως διέκειντο. 18
καὶ ὁ μὲν (19) Μιχαὴλ παραπαντὸς (20) τοῦ τῶν ἀνατο- 19
C λικοῦ στρατεύματος ἐτύγχανε στρατηγός. οὐχ ἧττον δὲ 20
καὶ ἐπίμωμος. ἀπό τε τῆς πατρίδος αὐτοῦ, (21) Ἀθιγ- 21
γάνων πλῆθος ἐκτρεφούσης ὡς ἔοικε· καὶ διὰ τὸ τῆς
γλώττης ἐλάττωμα· (22) καὶ τὸ μὴ ἱκανῶς ἔχειν τισὶ 22
πρὸς ἀνδρείαν νομίζεσθαι· ὁ δὲ Θωμᾶς πᾶσι φιλοστορ-
γούμενος, διά τε τὸ ἀνδρειόφρον, οὐκ ἔλαττον καὶ ἀστεῖον καὶ
εὐπροσήγορον· (23) καὶ τῶν βελτίστων (24) οὐκ ἐλαττούμε- 23
νος Λέοντος. εἰ καὶ Σκυθίζων τὸ γένος, πρὸς δὲ καὶ γη- 24
ραιὸς ὢν καὶ πόδα πεπηρωμένος. οὗτος οὖν (25) κατασχὼν 25
τοὺς τῶν δημοσίων φόρων πάντας ἀπαιτητάς, ἐγγράφως
τὰς νενομισμένας ἀπεκληροῦτο εἰσπράξεις· ἐξ ὧν διανο-
μὰς ἐν λαοῖς ποιησάμενος, στρατηγεσίας κατὰ τοῦ Μι- 26
χαὴλ ἐγκρατῶς διατίθησιν. οὐδεὶς (26) δὲ τῶν ἐξ ἀνα-
D τολῆς ὡρμημένων ἀπελιμπάνετο, οὐδὲ τῆς ἑσπέρας αὐ-
τῆς· οὐ τῶν ἐξ ἐθνῶν ἐπηλύδων, οὐκ αὐτοχθόνων, οὐ 27
γειτονούντων, οὐ τῆς δουλικῆς μοίρας ὅσον παρῆν (27)
μισοδέσποτον· οὐχ ὁλοκλήρων ἐθνῶν κατὰ διαφόρους και-
ρούς· οἳ οὐκ αὐτῷ προσερρύησαν καὶ συνείποντο· οἱ μὲν
κατὰ γῆν, οἱ δὲ κατὰ θάλασσαν, νέῳ Ξέρξῃ κἀν ὁμο-
πίστοις ἀναφανέντι. ὡς ἐντεῦθεν καὶ πάντα τὰ θέματα
σὺν τοῖς στρατηγοῖς σπένδεσθαι τούτῳ συνέβαινεν. Ὀλ-
βιανοῦ (28) μόνου τοῦ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγοῦντος, τού- 28
τοις πειθηνίαις ἐπιτηδείως ἄγοντος, καὶ Καταΐλα τοῦ
Ὀψικίου, τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ γε προσκειμένων. καὶ τοι-
οῦτον ἐπολυπλασίαζε τὸ πλῆθος κατὰ τῶν ὁμοφύλων, 29
ὥστε καὶ (29) τοὺς Σαρακηνοὺς ἐπ' ἀδείας λαβέσθαι, καὶ
E πάσας νήσους καὶ χώρας καταληΐζεσθαι· καὶ καθέξειν
(*) ὅλως αὐτάς· οἱ καὶ μετὰ ταῦτα τούτοις διὰ πολλῆς
φήμης ἀνανταγώνιστος ἀνεδείκνυτο. (30) δι' ὃ καὶ πειρᾶται 30
πρὸς αὐτοὺς συσκευάσασθαι τρόπῳ τοιῷδε, πανούργως ἐνδι-
λεάσας (31) ὅπερ αὐτοῖς βουλητὸν ἀσμενίζοντο τῇ ἐκείνου 31
παμπληθεῖ δυνάμει καταπλαγεῖσι. διαπέμπεται οὖν
πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην ἀνακαλούμενος· πολλῷ δὲ μᾶλλον συν-

* Ita omnino ſcriptum in futuro.

32 ἀσπασμὸν (32) τῆς βασιλικῆς ἀνθέξεσθαι ἀποστάσεως. A
ποιεῖται πάνυ σπονδὰς μετ' Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τοῦ αὐ-
33 τῶν ἀρχηγοῦ. ἀναδεῖται (33) στέφος βασίλειον παρὰ τοῦ
34 ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰώβ. εἶτα μετ' Ἀγαρηνῶν, (34)
Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Ἀβάσγων, Ζη-
χῶν, Ἰβήρων, Καβείρων, Σκλάβων, Οὔννων, Βανδή-
λων, Γετῶν, καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον,
Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν, Χαλδίων τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ ἑτέ-
ρων παντοίων ἐθνῶν πολυθρυλλήτου πανστρατιᾶς στρατο-
35 πεδευσάμενος, ἁπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρίευσε. (35)
τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θρᾴκην προσεμπελάσας,
36 (36) ἑλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται, ἱππεῦσιν εὐό-
37 πλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ἀποχεῖρα (37) πεζοῖς· ἔτι
καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος· B
38 (38) προσέτι μὴν πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις τεχνάσμα-
σι κρατυνόμενος. μεθ' ὧν πολλάκις τοῖς κατ' ἀνατολὴν
τείχεσι προσβαλὼν, ἄπρακτος ἀποκρίνεται. τοῦ βασιλι-
39 κοῦ (39) παιδὸς Θεοφίλου (40) αὐτοῖς ἐπιόντος, καὶ ἐναγω-
40 νιζομένου τὰ μάλιστα. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ πατρὸς Μιχαὴλ
ἔσθ' ὅτε ὑπεξιόντος καὶ τοῖς ὑπεναντίοις ἐπιτιθεμένου
41 αὐτοχειρός. ὅθεν ἀμηχανῶν ὁ Θωμᾶς (41) καὶ ἐπὶ ναυ-
μαχίαν προέρχεται, πολλῶν ὁλκάδων σωρείαν ἐπαγό-
42 μενος· κἀκεῖσε (42) παραπλησίως δυστυχεῖ· αὗται γὰρ
43 τῷ πολεμικῷ πυρὶ (43) κατηνάλωντο. (44) τῆς περὶ τοῦ-
44 το παρὰ βραχὺ τὸ πρὶν διαλλυμένης εἰδήσεως· τηνικαῦ-
45 τα δὲ οὕτως ἀναιρεθείσης. (45) Καλλίνικός τις τῶν ἐξ
46 Αἰγύπτου ἀνὴρ ἐχέφρων καὶ αὐτὸς μόνος εἰδήμων τότε παρ- C
ρησιασάμενος (46) ἔφη τῷ βασιλεῖ κατὰ Θωμᾶ συμπο-
νέσειν αὐτῷ παρὰ θάλασσαν εἴπερ βούλοιτο. ὃς τεχνι-
κῶς τότε συνθεὶς, τοῖς ναυμάρχαις ἐπεχορήγησεν. ἐπὶ
τρισὶ δὲ ὁ δείλαιος ἐναυτηρίσατο ἔτεσιν· οὗ τινος νεωτε-
ρισμοῦ ἐπὶ βασιλείας Λέοντος τέρας τῶν ἀποφράδων οὐδὲ
προδέδωκεν· ὤφθη κομήτης κατ' οὐρανὸν ἐν σχήματι
47 σελήνων (47) β' λαμπρῶς συνιουσῶν, καὶ αὖθις διαιρε-
θεισῶν κατὰ διαφόρους συστάσεις, ἐξ ὧν ἐτυποῦτο τι ἀ-
κέφαλον ἐπλάσθη ἀνδρός· δηλοῦν πως τὸ μετὰ ταῦτα πα-
ρεισαγαγόντων κατὰ Χριστιανῶν τὸ ἀκέφαλον δόγμα τῆς
στασιώδους αἱρέσεως· ἢ καὶ Θωμᾶν τὸν ἀλάστορα, ὡς ἔοι-
κε, κεφαλὴν καὶ ἀρχηγὸν ματαιάζοντα τῆς ἐξ ἑτέρων
ἀποστάσεως κεκτημένων πως προμηνύουσιν. Ἠνδραγαθή-
σαντο δὲ ἐν τούτῳ ὅ, τε Ὀλβιανὸς, καὶ Χριστοφόρος, τη-

A petens, imo potius ſocietatem, ut auxiliarentur rebellibus imperatoris. Itaque fœdus pacis init cum Agarenis, ſciente duce illorum. Coronatur a patriarcha Antiochiæ Jobo. Deinde cum Agarenis, Indis, Ægyptiis, Aſſyriis, Medis, Abaſgis, Zechis, Saberis, Sclavis, Hunnis, Vandalis, Getis, & omnibus quotquot de Manentis abominabili ſecta erant, Lazis item & Alanis, nec non Chaldis & Armeniis, aliiſque omnis generis nationibus, multarum linguarum exercitu collecto, omnem orientem in ſuam poteſtatem redegit. Poſtremo poſtquam partibus Thraciæ appropinquaſſet, Byzantium oppugnare vi conatur, equitibus bene armatis, B & lapidum jactoribus pedeſtribus, funditoribus item & ſcutatis innumeris valde roboratus, inſuper & machinis bellicis obſidionalibus non paucis inſtructus. cum quibus mœnia urbis verſus orientem aggreſſus, re infecta repellitur. Imperatoris filio Theodoſio in eos impetum faciente & quam maxime depugnante: cum ſubinde & pater ejus Michael egreſſus invaderet adverſarios proprio marte. Unde in anguſtia conſtitutus, ad navale prælium progreditur, ingentem navigiorum numerum ſecum ducens. Atque ibi itidem male rem gerit. illa enim omnia bellico igni conſumpta fuere. Cujus quidem ignis C *conficiendi* propemodum jam ſcientia deperdita fuerat: tunc autem ſic denuo reperta. (*a*) Callinicus quidam ex Ægypto vir prudens ſoluſque *eam* ſcientiam habens ſumpta loquendi audacia, dixit ad imperatorem ſe contra Thomam ei ſociam operam navaturum in mari ſi vellet. Atque in *ignem* illum artificioſe a ſe compoſitum præbuit navium præfectis. Tribus (*b*) autem annis perditus ille rebellavit. Cujus rebellionis ſub imperio Leonis prodigium horrendum ſic apparuit: Viſus eſt cometa (*c*) in cœlo ſub ſpecie duarum lunarum, clara ſeſe conjungentium rurſuſque ſeparantium per diverſas conjunctiones. ex quibus figura quædam hominis ſine capite formata fuit, portendens quodammodo dogma quod poſtea invectum contra Chriſtianos acephalorum (*d*) hæreticorum rebellium: aut etiam Thomam illum peſtiferum, (*e*) caput nimirum & ducem vanum ſeditionis externorum qui eum habuerunt, (*f*) quodammodo prænunciavit. Strenue autem rem geſſerunt in hoc *bello* Olbianus & Chriſtophorus, tunc Magiſter factus, cujus (*g*) filii Barſacius & Nuſar

a Expreſſi *ἀνυποδίκτως* cum id voluiſſe videatur ponere auctor neceſſario, ut monui in Græcis. Videtur autem hæc tradere contra hiſtoriæ fidem. nam ignis iſte bellicus, qui Græcus dicitur, præparatus ab iſto Callinico fuit ſub Conſtantino Pogonato. nempe ſeſquiſeculo ante Michaelem iſtum. Videatur Zonaras lib. xiv. num. 20. videtur autem cognitus fuiſſe etiam ante ipſum Conſt. Pogon. itidem non multo minus quam ante ſeſquiſeculum aliud, nempe ſub Juſtiniano, aut etiam ante eum; nam memini me de igne illo legere apud Malelam.

b Negligit tranſitiones & connexiones hic auctor ſæpe.

c De hoc cometa videor ad eundem modum legiſſe ſcriptum in Tomo illo ubi Theophanes habetur.

d Sive *acephalon i. e. capite carens dogma eorum qui id in Chriſtianos invexerunt ex ſeditioſa hæreſi*. Ita ad Græca proprius accedendo, quæ quidem ibi vere ſunt portentoſa. ubi & mox de Thoma monſtroſe loquitur.

e Conſideretur autem judicium & memoria hominis, qui cum dixiſſet cometam portendiſſe rebellionem Thomæ, mago illo enarrata, portendiſſe ait Acephalorum hæreſin aut Thomam. In fine lib. 1. cum dixiſſet Leonem contra percuſſores ſe defendiſſe catena thuribuli aut ſecundum alios, ſigno crucis, mox affirmat eum conciſum fuiſſe crucis ſignum tenentem, oblitus ſententiæ ſuæ.

f Hæc ita dicta latine, tolerari debent. nam Græca ſunt intolerabilia. Videtur autem hic etiam contrarium ejus quod volebat dixiſſe. & *κατεσχηκότων* potuiſſe paſſive, ut ſit, *quos ipſe habuit*.

g Id ſonat οὗ. ſed lingua corrupta, poteſt etiam pro ejus ſumi.

patricii: Catacylas item ipſius Michaelis Imperatoris patruelis, & ipſe patricius. de quibus a nobis jam dictum eſt. (*a*) Per hos rebellis illius venena diſſipata. Hoc etiam modo dicunt de Thoma rem accuratius per hiſtoriam tradi. Iſte rebellis ea patria miſera & conditione obſcura oriundus, rerum ad vitam ſubſtentandam neceſſariarum gratia in Conſtantini imperatoriam urbem venit. Cumque ſe applicaſſet cuidam Patricio,) Bardanes iſte fuit appellatus (crimine adulterii ab iſto homine reus fuit factus ad quod perpetrandum hortatus eum fuerat Nicaphorus, illo tempore imperator: Bardani invidens propter inſitam ei probitatem. Reus autem factus crimine adulterii, quod perpetrare quidem conatus fuerat, ſed in actum non devenerat, in Syriam profugit. Ac primum quidem fidem in Chriſtum abnegavit: deia cum ſatis longo tempore inter ipſos habitaſſet, elapſis jam viginti octo annis, falſam famam ſibi acquirit, Conſtantinum ſe eſſe dictitans, filium Leonis & Irenes F. At is propter morum improbitatem, & oculis & imperio orbatus fuerat. ac non multo poſt, ut imperio exciderat, e medio ſublatus fuit. Cadaver autem ejus loculo impoſitum in quodam auguſtali imperatoriæ urbis. Iſte vero ſceleratus homo cum apud Saracenos viveret, pollicitationibus iſtos ſollicitavit, ſe tributarium illis facturum Romanorum imperium, ſi & pecunias, quantum ſatis, & exercitum idoneum ad eam rem ei præbeant. Et ecce petitis potitus mox expeditionem ſuſcipit in Romanos. Adoptat etiam propter magnitudinem rerum ſuſceptarum, filium, homuncionem quendam ſemibarbarum nactus, cum animi improbitate & amentia, etiam corporis deformitate præditum, aliiſque quæ illius erant, atque Conſtantium jubet appellari. Cumque partem ei Saracenorum exercitus tradidiſſet, cum illo in Romanorum ditionem impetum facit. Leo illo tempore erat imperator, Bardæ quidem patricii filius, ſed genus ducens ex Armeniis. Cum autem *hic* non magna cura dignum exiſtimaret imminens Romanis malum, extemporali opera collegit numerum copiarum exiguum: impoſitoque eis duce, aut gregario potius milite quam duce, contra Thomam miſit. Ac concurrentibus utrinque exercitibus apud oppidum quoddam in Oriente, vincitur imperatoris exercitus atque in fugam vertitur. Cumque ſine metu eſſet deſertor per totum orientem graſſabatur, omneſque vi cogebat ſuarum eſſe partium. Nec multo interjecto tempore, Michael, Leone interfecto, imperium ſuſcipit. Princeps autem ſeditionis Thomas, ut cui non eſſet ſatis obtinere terram fere omnem, etiam rem nauticam univerſam Romanorum, accepta claſſe illa quæ imperatoria dicebatur, in ſuam poteſtatem redegit. Naveſque plurimas fabricatus alias, tritico & equis portandis, bellicas item, apud Leſbum expectare jubet. Ipſe autem cum innumeris copiis occupat fretum inter Seſtum & Abydum. Cumque Pſeudoconſtantium quem adoptaverat in filium, cum maxima multitudine a tergo te-

A νικαῦτα μάγιστρος γεγονώς. οὐ οἱ υἱοὶ Βαρσάκιός τε καὶ
Νάσαρ πατρίκιοι· (48) καὶ Κατάκυλας αὐτοῦ Μιχαὴλ βα- 48
σιλέως ἐξάδελφος καὶ πατρίκιος· περὶ ὧν προδεδήλω-
ται· δι᾽ ὧν τοῦ στασιώτου τὰ φάρμακα διεσκέδασται. καὶ ὥς
φασι (49) τὰ κατὰ Θωμᾶν ἀκριβέστερον διεξιστορεῖσθαι. 49
Οὗτος (50) γὰρ ὁ μυλτίων (51) ἐκ πατρίδος οἰκτρᾶς 50
καὶ τύχης ἀφανοῦς γεγονὼς, τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ζῆν χά- 51
ριν, εἰς τὴν Κωνσταντίνου καὶ βασιλεύουσαν πόλιν εἰσῆλ-
θε. καὶ κολληθεὶς τινι τῶν πατρικίων, Βαρδάνης οὗτος ὢν
λεχθεὶς, ἐγκλήματι μὲν μοιχείας παρὰ τούτου τοῦ ἀνδρὸς
ἑάλω· ἣν ὑπέθετο κατεπράξασθαι τούτῳ Νικηφόρος ὁ τη-
νικαῦτα τὸ βασίλειον λαχὼν, τῷ Βαρδάνῃ βασκαίνων,
διὰ τὴν προσοῦσαν καλοκαγαθίαν αὐτῷ· φεύγων δὲ (52) 52
B τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ δίκην· ἣν κατεπράξασθαι μὲν ἐπεχειρή-
θη, οὐκ εἰς ἔργον δὲ προέβη, εἰς Συρίαν (53) ἀπέδρα. 53
καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Χριστὸν ἐξόμνυσι πίστιν· καὶ χρό-
νον συχνὸν ἐν αὐτοῖς διατρίψας, ὡσεὶ ὀκτὼ παρεληλυθό-
των ἐνιαυτῶν, (54) ψευδῆ φήμην ἑαυτῷ περιποιεῖται, 54
Κωνσταντῖνον (55) εἶναι αὐτὸν εἰσηγούμενος τὸν Λέοντος 55
καὶ Εἰρήνης. Οὗτος δὲ (56) ἅμα διὰ τὴν μοχθηρίαν τῶν 56
τρόπων, μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἐστέρη-
ται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισται μετὰ βραχὺ τῆς ἐκπτώ-
σεως. καὶ ὁ τοῦδε νεκρὸς ἔν τινι κατετέθη σορῷ τότε τῶν
ἐν τῇ βασιλευούσῃ σεμνείων. ἀλλ᾽ ἔγε παλαμναῖος οὗτος
ἀνὴρ μετὰ Σαρακηνῶν διαζῶν, ὑποσχέσεσι (57) τούτους 57
ἐξαίρει λαμπραῖς, ὡς ὑποτελῆ ποιήσειν αὐτοῖς τὴν Ρω-
C μαίων ἀρχὴν, εἰ καὶ χρήματα ἱκανὰ καὶ στρατὸν ἀξιόχρεων
δοῖεν πρὸς τὸ ἔργον αὐτῷ. καὶ δὴ τῶν αἰτουμένων τυχὼν,
ἐκστρατεύει κατὰ Ρωμαίων εὐθύς. ποιεῖται (58) δὲ καὶ 58
διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐγχειρουμένων, υἱὸν, ἀνθρώπιόν τι
μιξοβάρβαρον εὑρηκώς· μετὰ τῆς ψυχικῆς (59) φαυλό- 59
τητος καὶ ἀνοίας ἔτι καὶ δυσμορφίαν σώματος δυστυχοῦν, καὶ
τ᾽ ἄλλα τῶν τούτου· ὃ δὴ καὶ Κωνστάντιον ἐπιτρέπει καλεῖ-
σθαι. ἀπόμοιράν τε τούτῳ Σαρακηνοῦ στρατεύματος δοὺς,
σὺν αὐτῷ εἰς τὰ Ρωμαίων εἰσβάλλει ἤθη. Λέων δὲ
τότε καιροῦ τούτου ἦν βασιλεὺς, ὁ Βάρδα μὲν τοῦ πα-
τρικίου υἱὸς, ἐξ Ἀρμενίων δὲ κατάγων τὸ γένος. οὐ πο-
λυωρίας (60) δὲ ἀξιώσας τὸ ἐπιφυὲν Ρωμαίοις κακὸν, 60
σχεδιάσας δὲ πλῆθος στρατεύματος οὐ βραχὺ, καὶ καθη-
D γεμόνα, στρατιώτην μᾶλλον ἢ στρατηγὸν, ἐπιστήσας, κα-
τὰ Θωμᾶ ἀποστέλλει. καὶ δὴ τῶν στρατευμάτων ἀμφοτέρων
συμπεσόντων ἀλλήλοις κατά τι τῶν ἐν τῇ ἕω χωρίων,
πταίει μὲν ὁ τοῦ βασιλέως στρατὸς, καὶ εἰς φυγὴν τρέπε-
ται· ἐπ᾽ ἀδείας (61) δὲ ὁ ἀποστάτης γενόμενος, πάντα 61
πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἐπιτρέχει, καὶ πρὸς βίαν τὰ ἑαυ-
τοῦ πείθεται φρονεῖν. οὐ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, (62) καὶ 62
Μιχαὴλ Λέοντα φονεύει, καὶ τὴν βασιλείαν ἐκδέχεται·
ὁ δέ γε στασιάρχης Θωμᾶς, ὡς μὴ ἀρκούσης αὐτῷ τῆς
κατὰ γῆν ἐπικρατείας σχεδὸν ἁπάσης· ἤδη τὸ ναυτικὸν
ἅπαν τὸ ὑπὸ Ρωμαίοις ὂν, πλὴν τοῦ βασιλικοῦ κληθέν- 63
τος, (63) ὑποποιεῖται· καὶ ναῦς πλείστας (64) ναυπηγή- 64
σας ἑτέρας, σίτου τε παραπομποὺς καὶ ἵππων, τάς τε 65
E πολεμιστηρίους ταύτας, κατὰ Λέσβον (65) κελεύει μένειν 66
αὐτόν. (66) ὁ δὲ ἅμα μυρίῳ δή τινι στρατῷ (67) κατα- 67
λαμβάνει τὸν μεταξὺ Σηστοῦ (68) καὶ Ἀβύδου πορθμόν. 68
κατὰ νώτου (69) δὲ λιπὼν ἑαυτοῦ τὸν Ψευδοκωνστάντιον καὶ 69

a Tantum de Olbiano & Catacyla dictum quod ſciam.

ποιηθέντα υἱὸν, ἅμα μεγίστῃ δυναστείᾳ τῶν προκατειλημμένων αὐτῷ, τὰ λοιπὰ καταδραμεῖν ἐπιτρέπει. δαιμό-
70 νων δὲ (70) εἰσηγήσεσιν ὕπνοις καὶ μαντείαις ἠγμένος, χρόνου ἡμέραν τοῖς συμπόταις προλέγει, καθ' ἣν τῇ βασιλευούσῃ προσέλθοι πόλει ἐν ἀρρήτῳ δόξῃ τινί. ἤδη δὲ τῆς κυρίας ἐνστάσης αὐτῆς, τῷ ὑπὸ τὸν Ὀλβιανὸν περιπίπτει στρατῷ, ὃ πρὸς βραχὺ μὴ ἐνεγκὼν τὴν ὁρμὴν, φεύγει τε καὶ εὐθέως ἁλίσκεται· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ γενναῖος Ὀλβιανὸς ἐκτεμὼν, πέμπει τῷ βασιλεῖ Μιχαήλ· ὁ δὲ τῷ στασιώτῃ ταύτην καὶ ψευδωνύμῳ ἀποστέλλει πατρί. ἀλλ' οὗτος μὲν οὐδέν τι τῆς ἀπονοίας ἀφίετο· ἀλλ' ἅμα τῷ νηΐτῃ Λέσβοθεν ἥκοντι στόλῳ καὶ αὐτὸς ναυσὶν ἱππαγωγοῖς κεχρημένος, νύκτα διαστοπήσας ἀσέληνον ἐκ παράλου τινὸς νησὸς, ἣ δὲ πρὸς τῶν ἐγχωρίων καλεῖται Ὁρκόσιον, πολλαχοῦ περαιοῦται τῆς Θρᾴκης
71 λαθών. εὑρὼν δὲ (71) πάντας Θρᾷκας κατηκόους αὐτῷ.
72 καί τοι τοῦ βασιλέως (72) ὅτε δὴ φήμη περιηγγέλλει (73)
73 ὡς διαβαίνει ναυσὶν ὁ ἀποστάτης τὸν κατὰ τὴν Ἄβυδον τῆς θαλάττης πορθμὸν. ἐκστρατεύσαντός τε κατ' αὐτοῦ ὀλιγίστῳ στρατῷ, καὶ ἐκ πασῶν πόλεων Θρᾳκικῶν ὡς συμμαχήσουσι βασιλεῖ πίστεις λαβόντος· ὅμως ταύτας
74 (74) ἁπάσας παρ' οὐδὲν θεμένων αὐτῶν, πολὺς ὁ τύραννος ἐγεγόνει· καὶ τούτων προστρεχόντων αὐτῷ, παραχρῆμα
75 ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν πόλιν ὑπονοστεῖ. (75) καὶ ὡς ἐνῆν
76 τὰ κατ' αὐτὴν ἀσφαλισάμενος εὐθὺς, πεζῶν (76) ἅμα καὶ ναυτικῶν συναθροίζει στρατὸν, ἐκ τῶν κατ' ἀνατολὴν, ἤδη τοῦ ἀποστάτου ὑποχωρήσαντος, πρός γε βραχὺν χρόνον
77 τῆς τυραννίδος ἀπηλλαγμένων. (77) ἐνίησι δὲ βασιλεὺς καὶ πῦρ πολεμιστήριον ταῖς ναυσί. καὶ τὴν σιδηρᾶν σχοί-
78 νον (78) ἀπ' ἀκροπόλεως μέχρι τοῦ πέραθεν φρουρίου διέτεινεν· ὡς ἂν τὸ κατὰ τὴν πόλιν καλούμενον κέρας μὴ ἐκ τοῦ στόλου τῶν ἀντιπάλων πημαίνοιτο. Γρηγόριον (79)
79 δὲ πάλαι μὲν χρηματίσαντα στρατηγὸν, δι' αἰτίας βασιλεῖ γεγονότα καὶ διὰ τοῦτο εἰς Σκῦρον, μίαν τῶν Κυκλάδων νήσων, φυγαδευθέντα λαβὼν ὁ ἀποστάτης, ἅτε δὴ προσχωρήσαντα αὐτῷ, χειροτονεῖ στρατεύματος ἡγε-
80 μόνα μυρίων ἀνδρῶν. καὶ τοῦτον πρόδρομον (80) αὐτοῦ κατὰ τῆς βασιλευούσης προπέμπει· ἀλλὰ δὲ καὶ στόλον ναυτι-
81 κῶν ἀνδρῶν· ἵνα δὴ ἄμφω κατ' αὐτὸν (81) ἐν τῇ Κωνσταντίνου γένοιτο πόλει. καὶ δὴ γέγονε τοῦτο ταχέως· συν-
82 ελθόντες (82) ἀλλήλοις ἀπό τε γῆς καὶ θαλάττης κατὰ
83 τὰς Βαρβύσου τοῦ ποταμοῦ ἐκβολάς. (83) οὐδ' ἡ τῆς σιδη-
84 ρέας (84) ἐξαρτηθείσης σειρᾶς κωλῦσαι τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον πλοίων. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π
85 χιλιάσιν ἐφίσταται (85) τῇ πόλει· ἐπὶ δὲ τῷ προτέρῳ
86 (86) ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον ὄνομα· πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μονα-
87 χοὺς, εἰς κοσμικὸν δὲ τρόπον φαυλότατα τάξιν (87) ἐκλυθέντα. αἰσχρὸν τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας
88 Ἰνδογενὴς εἶναι· (88) μοχθηρότερον δὲ τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμπληξίας ἐσχάτης. μετὰ τούτου οὖν καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ προσβάλλει τῇ πόλει. ἅμα τῷ φανῆναι οἰόμενος ἀνοιγῆ-
89 ναι τὰς πύλας αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ τῆς ἐλπίδος (89) διημαρτάνει, τῶν πολιτῶν μεθ' ὕβρεως ἀποπεμψάντων αὐτόν,
90 σκηνοῦται κατὰ (90) τῶν σεβασμίων Ἀναργύρων ναόν. καὶ πάντας ἔχων ὑπηκόους τοὺς κατὰ τὴν Θρᾴκην οἰκοῦντας Βοήρ-

A liquiſſet, ea quæ ipſe nandum occupaſſet, & reliqua eſſent, pergraſſari jubet. Iſte porro dæmonum monitis & vaticiniis impulſus, tempus & diem prædicit convivis ſuis quo imperatoriam urbem eſſet ingreſſurus cum gloria quadam ineffabili. Jamque inſtante ſtatuto illo die, in Olbiani exercitum incidit: cujus impetum cum ad breve tantum tempus ſuſtinuiſſet, fugam arripit, ſtatimque capitur. Ejuſque caput egregius ille Olbianus amputatum, mittit imperatori Michaeli. Iſte autem rebelli & patri falſi nominis (*a*) tranſmittit. Sed is nihil a dementia remiſit. Verum una cum claſſe a Lesbo veniente, & ipſe hippaginibus utens, nocte obſervata illuni, a maritimo quodam op-
B pido, quod ab illius loci hominibus vocatur Horcoſium, in diverſis Thraciæ locis clam appulit, invenitque Thraces univerſos ſibi addictos. Quamvis imperator, cum jure fama nunciaret rebellem navibus trajecturum fretum apud Abydum, exercitum quendam perexiguum eduxiſſet contra eum, & ex omnibus civitatibus Thraciciis fidem auxilii præſtandi & ſocietatis accepiſſet. Sed iſtis eam negligentibus, magna incrementa capit tyrannus, his etiam ad eum confluentibus. Statim igitur imperator in urbem revertitur. Atque ut licebat ea firmata, terreſtres ſimul & navales collegit copias ex orientalibus, qui
C poſt diſceſſum deſertoris jam aliquantiſper tyrannide liberati erant. Immiſit autem imperator etiam ignem bellicum (*b*) navibus. Atque ferream catenam ab arce uſque in caſtellum ex adverſo extendit, ne urbis Keras quod vocatur i. e. Cornu, ab hoſtili claſſe infeſtaretur. Porro Gregorium, qui olim quidem fuerat dux militaris, ſed in offenſionem imperatoris venerat, atque ob id in Scyrum unam ex Cycladibus inſulis, relegatus fuerat, *hunc inquam* nactus deſertor, utpote ad ipſum ſe conferentem, præficit exercitui decem mille virorum. Atque hunc præcurſorem ſuum adverſus imperatoriam urbem mittit, ſimul autem & claſſem nauticumque exercitum, ut ambo eo-
D dem tempore Conſtantinopolin pervenirent. Id quod cito admodum factum fuit, cum conveniſſent terra marique ad Barbyſſi fluvii oſtia, neque ferrea illa catena valuiſſet prohibere adventum navium hoſtilium. Nec multo poſt ipſe etiam cum nonaginta millibus adfuit ad urbem. Adoptavit etiam poſt priorem adoptivum filium, alterum quoque, Anaſtaſium nomine, qui olim quidem monachus fuerat, ſed ad ſecularem morum improbitatem ordinemque defecerat, turpi facie, ut videretur (*c*), ob vinolentiam ex India oriundus, ſed pejore animo propter extremam vecordiam. Cum iſto igitur & univerſo exercitu accedit ad urbem. Simul atque apparuiſſet putans apertum iri portas ſibi. Cum autem hanc ſpem

a Gr. ψευδωνύμῳ. Et hic contrarium ejus quod vult dicit, nam non pater, ſed filius adoptivus fuit ψευδώνυμος.

b Alieno hæc loco de igne.
Joſ. Gen.

c Si legatur ὥστε pro δοκεῖν, erit turpi facie ex vinolentia ut videtur, ab India oriundus; ſed hunc ſequens Infinitivus in participium mutandus.

eum feſelliſſet, civibus eum cum contumelia ablegantibus, tabernacula ponit apud venerabilium Anargyrorum templum. Omneſque habuit ſibi ſubjectos eos qui in Thracio habitabant Boſporo. Deinde bellum adverſus urbem inſtaurat cum ſagittis innumeris & lapidibus ex machinis ad id paratis, potiſſimum a parte Blachernarum ſperans ſe eam capturum. Quapropter & Michael conſcenſo tecto templi Deiparæ, belli ſignum figit. Jubet etiam Theophilum filium ſumere lignum crucis victoriæ efficiens, venerandamque veſtem deiparæ, & obire mœnium Byzantii ambitum, ſupplicando, una cum ſacro clero aliiſque civibus, divinum auxilium implorantem. Oppugnat ergo deſertos omni genere bellandi atque machinis. Sed ex ſuperiore loco ii qui erant cum imperatore, jactibus & machinis contra inſtructis uſi, repellunt adverſarios. Ita ut ſcalas & teſtudines & arietes & quicquid ejuſmodi eſſet inſtrumenti, relinquerent, inque ſua diffugerent tabernacula. Sed & navalis exercitus deſertoris ipſe etiam humido utens igne, oppugnans urbem illo, & ſagittis innumeris, inſuper & machinis quaternorum crurum, flante adverſo vento, rejicitur. Sole autem jam ſeptentrionalia luſtrante, (a) terreſtri & navali exercitu oppugnat urbem, illa præcipue parte quæ Neras i. e. Cornu a figura vocatur, machinas cum quaternis cruribus fabricatus, atque miſſis per eas lapidibus e navibus, muros ſe concuſſurum putans. Ceterum imperator cum quibuſdam ex hoſtibus de muro collocutus, oblivionem & veniam patratorum, ſi pœnitentiam præ ſe ferant, promiſit: ſed non perſuaſit. Itaque poſtquam exercitum perexiguum armaſſet, ſubito ex urbe erumpit, & occurrentes ſibi magna ſtrage vincit: pariter & in mari: ut navibus ad terram actis, colligatis, ad eos qui in continente pugnabant, confugerent: in mari pugnare haud ſuſtinentes: multique ex hoſtibus ad Michaelem deficerent. inter quos & Gregorius, abſtrahens ſecum partem quandam exiguam exercitus. (b) Atque nocte quadam nactus opportunitatem, propoſans ſe confert in Thraciam, & a tergo fit tyranno. Sed rebellionis princeps (c) ſimul ac id intellexit cum militari manu aggreditur Gregorium, captumque interficit, reverſuſque ad urbem obſidionem continuat. Literiſque fictis quaſi terra marique viciſſet decipiens, naves e Græcia inſuliſque univerſis ſubvehi jubet ad prælium cum imperatore committendum. Itaque navibus vehendo frumento belliciſque inſtructis unanimiter provehuntur, appellantque in littore Byrideni, haud minore numero quam priores erant. Nam ad CCCL earum excreverat numerus. Erat autem & ab auſtrali & a boreali parte urbem navibus aggreſſurus. Sed imperator præveniens miſit igniferas naves, quæ

πορον. (91) Εἶτα πόλεμον μετὰ (92) τῆς πόλεως συγ- 91
κροτεῖ· (93) τοξεύμασιν ἀφάτοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν πετροβό- 92
λων λίθοις ὀργάνων· μάλα δὲ κατὰ μέρος τῶν Βλαχερ- 93
νῶν ἐλπίζων ταύτην ἑλεῖν. ὅθεν δὴ καὶ ὁ βασιλεὺς (94) 94
Μιχαὴλ ἀναβὰς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ τῆς Θεοτόκου ναοῦ,
τὸ πολεμικὸν σημεῖον πήγνυσι. κελεύει δὲ καὶ Θεόφιλον
(95) τὸν υἱὸν λαβόντα τὸ νικοποιὸν τοῦ σταυροῦ ξύλον, καὶ 95
τὴν σεβασμίαν ἐσθῆτα τῆς Θεομήτορος, καὶ περιελθεῖν τὸν
τοῦ Βυζαντίου τείχους περίβολον μετὰ λιτανείας, σὺν ἅμα
τῷ ἱερῷ κλήρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις, τῆς θείας ἐπι-
κουρίας δεόμενος. παρατάττεται δὲ παντοίῳ πολέμου εἴδει
ὁ ἀποστάτης καὶ μηχαναῖς· ἀλλ' ἐξ ὑπερδεξίου οἱ τοῦ βα-
σιλέως ταῖς τε βολαῖς (96) καὶ τοῖς ἀντιμηχανήμασι κε- 96
χρημένοι, διωθοῦνται τοὺς ἐναντίους. ὥστε καὶ κλίμακας
καὶ χελώνας κριούς τε, καὶ πᾶν εἴ τι τοιοῦτον ὄργανον λιπόν-
τας, (97) ὑπὸ τὰς ἰδίας ὑποδραμεῖν σκηνάς. ἀλλὰ καὶ ὁ 97
ναυτικὸς τοῦ ἀποστάτου στρατὸς, καὶ αὐτὸς τῷ ὑγρῷ (98) κε- 98
χρημένος πυρί. (99) κυκλοῖ (100) τὴν πόλιν τούτῳ τε 99
καὶ τοξεύμασιν ἀριθμοῦ πλείοσι· πρὸς δὲ καὶ τετρασκε- 100
λέσιν ἑλεπόλεσι κεχρημένος προσβάλλειν ἐναντίῳ πνεύμα-
τι ἀποκρούεται· ἄρτι δὲ καὶ χειμερινῆς τῆς ὥρας οὔσης. ἤδη
δὲ τοῦ ἡλίου ταῖς ἀρκτῴοις (101) ἀκτῖσιν ἐπιθέοντος, 101
διά τε τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ προσβάλλει τῇ πό-
λει· κατ' ἐκεῖνο μάλα τὸ μέρος (102) ὃ δὲ κέρας τῷ 102
σχήματι καλεῖται· τετρασκελεῖς ἑλεπόλεις κατασκευάσας·
καὶ ἐκ τῶν πεμπομένων δι' αὐτῶν ἀπὸ τῶν νεῶν λίθων,
κατασείειν τὸ τεῖχος οἰόμενος. Ὁ δέ γε βασιλεὺς τισὶ
τῶν ἐναντίων διὰ τοῦ τείχους εἰς λόγους ἦλθεν ἀμνηστίαν
(103) τῶν εἰργασμένων αὐτοῖς ἕξειν, εἰ μεταμεληθεῖεν, 103
παρεγγυῶν. οὐ πείθει (104) δὲ τούτους· ἀλλὰ στρατόν τινα 104
καθοπλίσας ὀλίγιστον, ἀθρόον τῆς πόλεως ἔξεισι· καὶ
τοὺς ὑπαντήσαντας αὐτῷ κατὰ κράτος νικᾷ· καὶ κατὰ θά-
λατταν (*) δὲ τοιοῦτον, ὥστε τὰ πλοῖα πρὸς γῆν διο-
κείλαντα συνδεδεμένα πρὸς τοὺς ἐν τῇ χέρσῳ μαχομένους
καταφυγεῖν, καὶ τὸν ἐκ θαλάττης ἀπαγορεύσασθαι πό-
λεμον· (105) μάλιστα τε πολλοὺς τῶν πολεμίων (106) 105
προσχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ· ἐν οἷς καὶ Γρηγόριος, (107) 106
συνελκύσας ἑαυτῷ καί τινα μοῖραν βραχεῖαν στρατοῦ· 107
καὶ κατὰ νύκτα τινὰ λαβόμενος εὐκαιρίας φεύγει πρὸς
τὴν Θρᾴκην, καὶ κατὰ νώτου (108) γίνεται τοῦ τυράννου. 108
ἀλλ' ὅ γε στασιάρχης ἅμα (109) τοῦτο μαθὼν, στρατεύει 109
κατὰ Γρηγορίου· καὶ τοῦτον παραλαβὼν, (*) ἀναιρεῖ· καὶ
πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν, τῆς ἐξ ἀρχῆς ἔχεται προ-
σεδρείας. γράμμασί τε πεπλασμένοις (110) ὡς κατὰ 110
γῆν τε καὶ θάλασσαν νενικηκὼς, τοὺς κατὰ τὴν
Ἑλλάδα (111) καὶ τὰς νήσους ἁπάσας ναυτικοὺς ἐξαπατή- 111
σας, ἐπαχθῆναι κελεύει (112) καὶ τῷ βασιλεῖ συμμαχέ- 112
σασθαι· καὶ δὴ τὰ πλοῖα (113) σιταγωγὰ τοῖς πολεμι- 113
κοῖς προκαθοπλίσαντες, πανδημαδὸν ἀναπλέουσι.
προσορμίζονταί τε τῇ τῶν καλουμένων Βυρίδων (114) 114
ἀκτῇ· τῶν προτέρων οὐκ ἐλάττους ὄντες τὸ πλῆθος· καὶ
γὰρ εἰς τ' καὶ ν' (115) ὁ τούτων ηὔξητο ἀριθμός· ἤμελλε 115
δὲ ἄρα ἔκ τε νοτίου μέρους καὶ βορείου τῆς πόλεως, αὐ-
τῇ προσβάλλειν (116) ταῖς ναυσίν. βασιλεὺς δὲ προ- 116
φθάσας ἀποστέλλει πυρφόρους (117) ναῦς· αἱ δὲ ταῖς 117
τῶν ἐναντίων ναυσὶ κατὰ τὸν εἰρημένον ἐπιθέμεναι χω-

* Cedr. p. 504. B. edit. Pariſ. Zon. p. 137. D. edit. Pariſ.

a i. e. vere aut æſtate ineunte. Sed conſiderentur tranſitiones & connexiones hominis.

b Miſere loquitur in Græco.

* Conc. pag. 40. C. Cedr. pag. 504. D. edit. Pariſ.

c Nempe tyrannus iſte.

Digitized by Google

118 ρον, ἃς μὲν ὁλοκαυτοῦσιν (118) αὐτῶν, ἃς δὲ σκεδαν- A
νύουσι· τὰς πλείους δὲ τούτων αὐτῶν συλλαμβάνουσιν αὐ-
δράσιν αὐτοῖς, καὶ τῷ βασιλεῖ προσάγουσιν. Ἀκηκοὼς
119 δὲ Μορτάγων (119) ὁ Κύριος Βουλγαρίας ὅσα τε καὶ
οἷα κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν συνηνέχθη γενέσθαι, δια-
πρεσβεύεται πρὸς βασιλέα, καὶ συμμαχεῖν αἰτεῖσθαι
120 αὐτῷ· αἱ γὰρ ὑπὸ Λέοντος τοῦ βασιλέως (120) πρὸς αὐ-
τοὺς τριακοντούτεις σπονδαὶ ἤδη τὴν πρώτην δεκαετηρί-
121 δα συνεπλήρουν σχεδόν· ἀποδοχῆς (121) δὲ μεγάλης ὁ
122 βασιλεὺς τὴν γνώμην αὐτῶν ἀξίας (122) κρίνας ἀ-
πολογεῖται· μὴ χρῆναι τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὡμο-
λογηκότας Χριστιανῶν αἱμάτων ἀφέξεσθαι, ἐπὶ τῷ τῶν
στασιωτῶν πολέμῳ τὰ καλῶς δόξαντα καταλύειν· φιλο-
φρονησάμενος δὲ αὐτοὺς τῆς προθυμίας ἀξίως, πρὸς B
τὴν ἑαυτῶν ἀποστέλλει. ἀλλ' οὗτοι μὲν κατ' οὐδὲν τῶν
τοῦ βασιλέως φροντίσαντες λόγων· κατά τε τοῦ τυράν-
νου στρατεύουσι, καὶ εἰς τὰ Ῥωμαίων εἰσβαλόντες ἤθε,
123 κατὰ τὸν Κηδάκτην (123) καλούμενον στρατοπεδεύονται
χῶρον. μαθὼν δὲ ὁ ἀποστάτης τὴν κατ' αὐτοῦ τῶν
Βουλγάρων ἔφοδον, τοῦ καταλειφθέντος αὐτῷ ναυτικοῦ λό-
124 γον οὐδένα ποιεῖται· ἔθεν (124) δὲ τοῦτο πᾶν τῷ βα-
125 σιλεῖ προσχωρεῖ· ὅλως δὲ τῷ πεζῷ (125) στρατῷ γεγο-
νὼς, ἀπαίρει μὲν τῆς προσεδρείας τῇ πόλει· κατὰ δὲ
τὸ εἰρημένον χωρίον προσβαλὼν τοῖς Βουλγάροις, κατὰ
126 κράτος ἡττᾶται. (126) καὶ πλεῖστοι μὲν τῶν αὐτοῦ ἀναι-
ροῦνταί καὶ πυρπολοῦνται πρὸς τούτοις· οἱ δὲ περιλειφ-
127 θέντες (127) ὡς εἶχον σθένους σκεδάννυνταί πῃ. λείαν C
δὲ πολλὴν τῶν πολεμίων οἱ Βούλγαροι συμφορήσαντες,
πρὸς τὴν ἑαυτῶν ὑποστρέφουσιν. οὐκ ἀπολήγει δὲ καὶ
οὕτω πράξας κακῶς τῆς ἀπονοίας ὁ τύραννος· ἀλλὰ
128 τοὺς σκεδασθέντας (128) συλλέξας καὶ (129) πρὸς τὴν
129 καλουμένην Διάβασιν, ἅτε δὴ πρὸς τὸ στρατοπεδεύεσθαι
130 πάντη οὖσαν ἐπιτηδείαν, ἔς τε τὴν (130) τῶν ἵππων
νομὴν, ἐς πρὸς τὴν ἄλλην χρείαν τῶν ἀνθρώπων ἀφ-
θονωτέραν τυγχάνουσαν, ἐκεῖσε σκηνοῦται, τῷ τέλματι
131 τοῦ χωρίου θαρρήσας. ἐκεῖθεν (131) τε ὡς ἐξ ἀκρο-
πόλεως ὄντως τύραννος ὤν, συχνὰς ποιεῖται καταδρο-
μὰς, καὶ τὰς πλησιαζούσας πυρπολεῖ κώμας. ἐπεὶ
132 δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ, (132) ὡς εἶχε δυ- D
233 νάμεως ἀναρίθμητον σχεδιάζει στρατὸν, (133) καὶ κατὰ
τοῦ τυράννου πρὸς τὸν εἰρημένον ἔρχεται χῶρον, σὺν
κόσμῳ στρατηγίας παντὶ, λόγοις καὶ ταῖς ἄλλαις ὑ-
ποσχέσεσι τοὺς συνόντας ἐπιρρωννύς. ὁ δὲ τύραννος πλή-
θει πολλῷ δὴ μάλα ὑπαντιάζει (*) τῷ βασιλεῖ.
234 σχηματίζεται (134) τε φυγὴν, ὥστε τὸν τοῦ βασιλέως
στρατοῦ διαλυθῆναι συνασπισμόν· διαμαρτάνει δὲ τοῦ σκο-
ποῦ· μήτε τὴν τάξιν τοῦ βασιλικοῦ διαλύσας στρατοῦ,
μή τε τοῖς ἑαυτοῦ συναφθῆναι οἷός τε γεγονώς· ἀλλὰ
τῶν ἐναντίων μὴ ἐνεγκὼν τὴν ὁρμὴν, ὡς εἶχε τάχους
135 χρῆται φυγῇ· καὶ πρὸς τὴν Ἀρκαδιούπολιν (135) σὺν E
τισι τῶν ἑαυτοῦ διασώζεται. ὁμολογήσαντας δὲ αὐτῷ
136 τοὺς πλείους τῶν στασιωτῶν ὁ βασιλεὺς εἰληφὼς, (136)
ἐπέρχεται τῇ πόλει αὐτῇ καθ' ἣν ὁ τύραννος διεσώ-
137 ζετο· χάρακά τε περιβάλλει αὐτῇ καρτερὰν (137) κύ-
κλῳ. ὀλιγίστους δὲ ὁ ἀποστάτης ἔχων ἔνδον τῆς πόλεως
138 ἱππότας· πολλάκις ὅτε δὲ πεφυρμένους διάρθρους (138)

A hoſtiles naves in loco prædicto adortæ partim comburunt integras, partim diſpergunt, pleraſque autem capiunt una cum hominibus & Imperatori adducunt. Cum autem audiviſſet Mortagon Bulgariæ dominus quæ quantaque Imperatoriæ urbi accidiſſent, per legationem agit cum imperatore, depoſcitque ſibi ſocietatem belli. (*a*) Nam fœdus illud tricennale ſub Leone Imperatore cum ipſis factum jam primum decennium implebat. Sed imperator quamvis magnopere probandam judicaret voluntatem ipſorum, ſe excuſavit. Haud oportere eos inter quos conventum ſit tanto tempore abſtinere a Chriſtiano ſanguine, propter rebellium bellum ea B quæ recte probaſſent & decreviſſent, reſcindere. Condigne ergo pro ipſorum promptitudine atque humane exceptos ac habitos in patriam dimittit. Sed iſti nihil curantes imperatoris dicta, adverſus tyrannum infeſto exercitu proficiſcuntur. atque apud (eddicti locum ita dictum) caſtra ponunt. Porro deſertor cognito Bulgarorum hoſtili adventu, relictæ quidem a ſe claſſis rationem habet nullam, (unde etiam ea tota Imperatori ſe adjunxit) totus autem terreſtri exercitui intentus, ab obſidenda urbe diſcedit, & apud prædictum locum congreſſus cum Bulgaris ingenti clade afficitur. plurimique ſuorum occiduntur & cremantur, C (*b*) reliqui autem quantum poſſunt fugientes diſperguntur. Multis autem ſpoliis hoſtium congeſtis Bulgari in patriam revertuntur. Non deſinit tamen, quamvis re ita male geſta, tyrannus inſanire. Sed poſtquam diſperſos collegiſſet, ducit ad Diabaſin locum ita dictum, caſtris omnino idoneum, pabulis equorum rebuſque aliis ad uſus hominum abundantiorem: illic tabernacula ponit, palude illius loci tutum ſe fore ratus. Atque inde tanquam ex arce verus tyrannus crebras facit incurſiones, proximoſque vicos incendiis vaſtat. Quo intellecto imperator Michael, idoneo coa- D cto exercitu adverſus tyrannum in prædictum locum proficiſcitur, bene inſtructa acie, verbis & pollicitationibus ſuos confirmans. tyrannus porro cum ingenti multitudine adverſum proficiſcitur: ſimulat autem fugam ut imperatoris acies diſſolvatur. ſed ab hoc ſcopo aberravit; cum nec imperatoris exercitus ordinem turbaret, nec ipſe cum ſuis conjungere ſe poſſet. Itaque adverſæ partis impetum ſuſtinere non valens, qua poterat celeritate fugit. Atque in Arcadiopolin cum quibuſdam ex ſuis evadit. Porro imperator cum pleroſque E ex rebellibus in fidem accepiſſet, aggreditur ipſam urbem in quam tyrannus evaſerat, valliumque ei circumdat undique firmum. Deſertor autem pauciſſimos intra urbem habens equites, ſæpe quoties ſcilicet ſine ordine turbatos cerneret adverſarios, immittebat his illos, ſed hac etiam ratione

a Perverſe nunc etiam loquitur αἰτεῖσθαι συμμαχεῖν αὐτῷ *petit ut ei auxiliaris fiat*. Illum dicit petiiſſe qui ipſe ultro offerebat.

b In Græca eſt πυρπολοῦνται quod apud eos qui ſerio loquuntur de agris & regionibus igne vaſtandis ſolet uſurpari. Sed nec crematos aut combuſtos fuiſſe victos veroſimile eſt, aliud ergo fortaſſe voluit dicere.

Ioſ. Gen.

* Conti p. 43. C

plus patiebantur quam efficiebant perditi illi. Nullas autem imperator machinas admovit urbi, id cavens ut nec ex conſortibus fidei quiſquam gladio interficeretur, (a) neque oſtendatur Scythis poſſe machinis capi Romanorum urbes; verum fame & aſſidua obſidione tyrannum in ſuam poteſtatem redigere ſtatuerat. Itaque multo tempore elapſo adeo indigere cœpit tyrannus rebus ad vitam neceſſariis, ut primo quidem omnem ætatem ſexumque inutilem ejiceret ex urbe, deinde ipſorum equorum qui fame perierant carnes, eaſque jam olentes guſtare hortaretur, eoque deventum ut pelles aliaque coria comederent. Ac poſtremo eorum alii per portas clam egreſſi, alii de muris, ſuſpenſis funibus *demiſſi*, alii projiciendo ſe ipſos in terram lapſi, fractis etiam membris, fidem imperatori promiſerunt. Sed (b) veniam ſecuritatemque adepti ad Anaſtaſium, tyranni filium falſi nominis, ſeſe conferebant, qui Byzæ oppidum occupaverat, indeque bellum inferre imperatori cogitabat, ut ſcilicet pugnando præſtaret deſertori facultatem fugiendi. Sed cum imperator cum oppidanis collocutus, eis delictorum oblivionem juratus promiſiſſet; in tyrannum conſurgunt, comprehenſumque adducunt imperatori. Qui, cum læto pede ejus collum calcaſſet, manibus ambabus & pedibus eum orbari jubet, inque palo ſuſpendi inſuper. Cruciatibus autem exagitatus, perditus ille, ſic clamabat magna voce: Miſerere mei, o vere imperator. Cumque interrogaſſet eum imperator, ſi qui eſſent occulte conſcii ejus amentiæ; fortaſſe multos indicaſſet falſo ex imperatoris amicis; ſed vir quidam Joannes cognomine Exabullius, patricius, prohibuit tyrannum dicere, affirmans imperatori, Haud oportere de amicis credere inimicis. Interim tyrannus ſic miſere finit vitam, menſe Octobri jam medio. Mox autem cognito rebellem interfectum, etiam Anaſtaſium ex Byza conſtrictis manibus pedibuſque ad imperatorem adducunt, quem eadem qua falſi nominis patrem condemnat pœna. Ceterum quidam ex tyranni ſectis occupata urbe qua Panion dicitur, cum, quamvis modo interempto illo, bellum gerere contra imperatorem ſtatuiſſet; ad eam *urbem* profectus imperator Michael, ſermones pacificos prætendens, haudquaquam perſuaſit ut arma deponerent. Fit autem divinitus prodigium ipſis, nam terræ motus vehemens ſimul murum dejecit, & iis qui cum imperatore erant in urbem ingrediendi copiam fecit, quod contemplatoribus & conjectoribus terræ motuum ſignum eſt cladis. (c) Unde etiam id factum eſt. Quin & Heraclea, quæ olim Perinthus dicta, rebellionis morbo laborans ad verba imperatoris voluntatem erga ipſos de-

A τὰς ἐνδείας, ὑφίει κατ' αὐτῶν τόνος. ἀλλ' ἦν γε καὶ
ταύτῃ μᾶλλον ἐπάνθαιον (139) ἢ ἐδραν οἱ δείλαιοι. 139
ὁ δὲ βασιλεὺς (140) ἑλέπολιν μὲν οὐ προσῆγε τῇ πό- 140
λει, φειδοῖ μή τινα τῶν λοιπῶν τῶν ὁμοδόξων ξίφε-
σιν ἀναιρεῖσθαι· μήτι μὴν δειχθῆναι τοῖς Σκύθαις ὡς
δυνατὸν μηχαναῖς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἁλῶναι πόλεις·
λιμῷ δὲ καὶ προσεδρείᾳ περιγενέσθαι τοῦ τυράννου διέ-
γνω. καὶ δὴ πολλοῦ χρόνου διαδραμόντος, πρὸς τῶν ἐν-
δεῖται τῶν πρὸς τὸ ζῆν ὁ τύραννος ἀναγκαίων, ὥστε
πρῶτον μὲν (141) πᾶσαν ἄχρηστον ἡλικίαν καὶ φύσιν 141
ἐκκενοῦν τῆς πόλεως· εἶτα τῶν ἵππων αὐτῶν διὰ τὸν
(142) λιμὸν, ἀποφθαρέντων τῶν κρεῶν αὐτῶν, καὶ 142
ταῦτα ὀδωδότων γεύσασθαι πείθει· προῆλθε δὲ εἰς τὸ
B σαύδιά τε καὶ τἄλλα σκύτη (143) φαγεῖν. καὶ τέλος, (144) 143
οἱ μὲν αὐτῶν διὰ τῶν πυλῶν λανθάνοντες, οἱ δὲ καὶ 144
ἀπὸ τῶν τειχῶν καθάπτοντες κάλως· ἄλλοι δὲ καὶ ἑαυ-
τοὺς ῥιπτοῦντες κατὰ τὸ ἔδαφος (145) καὶ τὰ μέλη συν- 145
θλώμενοι, ἀνωμολόγουν τῷ βασιλεῖ. καὶ συγγνώμης 146
(146) τυγχάνοντες καὶ ἀδείας, Ἀναστασίῳ τῷ ψευδω- 147
νύμῳ (147) τοῦ τυράννου συνίσταντο υἱῷ, ὃν Βύζης (148) 148
ἐπειλημμένου πολίσματος· ἐκ τούτου ἐν αὐτοῖς (149) πο- 149
λεμεῖν τῷ βασιλεῖ ἡρημένον· (150) ἵνα δὲ παρά- 150
σχοι τῷ ἀποστάτῃ ἐν τῷ μάχεσθαι ῥᾳστώνην φυγῆς. εἰς 151
δὲ λόγους (151) ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐλθὼν, 152
καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἁμαρτημάτων (152) λήθην μεθ' ὅρ- 153
κων ὑποσχόμενος (153) ἔξω, κατὰ τοῦ τυράννου συνίσταν- 154
ται· καὶ (154) συσχόντες (155) αὐτὸν, προσάγουσι βασι- 155
C λεῖ. ὁ δὲ (156) γηθομένῳ ποδὶ κατ' αὐχένα πατήσας 156
αὐτὸν, χειρῶν ἄμφω καὶ ποδῶν στερηθῆναι κελεύει, ἐπὶ 157
κοντοῦ (157) τε ἀναρτᾶσθαι πρὸς τούτῳ. ποινηλατούμενος 158
δὲ ὁ δείλαιος οὕτως ἐβόα (158) μέγα· Ἐλέησόν με,
ἀληθῶς βασιλεῦ. ἐρομένου δὲ τοῦ βασιλέως αὐτὸν, εἴ
τινες εἶεν κρυφίως συνεγνωκότες τῆς ἀποστασίας αὐτῷ,
τάχα ἂν πολλῶν κατεῖπε ψευδῶς τῶν βασιλικῶν φί-
λων· ἀλλ' Ἰωάννης (159) ἀνὴρ ἐπίκλησιν Ἐξαβούλλιος 159
ἐν πατρικίοις τελῶν τὸν τύραννον ἐπέσχεν εἰπεῖν, φή-
σας (160) τῷ βασιλεῖ, ὡς οὐ δέον κατὰ φίλων πι- 160
στεύειν ἐχθροῖς. ἀλλ' ὁ μὲν τύραννος οὕτω δυστυχῶς κα-
τέστρεψε τὸν βίον, (161) μηνὸς Ὀκτωβρίου μεσοῦντος 161
ἤδη. εὐθὺς δὲ καὶ Ἀναστάσιον ἐκ Βύζης, (162) ἐπει- 162
δὴ τὸν ἀποστάτην ἔμαθον ἀνῃρῆσθαι, πεδήσαντες χεῖ-
D ρας καὶ πόδας, πρὸς βασιλέα κομίζουσιν· ὅντινα δὲ
τῇ αὐτῇ τοῦ ψευδωνύμου (163) πατρὸς καταδικάζει ποι- 163
νῇ. ἐπεὶ δέ τινες τῶν τοῦ τυράννου τὴν καλουμένην Πά-
νιον (164) κατασχόντες πόλιν, ἄρτι μὲν τούτου ἀποφ- 164
θαρέντος, εἰς τὸ πολεμεῖν βασιλεῖ διεγείνοντο κατεσκευ-
αι· πρὸς ὃν (165) ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ, καὶ 165
λόγους εἰρηνικοὺς προτεινόμενος, οὐδαμῶς πείθει κατα-
θέσθαι τὰ ὅπλα· γίνεται δέ τι θεόθεν σημεῖον αὐτοῖς, 166
σεισμὸς (166) γὰρ σφοδρός τε, τὸ τεῖχος κατέβαλε,
καὶ τοῖς τοῦ βασιλέως τὴν εἰς πόλιν δέδωκε πάρ-
οδον. ὃ τοῖς σεισμοσκόποις σημεῖον ἔστιν, ὅθεν γεγένη- 167
ται τοῦτο. ἀλλὰ δὲ καὶ Ἡράκλεια (167) ἡ πάλαι Πέριν-
θος καλουμένη τὰ τοῦ τυράννου λίαν νοσοῦσα, πρὸς τὴν
διὰ τῶν τοῦ βασιλέως λόγων θεραπείαν ἀνῆκεν· ...

a Quaſi hoc melius ſit quam longa fame necari. Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν inquit Homerus & res ipſa clamat. Altera ratio quam & alii afferunt eſt egregia, ne hoſtes in noſtram perniciem erudiamus.

b In Græco eſt καὶ quod male connectit. Eſt autem & in ſaltibus ſupinus.

c Homo mirificus. Id quidem vel ſutores conjectura aſſequi poterunt, ſi hoſtis intraverit obſeſſam urbem, urbanos victos videri.

θεν δὲ τὰς ἐκ τοῦ θαλαττίου μέρους τοῦ τείχους ἐπιδρο- A
μὰς τῶν βασιλικῶν πειραθεῖσα στρατιωτῶν, ἁλίσκε-
ταί τε ϗ τῆς τυραννικῆς ἀπαλλάττεται νόσου, ἀναι-
μωτὶ καθάπαξ ὑπὸ τῶν ἐναντίων ληφθεῖσα. ἐντεῦ-
θεν δὲ βασιλεὺς πάντα κατήκοα λαβὼν ἑαυτοῦ, πρὸς
τὴν βασιλίδα πόλιν ὑποστρέφει. ϗ ἱππικὸν ἐπιτελέ-
168 σας ἅμιλλαν, οὐδὲν ἀνήκεστον (168) τοῖς στασιώταις
ποιεῖται· πλὴν διὰ μέσης τῆς ἱπποδρομίας εἰς τὰ ὀ-
πίσω δεδεμένους τὰς χεῖρας ἰέναι, καί τινας εὐθὺς φυ-
γαδεῦσαι αὐτῶν· ϗ οὕτω θριαμβεύει τὴν νίκην. Ἐπὶ
169 χρόνῳ (169) δὲ ἐν ᾧ ἀποστασία προβεβήκει ὁ Θωμᾶ,
ἀδεῶς ἀπὸ Ἱσπανίας Ἀγαρηνοὶ ἐδῄουν τὴν Ῥωμαΐδα
γῆν, σὺν δέκα πολλάκις ναυσί· κατὰ δέ τινας κ'.
τρόπῳ τοιῷδε· προσαχθέντες τῇ χώρᾳ αὐτῶν διὰ τὸ B
170 μὴ πιοτάτην ὑπάρχειν ϗ εὔφορον· ϗ πρὸς (170) τὸν
171 ἀρχηγὸν αὐτῶν εἶπον Ἀπόχαψιν· (171) ἆρον ἡμᾶς
ἐντεῦθεν ϗ ἀπάγαγε εἰς εὔγειον τόπον, ϗ εὐζωοῦμεν
ἐκεῖσε. ὧν τοῖς λόγοις παρακληθεὶς, γενναίων ἀνδρῶν
καὶ εὐόπλων στόλον εὐτρέπισεν. ἐξ ὧν πασῶν νήσων
172 ἐκράτησεν, ὥστε ϗ τῆς Κρήτης αὐτῆς. ταύτην γὰρ (172)
λαῷ εὐζώνῳ ὑπηρετήσας ἐξῃχμαλώτισε, καὶ πολλὴν
λαφυραγωγίαν ἐποιήσατο. ϗ ἀκριβῶς ἀναμεμαθη-
κὼς τὴν χώραν ὑπενόστησε. τῷ δὲ ἐπιόντι καιρῷ μ'.
173 (173) ναῦς ὁ Ἀπόχαψ ἐπισκευασάμενος, ἐν ταύτῃ κα-
174 τῆρε· καὶ τῷ (174) ἀκρωτηρίῳ ταύτης προσέβαλε, ϗ
175 προσωρμίσθη τῷ Χάρακι. (175) διωρίσατο δὲ τῷ ὑπ'
176 αὐτὸν λαῷ ὅπως (176) ἕκαστος τῶν πλοίων ἀνὰ εἴκοσι C
177 ἀνδρῶν (177) καταλείποιεν· (178) οἱ δὲ πάντες (179)
178 ἄλλοι (180) εἰς τὸ τὴν νῆσον ληΐζεσθαι προσχωρή-
179 σειαν, ἐπὶ ἡμέρας γε ιβ'. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ
180 πρὸς τὴν τοιαύτην ἐγχείρησιν· ταύταις (181) ἐνέβαλε
181 πῦρ ϗ ὁλικῶς ἐπυρπόλησεν. εὑρηκότες δὲ ταύτας ὑ-
φαλωμένας, στασιάζειν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν τετολ-
182 μήκασι. καὶ ἀπολελόγητο πρὸς αὐτοὺς ὅτι τῇ (182)
προτεραίᾳ κατεγογγύζετέ μου, ὦ ἄνδρες ὁμόφυλοι,
183 μὴ μετοικεσίαν ὑμᾶς (183) πρὸς εὐζωΐαν βουλομένου·
184 ϗ διὰ τοῦτο ἤγαγον ὑμᾶς ἐνταυθοῖ· ἐν ᾧ (184) γά-
185 λακτος ϗ μέλιτος ἐστὶν ἀπορρώξ. (185) οἱ δὲ (186)
186 ἀντεῖπον αὐτῷ· ϗ ποῦ (187) δὴ τέκνα ἡμῶν καὶ γυναῖ-
187 κας εὑρήσομεν; ὁ δὲ πρὸς αὐτούς· ἴστε ὅτι αἰχμαλω- D
σίαν ἑαυτοῖς πλείστην ἠνέγκατε· ἐκ ταύτης οὖν ὑμῖν γυ-
ναῖκας ἁρμόσασθε, ϗ οὗτος ὁ λόγος ἀρεστὸς ἐφάνη αὐ-
τοῖς· ϗ τὰ τοῦ στασιασμοῦ κατεδυνάσθησαν. καὶ πυκνοῖς
188 σκόλοψι (188) χάρακα περιέθεντο πρὸς ὀχυρότητα (189)
189 ἑαυτῶν ἀρκοῦσαν ἐν αὐτῷ. ἀφ' οὗ ὁ τόπος μέχρι τοῦ
190 δεῦρο Χάραξ (190) προσονομάζεται. μοναστὴς (191)
191 δέ τις μετόπισθε προσφοιτήσας τῇ νήσῳ, ἔφη αὐτοῖς·
ὅτι εἴπερ ὅλως ἐθέλοιτε καταδυναστεῦσαι τῆς νήσου,
ἀκολουθήσατέ μοι· καὶ ὅποι στοχασάμενος παραδείξω
ὑμῖν ἐπιτηδειότητι κτίσεως, ἐκεῖσε πόλιν οἰκοδομή-
192 σατε, οἱ δὲ ὡς τῆς νήσου ἐξουσιάσοντες· καὶ ἀπήγαγεν E
193 αὐτοὺς εἰς τόπον καλούμενον Χάνδακα, (192) ἐν ᾧ ἡ πό-
194 λις τούτων καθίδρυται· καὶ ταύτην τάφρῳ ἐτάφρευσαν.
195 ἧς ὁ Ἀπόχαψ (193) καθηγεμόνευσε. ϗ δ' ϗ κ'
196 (194) Κρήτης πόλεις ἠνδραποδίσατο. μιᾶς μόνης μὴ
197 ἁλωθείσης, ἀλλ' ἢ λόγῳ (195) ἀπολιορκήτου μεινάσης
198 (196) ἕως ἄρτι· ὃ καὶ καλεῖσθαι (197) ταύτῃ (198)
199 συνέδραμεν ἐκείνης (199) τῆς οἰκητόρων αὐτῆς σὺν ὁ-

A claranția obſtinata fuit. Itaque ex maritima parte muri incurſionem imperatoriorum experta militum, capitur, & rebellionis liberatur morbo ſine cæde & ſanguine ab adverſariis occupata. Hinc imperator, poſtquam omnia ſibi ſubjecerat, in imperatoriam urbem revertitur. Celebratiſque ludis Circenſibus, nullam ſævitiam exercet in rebelles, niſi ut per medium circum manibus poſt terga vinctis irent, quoſdam eorum ſtatim in exilium ageret. Atque ſic triumphavit ob victoriam. Tempore autem quo rebellio Thomæ graſſabatur, Agareni Hiſpanici ſecure & licenter vaſtabant Romanam ditionem: cum decem totis navibus, aut ſe-
B cundum alios, cum viginti. Hac ratione: offendebantur ſua regione, quod non eſſet pinguis nec fertilis. Atque ad ducem ſuum Apochapſin dixerunt: Tolle nos hinc & adduc in fœcundum ſolum, ut bene vivamus illic. Quorum verbis permotus, ſtrenuis viris & bene armatis inſtruxit claſſem, cum quibus omnes inſulas in poteſtatem ſuam redegit, atque adeo ipſam Cretam. Hanc enim militibus bene accinctis cepit, multamque prædam adeptus eſt, atque accurate re cognita regione reverſus eſt. Anno autem ſequenti Apochapſis navibus quadraginta in eam navigavit. Cumque appuliſſet ad ejus promonto-
C rium, ſtationem cepit ad Characem. Ceterum populo ſibi ſubjecto præcepit ut apud ſingulas naves vicenos viros relinquerent: ceteri omnes in inſulam prædatum diſcederent ad dies duodecim. Profecto autem populo ad negotium illud ſuſcipiendum, navibus injecto ignem, eas totas combuſſit. Cum autem inveniſſent eas combuſtas, ſeditionem movere contra ducem auſi ſunt. Atque is facti rationem apud eos expoſuit, dicens: Antea quidem obmurmurabatis mihi tribules, abducere vos alio ad commode vivendum nolenti. Atque ob id adduxi vos huc, ubi lactis & mellis eſt fluxus. At illi dixerunt ad
D eum: Ubinam vero liberos noſtros & uxores inveniemus? Quibus ille: Scitis vos plurimam prædam tuliſſe: ex hac igitur uxores vobis adjungite. Atque iſta oratio grata ipſis viſa eſt; ſeditioque inter ipſos ſedata. Tum denſis palis vallum circumpoſuere ſibi ad munitionem ipſis ſufficientem: unde locus ille uſque ad hoc tempus Charax i. e. *vallum* vocatur. Monachus autem quidam ingreſſus inſulam, dixit eis: Si omnino cupitis in veſtram poteſtatem redigere inſulam, ſequimini me: atque ubi conjectura aſ-
E ſecutus oſtendero vobis idoneum locum ad condendam urbem, ibi condite. Abduxitque eos in locum qui dicitur Chandax, in quo urbs eorum ſita eſt. Atque eum foſſa ducta circumdederunt. Illi *urbi* præfuit Apochapſis, atque undetriginta Creteoſium urbes ſubjugavit, unaque ſola non expugnata, niſi (a) λόγῳ i. e. verbo, non revera, ad hoc uſque tempus. Unde etiam appellari eam con-

a Incondite & imperfecte loquitur.

eigit Hypologiorum. (a) Ita volentibus (b) incolis ut libera peragant Chriſtianorum conſuetas functiones. Illorum (c) autem *Agarenorum* incurſionis & expugnationis *urbium* Thomas erat cauſa. Ceterum Apochapſidis filius erat Saipes; (d) Saipæ autem Babdel, qui in Peloponneſo tempeſtate quadam maris ad terram cum nave ſua alliſus, temporibus beati Leonis Imperatoris, duce Conſtantino illo prudente, captus fuit, cui cognomen *τεσσαρακοντάπηχυς* (e) i. e. quadraginta cubitorum. Hujus autem Babdel erat Cercenes frater, qui ante iſtum, qui nunc eſt, ducem, Cretæ præfuit. Porro in hac inſula Cyrillus ille admirandus, qui fuit Gortynæ urbis epiſcopus, pro Chriſto velut immaculata hoſtia fuit immolatus. Cujus pretioſus ſanguis uſque ad hunc diem, quodam in loco, ut quidam ajunt, indelebilis conſervatur. Quem *locum* pii homines frequentantes *illumque ſanguinem* ſpongiis affricantes, per eum divinum unguentum hauriunt, & nullatenus colorem ſanguinis immutant. Præterea etiam alumnorum venerabilium & filiorum ejus (f) Septenarius, cum multis aliis, ſepultura conſecratus, qui interfecti ſunt pro fide in Chriſtum indubitata & pura. Et ſane ab illo tempore manſiſſent in poteſtate Agarenorum inſulæ, niſi Imperator Michael Amorienſis tantopere ſtuduiſſet eas liberare. Itaque cum eſſet aſſidue ſollicitus, Cratero præfecto Cybereotarum præcipit, ut omnes quas ſub ſe haberet naves inſtrueret, & in Cretam proficiſceretur: atque omni ſtudio Saracenos eam inhabitantes exterminaret. Qui poſtquam eo perveniſſet cum ſeptuaginta navibus, cum illis prœlio conflixit, ab ortu ſolis ad occaſum: ſuperavitque adeo ut omnes interficere cogitaret. Sed ignavi duces qui erant apud ipſum peſſimo conſilio repreſſerunt eum, dicentes. Cum nos univerſos illos ſatis afflixerimus, haud amplius audebunt deinceps acie congredi: *& jam nox humida cælo Præcipitat*, ſecundum poetam, *ſuadentque cadentia ſidera ſomnos*: indignatur enim populus, eamus in tabernacula noſtra: & mane illuceſcente veniamus, eoſque opprimamus. Atque his verbis deceptus in tabernacula cum ipſis diſceſſit. Ceterum nihil ſollicitos de tuenda ſalute ſua, ſed ſupinos malo ſuo fato, magnaque defatigatione ſopitos, ac mortifero ſomno oppreſſos, aggreſſi nocte hoſtes, ferream (g) ſomnum illis induxerunt. Nemo ex præſentibus turmarchis aut præfectis bellicam navem conſcendere potuit: ſolus dux mercatoriam nactus enavigavit. De quo certior factus Aga-

Ἀλλ' ἐλευθερίᾳ ποιεῖν τὰ Χριστιανῶν εἰθισμένα. ὧν τῆς ἐ-
πιδρομῆς ὁ Θωμᾶς καὶ ἁλώσεως αἴτιος. Ἀπόχαψις
δὲ, ὁ παῖς μὲν Σαΐπης ἐτύγχανε. Σαΐπου δὲ Βάμ-
δελ· (200) ὃς ἐν Πελοποννήσῳ (201) κατά τι θαλάσ- 200
σης κλυδώνιον πρὸς γῆν σὺν νηῒ τῇ ἑαυτοῦ προσπα- 201
ρεὶς, ἐν ἡμέραις τοῦ μακαρίου Λέοντος βασιλέως. τη-
νικαῦτα δὲ στρατηγοῦντος Κωνσταντίνου τοῦ συνετόφρονος ἐ-
κεκράτητο ὁ (202) τεσσαρακοντάπηχυς (203) τὸ ἐπώνυ- 202
μον. οὗ τινος Βάβδελ ἐτέλει ὁ Ζερκηνῆς σύγγονος, ὁ 203
πρὸ τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς Κρήτης καθηγησάμενος. ἐν
ταύτῃ (204) δὲ τῇ νήσῳ Κύριλλος ὁ θαυμάσιος, ὃς 204
Γορτύνης ἐπισκοπήσας τῆς πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς
ἱερεῖον ἄμωμον ἐσφαγίαστο. οὗ τὸ τίμιον αἷμα μέχρι
B τῆς δεῦρο κατά τινα χῶρον, καθώς τινές φασιν, ἀ-
νεξάλειπτον συντηρεῖται. καθ' ὃν οἱ εὐσεβεῖς φοιτῶν-
τες, καὶ τοῦτο σπόγγῳ ἐναπομάττοντες, δι' αὐτὸ γε
θεῖον μῦρον ὑδρεύονται. καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλοιοῦσι τὸ χρῶ-
μα τοῦ αἵματος. ἔτι δὲ καὶ ὁ τῶν τροφίμων σεβασμίων
παίδων αὐτοῦ ἑβδομὰς (205) μετὰ πολλῶν ἄλλων τα- 205
φῇ ἀφιέρωται, ἀναιρεθέντων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ἀ-
διστάκτου καὶ εἰλικρινοῦς πίστεως. καὶ δὴ ἐκ τότε (206) 206
κατεκεκράτηντο ἂν παρ' Ἀγαρηνῶν αἱ νῆσοι, εἰ μὴ βα-
σιλεὺς Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἀμορίου ἔσχε φιλονεικότερον ἐ-
λευθερίας αὐτάς. ὃ δὴ (207) πολυωρήσας ἐνδελε-
χῶς Κρατερῷ τῷ στρατηγέτῃ Κυβερραιωτῶν ἐνετείλατο 207
πάσας τὰς ὑπ' αὐτὸν ναῦς παρευτρεπίσασθαι καὶ ἀπά-
C ραι εἰς Κρήτην, καὶ σπουδῇ πάσῃ τοὺς ταύτης οἰκήτορας
Σαρακηνοὺς ὀλοθρεῦσαι. (208) ὃς ἐκεῖσε (209) παρα- 208
γενόμενος σὺν ναυσὶν ο', κατ' αὐτῶν πόλεμον ἦρεν, ἐξ 209
ἀνατολῆς ἡλίου μέχρι τῆς δύσεως. κατὰ τοσοῦτον (210) 210
αὐτῶν ἐκυρίευσεν, ὥστε πάντας καὶ ἀναιρήσειν βεβούλη-
το· (211) ἀλλὰ κακοὶ ἀρχηγοὶ συνόντες αὐτῷ, ἐν δυσ- 211
βούλως ἀνέστειλαν εἰρηκότες. Ἡμεῖς (212) γε πάντας 212
ὑποπιέσαντες, ἐν ἔτι πάντως οὐκ ἔτι τολμήσουσι τοῦ
λοιποῦ πρὸς ἡμᾶς ἀντιτάξασθαι· ἤδη νὺξ πλάθει, κα-
τὰ τὸν ποιητὴν, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι. (213) δυσ- 213
πεφόρηκε γὰρ ὁ λαός. ἄγωμεν εἰς τὰς ἡμετέρας σκη-
νὰς, καὶ ἐκ πρωίας ἐπιλαμπούσης ἀξιφούμεθα, καὶ κα-
ταλάβωμεν (214) αὐτούς. καὶ δὴ τοῖς ῥήμασιν αὐτῶν φρενα- 214
D πατηθεὶς πρὸς τὰς σκηνὰς αὐτῶν σὺν αὐτοῖς ἐπανή-
λυσε· μηδαμῶς (215) δὲ πεφροντικότες (216) τῆς πρὸς 215
σωτηρίαν ἀσφαλείας, ἀλλ' ὑπτιάσαντες δυστυχῶς, 216
πολλῷ τε κόπῳ καταδυναθέντες καὶ θανάτου ὕπνον ὑπνώ-
σαντες· ἐπελθόντες (217) νυκτὸς οἱ ἐχθροὶ, σιδή- 217
ρεον ὕπνον τούτοις ἐπήγαγον. οὐδεὶς τῶν (218) ἐκεῖσε 218
παρόντων τουρμαρχῶν ἢ ἀρχόντων πολεμικοῦ ἐπιβῆναι
πλοίου δεδύνηντο. μόνου (219) τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ ἐμπο- 219
ρικῷ ἐπιβάντος, καὶ ἀποπλεύσαντος. περὶ οὗ (220) με- 220
μαθηκὼς ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγὸς, δυσὶν ὁλκάσι λα-
βὼν (221) ἐπεβίβασε, καὶ αὐτὸν κατεδίωξεν ὄπισθεν, 221
καὶ πρὸς νῆσον τὴν Κῶ τοῦτον κατέσχε· φεῦ συμφο- 222
ρᾶς. καὶ ἐν αὐτῇ ξύλῳ κρεμάννυσιν. (222) ἔθεν (223) 223

a Nempe ab illo λόγῳ ut notavi in Græco ex Sym. Log. per conjecturam.

b per ſuum ἐκόντων non exprimit quod videtur voluiſſe. Itaque divinandum fuit quid voluerit. Nempe videntur ſe ſponte dediſſe, ea conditione, ut liberum habeant exercitium religionis.

c In Græco ὧν i. e. *quorum*, quæ eſt tranſitio & connexio, quales iſtius homines ſolent eſſe, obſcura. Hæc autem monent ceteri ordientes rebellionem Thomæ, quos ibi annotavi in Græco.

d De his Apochapſidis poſteris & iis quæ dicit uſque ad mentionem Cyrilli Gortynæ Ep. nihil adhuc inveni.

e Forte pro τεσσαράπηχυς i. e. quatuor cubitorum.

f In Græco αὐτῆς quod refero ad Inſulam, alii de his nihil quod viderim. Continuator Theophanis decem. in Græco notavi.

g Ex Homero.

ἀνέκαθεν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ τῆς Κρήτης νῆσος A
κεκράτηται παρὰ τῶν Αγαρηνῶν. ἐξ ἧς τοῖς Ῥωμαϊ-
κοῖς ὅροις ἐπισυῤῥέουσιν. εἶτα ἀνευρίσκεταί τις πολύφρων
224 ἀνὴρ, ᾧ (224) τι Ὠορυφᾶς τὸ ἐπώνυμον· καὶ προστάξει
225 βασιλικῇ διὰ τῆς αὐτοῦ (225) εἰσηγήσεως, ἀθροΐζεται
ναυτικὸν στρατολόγημα γενναιότατον· οἷς ἀνὰ μ' χρυ-
226 σοῦ (226) ἐπιδέδονται νομίσματα. καὶ οὐκ ἄλλως γίνεσ-
θαι τοῦτο εἰ μὴ ταῦτα κομίσονται, διηγόρευσεν. οἱ ὀλκά-
σιν ἀξίαις ἐπιβατεύσαντες, καὶ ναύαρχον αὐτὸν κε-
227 κτημένοι, τὴν ἐλευθερίαν πολλαῖς (227) ἐχορήγησαν·
οὓς τεσσαρακοντηρίους (*) τὸ ληφθὲν προσωνόμασε.
Μιχαὴλ δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοῦ
228 βασιλείας παντελεῖ ἀγροικίᾳ, ἢ (228) τῇ στρατιωτικῇ
καλλωπιζόμενος, περὶ τῶν θείων εἰκόνων ἐδημηγόρη- B
229 σε. τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν (229) ἀπεργάζεσθαι. ἀλογίστως
230 δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς δεξιλόγων ἀποτραπείς, Εὐφροσύνην
231 (230) Κωνσταντίνου τὴν θυγατέρα τοῦ κατακριθέντος τυ-
232 φλῶσαι, (231) μονήρη βίον προσιταμένην, πρὸς τὰ
233 ἀνάκτορα εἰς γαμετὴν μετηγάγετο· καὶ τὸν (232) ἅγιον
234 Μεθόδιον (233) ἀδίκως τιμωρησάμενος, καθ' εἱρκτὴν
235 ἐφυλάκισε περὶ τὴν νῆσον Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. καθ'
236 ἣν ὁ Ακρίτας (234) ἐγγειτονῶν ἐμφανίζεται· (235) ἣν
237 ἀντικρὺ καταπρῆσαι τοῦτον οἰόμενος. Εὐθύμιον (236) τὸν
238 μητροπολίτην (237) Σαρδέων (238) ἐξεγένετο Θεό-
239 φιλος (239) βουνεύροις χαλεπῶς ἐθανάτωσεν. ἐπεβίω
240 μὲν Μιχαὴλ τῇ βασιλείᾳ ἔτη η' (240) πρὸς ἐννέα μη-
241 σίν· (241) ἀπεβίω δὲ τῆς δυσουρίας (242) νοσήματι
242 ἐμπεσών, ἐκ νεφρίτιδος ἐπιθέσεως.

A repertum ſuit, duabus navibus viros impoſuit, eumque a tergo perſecutus eſt: atque apud inſulam Co comprehendit. o calamitas! & in ligno ſuſpendit. Unde ab illo tempore uſque ad hodiernum diem Creta Inſula tenetur ab Agarenis, ex qua Romani imperii fines invadunt. Poſtea inventus fuit vir quidam prudens, cui cognomen Voryphas, cujus admonitu, jubente imperatore colligitur nauticus exercitus, in quo ſingulis quadraginta aurei dabantur, nec aliter fieri poſſe niſi tantum accipiant affirmabat. Qui navibus bene inſtructis vecti, ipſumque navarchum habentes, libertatem multis *inſulis* præbuerunt. Illos qui id accipiebant quadragenarios appellari fecit. Porro Mi- B chael imperator initio imperii ſui ſumma morum ruſticitate quam ſceptero magis ſibi placens, de divinis imaginibus concionem habuit, ut quiſque quod ſibi videretur faceret. Sed inconſulta poſt hæc ad verſutias converſus, Euphroſynam Conſtantini Filiam, illius qui cæcitate condamnatus fuit, quamvis ea monaſticam vitam aſſumpſiſſet, in regiam duxit pro uxore. Sanctumque Methodium injuſte cruciatum in carcere aſſervavit in inſula Andreæ Apoſtoli, qua vicinus Acritas (*a*) conſpicitur, ex adverſos ejus comburere hunc cogitans. (*b*) Euthymium metropolitam Sardianorum antiſtitem Theophilus (*c*) bubulis nervis vehementer cæſum interfecit. Vixit autem Michael in imperio annos octo & novem menſes. Obiit, cum in difficultatem urinæ inciſiſſet morbo renum eum invadente.

* Cedr. p. 512. edit. Pariſ. in fine.

a Sunt plures ejuſmodi inſulæ topographiæ.

b Græca ſignificant: *Comburere*, aut potius *incendiſſe*, aut potius *combuſſiſſe hunc putans ſiva puiſſimam*. Sed ſæpe aliud quam vult dicit.

c Quomodo ergo hoc pertinet ejus commemoratio? nempe aliter: Euthymium per Theophilum interfecit Michael, quod in Græco notavi.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΡΙΤΗ (1) 1

ΠΕΡΙ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΥΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

IMPERIORUM
DE
THEOPHILO MICHAELIS FILIO
LIBER TERTIUS.

THeophilus autem paternum imperium hæreditate adeptus anno *mundi* ſexies milleſimo trecenteſimo triceſimo octavo, Indictione octava, in Magnauram concionem habuit, omnibus illuc ita unanimiter juſſis, atque in medio conſiſtens verba fecit: Quandoquidem meus pater & veſter Imperator, o ſancte ſenatus, moriens jurejurando me obſtrinxit horribili, ut adjutoribus ejus in facinore adverſus Leonem, dignum operæ pretium tribuam; haudquaquam negligere illud præceptum in animum induxi. His ſerio dictis (*a*) ab imperatore ad ſenatum adſtantem, palam ipſe mandat prætori: Quod lex præcipit ſuper iis qui hominis cædem non verentur, ad id exſequendum ſurge. Præcipue ipſius Imperatoris cauſa, cui divinitus id datum ut ſit unctus Domini. Itaque ut præceptum ita prompte perfectum fuit. Porro potitus ſceptro Theophilus, omni ſtudio adverſus Agarenos expeditionem parat, multitudine virorum fretus & cœtu fortiſſimorum hominum. Etenim habebat ſecum Manuelem etiam illum ſtrenuum, ex Armenia, cujus fortitudo celebrabatur per omnem Syriam, Romanamque ditionem, ſed multo magis pietas in Deum, prout rei veritas declarabit: cum illo & Theophobum, pium virum, multaque præditum virili & antiqua facundia. quemadmodum olim Moſes Jeſuam filium Nun & Chalebum ſtrenuos viros *ſecum habuit*. Atque his noſtra religio uſa eſt non ad placitum Dei. Quare aliquando quidem Agarenos vicit, aliquando autem calamitates & clades

A Ὁ δὲ Θεόφιλος τὴν πατρῴαν ἀρχὴν κληρωσάμενος
ἐν ἔτει ͵ϛτλη΄ (2) ἰνδικτιῶνος η΄, (3) ποιεῖ- 2
ται κατὰ Μαγναύραν (4) σιλέντιον. (5) πάντας ἐκεῖ- 3
σε χωρεῖν ὁμοθυμαδὸν προτρεψάμενος· καὶ τὰς εἰς μέ- 4
σον ἐδημηγόρησεν· Ἐπειδὴ (6) ὁ ἐμὸς πατὴρ καὶ ὑ- 5
μῶν βασιλεὺς, ὦ ἱερὰ Σύγκλητος, ὅρκοις με διεβε- 6
βαιώσατο φρικτοῖς ἀποιχόμενος, τοῖς συνηγωνισμένοις
αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ Λέοντος νεανίευμα, τῆς ἀγωνίας πα-
ρεχεῖν ἄξια. οὐ μεθήσειν τῆς ἐντολῆς οὐδαμῶς προτε-
θύμημαι. τούτων παῤῥησιασαμένου τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ
παρεστώσῃ (7) συγκλήτῳ. προβάλλεται (8) αὐτὸς ἐγκε- 7
λεύεται τῷ ἐπάρχῳ. ὅπερ (9) ὁ νόμος θεσπίζει ἐ- 8
πὶ τοῖς ἀνθρωπίνου φόνου μὴ εὐλαβουμένοις, (10) τοῦτο 9
B δρᾶν θανάτωθι· ἄλλως τε πρὸς (11) αὐτὸν βασιλέα· 10
ᾧ χρῖσις (12) παρὰ Θεοῦ τῆς βασιλείας ἐπιβραβεύε- 11
ται. καὶ τὸ θεσπισθὲν ἑτοίμως ἐξείργασται. ἐγκρατὴς 12
δὲ τῶν σκήπτρων Θεόφιλος γεγονὼς, ὅλος (13) αὐτὸς 13
κατ᾽ Ἀγαρηνῶν (14) ἐκστρατείαν ἐποιεῖτο, πολυαν- 14
δρείᾳ θαῤῥῶν, καὶ ἀρίστων ἀνδρῶν (15) ἐπισυλλογῇ· 15
καὶ γὰρ εἶχε μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ Μανουὴλ (16) τὸν γεννάδα 16
(17) τῶν (18) Ἀρμενίων· οὗ κλέος τῆς ἀνδρείας κατὰ 17
πᾶσαν Συρίαν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν, πολλῷ δὲ 18
μεῖζον καὶ εὐσεβείας· καθ᾽ ἃ ἡ τῶν πραγμάτων παρα-
δηλώσει ἀλήθεια. σὺν αὐτῷ καὶ τὸν ἐκ Περσίδος Θεό-
C φοβον, (19) ἄνδρα θεοσεβῆ, καὶ πολλῆς ἐχόμενον ἀῤ- 19
ῥενωποῦ καὶ παλαιᾶς λογιότητος. ὡς πάλαι Μωϋσῆς
Ἰησοῦν (20) τοῦ Ναυῆ καὶ Χάλεβ, τοὺς γενναιόφρονας· καὶ 20
τούτοις τῇ καθ᾽ ἡμᾶς εὐσεβείᾳ οὐ (21) θεοφιλῶς ἐπεκέ- 21
χρητο. δι᾽ ὧν (22) ποτὲ μὲν τῶν ἐξ Ἄγαρ κατίσ- 22
χυε· ποτὲ δὲ τῶν δυστυχημάτων ἀντείχετο, ἀφράστοις
Θεοῦ προμηθείαισι τοῦ πάντα σοφῶς διιθύνοντος· ὅθεν

a In Græco ſolœciſſat, verbis hæc ſignificantibus: *Cum hæc ſerio dixiſſent imperatori & ſenatui adſtanti*. quod ipſe noluit dicere nec debuit. Alibi etiam non ſemel verba activæ ſignificationis paſſiva ponit aut vice verſa.

τῶν Αγαρηνῶν ποτὲ περιγεγονότων τοῦ βασιλέως, ἐπεί A
περ νίκη Θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται, καθάπερ ὁ ποιητὴς ἀ-
23 πεφήνατο, μόλις παρ' αὐτῶν διεσώσατο· εἰ καὶ (23)
24 πολλῶν (24) τῶν Περσῶν διά γε τὰς ἥττας τοῖς Αγα-
25 ρηνοῖς προστιθέντων· ἐπὶ (25) ἐπαλινόστουν τῇ ἀναστά-
σει αὐτοῦ ἐπηνίκα πρὸς ἀντιπάλους ἐξῄει· οὐχ ἥκιστα τὸ
26 (26) στέργειν αὐτοὺς τὸν Θεόφοβον. τοιαύτη δὲ ἡ κατὰ
27 τοῦτον ἀπὸ διαφόρων (27) κατὰ διαδοχὴν διάφορος κατά
τι πάντως ἀπομνημόνευσις· ὡς τοῖς ἱστοροῦσι πρὸς ἀ-
28 κριβολογίαν ἐξείθιστο. ἐπειδὴ τὰ ἐγκόσμια πάντως
κατὰ ῥοὴν καὶ ἀπόῤῥοιαν καθεστήκασι, καὶ διαφορὰ (28)
φύλων αἰτίαις τισὶ κατὰ διαφορὰς παρυφίσταται· ὅ-
θεν καὶ τὸ Περσικὸν ἔθνος πάλαι μὲν τὸν σκηνίτην
βίον πεποιημένον, καὶ δέρρεσι κατὰ περιβολὴν τὴν B
ἀπορίαν ἢ τὸ γεννικὸν ἐπιδεικνυμένου· ἔτι δὲ ταῖς ἀν-
29 δραγαθίαις πολλῶν ἐθνῶν κυριεύσαντος· (29) καὶ εἰς
παροινίαν ἐξ εὐτυχίας ἀρθέντος· καὶ μετὰ τοῦτο τὰ μά-
30 λιστα δυστυχήσαντος, (30) καὶ διασπαρέντος, οἷα τοῖς
Ιουδαίοις καὶ ἑτέροις συμβέβηκεν ἔθνεσιν. ἐξείθιστο δὲ
31 τοῖς Πέρσαις τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἐκ βασιλείου (31)
32 φυλῆς ὑπέχειν ἀναῤῥήσειν. ἀλλὰ πολέμοις ἐν (32) ἐ-
παλλήλοις, καὶ ταῖς τῶν ἐξ ἐμφυλίων ἄλλαις ἐπαγω-
γαῖς κατὰ τὴν πατρίδα, παντελῶς τῆς βασιλικῆς
33 σπορᾶς ἐκλιπούσης· (33) ἐν ἀμηχανίᾳ τε περὶ τούτου
34 διατιθεμένων, καὶ δι' ἐρεύνης (34) ἐμμεριμνώντων· πα-
35 ρά τινος (35) ἐδηλοποιήθη αὐτοῖς τῶν ποτὲ ὑπερετησα-
36 μένων (36) τινὶ τῶν κατὰ βασιλέως (37) γένος συνά- C
37 φειαν, πολλαχῶς εἰς πρεσβείαν ἰόντων Κωνσταντίνου
38 τῇ πόλει· ἐκεῖσέ τε (38) τὸν εἰς ζήτησιν εὑρηκέναι·
εἰ καὶ μὴ ἐκ νομίμων γάμων, ἀλλ' ὅμως γεννηθέντα
39 τοῦ πρέσβεως. (39) ὅθεν παρεισδύντων αὐτῶν τῶν περὶ
τοῦ διαπεπηγμένου ἐρύμα κατασχάσασθαι, καὶ ἀναγνω-
40 ρισάντων τὸν νεανίαν. ((40) συνῴκει γὰρ τῇ τε-
41 κούσῃ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Οξείαν (41) διατριβαῖς. αἳ
τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Κέρως Βύζης θυγατρὸς Βύζαντος
42 ἀντικρὺ τέτυ καὶ ἄνωθεν καθεστήκασιν) οὐκ ἐκ τῶν (42)
ἐκτὸς μόνον κατὰ συμβεβηκὸς εἰκασμάτων, ἀλλὰ μὴν
καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπουσιωδῶν ἰνδαλμάτων καὶ φρενῶν καὶ
ψυχῆς, ἕξεώς τε καὶ καταστάσεως· τὸ κατ' εὐγένειαν
43 βασιλικόν τε καὶ εὐπρεπὲς συνῳδὰ (43) παριστώντων· D
καὶ τῆς κατὰ γειτονίαν ἐπιμαρτυρούσης τὸ ἀληθὲς ὁμι-
44 λίας. ἐπειδὴ (44) τὰ κατ' αὐτὸν εὐθέως καὶ μέχρι
τῶν δεσποτικῶν ἀκοῶν ἐληλύθει. ἐδόκει τι χάριν
τῆς τοιαύτης γε σκέψεως καὶ ὑποταγῆναι αὐτοὺς τοῖς
Ρωμαίοις ἐπικηρυκεύσασθαι ἔθνος τὸ Περσικὸν ἀναγκαί-
ως· καὶ ὑποταγῆναι αὐτοῖς εἰς σπονδὰς ἔχον εἰρηνι-
45 κῆς πλουσίως. (45) αὐτὰρ (46) ἠκουσμένων τοῖς ἐν
46 Περσίδι ἔκ τε τῶν εἰς ἀποστολὴν προσηκόντων καὶ τῶν
47 διὰ τὸν Θεόφοβον δῆθεν βασιλεῖ γε συναξιούντων· (47)
48 ἀσπαστὸν (48) ἐλογίσατο τῆς οἰκείας χώρας ἀπανα-
49 στῆναι καὶ προσχωρήσειν (49) τῇ Ρωμαΐδι. ὅπως τοῦ E
50 κατὰ γένος (50) ἀρχηγοῦ ἐπιτεύξοιντο· καὶ μάλιστα (51)
51 ὅτι καὶ ὁ Περσῶν ἀρχηγὸς Βάβεκ ἀποστάσει τῇ πρὸς
τὸν Αμεραμουνῆ ἐπὶ ε' ἔτεσι κεκορύφωτο· ὧν ἀναμετα-
52 ξὺ μέγιστοι πόλεμοι συμβεβηκότες· (52) καὶ ἡττηθεὶς
53 ὁ Βάβεκ εἰσῄει ἐν χιλιάσιν ἑπτὰ (53) πρὸς τὴν Ρω-
μαϊκὴν ἐπικράτειαν. κατὰ πόλιν Σινώπην ἀνερευνῶν

A accepit imperſcrutabili Dei conſilio, omnia ſapienter gubernantis. Unde cum Agareni aliquando viciſſent imperatorem, quandoquidem victoriæ in manu Dei eſt (*a*) ægre ab illis evaſit incolumis. Quamvis multi ex Perſis propter clades ad Agarenos deficerent, tamen redibant ad imperatorem, cum ipſe adverſus hoſtes proficiſceretur: ac potiſſimum quod ipſi diligerent Theophobum. Talis autem eſt de iſto diverſorum per ſucceſſionem diverſa aliquatenus commemoratio, ut accuratioribus hiſtoricis ſtatutum *etiam diverſa tradere*. Quandoquidem (*b*) hæc mundana in fluxu & defluxu ſunt, etiam interitus nationum quibuſdam de cauſis exiſtunt. Hinc B cum Perſica gens olim quidem in tabernaculis vixiſſet, pellium amictu inopiam ſuam aut tolerantiam oſtentans: poſteaque rebus fortiter gerendis, multis gentibus dominaretur: Atque ad inſolentias ex ſecunda fortuna elata fuiſſet; deinceps maximas calamitates perpeſſa, & diſperſa fuit, qualia Judæis aliiſque gentibus acciderunt. Conſueverant autem Perſæ ſuos reges ex regia ſtirpe creare, ſed cum bellis crebris & aſſiduis, aliiſque civilibus & inteſtinis calamitatibus regia familia defeciſſet, ipſique in anguſtiis eſſent, & de inquirendo ſolliciti; ſignificatum eſt ipſis a quodam qui miniſtraverat aliquando cuiC dam ex iis qui genus regium attingebant, ſæpe ad legationem profectis Conſtantinopolin, ibi ſe eum inveniſſe qui quærebatur: quamvis non ex legitimis nuptiis, legato tamen prognatum. Proinde cum clam irrepſiſſent in eam ad inveſtigandum, & agnoviſſent adoleſcentem, (habitabat enim cum genitrice in illis quæ ſunt ad Oxiam manſionibus, quæ Boſporo & Cornu (*c*) Byzæ filiæ Byzantis e regione ſunt ſitæ) non ex externis ſolum & accidentalibus notis, ſed etiam ex illis eſſentialibus indiciis mentis & animi, habituque & affectione, nobilitatem generis regiumque decorem congruenter repræD ſentantibus, viciniæ etiam converſatione teſtificante rei veritatem: cumque de eo *fama* ſtatim etiam ad imperatorias aures perveniſſet; viſum eſt propter hanc cauſam, & ut ſubjicerentur Romanis per legationem (*d*) agere cum gente Perſica. Atque ut his ſubjicerentur ad fœdera pacis ſolidæ venerunt. Quibus auditis in Perſia; cum ex iis qui legationis nomine venerant, tum ex iis, qui propter Theophobum ad imperatorem profecti fuerant; rem optatam putarunt patria migrare, & ad RomaE nam ditionem concedere, ut generis *regii* ducem naneiſcerentur. Ac vel maxime, quod & Perſarum dux Babec defectione ad Ameramnunem per quinque annos exaltatus fuiſſet, quo ſpatio, cum maxima bella accidiſſent, victuſque fuiſſet Babec; ingreſſus fuit cum ſeptem millibus in Romanam ditionem: apud urbem Sinopen inveſtigans patrem Theophobi:

a In Græco Homericum, quod ſonat: *in genubus deorum* poſita eſt.
b Nimis alte repetit.

c Inepta topographia.
d Mire turbat.

apud Perſas valde honoratum, Romanis militantem. Quem (*a*) cum Babec inveniſſet, atque ab imperatore ſecuritatis fidem accepiſſet; eam cui præerat militum manum, ſeque ipſum imperatori ſubjecit. Porro imperator Theophilus generoſum adoleſcentem Theophobum patricia dignitate cohoneſtat, ſororemque ſuam ei in matrimonium tradit, atque in civitatem Romanam receptos Perſas ad dignitatem gradus & militiæ, cognationemque cum Romanis per matrimonia, jungit. Etſi Theophobum interfecerit poſt hæc dolo circumventum. Etiam aliter autem de Theophobo per hiſtoriam traditum, ita ut ſimilia quidem dicantur iis quæ diximus, minime tamen nullatenus variantia pro diverſitate eorum qui ea referunt, dum vel ipſi præſentes cognoverunt, vel memoria narrando ad ipſos propagata fuit. Cum a Perſis exceſſiſſet pater Theophobi regio ſanguine prognatus, venit Byzantium, egens, atque pro mercede ſervivit cuidam mulieri quæ rem cauponariam exercebat. Cumque diu miniſtraſſet ei, amore ejus capitur: atque voluptatis cauſa conjunguntur. Ex quo mulier cum concepiſſet, maſculum enixa eſt. Ceterum Perſis per diverſas regiones diſperſis, nonnulli ex iis aſtronomiæ addicti erant; hæc enim ab illis præ ceteris ſcientiis æſtimatur, ad ſummam perfectionem deducta: & fortaſſe aliæ etiam vaticinandi & futura prædicendi diſciplinæ, quarum ope forte cognoverant ſupereſſe Theophobum in Conſtantini urbe. Proinde profecti ad Theophilum tunc imperium adminiſtrantem inſtanter petierunt, ut ſibi fieret facultas quærendi illum, qui palam in ea urbe non verſaretur, fore ut ipſis in regem inveniatur. Quibus lubenti animo auditis imperator per totam ſciſcitatus eſt urbem, famaque de ea re utique pervulgata, ſpatio multorum dierum, in anguſtia ſuper eo qui quærebatur jam conſtitutis, quidam ex vicinis prædictæ muliercuLæ conjunctus *extitit*, a quo ſignificabatur eam ex Perſa concepiſſe: ſeque cum illo ſæpius converſatum, cum is miniſterii functiones peragerēt: atque audiviſſe certoque cognoviſſe, illum ex Perſia eſſe, regioque ſanguine ortum: ſeque velle quæſitoribus omnia de illo indicare. Illis porro de muliere inquirentibus cum qua ille Perſa conſuetudinem habuiſſet atque diligenter accurateque percontantibus, de ejus qui quærebatur vivendi ratione & manſione; eum quidem, qui cum muliere conſuetudinem habuiſſet, (*b*) jam mortuum eſſe teſtabatur: qui autem illo prognatus eſſet ex ea conſuetudine cum oſtendebat, filium, duodecimum ætatis annum agentem. Quem in conſpectum ipſorum progreſſum ceterorumque qui cum ipſis erant Perſarum, ut invenerunt: de eo ex regio charactere & ex aduncitate naſi quæ in

A τὸν Θεοφόβου πατέρα, παρὰ Πέρσαις πάνυ τιμώμε-
νον, Ῥωμαίων ὄντα τοῖς (54) καταλόγοις. ὃν ὁ Βά- 54
βεκ (55) κατειληφὼς, ἐγγύας τε παρὰ βασιλέως δε- 55
ξάμενος, τὸν ὑπ' αὐτόν γε λαὸν καὶ ἑαυτὸν τῷ βασι-
λεῖ ὑπήκοον τέθεικεν. Ὁ δὲ βασιλεὺς (56) Θεόφιλος 56
τὸν μὲν εὐγενῆ νεανίαν Θεόφοβον καταγεραίρει πατρι-
κιότητι, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν (57) αὐτῷ πρὸς γάμον 57
ἐκδίδωσι· τῷ τε Ῥωμαϊκῷ πολιτεύματι τοὺς Πέρσας
συναριθμήσας ἀξιωμάτων (58) τε βαθμοῖς καὶ στρα- 58
τείας, πρὸς (59) ἀγχιστείαν τε Ῥωμαίων ἐν γάμοις ἁρ- 59
μόζεται. εἰ καὶ τὸν Θεόφοβον ἀναιρεῖ (60) μετὰ ταῦτα 60
δολωσάμενος. ὡς δέ τινες, καὶ ἄλλως τὰ κατὰ Θεό-
φοβον διηγόρευται. ἃ (61) τῶν λεχθέντων τελοῦσι πα- 61
B ρόμοια, ἀπαράλλακτα δὲ οὐδαμῶς, κατὰ τὸ διάφορον
τῶν ταῦτα διεξιόντων· τοὺς τε αὐτοψίας καὶ τοὺς πρὸς
ἑτέρους ἐν διηγήσει μετεσχηκότας. ἐκ Περσῶν (62) 62
τοίνυν ἀπαναστὰς ὁ πατὴρ Θεοφόβου βασιλικοῦ αἵματος
προηγμένος εἰσῄει τῷ Βυζαντίῳ πενόμενος· καὶ κατὰ
μισθαρνίαν ἐξυπηρέτει τινὶ γυναικὶ (63) ἣ τὸ καπη- 63
λεῖον εἰς ἐργασίαν παρῆν. ἐπὶ μακρὸν (64) δὲ κα- 64
θυπηργάσας αὐτῇ, ἔρωτι ταύτης κατάληπτος γίνεται.
καὶ πρὸς ἡδονὴν συμβιβάζονται. ἐξ οὗ συνειληφυῖα (65) 65
ἐγγάστριον, ἄρρεν ἐκτέτοκε. τῶν δὲ ἐκ Περσίδος κα-
τὰ διαφόρους χώρας μεμερισμένων, τινὲς ἀστρο-
νομίαν (66) μετῄεσαν. αὕτη γὰρ τούτοις τῶν ἄλλων τε- 66
χνῶν καὶ ἐπιστημῶν προτετίμηται, εἰς τὸ ἀκριβὲς ἐκ-
C πεπονημένη· (67) καὶ ἄλλαι τυχὸν μαντικαί τε καὶ 67
προγνωστικαὶ (68) μέθοδοι. δι' ὧν ἴσως διεγνώκασι 68
περιεῖναι (69) Κωνσταντίνου τῇ πόλει Θεόφοβον. ἐν- 69
θένδε προσιόντες τῷ τηνικαῦτα δεσπόζοντι Θεοφίλῳ τὸ
βασίλειον κράτος, συνεχῶς ἐδέοντο τοῦ ἐρευνῆς (70) 70
τυχεῖν ἐν αὐτῇ φανερῶς μὴ διάγοντα. καὶ τούτοις (71) 71
εἰς βασιλέα φανερωθήσεσθαι· ὡς οὖν ἀσμένως τοῦτο
διακηκόει ὁ βασιλεὺς, διὰ πάσης ἀνεζητεῖτο (72) 72
τῆς πόλεως τῆς δὲ περὶ τούτου φήμης πανταχόσε δια-
δεδραμηκυίας ἐπὶ παρατάσει πολλῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς
ἀμηχανίαν τοῦ ἐρευνωμένου συνεστηκότων τῶν κατὰ γει-
τονίαν (73) τις τῇ ῥηθείσῃ γυναικὶ συνὼν, ὅτι (74) 73
D συνειληφέναι παρὰ τοῦ Πέρσου διετρανοῦτο· καθ' ὁμι- 74
λίαν τε πολλαχῶς αὐτῇ συνελθεῖν τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν
διενεργοῦντι, πυθέσθαι τε καὶ σαφῶς διεγνωκέναι, ὅτι
περ ἐκ Περσῶν εἴη· βασιλικοῦ δὲ πέφυκεν αἵματος·
καὶ τοῖς ἐρευνῶσι τὰ περὶ τούτου κατασημῆναι. τῶν
δὲ τὸ μὲν γύναιον κατασχόντων, μεθ' οὗ ὁ Πέρσης
τὴν ἀναστροφὴν ἐπεποίητο, καὶ ἐνδελεχέστερον ἀσφαλῶς
διεξετασάντων τὴν τοῦ ἐρευνωμένου διαγωγήν. τὸν μὲν
τῇ γυναικὶ συνελθόντα προτετελευτηκέναι διεμαρτύρα-
το· τὸν δὲ (75) ἐκ τούτου προσεπηγμένον κατὰ συζυγίαν 75
ἄρρενα παῖδα ἐδείκνυτο ἐπὶ δυσὶ καὶ ι' καθ' ἡλικίαν
E χρονίζοντα ἔτεσιν· ὅνπερ κατ' ὄψιν ἰόντα μετὰ καὶ τῶν
συνόντων αὐτοῖς κατειληφότες Περσῶν. ἐπείπερ αὐτὸν
ἔκ τε τοῦ βασιλικοῦ ὁμοιώματος, ἔκ τε τῆς κατὰ Κύ-
ρον γρυπότητος συμβαλλόμενοι (76) καὶ ἐξ ἄλλων 76
τινῶν τῶν ἐφαρμοζόντων αὐτῷ, τοῖς τούτου ποσὶ προσ-
κυνήσαντες καὶ ἀνηρπασμένοι πρὸς βασιλέα ἤγαγον. ὅστις
θεασάμενος αὐτὸν, καὶ τὸν παῖδα προσηκάμενος, πε-

a Hæc cum antecedentibus & ſequentibus inferius, non videntur congruere, traduntur tamen & ab aliis quos annotavi.

b Notandum, auctorem de conjunctione patris & matris Theophobi ambigue fere loqui, ut non ſatis appareat fueritne legitima an non. In priore narratione tanquam non legitima habebatur.

πυσμένος τε, ὁ πρὸς γάμον Πέρσης αὐτῇ συνιὼν τίς
ἄρα ὑπάρχοι, καὶ πόθεν ἐπεθρέπετο· ταύτης παραδη-
λούσης ὡς ἀπὸ Περσῶν εἴη τῆς γενεᾶς, εὐγενείας τε
βασιλίδος ἐξέχεσθαι. τούτοις κατ' εὐθυμίαν ὁ αὐτοκρά-
77 τωρ διατεθεὶς, (77) τὸν μὲν Θεόφοβον ἐν τοῖς βασι-
λείοις ἐσκήνωσεν, ἀνατροφῆς τε προσηκούσης, καὶ τῆς
κατὰ μαθητείαν ἀξίας παιδεύσεως. ὁ δὲ φύσεως εὐ-
κληρίᾳ, οὐχ ἧττον δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ συνδιαιτώμε-
νος, εἰς ἄκρον ἧκεν ἐλλογίμου παιδεύσεως· ὡς ἐντεῦ-
θεν παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα στεργόμενος, εὐμοιρῆσαι
78 πατρικιότητι, (78) δορυφορίας τε καὶ σεβασμιότητος (79)
79 περιδόξου· ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς κατὰ θεραπείαν πολυτε-
λοῦς καὶ ἱκανωτάτης ἐφάψασθαι. διά τοι τοῦτο ὁ μὲν βα-
σιλεὺς τοὺς Πέρσας ἐκ τούτου ὡς ἀνδρικοὺς ἐν πολέμοις
80 καὶ μεγαλόφρονας ἐπιστάμενος, τοῖς στρατιωτικοῖς (80)
ἀναγράφεται κώδιξιν. καὶ τούτοις Περσικὸν σύλλογον
ἐγκατέστησε. καὶ αὐτοὺς ταῖς Ῥωμαϊκαῖς στρατοπεδαρ-
81 χίαις συγκριθῆναι προσέταξεν. οἱ κατὰ τῶν Ἰσμαη-
82 λιτῶν πολλαχῶς ἐφοδεύοντες, (81) τοῦ Θεοφόβου αὐτοῖς
συμπαρόντος. ἐπὶ τοσοῦτον (82) τὸ πρὸς αὐτὸν πόθῳ
τοὺς Πέρσας θαρρύνεσθαι καὶ θυμηδίᾳ διαχύσθαι, ὡς
83 μόνους τὸν (83) κατ' Ἀγαρηνῶν ἀρῆσθαι πόλεμον· τρό-
84 πουν (84) τε τούτους ἐξ ἀηττήτου δυνάμεως. ἐφ' οἷς με-
γαλοψυχήσας ὁ ἄναξ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν ἀποβάντων
85 τεθαρρηκὼς, ἡγεμονεύειν (85) ἐν Πέρσαις τὸν Θεόφο-
βον προτεθύμητο. τοῦ δὲ βασιλέως κατά τινα πρόφα-
σιν διεσπουδασμένην ἀναγκαίως πρὸς τὴν βασιλεύουσαν
86 (86) ἀναλύσαντος, τῷ δὲ Θεοφόβῳ τὰ τῶν Περσῶν
87 ἐγκεχειρικότος (87) διατίθεσθαι στρατηγικῶς τὰ στρατεύ-
88 ματα· εἶτα (88) πρὸς τὴν βασιλίδα τοῦτον ἐπανιέναι
κελεύσαντος, εἰς ἀτοπίαν οἱ Πέρσαι προσκεχωρήκεσαν
89 ἐκ σοβαρόφρονος διαθέσεως· καὶ (89) μὴ ἑκόντα περι-
στοιχίσαντες ἐν μέρεσι παραλίοις τῆς Παφλαγονίας.
90 (ἥτις (90) ἀπὸ Παφλαγόνος υἱοῦ Φινέως τῆς τοιαύτης
91 γῆς ἐγκρατήσαντος ἀγορεύεται· (91)) ἐν κατασχέσει
τε Σινώπης τῆς πόλεως, ἢ κατά τινας, Ἀμάστριδος
92 γεγονότες, βασιλέα (92) κηρύττουσιν· ὡς ἐκ τούτου καὶ
93 τὰ Περσῶν καινίζεσθαι (93) ἔθιμα. αὐτὸς δὲ (94) διά-
94 φόρως ἔχων πρὸς τὸ ἐγχείρημα, οἷα μὴ κατὰ γνώμην
95 αὐτοῦ πεπραγμένον (95) αἰτίαν αὐτοῖς προσέπλεκε τοῦ
96 τολμήματος, δεινῶς ἀπολοφυρόμενος· (96) διὰ τοῦτο
97 (97) κατεδυσώπει αὐτοὺς, ἱκέτευέ τε καὶ ἐβιάζετο τὰ
98 εὐμενῆ (98) βασιλέως ἐξιλεοῦσθαι· καὶ ὥσπερ ἔχοι
τὸ ἀληθὲς, μὴ αὐτῷ ἐπιγράφειν τοῦ τελεσθέντος αἰ-
τίαν. οἱ ταῦτα διακείμενοι, ἀπογνώσει τε συσχεθέν-
τες οὐκ ἔλαττον καὶ μανιώδει φορᾷ συνελαυνόμενοι, οὐ-
δαμῶς τῷ συμβουλεύματι πείθονται, καὶ κατὰ τὸ ἀρέ-
99 σκον αὐτοῖς εὐτρεπίζονται. τοῦ δὲ Θεοφόβου (99) λα-
θραίως διαπεμψαμένου πρὸς βασιλέα, ἐγγράφοις τε
ὅρκοις καὶ φρικωδεστάτοις ἐπισχυριζομένου, ὡς οὐ τῷ πλη-
100 μμεληθέντι πάντως αὐτὸς κατῃτιᾶτο· (100). παρὰ δὲ τῆς
τῶν Περσῶν εὐηθείας ἢ φιλευνοίας τοῦτο πεπρᾶχθαι·
φιλανθρώπως ὁ βασιλεὺς εὐμενίζεται· καὶ ἐπωμότοις
αὐτῷ τε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ κατεγγυᾶται πιστώσεσιν
101 ἄφεσιν. (101) οἷς πεπληροφορημένοι, καὶ τῶν ἐσφαλμέ-
102 νων προσδεξάμενοι λύτρωσιν, τῆς Σινώπιδος (102)
103 πόλεως ἢ Ἀμάστριδος (103) ἐξεδήμησαν. ὧν τὴν μὲν,
104 ἀλῶσιν (104) ἐξειληφέναι Σινώπης ἀπό τινος τῶν Ἀμα-
ζόνων, αὐτῆς δειμαμένης· τὴν δὲ, τὸ πρὶν Κρώμναν

A Cyro fuerat conjecturam facientes, aliiſque ipſum concomitantibus, ad ejus pedes adorarunt. Aſſumptumque ad imperatorem duxerunt. Qui illum conſpicatus, accerſita matre, atque interrogata, Quis ille fuiſſet Perſa qui conjugii cauſa cum ipſa fuiſſet, & unde ſe ſuſtentaſſet? ab ea edocebatur: Illum ex gente Perſarum fuiſſe & ex familia regia. Quibus lætatus imperator, Theophobum in aula habitare, educarique congruenter, & in diſciplinis erudiri juſſit. Is porro ingenti felicitate nec minus convictu ſplendido & magnifico utens, ad ſummam eruditionem pervenit. Ut proinde ab imperatore plurimum diligeretur, patriciamque dignitatem B conſequeretur, comitatum item & venerationem illuſtrium, nec non miniſtrorum copiam ſufficientiſſimam. Hinc imperator Perſas fortes eſſe & ſtrenuos perſuaſus, in militares numeros retulit, Perſicamque legionem ex iis conſtituit, ipſoſque Romanis exercitibus annumerari juſſit. Qua *legione* Iſmaelitas ſæpe invadente una cum Theophobo; ex amore erga illum tantam fiduciam ceperunt, tantaque delectatione exhilarati ſunt, ut ſoli in ſe ſuſciperent bellum adverſus Agarenos, eoſque profligarent invicta virtute. De quibus imperator bonum animum habens ac veritate eventuum ſecus, præeſſe Perſis C Theophobum voluit. Cum autem imperator propter cauſam quandam urgentem neceſſitatis in imperatoriam urbem proficiſceus, Theophobo rem Perſarum demandaſſet, ut exercitibus, auctoritate ducis præeſſet: deinde in imperatoriam urbem reverti juſſiſſet; ad inſolentiam prolapſi ſunt Perſæ animo rebellandi: atqui invitum circumſiſtentes *Theophobum* in maritimis partibus Paphlagoniæ, (quæ a Paphlagone filio Phinei illius terræ olim domino ſic appellatur) cum jam Sinopen urbem, aut ſecundum aliquos, Amaſtrin occupaſſent; regem declarant, ut ab illo renovaretur Perſa- D rum conſuetudo. (*a*) Porro ipſe varie affectus ad eam rem ſuſcipiendam, quoniam non ex voluntate ſua agebatur, reprehendebat eorum facinus vehementer lamentans: eoque ipſo flectere illorum animos volebat: obſecrabatque & cogebat ut benevolentiam imperatoris ſibi ipſi reconciliarent, & quemadmodum revera comparatum ſit, cauſam facti ſibi ne adſcriberent, qui his auditis deſperatione capti nec minus furioſo quodam impetu concitati, nequaquam ejus conſilio obtemperant. Ceterum, cum Theophobus clam miſiſſet quoſ- E dam ad imperatorem, & horribili jurejurando ſcriptis concepto contenderet, ſe patrati facinoris auctorem non fuiſſe; ſed Perſarum ſtultitia & nimia benevolentia id fuiſſe factum; imperator humanum clementem ſe præſtat: ac jurejurando firmata fide, ipſi, quique cum ipſo eſſent, promittit veniam. Quibus ſatis perſuaſi & credentes, delictorum accepta remiſſione, a Sinope urbe, aut Amaſtride deceſſerunt. Quarum illam qui-

a Nempe habendi reges ex regia ſtirpe.
Joſ. Gen.

dem nomen accepiſſe *dicitur* a Sinopa quadam, una ex Amazonibus, cum ipſa eam condidiſſet; hanc autem prius Cromnum dictam, a muliere quadam Perſica Amaſtride filia Oxyartæ fratris Darii: quæ cum nupta eſſet Dionyſio Heracleæ tyranno, iſte ſibi ſubjectam urbem a conjuge ſua nominavit. Ac Theophobus quidem rurſus imperatori conciliatus in aulam reſtituitur; priſtinaque benevolentia & ubertate fruitur. Perſarum porro multitudinem tantam, quoniam uſque ad triginta millia excreviſſet, libere & licenter quidvis agere ſecurumque eſſe, imperatori conſultum non videbatur. Proinde in Romana themata, bina millia de Perſico exercitu mittebantur, ut ſubjicerentur iis qui, ſuo quiſque tempore, duces conſtituti eſſent. Quibus & Turmarcham qui præeſſet inſtituebant. Et ſane uſque ad hæc tempora, cognomen illud Perſarum turmæ quaſi hæreditarium habent. cum ad illum modum disjuncti & diviſi fuiſſent. Hujuſcemodi ſcilicet finem cœpta Perſarum omnino ſortita ſunt. *ipſis* ſic diſperſis ac propemodum ad nihilum redactis. Cum igitur imperator in letiferum morbum incidiſſet, conflabatur criminatio vana & calumnioſa a malevolis, quaſi poſt ejus mortem rebellio a Theophobo & Perſis contra hæredes ejus & tutores eſſet excitanda. Quapropter in extremis jam foribus mortis conſtitutus, miſſum in cavernas Bucoleontis includi Theophobum, noctuque capitalis ſupplicii imponit et exſecutionem, quaſi immanitatis certamen funebre inſtituens perditus ille. Itaque quia occulte fuit interfectus, percrebuit fama inter Perſas uſque ad hæc tempora, mortem non guſtaſſe Theophobum. Quamvis etiam aliter (a) aliqui tradiderint. Cum Theophilus caſu quodam, in bello rem infeliciter geſſiſſet, dixit ei Theophobus, ut ipſe ſolus cum Perſis nocturnum prœlium faceret, fore ut auxiliante Deo hoſtes ſuperaret. Quod ut audivit imperator animo commotus & mente perturbatus fuit, *quaſi* per ſomnum ſibi fingens, ne forte quid novarum rerum is moliretur; ita enim ei perſuadebant malevoli quidam & invidi, atque in ſuſpicionem improbabilem conjiciebant. affirmantes non eſſe obtemperandum Theophobo in illis quæ præter rem & militatem ſuaderet. majeſtatis ſcilicet crimine eum involventes. Qui Zelo divino incenſus, ſicut Elias Thesbites pie & graviter imperatorem increpat, alterque Phinees Zelotes evadit, ſecans tanquam gladio, ſermone ſuo, injuſtam ejus ſuſpicionem. Atque palam hoc dixit: Fore (b) ut debitum ſuſtineat Chriſtianorum tropæi, quod Deus avertat. Ad hæc cum imperator immoderato animo iraſceretur, (erat enim commotior iracundo fervore,

A ὀνομασμένην, ἐκ τινος Περσίδος Ἀμάστριδος θυγατρὸς
Ὀξυάρτου ἀδελφοῦ Δαρείου. ἥτις συνοικήσασα Διονυσίῳ
τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ ὑπ' ἐκείνῳ οὖσαν τὴν πόλιν ὑπὸ
τῆς συζύγου ὀνομασθῆναι. (105) καὶ ὁ μὲν Θεόφοβος τῷ 105
βασιλεῖ αὖθις ἐλευθερωθεὶς, ἐν τοῖς βασιλείοις κατῴ-
κιστο, καὶ τῆς (106) πάλαι προσούσης αὐτῷ παρὰ βα- 106
σιλέως φιλοστοργίας καὶ εὐπαθείας ἀπέλαυε. Περσῶν
δὲ πλῆθος διὰ τὸ προϊέναι μέχρι μυριάδων γ'. οὐ
ταύτην ἐλευθεριάζειν συμφέρον ἂν (107) καὶ ἐπ' ἀδείας 107
διάγειν τῷ βασιλεῖ κατεφαίνετο. ἐντεῦθεν τοῖς Ῥω-
μαϊκοῖς θέμασι χιλιάσιν ἐπὶ δυσὶ Περσικὸς ἀριθ-
μὸς ἀπεστέλλετο ὑπὸ χεῖρα τελεῖν τῶν κατὰ στρατη- 108
γεσίαν καιροῖς (108) τεταγμένων· ἐφ' ὧν καὶ τουρμάρ- 109
B χας τούτων (109) ἐπιστατεῖν διωρίζοντο. ἀμέλει καὶ 110
(110) ἕως τῶν ἐνταῦθα χρόνων τὴν προσηγορίαν Περ-
σῶν αἱ τῶν θεμάτων Τοῦρμαι κεκλήρωνται· ἐφ' οἷς
διεσπάρησαν. Τοιούτου δὲ πέρατος τὰ τῶν Περσῶν ὅ-
λως τετύχηκε μετὰ τὴν στασιώτην (111) κακόνοιαν· 111
οὕτω διατμηθέντων καὶ σχεδὸν εἰς ἀφανισμὸν χωρη-
σάντων. τοῦ δ' ἂν βασιλέως θανατηφόρῳ νόσῳ περιπε-
σόντος ὑπεσμύχετό τις σκοπὸς ἐκ ματαίας διαβολῆς
χαιρεκάκων, μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἐπιθέσεως παρὰ
Θεοφόβου σὺν ἅμα Πέρσαις κατὰ τῶν αὐτοῦ κληρονό-
μων καὶ τῶν κατ' ἐπιτροπείαν ἐγχειρισθῆναι. (112) διὰ 112
τοῦτο (113) καὶ πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἤδη πύλαις τοῦ 113
θανάτου παρεστηκὼς, καθείργνυσι κευθμῶσιν ἐκπέμψας
C τοῦ Βουκολέοντος (114) τὸν Θεόφοβον· καὶ νυκτὶ τὴν διὰ 114
κεφαλικῆς τιμωρίας περιτίθησιν αὐτῷ ὑπεξέλευσιν·
ἆθλον ἀπανθρωπίας ἐπιτάφιον ὁ δείλαιος ἐνστησάμενος·
διὰ τὸ ἐν λαθραίῳ γεγονέναι τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, δια-
βεβοῦνται παρὰ Πέρσαις ἄχρι τῶν ὧδε χρόνων. (115) 115
θανάτου μὴ γεύσασθαι τὸν Θεόφοβον. οἱ καὶ ἄλλως
τινὲς διειλήφασιν· ὅτι τοῦ Θεοφίλου κατά τινα περιπέ-
τειαν δυστυχήσαντος (116) ἐν πολέμῳ, εἰρήκοι αὐτὸν 116
(117) ὁ Θεόφοβος συνθέσθαι μόνον μετὰ Περσῶν νυκ- 117
τοπόλεμον. (118) καὶ συμμαχίᾳ Θεοῦ τῶν ἐχθρῶν κα- 118
ταδυναστεῦσαι· ὡς δ' ἐπέπυστο περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς,
ἐσείσθη τὸν λογισμὸν καὶ τῷ πνεύματι ἐτετάρακτο, ὀνει-
D ροπολῶν μή τι νεωτερίσασθαι βούλοιτο· οὕτω γὰρ αὐ-
τὸν φιλοβάσκανοί τινες ἀνεχαίτισαν καὶ πρὸς ὑπόνοιαν
ἄλογον ἐξεκύλισαν· φάσκοντες, μὴ πεισθῆναι τῷ Θεο-
φόβῳ, ἐφ' ὧν λυσιτελῶς (119) ἐβεβούλευτο· καθοσιώ- 119
σεως (120) δίκην ἐνείροντες. (121) ὃς ζήλῳ θείῳ πυρ- 120
πολῃθεὶς καθὼς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, θεοφιλῶς τοῦ βα- 121
σιλέως καταμβριμηθέντος, καὶ ἄλλος Φινεὲς (122) ζηλω- 122
τὴς ἀναδείκνυται, τέμνων ὡς στομώματι τῷ λόγῳ τὴν
αὐτοῦ ἄδικον ὑπόληψιν. καὶ τοῦτο φησὶν ἐμφανῶς· ὡς
τὸν ὀφειλὸν ὑφέξειν (123) τοῦ Χριστιανικοῦ τροπαίου, ὃν 123
μὴ Θεὸς συγχωρήσειε. ἐπὶ τούτοις τοῦ βασιλέως ἀμε-
E τρίᾳ θυμοῦ χαλεπήναντος· ἦν (124) γὰρ ὑποκεκινημέ- 124
νος ὀργίλῃ τῇ ζέσει, οἷα τὸν νῦν ταῖς σωματικαῖς
καχεξίαις ἐμπαθαινόμενος· κατὰ τῶν συκοφαντῶν ὡς
(125) τὸ ἀληθὲς ὑποικοδομούντων παρὰ φύσιν λυμήμα- 125
τα· καὶ (126) ποινὰς οὐκ ὀλίγας περιεποίησεν τὸν 126
Θεόφοβον. καὶ συλλέξας (127) μεθ' ἑαυτοῦ τινας ἐκκρί- 127

a Tales ſolent eſſe hujus tranſitiones.

b In Græco etiam obſcure & ambigue, ut aut ſic: *fore ut ſentiat & eum pœniteat impediviſſe victoriam Chriſtianorum quæ futura fuiſſet*, aut: *fore ut cladem Chriſtianorum patiatur quæ debeat fieri*. Sive ita primum: *fore ut pœnas luat impeditæ Chriſtianorum victoriæ quæ erat futura*. Deinde: *fore ut patiatur cladem &c.*

τος, ἀποδιδράσκει πρὸς Ἄμαστριν πόλιν, κἀκεῖσε χρο-
νοτριβεῖ. διὸ στέλλεται πρὸς αὐτὸν ναύμαχος στόλος
πρὸς βασιλέως· ὡς ἄν γε τὴν πόλιν κἀκεῖνον κατά-
128 σχωσι. αὐτὸς δὲ (128) φιλόθεος ὢν κατὰ θεόφοβον
τρόπον φιλευσεβῶς ὤκνει πρὸς χριστιανῶν αἱματεκ-
129 χυσίας χωρεῖν. ὅθεν ὑπείκει (129) τῷ δυσμενεῖ βα-
130 σιλεῖ, ἐγγύησιν σταυρικὴν (130) ἐπιπέμποντι· καὶ δυ-
στυχῶς ἀνακέκληται, τῶν συμπεφωνημένων ἀλλοιωθέν-
131 των. τομῆς γὰρ (131) ἔργον κεφαλικῆς, ὡς μέν τινες,
παραυτίκα ὑπὸ Ὠορυφᾶ τηνικαῦτα τῆς βασιλικῆς βί-
132 γλης (132) ἐπικρατοῦντος, καθίσταται· ὡς δὲ ἄλλοι,
133 (133) καθ' ἣν ὥραν ἀποβεβιώκει ὁ ἄναξ, τινὶ τῶν
οἰκείων εὐνούχων διὰ νυκτὸς τῷ ἐν τοῖς τοῦ πελαγίου
τόπῳ ἀναγαγόντι τοῦτον ἀποτυμπανισθῆναι προσήγγελ-
134 το. (134) προσπεσόντων δὲ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων
135 ἄλλοτι καὶ τῶν ἐξ Ἰσμαὴλ ὑπερσχόντων, (135) τοῦ βα-
136 σιλέως τε παρ' αὐτῶν κυκλωθέντος, (136) τὰ πρὸς
137 κατάληψιν διηπόλητο. (137) καὶ δὴ παρὰ μικρὸν ἂν
δορυάλωτος καὶ πᾶσιν ἐπίχαρτος γενησόμενος, εἰ μὴ
138 τοὺς (138) σὺν αὐτῷ Μανουὴλ, ὡσεὶ τοιοῦτον φήσας ἐ-
139 θαρσαλέωσεν· Ἀνέρες (139) ἐστὲ φίλοι· καὶ ἄλκιμον
140 ἦτορ ἕλεσθε· τὰς μελίσσας (140) αἰδούμενοι, αἳ τοῦ βα-
σιλέως αὐτῶν θανάτου ἕως ἀνέχονται· μεθ' ὧν τὴν
φάλαγγα διατεμὼν τῶν Ἀγαρηνῶν, πεπαλαγμένος λύ-
141 θρῳ (141) πηλῷ τε καὶ αἵματι, τοῦτον ἐξείλκυσε.
142 τρὶς (142) γὰρ τοῦτο (143) διαπραξάμενος τῆς ἐμπερι-
143 σχέσεως (*) αὐτῷ (144) προσελθὼν ἐξελύτρου· σκοτο-
144 δινίᾳ (145) γὰρ ἐφεστηκότι τῷ Μανουὴλ εἰς ἀνάρρυσιν
145 (146) καίπερ ῥᾳδίᾳ εὐρείας ἐτύγχανε. διὰ τοῦτο μέ-
146 χρι τρίτου συμβέβηκε καὶ τάχα τῷ χαλινῷ τοῦ βα-
147 σιλικοῦ ἵππου ἐπιδεθέντος ἱμάντος (147) καὶ προσα-
ναρτηθέντος τινί γε τοῦ Μανουὴλ, ὃν καθ' ἵππον ἠμπί-
148 σχετο. (148) ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐξῄει· ἕως τὸ γ' (149) αὐ-
149 τῷ προσιόντι καὶ ξίφει θάνατον (150) ἀποφήνασθαι,
150 εἰ οὐ τούτῳ (151) συνέψοιτο, καὶ μὴ πανολεθρίαν ἐκ
151 τούτου διάθοιτο, (152) ἕως ἐξήγαγε. τούτῳ σωτὴρ (153)
152 μέγας ἐμφανίζεται καὶ τῇ βασιλίδι παλιμπετὴς
153 (154) μετατίθεται. καὶ τοῦτον (*) τιμαῖς καὶ προσηκού-
154 σαις δωρεαῖς ἀμείβεται, τὸν εὔνουν ἀποδεχόμενος.
155 ὁ δὲ τοῦ φθόνου πρὸ τούτου παράταξις (155) κατ' αὐτοῦ
παροπλίζεται διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐναντίων, καὶ ἐπι-
156 λοιδοροῦσι (156) ψευδῶς καθοσίωσιν στρατηγοῦντι· ὃς
157 (157) ἐνεχθεὶς οὕτως τὰ πρὸς ἀπόστασιν ἐπιτετόλμη-
158 ται· (158) καὶ φυγαδείᾳ (159) πρὸς Ἀγαρηνοὺς μετοι-
159 κίζεται, καὶ δόξαις περιφανέσι πρὸς αὐτῶν ποτνιᾶται
160 καὶ ὑπαντήσεσι· καταλιπὼν βασιλέως μεταμέλον (160)
τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποπτεύσεως· χρόνου δὲ πολλοῦ παρεμ-
161 πεσόντος, καὶ τῶν ἐξ Ἄγαρ (161) ταῖς νίκαις κατορ-
χουμένων ἡμῶν οἷα σφετερισαμένων τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀ-
162 χιλλέα, πρὸς εἰρηνικὰς (162) συμβάσεις ὁ βασιλεὺς
τοὺς Ἰσμαηλίτας μνηστεύεται, ἐκπέμπων πρέσβυν τὸν
163 μοναχὸν (163) Ἰωάννην· (164) τότε τοῖς Ἀγαρηνοῖς καὶ
164 ἡμῖν κατὰ πρεσβείας φαίνεται γε ἐπιτήδειον. ἐπεπρά-
165 χθη γὰρ τὰ πρὸς διαλλαγὴν (165) ἀμφοτέρων ἁρμόδια
166 δώροις (166) ἀθρόοις παρ' αὐτῷ (167) τοῦ δέοντος με-
167 ἱκανάς. ὡς ἐπιθαυμάζειν τὸν Ἀμιραμουνῆ πάνυ καὶ τοὺς
168 περὶ αὐτὸν ἐγνωκότας, (168) καὶ ἀξιοῦν αὐτὸν περὶ ὧν

A ut cujus animus ex vitioſa corporis habitudine labem contraheret :) calumniatoribus etiam vero ſuperſtruentibus a natura *ipſius* alienas nugas, conſternatio haud exigua invaſit Theophobum, adſcitiſque ad ſe delectis quibuſdam *viris* aufugit in urbem Amaſtrin cum illis, atque ibi commoratur. Quapropter mittitur ad eum claſſis ab imperatore, ut urbem & ipſum teneret. Ceterum ipſe cum eſſet pius, timore & amore erga Deum ductus, verebatur ad Chriſtiani ſanguinis effuſionem progredi. Itaque cedit impio imperatori, ſponſionem ſigno crucis munitam mittenti, atque *ſic* malo ſuo fato revocatus fuit; cum pacta conventa fue- B rint mutata : amputationem enim capitis, ut quidem aliqui *ajunt*, ſtatim ab Oorypha tunc vigiliæ imperatoriæ præfecto, paſſus eſt : ut autem alii, eo tempore quo imperator e vita deceſſit, cuidam ſuorum eunuchorum noctu abductum in quendam locum (*a*) maritimum trucidari juſſerat. Confligentibus utrimque exercitibus & Iſmaelitis ſuperantibus, imperatori ab his circumvento comprehenſio imminebat, ac ſane parum aberat & captus omnibuſque ludibrio fuiſſet, niſi Manuel ſuos confirmaſſet, ad hunc quaſi modum eos allocutus : O ſocii, fortes, animoque eſtote virili : apes reveriti quæ C regi ſuo ad mortem uſque adhærent, cum quibus perrumpens aciem Agarenorum, pollutus cruore multo & ſanguine eum extraxit. Ter autem id fecit & a circumventione liberavit, nam quaſi vertigine correptus hæſitabat veniente Manuele ad eum eripiendum, quamvis late tranſitus ei pateret. Idcirco ter id factum eſt. Quamvis etiam mox fræno imperatoris equi alligato loro & applicato uni ex *loris* quibus Manuelis equus indutus erat; tamen nec ſic exibat donec tertia vice eum aggrederetur gladioque (*b*) moriturum affirmaret, niſi ipſum ſequeretur, & totalem interitum a ſe propulſaret : D atque ſic eduxit. *Ita* ei ſervator magnus oblatus. *Ipſeque* in imperatoriam urbem rurſus ſe confert. atque illum honore & donis congruis remuneratur, bene ſibi cupientem charum habens. Sed invidia ei ſe oppoſuit & contra eum ſeſe armavit per illa quæ virtuti ſunt contraria. Atque per calumniam falſo inſimulant eum majeſtatis, cum eſſet præfectus militum. Quibus iſte auditis, defectionem molitur, fugienſque ad Agarenos commigrat. Atque ab his honoribus illuſtribus decoratur & ob- E viam itionibus, cum ſui deſiderium apud imperatorem & pœnitentiam ſuſpicionis reliquiſſet. Tempore autem non multo præterlapſo, Agarenis per victorias nobis inſultantibus, ut qui Achillem noſtrum ſibi appropriaſſent, ad pacem imperator *eoſdem* Iſmaelitas ſollicitat ineundam, mittens legatum monachum Joannem : tunc Agarenis & nobis ad legationem vi-

a Supra ad Bucoleontem dicebat.
* Scriptum ἐν τύπῳ χ ——
b Quem nempe ipſi intentabat.

* Cont. pag. 73. C. Cedr. pag. 526. C. edit. Pariſ.

ſum idoneam. Suſceperat enim negotium de permutandis utrinque captivis in quo munerum logantium oblationibus a decoro non receſſit. Ita ut admiraretur Ameramnunes omnino, atque apud eos qui circa ipſum erant illo inclareſcente, juberet (*a*) petere quicquid vellet, potiturum petitis: adeo præ ſe ferebat quaſi non caperetur donis, (*b*) ſive ſpecie tenus, ſive revera, ut ad eandem rationem affabilem ſe præberet in audiendo de iis quæ illi conducerent, multoſque redderet captivos. Iſte *igitur* (*c*) veteratorie in conſpectum venit Manuelis, atque crucis collare *imperatoris* tradit ei clam, ipſumque jurejurando confirmat, & ad imperatorem reverti hortatur, e Syriaque diſcedit. B Permutatione porro *captivorum* finita, & pace inter Romanos atque Agarenos diſſoluta, imperator fortem & ſtrenuum ſe præſtare adverſus hoſtes magnopere ſtudebat: ut plane non eſſet inferior paterna fortitudine. Atque in Iſmaelitarum ditionem cum ingentibus copiis proficiſcitur, multaſque prædas quaquaverſum coacervat, ita ut in intimas ejus penetraret partes, atque etiam ad ipſam urbem patriam tunc rerum potientis Ameramnunis appropinquaret, quæ Ozopetra vocabatur: eamque obſidione oppugnaret ad illius contumeliam ſed ea quidem res haud fructuoſam eventum habuit. Siquidem propter hanc prædam poſtea factus C fuit maximus hominum interitus. Exſurgit proinde audacter Ameramnunes contumeliam haud ferens, quam ſuæ patriæ accidiſſe videbat. Imperatque cunctis qui vexillum (*d*) circumferrent ut inſcriptionem facerent: AMORIUM (*e*) inquirendum: eamque cum exercitu inſolenti propter robur intolerabile invadit. Huic cum imperator reſiſtere non valeret, verum retro cederet, ac imperatoriam urbem ſe conferret cum ingenti præda, poſtquam urbi Amorio quanta licebat cura proſpexiſſet, munitione aliiſque ad eam conſervandam idoneis; idem poſtea conatum ſuſcipit, quamvis vano conſilio, ſedandi iram Ameramnunis, per legatos, muneribus pretioſis & pollicitationibus magnificis, D quæ ipſum permovere deberent; ſed haud permovent nec perſuadent, æmulando ſtudentem par pari referre. Nihili enim faciebat eorum legationem, & adventum irridebat, ignaviamque ipſis exprobrabat. Atque interpoſito tempore relinquit eos dubios & incertos, patriam autem imperatoris urbem cingit vallo. Habuit illa quidem habuit intra ſe defenſores, quamvis infelices, miſſos ab imperatore, viros prudentia & fortitudine ac multiplici rerum uſu celebres. Sed ab uno improbo defen-

A ἐθέλοι τυγχάνειν ἠξιωμένον. ποιῶν αὐτῷ τὰ τῆς ἀ-
δωρίας, εἴτε προσωπικῶς, εἴτε ἀληθείας (169) ἐξήσαν- 169
τα· καὶ (170) διὰ ταύτην καὶ εὐπροσηγόρως προθέσεσιν 170
(171) ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἀκούεσθαι, (172) καὶ παρα- 171
σχέσθαι πολλοὺς αἰχμαλώτους πρεσβεύοντι. ἀπαντᾶται 172
πολυτρόπως οὗτος τῷ Μανουήλ, καὶ σταυρικὸν (173) ἐγκόλ- 173
πιον τούτῳ δίδωσι κρύφα, καὶ ἐν αὐτῷ δεσμώσας ἐπι-
χωρίζεται· καὶ πρὸς τὸν βασιλέα παλινδρομεῖν ὑπο-
τίθεται καὶ Συρίας ἀπανίστη. (174) τοῦ δὲ ἀλλαγίου 174
(175) περαιωθέντος, καὶ τῆς ἀνὰ μεταξὺ Ῥωμαίων τε 175
καὶ Ἀγαρηνῶν εἰρήνης διαλυθείσης, (176) ὁ βασιλεὺς 176
γενναίζων κατὰ πολεμίων πολλὴν ἐποιεῖτο μέριμναν.
ὡς μηδ' ὅλως ἐλάττων γενέσθαι τῆς πατρῴας γεν-
ναιότητος. καὶ κατὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τὴν χώραν σὺν
B πλήθει πολλῷ προχωρεῖ, καὶ αἰχμαλωσίαν παντοδα-
πὴν παρυφίστησιν. ὡς καὶ παρεμβαθύναι τοῖς ἐσωτέροις
μέρεσι ταύτης· αὐτῇ τε τῇ πατρίδι προσεμπελάσαι
τοῦ τότε κρατοῦντος Ἀμεραμνουνῆ, ἥτις Ὀζοπέτρα προ-
σαγορεύεται· καὶ ταύτην πολιορκῆσαι πρὸς ὕβριν αὐτοῦ.
ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ κατὰ σκοπὸν πως λυσιτελῶς διαβέ-
βηκε· τοσοῦτον ἐκ ταύτης τῆς (177) ὠφελείας ἐπισυμ- 177
βάσης, ἡ (178) μεγίστη ἀνθρώπων ἀπώλεια· διανί- 178
σταται γὰρ (179) ἐντεῦθεν εὐθαρσῶς ὁ Ἀμεραμνουνῆς, 179
τὴν ὕβριν μὴ ἐνεγκών, ἣν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ πατρίδι συμ-
βεβηκυῖαν ἑώρα. καὶ θεσμοθετεῖ παντὶ τῷ τὸ φλάμου-
ρον περιφέροντι. γραφὴν ἐνδαλοῦντος (180) τοῦ Ἀμορίου 180
(181) συζήτησιν. καὶ κατ' αὐτοῦ σὺν στρατιᾷ σοβαρᾷ 181
C δυνάμεως ἐμφορήτῳ (182) ἐπέρχεται. ταύτῃ τοῦ βασι- 182
λέως ἀνθεστάναι μὴ ἐξισχύοντος, ἀλλὰ προχωροῦντος
τοῖς ὄπισθεν, καὶ καταλαβόντος τὴν βασιλίδα τῶν πό-
λεων σὺν λαφυραγωγίᾳ πολυπληθεῖ· (183) καὶ τὰ 183
τῆς πόλεως Ἀμορίου κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον διαμεριμνή-
σας, (184) ἔν τε διοχυρώσεως (185) καὶ ἄλλων τῶν ἐ- 184
παραιτίων εἰς διατήρησιν· ὅς πως δοκιμὴν μὲν ποι- 185
εῖται κἂν ματαιόβουλον, τὴν τοῦ Ἀμεραμνουνῆ ἀναστεῖ-
λαι (186) ὀργὴν διὰ πρέσβεων, δώροις τιμίοις καὶ 186
ὑποσχέσεσι μεγαλοδωρεῶν ἐνδυσωπούντων (187) αὐ- 187
τόν. ἀλλ' οὐ πείθουσι ζηλοτυποῦντα τὴν ὁμοίαν ἐνδεί-
ξασθαι ἀνταπόδοσιν. ἐξουθένει (188) γὰρ αὐτοὺς τῆς 188
πρεσβείας. τῆς ἀποστολῆς διεκωμῴδει· (189) τῆς δει- 189
λίας κατελοιδόρει. καὶ δὴ μέσῳ χρόνῳ καταλιμπάνει
D (190) μετεωρίζεσθαι. καὶ τῇ πατρίδι τοῦ βασιλέως πε- 190
ριτίθησι (191) πολέμιον χάρακα πολυμερῶς ἑλεῖν 191
βουλόμενος. εἶχε (192) μὲν οὖν εἴσω αὕτη κἂν δυστυ- 192
χῶς ὑπερμαχοῦντας (193) ἐντὸς τοὺς ἐκ βασιλέως στα- 193
λέντας περιφανεῖς φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ καὶ πολυπει-
ρίᾳ διηχημένους. κἂν δὲ εἷς τῶν κακούργων τῆς ὑπερ-
μαχίας διέσφαλτο, τὴν προδοσίαν ἐπισκευάσαντος·
ὃ (194) Βοὸς (195) ὑποκορίζοντος (196) ὄνομα κατ' 194
ἀλογιστίαν προσεκέκλητο. ἔκ τινος τοιαύτης στασιώ- 195
δους ἀνὰ μέσον Χριστιανῶν τε καὶ Ἰουδαίων συμβεβηκυί- 196
ας προφάσεως. αἴρεται (197) τοιγαροῦν μετὰ πολλὰς 197

a Græca ita ſunt perturbata & involuta & ambigua, ut ſequentia etiam quaſi de legato dicta accipi poſſint. Itaque verti poteſt: *permitteret ut potiretur petitis. Adeo ei incorrupta fides in oblatione munerum, ſive ſpecie tenus, ſive revera, adornata erat, ut propter eandem, nec non propter comitatem verborum in offerendo, & audiretur de iis quæ conducerent, & ei legatione fungenti redderentur multi captivi.*

b Vox ἀδωρία in Græco perobſcure poteſt ſignificare ea quæ expreſſi, ſi pro ea μεγαλοδωρία i. e. *munificentia* legatur, ad utrumque in eadem ſignificatione poteſt referri.

c Connexionis particulam neceſſariam omiſit.

d In Græco φλάμουρον eſt, quod nunc per conjecturam tantum interpretor.

e Unde Michael Amorienſis Theophili pater.

ἐπιβεβληθεῖς προσβολὰς Ἀμόριον· τοῦ νέου Σενναχηρεὶμ
παραχωρήσει θείᾳ ἢ εὐδοκίᾳ κατὰ τὴν τῶν κριμάτων
Θεοῦ ἄβυσσον εὐτυχήσαντος. οἵ τε πρέσβεις ἐφυβρισ-
198 σθέντες ἀποπέμπονται. κατείχοντο (198) γὰρ παρὰ τῶν ἐχ-
θρῶν μεσολαβούσης τῆς ἐγχειρήσεως. καὶ ἀπαγγέλλον-
ται δι' αὐτῶν τῷ βασιλεῖ ὀνειδισμοὶ σφοδροὶ καὶ ἐξου-
199 δενώσεως προαγγέλματα· τίς (199) δὲ λογισμὸς ἀ-
κριβὰς ἀναγράψειε τὰ ἐκεῖσε πραχθέντα κατὰ τὴν
ἅλωσιν; τίς λόγος ἀσφαλῶς διηγήσεται, οἷα καὶ ὅσα
συγκεκύρηκεν ἀνιαρὰ δυστυχήματα; πάντες ἀρχηγοὶ
200 λαῶν (200) ἄρδην αἰχμάλωτοι πρὸς Συρίαν ἀπήγον-
το. μεθ' ὧν πατρίκιοί τε, καὶ οἱ διαφόροις ἐν ἀξιώ-
μασι, καὶ αὐτοὶ τὴν ἴσην δυστυχίαν διεκαρτέρουν. τι-
201 νὲς (201) δὲ ἐξ αὐτῶν τῆς διὰ ξιφῶν τομῆς ὑπῆρξαν
ἐγχείρημα, καὶ πτῶμα θρήνων ἐπάξιον. ἀλλὰ τί τὰ
τῆς πόλεώς μοι ἐκτραγῳδεῖν, ὡς ἄλλῳ τινὶ Ἱερεμίᾳ
καὶ Βαρούχ, καὶ Ζαχαρίᾳ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡ προαίρε-
202 σις ἐγκελεύεται; ἵνα μὴ (202) ἐπὶ πλεῖστον ἡ συμφο-
ρὰ μεγεθύνηται, καὶ περὶ αὐτῶν αὖθις ἀφίησι πρέσ-
βεις ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεραμουνῆ, ἀναδοῦναι πάντας
203 αὐτῷ αἰχμαλώτους τῆς πόλεως· ὧν ἀπογυμνῶσαι (203)
αὐτὴν πολλῶν βουλομένων ἀπείθησε. καὶ μάλιστα τοὺς
πρὸς γένος αὐτῷ πλησιάζοντας ὑποστρατήγους αὐτοῦ, οὓς
ἐπαχύρατε. καὶ τοὺς ἐπὶ συμμαχίαν προσπεφοιτηκότας,
καὶ μὲν τοὺς ἐπὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ μεγιστᾶνας ἐπὶ
204 κεντηναρίοις (204) σ' σὺν (205) α' ἑκατοντάδων (206)
205 πραγματευόμενος τὴν ἀνάρρυσιν· ἀλλ' οὐκ ἔπεισεν εἰ-
206 πόντα κεντηνάρια χίλια παρὰ μικρὸν λόγῳ τοῦ συνει-
207 λεγμένου λαοῦ ἐν ἐξόδῳ (207) μοίρᾳ καταναλῶσαι.
λέγεται δὲ καὶ ὧδέ πως παρά τισιν, ὅτι μετὰ τὸ ἐκ-
στρατεῦσαι Θεόφιλον σὺν Πέρσαις, καὶ τὴν κατ' Ἀγα-
ρηνῶν νίκην ἐργάσασθαι, καὶ αὖθις ἐξιέναι μετὰ Περ-
208 σῶν καὶ Οζοπέτραν (208) πόλιν τὴν μαιωσαμένην τὸν
Ἀμεραμουνῆ ἐκπορθῆσαι. ὡς ἐντεῦθεν κεχολῶσθαι
209 τοῦτον συμβέβηκε. διὸ (209) στρατιὰν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
Παλαιστίνης συλλεξάμενος διάφορον, καὶ πρὸς τὸ Ταρ-
210 σοῦ τῆς Κιλικίας (210) (ἥτις (211) ὠνόμασται τῇ πτώ-
211 σει Βελλεροφόντου ἐκεῖσε φανήσαντος καὶ κατὰ τὸν ταρ-
212 σὸν πεπονθότος. ἢ Τερσὸς ἀπὸ τοῦ Ταύρου (212) Τερ-
σίαν κεκλῆσθαι τὸ πρὶν, διὰ τὸ πρῶτον ἀναμωθῆ-
ναι αὐτὸ κατακλυσμοῦ ἐξυδατωθείσης γῆς· τέρσαι γὰρ
213 τὸ ἀναξηραίνεσθαι (213) λέγεται· ὑπάρχει δὲ αὕτη πα-
ράδυτος τῷ ἐμφανῆ εἶναι τὸν Ταῦρον, καὶ τοῖς γη-
λόφοις εἴργεσθαι· ταύτης δὲ διὰ μέσου Κύδνος ὁ πο-
214 ταμὸς ὁδεύοντα, (214) εὔφορον χρηματίζειν τὴν χώ-
215 ραν. (215) καὶ μὲν ὑπὸ Ἐριχθονίου κτίσεως ἐτετεύχει.
κατεσχέθη παρὰ Ὀρσάνου ἑνὸς τῶν Τιτάνων καὶ ἐπι-
κτίσεως ἔλαχεν· ἦν δὲ πάλαι Κύδνῳ τῷ ποταμῷ
216 (216) νῆσος, ἥτις ὑπ' αὐτοῦ περικλυζομένη εἰς τὴν νῦν
217 θέσιν ἐλήλυθεν· εἶτα (217) παρὰ Σεμιράμεως ἐπι-
218 σκευῆς καὶ οἰκισμοῦ μείζονος εὐτύχησεν· αὐτῆς (218) τὸ
219 εἰκόνα ἐκεῖσέ φασιν ἀφοσιῶσθαι (219) τῷ Ἡρακλεῖ
παρεστάμενον Νίνῳ τῷ ταύτης ἀνδρί. μετὰ δὲ τοῦτο
220 ἐρριπωθεῖσα (220) ταῖς μετοικήσεσι, παρὰ Σαρδα-
ναπάλου ἐκ βάθρων σὺν Ἀγχιάλῃ ἀνέστησαι· ἐφ' αἷς
ἐπιγέγραπται· Νινεὺς βασιλεὺς Ἀνακυνδαράξου παῖς
221 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσόν τε καὶ Ἀγχίαλον ἔδειμε. (221))

A ſio ei interverſa fuit, proditionem machinante (qui bovis nomina * deminurioois forma factu, propter vecordiani, appellatus fuit) idque occaſione ſeditionis inter Chriſtianos ac Jadeos ortæ. Capitur itaque poſt multas validaſqua aggreſſiones Amorium, novo Senacheriba, permiſſione aut voluntate divina, ſecundum judiciorum dei abyſſum, ſecunda fortana utente. Legatique contumeliis effecti dimittuntur, recenti enim fuerent ab hoſtibus interea dum quod ſuſceperant perficereat. Ac senunciantur per eos imperatori exprobrationes acertimæ & contemptus denunciationes. Quæ conſideratio accurata deſcribet ea quæ illic in capienda arba ſunt facta? B Quis ſermo ſatis cnarrabit quæ quantaque evenerint triſtia mala? Omnes omnino duces bellici captivi in Syriam abducti, cum iiſque patricii, aliique dignitatibus excellentes eandem calamitatem perpeſſi, nonnulli etiam ferro cæſi ceciderunt caſu fletibus digno: ſed cur mihi narrationem tragicam de urbe, tamquam alteri Jeremiæ aut Baruch aut Zachariæ de Hieroſolymis animus ſuggeſſit? *deſino*, (*a*) ne dolor & miſeria magis creſcat. Porro de iis etiam, rurſus mittit legatos, imperator ad Ameramnanem, ut omnes redderet ei C captivos arbis, (*b*) (quibus ſpoliare eam multis ſuadentibus noluiſſet) ac præcipue genere ipſi propinquos daces quibus munitus fuiſſet, quive auxiliares acceſſiſſent, tum ex miniſtris ſuis primarios, pro centenariis ducentis in univerſum conficere laborans redemptionem. Sed non perſuaſit, affirmantem milla centenaria fere pro ratione congregatæ multitudinis in ea expeditione ſe conſumpſiſſe. Sic etiam a quibuſdam traditum eſt. Poſtquam Theophilus cum Perſis expeditionem ſuſcepiſſet, ac victoriam ab Agarenis reportaſſet, rurſuſque cum Perſis egreſſus Ozopetram urbem Ameramnunis patriam cepiſſet; hunc eam ob rem ira accenſum fuiſ- D ſe. Igitur exercitum ex Ægypto & Palæſtina congregavit apud Tarſum Ciliciæ *urbem*) quæ nomen accepit a caſa Bellerophontis illuc profecti, & in planta pedis, quæ Τarσὸς dicitor, *aliquid* paſſi. aut quod Taurus *mons* Terſias diceretur primitus, quia primus ſiccatus fuiſſet poſtquam terra diluvio obruta fuerat. Τέρσαι enim ſignificat ſiccari. Eſt autem hæc *urbs* depreſſa, quoniam Taurus longe lateque conſpicuus eſt, ejuſque collibus ſepta. Per hanc mediam fluens Cydnus fœcundam efficit terram. Condita (*c*) fuit ab Erichthonio: occupata ab Orſeno, uno ex Titanibus, & reſtaurata. Fuit autem olim Cydno E fluvio inſula, quæ illo undique alluente in hanc formam redacta eſt. Sive *potius* a Semiremida inſtaurata & diligentius condita fuit. Cujus imaginem etiam illic ajunt dedicatam Herculi, adſtantem Nino marito ſuo. Poſtea diruta tranſmigrationibus, a Sardanapalo (*d*) ea fundamento

* nempe Boitaes.

a Vid. Not. in Græco N. c. (p. 174.) ubi eam poſui verſionem quæ mihi nunc præ hæc placet.

b In Græco etiam ambigue & obſcure.

c Deleie. Nihil poteſt fieri ſtultius.

d Hæc multi alii.

una cum Anchiala denuo condita quibus inscriptio facta : REX NINIVE ANACYNDARAXI F. UNO DIE TARSUM ET ANCHIALAM ÆDIFICAVIT .) Porro filium ſuum Amerumnes præmiſit verſus orientem cum maxime orientalibus & ſtrenuis Turcis , eorumque vicinis ad decem millia virorum , adjuncto Armeniorum univerſo exercitu , & Beſparacanita , ipſo etiam duce ducum Amer , tunc Melitinam adminiſtrante . Qui apud Dazemonem congregati caſtra poſuerunt . Id enim conſilii dederant Ameramnuni qui cum ipſo erant , ut *ſcilicet* ejus filius cum idoneis copiis prior exiret : Si is vicerit , *dicentes* , erit & penes te victoria ; ſin minus , ſaltem ſalus & incolumitas . His auditis Theophilus eorum qui ex oriente collecti erant & ex occidente , nec non Perſarum congregat exercitum . Porro ex Syria Manuel redierat , priſtinamque præfecturam ' Scholarum obtinebat . Progreſſo autem exercitu ad Anzen locum ita dictum , voluit imperator hoſtilem ſpectare exercitum . Qui in locum quendam editum a Manuele adductus , ipſo intuitu conjecit Saracenorum exercitum minorem eſſe exercitu Romanorum , ad quam conjecturam aſſenſum ſuum accomodat Manuel , nihilominus tamen ei reſpondet : Conſidera , Domine , in utroque ſegetem battarum : hinc cognoſces utrius ſit robur majus . Cum autem inter ſe conſultaſſent Theophilus & qui circa ipſum erant magnates , Manuel & Theophobus ſuaſerunt ut nocte prœlium committeret ; alii ut interdiu , qui & prævaluerunt . Itaque poſtridie mane facto conflictu , Iſmaelitæ in fugam verſi . Exinde Turci aſſiduo ſagittarum uſu inſtantes Iſmaelitas audacia & viribus impleverunt , Romanos contra in fugam verterunt . Soliqne apud imperatorem duces legionum *prætorianarum* remanſerunt , cum Manuele ac Perſis . Quamvis Turci in uſu ſagittarum impedirentur pluvia cadente , nerviſque arcuum laxatis humore . Interim tamen cum Romani exercitus affligerentur , Manuel audiverat Perſas Saracenica lingua colloquendo cum illis quaſi paciſcentes , atque ad Theophilum dicit : Arbitror equidem , imperator , præſentem Romanorum calamitatem Amerammuni Perſas adjuncturam ad prodendum te illi a quo prius deſciverant . Itaque recte mihi ſuadenti obtemperes velim . Colligam delectorum militum globum ex noſtro exercitu , cujus ope tuam majeſtatem ex hoſtibus eripiam . Cui imperator : Hoc autem facto quid fiet univerſæ multitudini ? Ille : O imperator , tibi divinitus dabitur ut incolumis evadas ; multitudini autem & ipſi ut arbitror ex alto proſpicietur . Ceterum poſtquam imperator ægre ex hoſtibus receſſerat , atque verſus Chiliocomum ſe contulerat , duces illi quos conſcientia ob deſertum ordinem premebat , ibidem Theophilo ſupplices fiunt , atque depoſitis gladiis ſeipſos ad mortem condemnant , erga

A τὸν δὲ ἴδιον (222) υἱὸν ὁ Ἀμερμουμὴς (223) προεξέ- 222
πεμψε κατὰ τὸ πρὸς ἀνατολὴν σὺν τοῖς ἀνατολικω- 223
τάτοις τῶν ἀνδρειοτάτων Τούρκων (224) καὶ αὐτοῖς γειτνιά- 224
ζουσιν ἄχρι χιλιάδων ι', μετὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρμε-
νίων (225) στρατιᾶς, τοῦ τε Βισπαρακανίτου, καὶ αὐτοῦ 225
τοῦ ἄρχοντος τῶν ἀρχόντων καὶ Ἀμὴρ (226) τηνικαῦτα 226
Μελιτηνὴν διέποντος. οἳ κατὰ τὸν Δαζιμῶνα (227) συ- 227
νηχθέντες στρατοπεδεύσαντο· ὑπὸ γὰρ τοῦ Ἀμεραμνου-
νῆ οἱ ὑπὸ χεῖρα βουλὴν συντεθείκασι. τὸν μὲν (228) 228
αὐτοῦ υἱὸν μετὰ προσηκούσης προεξιέναι δυνάμεως. καὶ
εἰ μὲν (229) οὗτος νικήσειεν, ἔσται καὶ σοὶ νικητήριον· 229
εἰ δ' ἔγε τὸ ἐναντίον, κἂν τὸ σωτήριον. Ταῦτα Θεό-
φιλος (230) ἀκηκοὼς, ἐκ τε τῶν ἀνατολᾶς ἀγειρο- 230
B μένων καὶ δύσεως καὶ Περσῶν ἐπαγείρει στρατόπεδον.
ἦν δὲ ἀπὸ Συρίας Μανουὴλ νεωστὶ (231) ἐξεληλυθὼς, 231
καὶ τῆς πρὸ τῆς φυγῆς στρατηγίας τὸν τῶν σχολῶν
(232) μεταποιούμενος. προϊόντος οὖν τοῦ στρατοπέδου κατὰ 232
τὸν Ἀνζὴν, (233) οὕτω χωρίον καλούμενον, προῄρητο 233
(234) ὁ βασιλεὺς τὸ τῶν ἐναντίων θεάσασθαι στράτευ- 234
μα. ἐν κατά τινα τῶν ὑπερκειμένων τόπων τοῦ Μανουὴλ
προβιβάσαντος στοχαστικῶς (235) κατεῖδε στρατὸν τὸν 235
Σαρακηνῶν, τῶν Ῥωμαίων ἐλάττονα. πρὸς ὃν στοχασ-
μὸν συντίθεται Μανουήλ. ἀλλ' ὅμως αὐτῷ ἀντειρήκει·
ὦ δέσποτα, τῶν ἐπ' ἀμφοῖν ἐκ θεράπων καλαμῶνα
C στοχάσθητι· ἐξ οὗ γνώσῃ τὸ καρτερώτερον: συμβεβου- 236
λευκότες (236) οὖν ἅ, τε Θεόφιλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
μεγιστᾶνες· ὁ μὲν Μανουὴλ καὶ ὁ Θεόφοβος ὑπετίθεν-
το (237) συνεστῆναι ἐν νυκτὶ πόλεμον· κατὰ τὴν ἡμέ- 237
ραν δὲ ἕτεροι· οἳ μᾶλλον καὶ προτετίμηνται. καὶ γοῦν
τὸ πρὸς αὔριον (238) γεγονυίας προσβολῆς, οἱ Ἰσ- 238
μαηλῖται τροπῇ συνεχύθησαν. ὅθεν οἱ Τοῦρκοι (239) 239
ἐπιμόνως τοξείᾳ χρησάμενοι, τοὺς Ἰσμαηλίτας θαρσα-
λεότητος (240) καὶ ἰσχύος ἐπλήρωσαν, τοὺς δὲ Ῥω- 240
μαίους πρὸς φυγαδείαν ἐτρέψαντο· καὶ μόνοι (241) τῷ 241
βασιλεῖ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων προσεκαρτέρησαν
μετὰ Μανουὴλ καὶ Περσῶν ὡς ((*) κύκλῳ περιστοι-
D χίσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ βιαίως συνεῖχον.) κἂν (242) 242
οἱ Τοῦρκοι τὸ τοξάζειν ἐκωλύοντο, ὑετοῦ γε συμβάντος,
τῶν τε νευρῶν τῶν τόξων χαυνωθεισῶν τῷ ὑγρότητι·
ὅμως τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων ταλαιπωρουμένων, ὁ
Μανουὴλ (243) διακούσας τῇ Σαρακηνικῇ γλώττῃ πρὸς 243
αὐτοὺς τῶν Περσῶν καθ' ὁμιλίαν εἰρηνικὴν σπενδομένων·
καὶ τῷ (244) Θεοφίλῳ φησίν· οἶμαι, ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἡ 244
Ῥωμαϊκὴ νῦν δυσπραγία τῷ Ἀμεραμνουνῇ τοὺς Πέρσας πε-
ριποιήσεται εἰς τὸ προδοῦναί σε αὐτῷ (245) τὸ πρὶν 245
ἀποστάντας αὐτοῦ· κἂν εἰ καλῶς συμβουλευομένῳ μοι σύν-
θοιο. συναγερῶ (246) ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς στρατεύματος 246
τὸ κατ' ἐκλογὴν σύστημα, δι' οὗ τὸ σὸν κράτος ἐκ τῶν
πολεμίων ἐξοίσομαι. ὁ δὲ βασιλεύς· Καὶ τοῦ (247) 247
E γινομένου, ὦ Μανουήλ, τῷ λαῷ τί συμβήσεται; (248) 248
ὦ βασιλεῦ, σοὶ μὲν (249) θεόθεν παρέσται τὸ σώ- 249
ζεσθαι· ὁ δὲ λαὸς καὶ αὐτὸς ὑψόθεν οἶμαι προνοηθή-
σεται. τοῦ γοῦν (250) βασιλέως μόγις τῶν πολεμίων 250
ἐκστάντος, κατὰ δὲ (251) τὸν Χιλιόκωμον (252) παρα- 251
γεναμένου. (253) οἱ τῶν στρατηγετῶν τὸ συνειδὸς λι- 252
ποταξίᾳ πιέζοντες, (254) ἐκεῖσε (255) τῷ Θεοφίλῳ 253
γονυπετοῦσι, καὶ τὰς σπάθας αὐτῶν ἀποθέμενοι ἑαυ- 254
τοὺς θανάτῳ ψηφίζονται. πρὸς οὓς ὁ βασιλεὺς φιλο- 255
ανθρώπως ἐκτεθεὶς, ἐν ὀδυρμῷ δικαίῳ ἀπολογούμε-

* Hæc in verſione omittuntur.

256 τ' Ἐπεὶ ἐγὼ (256), ὦ ἄνδρες, κἀν λειποταξίας ἐγ-
257 κλήματι (257) παρὰ Θεοῦ τοῦ αἰατίρμονος ἠλέημαι,
258 κ̀ ὑμᾶς οἰκτειρῶ. ὁ οὖν πρωτοσύμβουλος (258) τὸ κατὰ
Ῥωμαίων μαθὼν ἀνδραγάθημα, εὐθέως κατὰ τὸ Α-
μορίου συντίθεται· ὁ δὲ βασιλεὺς πρός τε Νίκαιαν
259 (259) κ̀ τὸ Δορύλαιον (260) διακαρτερῶν, τῇ αὐτοῦ πα-
260 τρίδι τὸ μέλλον ἀπεκδεχόμενος. τὰ γὰρ (261) δύο στρα-
261 τόπεδα τοῦ Αμεραμνουνῆ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ
262 Ἀμόριον ἥνωντο. (262) ὡς τὸ περὶ ταύτης δυστύχημα
διηνώτισο, ἐγκαρδίῳ φλογώσει κάτοχος γίνεται· ὥστε
263 ταύτῃ τὸ χιονῶδες (263) ὕδατος προσιόντος χλιαρὸν
264 τοῦτο λογίζεσθαι· ὅγε τῆς πόσεως ἀφορμῇ (264) τοῦ
265 δυσεντεριάσαι αὐτῷ γέγονε. Ἀγαρηνὸν (265) δέ (266)
266 τι γύναιον πνεύματι Πύθωνος ἐγκατάληπτον, ὃ μετὰ
λείας ποτὲ Ἀγαρηνῆς συλληφθὲν ἀναμαθὼν ὁ βασι-
λεὺς ἐμμαντεύεσθαι, μετακαλεσάμενος αὐτὸ, ἐκπυν-
θάνεται· Ἡ βασιλεία τίνος ἐν πολλοῖς χρονίσει ἐν
267 ἔτεσιν; ἐξεῖπεν· (267) ἡ τῶν Μαρτινακίων. (268) κ̀
268 διὰ τοῦτο διεσπουδάζετο κάκωσιν ἐπαγαγεῖν τῷ Μαρτι-
269 νακίῳ ὁ βασιλεύς. (ἦν (269) γὰρ αὐτῷ δραστηρίως
τὰ τῆς βασιλείας ὡς οὐκ ἄλλῳ τινὶ τῶν πώποτε βα-
σιλέων ἐξεταζόμενά τε καὶ πολυπραγμονούμενα) καὶ
αὐτῷ τῶν ἀγχιστευόντων κατεπιτίθεσθαι. ἀλλὰ τῆς θείας
προνοίας οὗτος ἀπέσφαλτο. κἀν ἐν λεκανομαντίᾳ τῇ
270 διὰ τοῦ Ἰωάννου (270) τὸν αὐτοῦ τῆς βασιλείας διάδο-
271 χον ἑωράκει Βασίλειον. κατὰ πληροφορίαν (271) δὲ
τῆς τοιαύτης προφάσεως ἐν αὐτῷ σημανθείσης, τῷ
μονήρει βίῳ τὸν ἐκ τοῦ γένους ἄνδρα κατέκρινε Μαρ-
272 τινάκιον τὸν αὐτοῦ (272) οἶκον μεταποιήσας εἰς μονα-
273 χῶν φροντιστήριον. ἐντεῦθεν διδράσκει (273) τὴν ἐκ βα-
σιλέως ἐπιτεινομένην ἐπήρειαν. πολλοῖς δὲ στόμασι τοῦ
γυναίου διαλαλουμένου κ̀ ἀποθαυμαζομένου ἐν ἅπασι, Κων-
274 σταντῖνος Τριφύλλιος (274) ὁ τὴν κλῆσιν ἐπώνυμος ὢν,
κ̀ ταῖς ἐκ βασιλέως κατὰ πρεσβείαν τιμαῖς ἀβρυνόμε-
νος, προσφθέγγεται τῷ γυναίῳ ἐρεῖν καὶ αὐτῷ τὰ ἐ-
σόμενα. τὸ δὲ διαπρυσίως τὸ μέλλον ἀποφοιβάζεται·
275 ὅτι περ αὐτός (275) σὺ καὶ τὰ σὰ τέκνα ἀποκαρήσε-
σθε ἱερωθησόμενοι κληρικῷ καταστήματι ἐπὶ αὐτοκρά-
276 τορος Βασιλείου. ὃ κ̀ πάντως ἐκβέβηκε. προσοχθί-
σεως γὰρ βασιλικῆς αὐτῷ προσπελάσης (276) τὰ τῆς
προφητείας σὺν τῇ τοῦ βίου τελευτῇ πεπείρατο. πα-
ραπλησίως οὖν καὶ Νικήτα υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ εἰδι-
277 κῷ (277) σεκρέτῳ κατηγορουμένου τοῦ βασιλέως ἐπιγογ-
278 γύσαντος· οὐ μὴν ἀλλὰ κ̀ Γεωργίου (278) τοῦ τὰς στρα-
279 τιωτικὰς δέλτους πεπιστευμένου· ἐξ ὧν (279) ἀπεκτάν-
θαι τῷ ξίφει ἐπὶ σφενδόνῃ τῇ κατὰ τοῦ ἱππικοῦ ἀγω-
νίσματος· καὶ πᾶσαν αὐτοῦ ὕπαρξιν ταμείῳ τῷ βασι-
280 λικῷ ἀναληφθῆναι. πρὸς τούτοις ἐπειπεῖν (280) τὸ γύ-
ναιον (*) τῷ Θεοφίλῳ ἀποβιοῦντι τὴν βασιλείαν τὸν
αὐτοῦ υἱὸν κατὰ διαμοιβὴν σὺν τῇ τεκούσῃ προσδέξα-
281 σθαι· (281) τά τε παρ' αὐτοῦ (282) χυδαιούμενα τῶν εἰ-
282 κόνων σεβάσματα δόξης μεγαλοπρεποῦς εὐτυχῆσαι· αὐ-
τόν τε τὸν πατριάρχην καθαιρέσει διαβληθῆναι. ὁ οὖν
βασιλεὺς τοῖς προλεχθεῖσι καὶ ἐν τούτῳ πιστούμενος,
283 κατηγγυάσατο διορκώσει τήν τε αὐτοῦ (283) γαμετὴν
κ̀ τὸν λογοθέτην Θεόκτιστον τοῦ μηδὲν ἐκποιῆσαι το-
λμηθῆναι μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν τῶν παρ' αὐτοῦ
ἐκτεθεσπισμένων τὸ σύνολον· καὶ μή τε τὸν Ἰωάννην

A quos imperator miſericorditer affectus, cum debita luctu eos excuſavit, *dicens*: Quandoquidem miſeratione divina contigit ut ego etiam deſerto ordine evaderem, vos etiam miſerabor. Igitur Protoſymbulus (a) cognito, rem bene geſtam eſſe adverſus Romanos, ſtatim in Amorium expeditionem inſtituit. Imperator autem apud Nicæam & Doryleum manebat, quid patriæ ſuæ futurum eſſet expectans. Ambo enim exercitus, nempe Ameramnunis & filii ejus apud Amoriam ſeſe conjunxerant. Ut *autem* ejus (Amorii) calamitatem audivit, inteſtinorum inflammatione corripitur, ita ut aſſumpta nivali aqua, hæc tepida ei videretur: B Cujus etiam potus occaſione dyſenteria laborare cœperat. Porro Agarenam mulierem Pythonis ſpiritu correptam, quam cum præda ab Agarenis] ſimul captam vaticinari cognoverat imperator, ad ſe accerſitam interrogat: Cujus imperium in plures annos eſſet durarurum? Reſpondit: Martinaciorum. Atque propterea ſtudebat Martinacium imperator malis afficere (diligenter enim & curioſe & efficaciter ſcrutabatur & inquirebat quid in ſuo imperio ageretur, ut nullus alius imperator:) ipſoſque affinitate ſibi junctos aggredi. Sed a divina providentia idem aberravit. C Quin & in divinatione per pelvim, ope Joannis ſuum imperii ſucceſſorem viderat. Itaque certo perſuaſus cauſa ſignificata ad monaſticam vitam condemnat Martinacium affinitate ſibi conjunctum hominem. Ejuſque domum in monaſterium mutat. Hinc factum ut effugeret mala *alia* ab imperatore ſibi imminentia. Cum autem omnium ore celebraretur mulier illa cunctiſque admirationi eſſet, Conſtantinus Triphyllius fortunatus ipſo nomine ſuo, honoribuſque ab imperatore ei tributis propter legationem glorians, compellat mulierem, ut & ſibi prædiceret futura. Atque illa clare vaticinatur quid ei eventurum eſſet, *dicens*: D Tu liberique tui tondebimini ſacrandi clericorum habitu & ſtatu, imperatore Baſilio. Id quod omnino contigit. Cum enim in offenſionem imperatoris incurriſſet, prædictio cum vitæ fine finem ſortita eſt. Similiter Nicetæ filio ejus accuſato apud ſpeciale ſecretum, cum imperator infremuiſſet, nec minus Georgio cui militares tabulæ concreditæ erant: fore interficeretur gladio in ſunda Circi, omniſque ejus ſubſtantia fiſco imperatorio addiceretur. Præter hæc prædixit mulier illa Theophilo imperio poſt mortem, ejus filium per E vices cum matre ſuſcepturum. Quoſque ipſe profanaſſet imaginum cultus gloriam illuſtrem conſecuturos. Ipſumque patriarcham defectionis infamiam ſubiturum. Itaque imperator his prædictionibus penitus perſuaſus, jurejurando conſtrinxit uxorem ſuam & Theoctiſtum Logothetam, ut ne quidquam omnino mutare auderent poſt ejus mortem, eorum quæ ipſe ſanxiſſet: neve Joannes patriarchali ſede pelleretur. Porro imperator mi-

a i. e. Ameramnones.
Jeſ. Gen.

* Cont. p. 75. D.

E

nime quieſcendum ſibi eſſe decrerit propter Amorii averſionem. Quare mittit ad regem Franciæ, Theodoſium patricium ex Babuzicorum familia, affinitate ſibi junctum, ut auxiliares copias ab eo compararet numeroſas, ac de ducibus ejus aliqui regiones urbeſque Saracenorum inter Libyam & Aſiam popularentur. Ceterum ſuperiora tempore Manuel cum in Syria commoraretur, propter doctrinam & multarum rerum experientiam multum diligebatur a duce Agarenorum, iiſque qui juxta eum plurimum valebant: plurimaque præclara facinora omni illo tempore quo ibi habitavit, adverſus belligerantes cum ipſis, cum vicinos tum longius remotos, edidit, eorumque pleraque cum captivis Romanis quos precibus impetraverat ut ad bellum cum ipſo proficiſcerentur. Ita ut & Choraſan ceperit ac Ameramnuni ſubjecerit. Quin & feras beſtias regionem cum incolis vaſtantes ac infeſtantes devicit. Ita ut in utroque admirationi eſſet Iſmaelitis. Quapropter amabant eum valde, magiſque ei addicti erant. Et cum ſcirent eum arcano conſilio ita deſciviſſe *ab Imperatore* ut religionem ſuam retineret, permittunt ei adverſus hoſtiles globos exercitum educeret prout vellet ac poſſet. Cum igitur intermedio tempore multa præclara facinora edidiſſet, expeditionem adverſus Romanos ſuſcipere cum filio Ameramnunis coactus ab illo fuit, aut potius id ſimulavit. Sane ſtrenuos propugnatores cum ſuis opibus bene multis miſit in urbem, Geron vocatam, in anteceſſum clam ſignificans incolis urbis ut ſufficienter eam munirent propter inſtantem Saracenorum hoſtilem adventum. Cum igitur utrimque conſtitiſſent exercitus, procedit tamquam bellator audaculus, ac haſtam retro procendens, plane Chriſtianis ſe adjunxit, in prædictam urbem fuga elapſus. Filio autem Ameramnunis gratias egit, quod benevoli erga ipſum fuiſſent. Atque in urbem (Conſtantinopolim) lætus pervenit. Templumque Deiparæ in Blachernis ingreſſus eſt, ut qui ſciret illi Theophilum plurimum deferre cultus ac venerationis. A quo (Theophilo) fidem ac certitudinem veniæ accepit. Plurimumque ab eo honoratus, & magiſtri dignitate cohoneſtatus fuit. Ceterum cum imperator haud ſecundo ſucceſſu uſus fuiſſet in paranda expeditione Francica adverſus Iſmaelitas, eo quod is qui miſſus ad eos fuerat Theodoſios interea e vita deceſſiſſet, quilibet contriſtabatur. Præcipue ad finem vitæ jam inclinante imperatore, ut qui in tabidum morbum ac dyſenteriam ventriſque profluvium incidiſſet. Qua infirmitate labefactus mortique vicinus, in lectica portatus, ad Magnauram venit. Atque ibi omnibus convocatis, orationem miſerabilem pro re nata pronunciat, ut ratione quadam in hunc modum formari poſſit. Me defleat populus meus univerſus, lamentetur me ſenatus. Totuſque domeſtici fa-

A (284) τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξωθῆναι (285) ἱδρύμενος. ὑπ- 284
ἐρημῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ὑπεκείμει, ἐπὶ τῇ τοῦ Αμορίου 285
καταστροφῇ χαλεπῶς ἀνιώμενος· δι' ὃ καὶ στέλλει πρὸς
τὸν ῥῆγα Φραγγίας, τὸν πατρίκιον Θεοδόσιον τὸν ἐκ
Βαβουτζίκων (286) φύντα καὶ αὐτοῦ ἀγχιστέα, τοῦ κατ' 286
ἐπικουρίαν συνθέσθαι αὐτῷ πολυάνθρωπον στράτευμα·
καί τινας ὑποστρατήγων αὐτοῦ χωρῶν τε καὶ πόλεων
τινὰς Σαρακηνῶν τῶν μεταξὺ Λιβύας (287) καὶ Ἀσίας 287
καταληΐσασθαι· τῇ δὲ (288) προτεραίᾳ κατὰ Συρίαν 288
διατρίβων ὁ Μανουὴλ ἔν τε λόγοις πολυπείροις συνέ-
σει καὶ πράξεων, περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τῷ τε ἀρ-
χηγῷ τῶν Αγαρηνῶν καὶ τοῖς αὐτοῦ παραδυναστεύουσι.
καὶ πλείστας (289) ἀνδραγαθίας καθ' ὅσον χρόνον ἐ- 289
B κεῖσε διῆγε κατὰ τῶν ἀντιμαχομένων αὐτοῖς πλησιο-
χώρων τε καὶ τῶν πόῤῥω διῳκισμένων εἰργάσατο. ὧν
τὰ πλείω (290) μετὰ τῶν κατὰ φυλακὴν αἰχμαλώτων 290
Ῥωμαίων δι' ἑαυτοῦ συστρατεῦσαι αὐτῷ ἐξαιτηθέντων·
ὥστε καὶ τὸ Χωρῶσαν (291) κατασχεῖν καὶ ὑπὸ χεῖρα 291
τῷ Αμιραμνουνῇ καταπράξασθαι. ἀλλὰ (292) δὲ καὶ 292
κατὰ θηρῶν ατιθάσσων τὴν ἐκείνου χώραν αὐτοῖς τε
τοῖς κατοικοῦσι λυμαινομένων ἠρίστευσεν. ὥστε θαυ-
μαστὸν κατ' ἄμφω τοῖς Ισμαηλίταις νομίζεσθαι. διὰ
ταῦτα φιλοῦσιν αὐτὸν ἐξαιρέτως καὶ μᾶλλον αὐτῷ προ-
σφκείωνται. (293) ἐπειδ' ἂν (*) αὐτῷ οἰκονομικῶς 293
ἀποστάντι (294) κἂν ἐν σχήματι τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσε- 294
βείας διέγνωσαν· καὶ αὐτῷ ἐγχειρίζουσι τὰ τῶν πολε-
C μίων συστήματα ἐκστρατεύειν καθ' ὅσον ἔχοι βουλήσεως
καὶ δυνάμεως. ἐν μέσῳ δὲ χρόνῳ πολλὰς ἀριστείας
κατεπραξάμενος, ἐξιέναι (295) κατὰ Ῥωμαίων σὺν τῷ 295
υἱῷ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Αμιραμνουνῇ κατηνάγκαστο· ἢ τοῦτο
προσεποιεῖτο, καὶ δὴ γεννάδας ὑπασπιστὰς σὺν χρή-
μασιν αὐτοῦ ἱκανοῖς ἐκπέμψει πρὸς πολίχνην, ἣ Γέ-
ρων ἐκέκλητο, προσημηνάμενος λάθρα καὶ (296) τοῖς 296
ναίταις τῆς πόλεως τὴν δέουσαν ἐπιθεῖναι ἀχύρωσιν
διὰ τὴν τῶν Σαρακηνῶν ἐσομένην ἔφοδον. τῶν οὖν ἑκα-
τέρων μερῶν στρατοπεδευσάντων, ἐξεισιν ὥσπερ ἀγωνι-
στὴς τολμητίας, καὶ τὸ δόρυ ὡς τοὐπίσω προτείνας τοῖς
Χριστιανοῖς ὅλως συνέπεσε, πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν πο-
D λίχνην καταφυγών· τῷ τε υἱῷ (297) τοῦ Αμιραμνουνῇ 297
χαριστήρια διεπέμπετο, ὡς πρὸς αὐτὸν χρείαν εὐμενῶς
διετέθησαν· καὶ τῇ πόλει χαρμοσύνως ἐπεδήμησε. καὶ
τῷ ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου εἰσέει (298) ναῷ· ὡς 298
ἐν (299) τούτῳ πλεῖον εἰδὼς τὸν Θεόφιλον ἀπονέμειν 299
σέβας αἰδέσιμον, ὑφ' οὗ καὶ πληροφορίαν συμπαθείας
ἐδέδεκτο· καὶ ἐπὶ πλεῖστον πεφιλοτίμητο, σεβασμιω-
θεὶς μαγιστρότητι. (300) τοῦ δὲ βασιλέως ἀκατορθωτέ- 300
σαντος (301) ἐπὶ τῇ κατὰ Ισμαηλιτῶν Φραγγικῇ ἐκ- 301
στρατείᾳ διὰ τὸ τὸν ἐσταλμένον πρὸς αὐτοὺς Θεοδόσιον
(302) μεταξὺ ἀπαλλάξαι τὸν βίον, πᾶς τις ἠθύμει. 302
E μάλιστα τε πρὸς τελευτὴν ἤδη τοῦ βασιλέως ἀποκλίνον-
τος, ἅτε (303) φθινάδει (304) νόσῳ καὶ γαστρὸς δυσεντε- 303
ρικῇ διῤῥοίᾳ περιπεσόντος. ὡς δὲ ταύτῃ τῇ ἀῤῥω- 304
στίᾳ συνετέτριπτο καὶ πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ θανάτου προσ-
κύπτειν, ἐπὶ (305) κλίνης αἰρόμενος πρὸς τὴν Μα- 305
γναύραν (306) ἀπῄει. (307) κἀκεῖσε πάντας ἐκκλη- 306
σιάσας, δημηγορίαν οἰκτρὰν κατὰ τὸ εἰκὸς ἀποφθέγ- 307
γεται. καθὼς ὁ λόγος πως ἂν ὧδε μορφώσειεν· (308) 308
Ἐμὲ θρηνησάτω ὁ ἐμὸς ἅπας λαός. ἐπολοφυρέσθω με

* ἐπειδ' ἂν αὐτῷ —— εὐσεβ. διέγνωσαν) Loquitur abſurda.

σύγαλντος, καὶ σύμπαν τὸ πρὸς θεραπείαν οἰκεῖον ἀ- A
θροισμα διαλελυκέτω· ὅτι περ κομῶν τῇ νεότητι σὺν
εὐδαιμονίᾳ τοσαύτῃ ἄρτι τούτων ἀποτειχισθήσομαι· πολ-
309 λῷ δὲ μᾶλλον (309) γυναικὸς ἀκμαζούσης καὶ παιδὸς ἀ-
310 νήβου, ὧν τὴν στέρησιν (310) πάντως καὶ πρὸ τελευ-
311 τῆς ἀποκλαίομαι· οὐχ ἧττον (311) δὲ τὴν αὐτῶν ἐρη-
312 μίαν μετάγε τὴν αὐτοῦ (312) ἀποβίωσιν. διά τοι (313)
313 ταῦτα μέμνησθέ μου, παρακαλῶ, τῶν τοιούτων τελευ-
ταίων ῥημάτων, καὶ τῆς ὑμετέρας πρὸς ὑμᾶς προμη-
314 θείας καὶ γαληνότητος· ὧν ἀντίδοτέ μοι (314) τὴν μετὰ
θάνατον εὔνοιαν πρὸς αὐτούς· ὥσπερ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τὰ
τῆς εὐγνώμονος καὶ ὀρθῆς διαθέσεως ἐννοούμενοι καὶ κα-
τεπραττόμενοι. οὐ ἔτι γὰρ ὑμᾶς θεάσομαι τοῦ λοιποῦ.
οὐ τοιούτοις παρακαλέσομαι ῥήμασιν, οὐ τοσαύταις δυ-
σωπήσομαι παραινέσεσιν, οὐχ ἱκετεύσω σὺν δάκρυσι. B
315 Τοιαῦτα (315) προσειπόντος τοῦ βασιλέως, πολὺς ὀ-
δυρμὸς στεναγμός τε καὶ κωκυτὸς παρὰ πάντων ἀνεπέμ-
316 πετο· συγχυνῶν δὲ (316) Θεόφιλος τὸ τῆς εὐσεβείας
ἄκλυστον πέλαγος, τοὺς ἐν αὐτῷ πλέοντας ἀκυμάντως,
δεινοῖς ἐκλυδώνιζεν· ἐν οἷς καὶ τὸν Σύγκελλον Μιχαὴλ
317 (317) τῆς Ἱεροσολυμίτιδος ὁμηγύρεως, σὺν ἅμα πολ-
318 λοῖς ἀσκηταῖς φυλακαῖς ἐναπέκλεισε· (318) μεθ'
319 ὧν (319) Θεοφάνην τε καὶ Θεόδωρον τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας
συνασπιστὰς Σκυθικῶς ἐπὶ προσωπίοις διεγράψατο
κεντήμασι. Τοιαῦται δὲ καὶ τοσαῦται αἱ κατὰ τῆς
320 εὐσεβείας αὐτοῦ θύελλαι διωξάντων· οὐ μὴν (320)
ἀλλὰ καὶ χειμῶνες πολλοὶ κατ' ἀέρας, δυσφορίαι τε
καὶ αὐχμηρίαι καὶ σιτόδειαι ἐκ δυσκρασίας, παλμοί τε καὶ C
321 ἀναβρασμοὶ γῆς καθ' ἡμέραν (321) τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας γεγόνασι· καὶ φυγὴ καθόλου παρὰ τῶν εὐσεβῶν, ἐν
χειμῶνι τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας κατὰ τὸ λόγιον· καὶ οὐδενὶ
παντὸς σαββάτου ἀνάπαυσις ἐξ ἀπανθρωπίας αὐτοῦ
θυελλιζούσης Χριστιανῶν γαληναῖον κατάστημα. καὶ γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις αὐτοῦ κακοτεχνήμασι τὸν Ἰαννὴν πα-
322 τριάρχην (322) καθίστησι, συμμύστην καὶ λειτουργὸν
τῆς κακίστης αἱρέσεως. ὅστις Θεόφιλος μετὰ πλειόνων
ἐλαττωμάτων ὑπέροφρυς ἦν· κἂν ἔν τισι τῶν καλῶν
323 εἴ τι ἑκὼν εἴτε ἄκων ἐφιλοτιμεῖτο, (323) πλεονεκτή-
324 μασι φύσεως· καὶ γὰρ (324) τῶν τειχῶν Βυζαντίδος τῆς
πόλεως χθαμαλῶν ὄντων, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐντεῦ-
θεν ἐμπαρεχόντων τὸ εὐεπίβατον, οὗτος ὑψώσας ἀνε-
νεώσατο· τούτοις καθεὶς γραφὴν τοῦ ἰδίου ὀνόματος. D
325 (325) πρὸς ἔπαινον δὲ καὶ τὸ τούτῳ (326) φιλότιμον
326 συντεθείσθω· ὃ καὶ (327) τοῖς βασιλεῦσιν ἴσως ἔσω
327 (328) ἀποδεκτὸν τὸ φιλοκερδὲς ἀποσειομένοις ἢ μᾶλ-
328 λον κακοκερδές· κἂν ἐξ ὑπεροψίας εἰπεῖν οἰκειότερον.
329 ποτὲ (329) γὰρ πλοίου διερχομένου κατὰ τὴν ἅλα τοῦ
Βουκολέοντος, περί γε τούτου ὁ βασιλεὺς ἐπυνθάνετο·
τίνος ἂν εἴη; οἱ παρεστῶτες ἀπολελόγηντο· τῆς Δε-
σποίνης. ὁ δὲ δυσφόρως ἐχθεὶς ἐπὶ τούτῳ, προσκα-
λεῖται ταύτην, καὶ παρ' αὐτῆς τὸ ἀληθὲς ἐγνωκώς· οἴ-
330 μοι, ἔφα, (330) φανερωθὲν ναυκλήρῳ ἐποίησεν τοῦτο
τῆς ἐμῆς συμβίου κεκλῆσθαι· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ πα-
338 ρακελεύετο (331) πυρποληθῆναι τὴν ναῦν σὺν τοῖς ἀ-
γωγίμοις, πολλοῖς καὶ τιμίοις κατὰ πραγματείαν ὑ-

A mulitii grex ulolet. Quod florens ætate ac fellcitare tanta, jam ab iſtis ſeparabor. Multoque magis *quod* ab uxore florente, filioque impubere. Quorum orbitatem atique & ante obitum deploro, nec minus autem & ſolitudinem poſt meum e vita diſceſſam. Quapropter mementote quæſo hujus noviſſimæ orationis, noſtræque erga vos curæ & manſuetudiuis. Proque his reddite mihi poſt meam mortem benevolentiam erga ipſos, quaſi erga me ipſum, grati ac recti affectus officia meditantes & perficientes. Non enim amplius vos videbo poſthac. Non talibus obſecrabo verbis. Non tantis commovebo animos veſtros adhortationibus. Non obteſtabor cum lacrymis. Poſt B talem imperatoris allocutionem multus ejulatus & gemitus & ploratus ab omnibus edebatur. Dum autem conturbaret Theophilus religionis tranquillum mare, navigantes in eo ſine fluctibus, diris fluctuationibus exercuit. Atque inter hos etiam Michaelem Syncellum Hieroſolymitani cœtus, cum multis monachis in carcerem incluſit. Interque eos Theophanem & Theodorum, orthodoxæ fidei defenſores, Scythico (*a*) more in frontibus conſcripſit punctis. Tales tantæque procellæ ipſo excitante adverſus religionem ingruerunt. Quin & in aere hyemes tempeſtateſque vehementes item & ſiccitates, & penu- C ria rei frumentariæ, ex intemperie, concuſſiones denique & tremores terræ, in diebus imperii ejus extiterunt. Et ſummatim fuga erat piorum in hyeme ejus impietatis, ſecundum oraculum, (*b*) nec ulli quovis ſabbato requies ab ejus immanitate, Chriſtianorum tranquillum ſtatum turbante & jactante. Etenim ejuſmodi improbarum ejus machinationum & id fuit, quod Joannem patriarcham conſtituit, ſocium & adminiſtrum peſſimæ illius hæreſis. Idem Theophilus in pluribus vitiis etiam ſuperciliosius erat ac ſuperbus. Quamvis in laudabilibus etiam quibuſdam contenderet, ſive ſponte, ſive non ſponte, abundantia naturæ. Etenim cum muri Byzantinæ urbis eſ- D ſent humiles, ac proinde hoſtibus facilem præberent aſcenſum, ille eos altius eductos inſtauravit, in quibus nominis ſui inſcriptionem fecit. Ad laudem etiam hoc ejus generoſum factum addatur, a principibus fortaſſe (*c*) non improbandum, lucri cupiditatem aut potius ejus turpe ſtudium a ſe amolientibus, ſed convenientius loquendo propter ejus contemptum. Aliquando enim nave tranſeunte apud Bucoleontem, ſuper ea quæſivit imperator *cujus eſſet?* Adſtantes reſpondebant: Dominæ. Tum ille ægre id ferens, accerſit eam: cumque rei veritatem ex illa comperiſſet, Hei mihi, inquit, naucleri effecti ſumus. Quandoquidem hæc conjugis eſt meæ,

a I. e. Notis Thraciis compunxit, quarum paſſim apud veteres mentio.

b Nempe ut puto illud Matth. 24. 20. Orate autem ut non fiat fuga veſtra in hieme, vel ſabbato.

c In Græco eſt ambiguitas & fortaſſe depravatio, ergo & ſic poteſt verti: *quod principibus pariter velim probari* ſeqq. recte accommodatis.

quod ſimul ac dixit, comburi navem imperavit una cum mercibus, quæ multæ & pretioſæ erant ad negotiandum comparatæ: plane non parcens illis ad laudem imperatoriæ dignitatis, non exſugendo populum ſed ei proſpiciendo poſſeſſionem acquirentis. Curioſus autem erat valde circa occultas quæſtiones Theophilus. Quapropter etiam ſanctum Methodium a carcere liberavit, utpote virum ſapientem & ad eas ſolvendas idoneum: ſecum eſſe eum in palatio cupiens, etiamſi propter orthodoxam fidem eum quodam modo averſaretur. Hic igitur cum imperii regimen adminiſtraſſet per duodecim annos menſesque tres, ex morbo, de quo diximus, commune debitum *naturæ* implevit, poſtquam adverſus orthodoxam fidem plurimas inſolantias inſipienter exercuiſſet, una cum Joanne, (*a*) *qui per* viginti quatuor *annos idem fecit*.

A πάρχουσι· μὴ τούτων (332) ὅλως φεισάμενος εἰς ἔπαι- 332
νον βασιλικῆς τιμιότητος, δημοκηδίᾳ μᾶλλον ἢ δημο-
βορίᾳ συνισώσης ἐπίατασιν. (333) πολυπράγμων δὲ 333
περὶ ζητημάτων τῶν ἀποκρύφων ἐτύγχανε λίαν Θεό-
φιλος. ὧν χάριν (334) καὶ Μεθόδιον τὸν ὅσιον ἅτε 334
σοφὸν ὄντα, καὶ περὶ τὰς λύσεις αὐτῶν ἱκανῶς ἔχον-
τα, τῆς φυλακῆς ἀνερρύσατο· συνδιάγειν αὐτῷ κατὰ
τὸ παλάτιον αἱρησάμενος· (335) κἂν διὰ τὸ ὀρθὸν 335
δόγμα πρὸς αὐτὸν ἠμυσάττετο· ὃς (336) τὴν τῆς βα- 336
σιλείας ἀρχὴν (337) ἐξηγήσας ἐπὶ ιβ΄. ἔτεσι, μησὶ 337
τε τρισὶν, (338) κατὰ τὴν προρρηθεῖσαν νόσον τὸ κοι- 338
νὸν ἀνέπλησεν ὄφλημα· μετὰ (339) Ἰωάννου ΚΔ ἀφρό- 339
νως τῆς ὀρθοδόξου πλεῖστα καταλαζονευσάμενος πί-
στεως.

a Hic in Græco poſt Joannis nomen eſt ΚΔ. i. e. ΧΧΙΙΙΙ. nec ullum verbum additum, quod ad id pertineret. Itaque tranſpoſitis nonnihil vocibus in verſione ſupplevi & addidi perſpicuitatis cauſa *qui per* —— *annos idem fecit*. admiſſurus & libenter auditurus, ſi quis alia meliora ſuggerat. Græca ad verbum & ordine quo jacent ita ſonant: *Qui cum imperii regimen adminiſtraſſet per duodecim annos menſeſque tres, ſecundum prædictum morbum commune implevit debitum, cum Joanne* XXIV. *inſipienter adverſus orthodoxam plurima debacchatus fidem*. Quod & ipſum ita ſtare poterit, ſi intelligatur Theophilum antequam imperaret vexaſſe & ſuppliciis affeciſſe pios, ut notaſſe mihi videor in fine lib. 2.

Digitized by Google

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν Δ.

ΠΕΡΙ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

IMPERIORUM DE

MICHAELE THEOPHILI FIL.

LIBER QUARTUS.

1 Τὰ δὲ πατρῷα σκῆπτρα ἐν ἔτει ͵ςτμʹ (1) ἰν- A
2 δικτιῶνι εʹ διιθύνειν καταλελοίπασι (2) Μι-
χαὴλ σὺν μητρὶ Θεοδώρᾳ θεόφρονι. αὐτῷ τε τὰ τῆς
3 ἐπιτροπείας ὅ, τε πατρίκιος (3) Θεόκτιστος καὶ Μα-
4 νουὴλ ὁ αʹ μάγιστρος (4) ἠξίωνται. ᾧ καὶ διὰ μελή-
μονος ἐῶν τὸ φιλοδεσποτεῖν, καὶ λόγοις πρὸς τοῦτο καὶ
5 πράξεσι ἐπιτεθεῖσθαι. ὡς οὖν (5) ἔξεισι κατὰ τὸν ἱπ-
πόδρομον, καὶ πάντα τὸν ὑπασπιστὴν λαὸν συναγείρας
6 καὶ οὓς πληροφορίαν ἐκέκτητο (6) στρατιώτας, τὰ πρὸς
τὸ ἀπειθεῖν αὐτῷ συντηρῆσαι προοίμιον οὕτω τῷ λόγῳ
ἐπιτίθησιν· Οἴδατε πάντες, ὦ ἄνδρες, ὁποῖα τὰ πρὸς
ὑμᾶς τῆς ἀγάπης γνωρίσματα, ἔν τε κηδεμονίαις
ἔν τε προστασίαις φιλόφροσι σὺν ἅμα πόνοις καὶ
εὐεργεσίαις μηδ᾽ ὅλως ἐξισταμένων ἡμῶν. καὶ γὰρ τοῦτο B
χρεὼν ὑμᾶς ἡμῖν ἀποδοῦναι τὰς ἀντιχάριτας, ἔν τε
7 λόγων πειθοῖ καὶ τῇ ἔργων. καὶ ὅπερ (7) ἂν ἡμῖν
αἱρετὸν φαίνοιτο, τοῦτο ἑλέσθαι σπουδάζοιτε. καὶ ὃ ἐὰν
8 ἀρέσκον (8) κατὰ σπουδὴν καὶ προαίρεσιν, τὸ ἀπειθὲς
αὐτῷ μέχρι καὶ κινδύνου παντὸς ἐπιδείξασθαι. Τούτοις
9 οὖν αὐτοὺς παραινέσας, (9) παραχρῆμα ἅπαντες τὰ τῆς
ἀρεσκείας αὐτῷ καὶ ὑπακοῆς δι᾽ ὅρκων συχνῶν παρετί-
θεντο. ἐλπίσαντες γὰρ κατὰ νοῦν ὄρεξιν ἔχειν τῆς βα-
σιλείας τὸν Μανουὴλ, καὶ διὰ τοῦτο τοιαῦτα κατεπᾴδειν
αὐτόν· οἱ καὶ τὰ ὑπεναντία τούτοις παρ᾽ αὐτοῦ δημηγορεῖ-
ται. ἐκκραγεῖν γὰρ λαμπρὸν Μιχαὴλ τε καὶ Θεοδώρας
τὰ ἔτη πρὸς πλεῖστον ὁδεύσειε. ὡς δὲ ταύτης τῆς ἀναφ-
ρήσεως διηκούσαντο, ἐπλήσθησαν ἀθυμίας καὶ πολυειδῶς C
ἐνεφορήθησαν θλίψεως. ἀλλ᾽ ὅμως τὸ προσταχθὲν ἐξε-
πλήρουν. καὶ τὰ τῆς αὐτοκρατορίας διεπράττετο· καὶ τὰ
10 τῆς ὀρθοδοξίας ἀνακαλύπτεται, (10) καιροῦ λαβόμενα
ἁγνοῦς, καὶ θεοφιλείας ἀνδρῶν ἀπροθέτων, τοὺς συ-
11 γατὰς αἱρέσεως τῶν εἰκονομάχων (11) ἐκπορεύσας ἀπὸ
12 βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀμαληνίτου μέχρι χρόνων (12)
λʹ. εἴχετο δὲ τοῦ ἀθέου στασιῶ ὅ, τε Θεόκτιστος·
ἄλλως τε καὶ αὐτὸς Μανουήλ· οἱ καὶ διὰ μέσου τινὸς πα-

A Paternum autem imperium anno *mundi* ſexies milleſimo trecenteſimo quadrageſimo, Indictione quinta, gubernandum relinquitur Michaeli, matrique Theodoræ piæ ac fideli. Ipſiuſque tutela Patricio Theoctiſto & Manueli primo Magiſtro commiſſa. Cui *Manueli* etiam curæ erat ut dominam diligeret, verbiſque & factis ad eam rem ſe componeret. Itaque progreditur in circum, cunctiſque ſatellitibus convocatis & militibus in quos fiduciam habebat, fidem & obedientiam erga eum conſervaturos, ejuſmodi orationem orditur: Scitis omnes, o viri, qualia noſtri erga vos amoris extent documenta, dum in cura pro vobis B gerenda, & patrocinii comitate cum beneficentia conjuncta, neutiquam officio defuimus. Quapropter decet vos nobis referre gratiam, dictorum & factorum obedientia. Atque quod noſtro judicio placitum fuerit, hoc facite ut vobis placeat: placitoque ſtudioſe & volenter obedientiam, etiam periculi tenus cujusvis, accommodate & oſtendite. His cum eos adhortatus fuiſſet, ſtatim omnes promptam erga ipſum voluntatem & obedientiam multiplici jurejurando detulerunt. Putabant enim eum in animo habere affectationem imperii, ac propterea talia incantare. Sed contrarium ipſe indicavit. Clamavit C enim clara voce: Michaelis & Theodoræ animi longiſſime procedant. Quam acclamationem ut perceperunt, triſtitia repleti ſunt variaque anxietate ſatiati. Sed tamen juſſionem impleverunt. Atque imperii amici ratio fama divulgabatur. Atque orthodoxa fides revelatur, occaſionem nacta piam & virorum, bonum propoſitum habentium, religioſum affectum, cum deteſtabili hæreſis imagines oppugnantium deducta fuiſſet inde ab imperio

Digitized by Google

Leonis illius Amalecitæ ad trigeſimum annum. Tenebant autem hoc rectum conſilium Theoctiſtus & præterea ipſe Manuel. Etſi hic interveniente tempore quodam nutaret. Sed incidit in aliquem morbum, ob quem pro deſperato habebatur. In illo morbo Deus miraculoſe agere viſus eſt, ut in Ezekia ſcilicet. Hoc igitur morbo tenebatur, & vehementer macerabatur, ac intus ſtabulante corpore mortificabatur; ut omnibus videretur mortuus eſſe, etſi exiguum ſpiraculum ſcintillaret, exiliſque & debilis vox per intervalla ex ipſo audiretur. Ad hæc quid fit, & quæ Dei machinatio? Excitat monachos ex ſtudii monaſterio, viros revera Deo notos & amicos, qui viſitarent ipſum poſtridie. Auditum enim fuerat quaſi mortuus eſſet, convenerantque ut hymnos funebres ei accinerent: quod uſque adhuc fecerant, languido (a) & debili. Cumque acceſſiſſent ad lectum quidam ex monachis, de quibus ſuperius mentionem fecimus, confiſi Deo & virtutis integritati, bono animo eſſe jubent illum quaſi mortuum aut jam jam moriturum, dicentes eum convaliturum. At illo ex intimo preſſæ anguſtiis animæ non nihil reſpirante ac dubitante an ſperandum id ſibi eſſet, acclamarunt: Quod ſi pollicitus fueris Deo, te divinas imagines in priſtinum ſtatum reſtituturum & inſtauraturum, vitam tibi læto nuncio annuncismus, pro certo affirmantes. Abierant. Atque is ſicut annunciaverant miraculoſe quaſi ab inferis emerſit, morte liberatus. Ut igitur ſe cognovit præter ſpem a morbo convaluiſſe, cum Imperatrice Theodora de orthodoxa fide agit & contendit, indicans ei ut venerabiles inſtauraret imagines in ſtatum priſtinum. Quemadmodum de ea ee forte & ipſi *Imperatrici* videbatur & placebat, quod pietati & religioni veræ adhæreret, adjutante, ut ajunt, etiam Patricia matre ejus, germaniſque ejuſdem Patriciis. Sed illa iſtis obſtitit, ac Manueli multo magis, ſive propter tantæ rei mutationem, ſive ob amorem erga maritum fortaſſe nimium humana divinis præferens. Dixit enim ad Manuelem: Maritus meus & Imperator beatæ memoriæ, ſapientia ſufficienter inſtructus erat, nec eum quid fieri deceret ac e re eſſet latebat. Quomodo igitur illius conſtitutionem immemores ad aliud inſtitutum deflectemus? Hæc locutæ minatus eſt moderate Manuel dicens: Si quidem imaginum non procurabis inſtaurationem & cultum, alia ratio benevolentiæ, aut ipſius etiam imperii exiſtet Deo volente. His conſternata imperatrix, ut quidem videbatur, ut autem intelligi poterat admodum læta, quod placeret ipſis permittit; cumque ipſis exſurgit, atque orthodoxis conventum in canicléi manſionibus indicit, utque ibi inter ſe examinarent orthodoxæ fidei quæſtiones & decreta: Ac celeriter cum decenti conſideratione divinæ imagines

A ῥιμπεσόντος (13) διώκλασεν· ἀλλὰ (14) περιπίπτει 13
τινὶ ἀῤῥωστίᾳ δι' ἧς περ ἀπέγνωστο· καθ' ἣν Θεὸς 14
παραδοξοποιῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου δηλαδὴ καταφαί-
νεται. συνείχετο τοίνυν τῇ νόσῳ καὶ χαλεπῶς ἐπτρύ-
χωτο, καὶ ἐγκατόχῳ χάρῳ νενέκρωτο· ὡς ἐντεῦθεν ἐ-
δόκει πᾶσι τεθνάναι· εἰ καὶ βραχύ τι πνεῦμα ἐν αὐ-
τῷ ἐσπινθήριζεν, ἀμυδρά τε φωνὴ διαστηματικῶς ἐξ
αὐτοῦ διηκούετο. πρὸς ταῦτα, τί γίνεται; καὶ τί τὸ περὶ
ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μηχανούργημα. διανίστησι (15) μοναχοὺς 15
τῶν Στουδίου, ἄνδρας τῷ ὄντι Θεῷ γνωστοὺς ἐπισκεψα-
μένους (16) κατὰ τὴν ὑστεραίαν αὐτόν. ἐξήκουστο γὰρ 16
B ἔτι περ ἀπεβίω, καὶ συνεστηκότες ὅπως ἐπικη-
δείους αὐτῷ ὕμνους προσοίσουσιν· ὃ πῶς ἐπεποιήκεισαν
ὀλιγοδρανέοντι (17) κατὰ ποίησιν. καὶ προσελθόντες 17
(18) τῇ κλίνῃ τῶν μοναζόντων τινὲς περὶ ὧν ἤδη ἀ- 18
νωτέρω μνείαν πεποιήμεθα· (19) τεθαῤῥηκότες Θεῷ 19
καὶ τῇ τῆς ἀρετῆς τελειότητι, ἀναθαῤῥοῦσι τὸν ὡς νε-
κρὸν, ἢ μετ' ὀλίγον ἐσόμενον, λέγοντες τοῦτον ἀναῤ-
ῥωσθήσεσθαι· τοῦ δὲ ἐκ βάθους στενουμένης ψυχῆς μι- 20
κρόν τι ἀνενεγκόντος, (20) καὶ διαπορήσαντος εἰ τοῦτο 21
ἔσται αὐτῷ κατ' ἐλπίδα· ἐπιβεβαιοῦσιν· ὡς εἴπερ (21)
ἐν ὑποσχέσει δῷς σοι πρὸς Θεὸν τὰς θείας εἰκόνας κα-
τὰ τὸ ἀρχαῖον ἀναστήσασθαι, τὴν ζωὴν εὐαγγελιζό-
μεθα βεβαιούμενοι ἀπίστον, καὶ τὸ εὐαγγέλιον συν-
C τόμως ἐπεπραγμάτευτο· καὶ παραδόξως ὡς ἐξ ᾅδου
ἀνόδου, τοῦ θανάτου ἀπαλλαγείς. ὡς οὖν (22) ἑαυτὸν 22
διέγνωκε παρ' ἐλπίδα τῆς ἀσθενείας ἀπορραίσαντα,
πρὸς βασίλισσαν (23) Θεοδώραν ὀρθοδόξως διαγωνί- 23
ζεται· φράζων αὐτῇ, τὰς σεβαστὰς ἀνακαινίζειν εἰκό-
νας, κατὰ τὸ πρότερον· καθὼς περὶ τούτου (24) τάχα 24
καὶ ταύτῃ συνῄρεσκε, θεοφιλείας (25) γνησίας ἐξεχο- 25
μένῃ· συνεπιλαμβανομένης, ὡς φασι, καὶ πατρικίας (26) 26
τῆς ταύτης μητρὸς καὶ τῶν συναδέλφων αὐτῆς πατρικί-
ων. (27) ἀλλ' ἀντέπιπτεν (28) αὕτη τούτοις, καὶ τῷ 27 28
Μανουὴλ ἐπὶ μᾶλλον· εἴ τι διὰ τὴν τοῦ τηλικούτου με- 29
τάθεσιν πράγματος· εἴ τε διὰ φιλανδρίαν (29) ἴσως 30
D παράλογον, προτιμωμένου (30) τοῦ Θεοῦ τὰ ἀνθρώπι- 31
να. εἴρηκεν γὰρ πρὸς Μανουήλ· (31) ὡς ὁ ἐμὸς ἀνήρ
γε καὶ βασιλεὺς μακαρίτης, σοφίας ἀρκούντως ἐξεί-
χετο, καὶ οὐδὲν τῶν δεόντων αὐτῷ ἐλελήθει. καὶ πῶς τὰ
ἐκείνου διατάγματα ἀμνημονήσαντες, εἰς ἑτέραν δια-
γωγὴν ἐκτραπείημεν; Ταῦτα εἰπούσης, κατηπείλησε
σωφρόνως ὁ Μανουήλ· ὡς εἴπερ τῶν εἰκόνων (32) μὴ 32
φροντίσειας (33) ἀναμορφῆς τε καὶ προσκυνήσεως, ἑτέ- 33
ρας τὰ τῆς εὐνοίας ἢ αὐτῆς τῆς βασιλείας, Θεοῦ εὐ-
δοκοῦντος, διατεθήσεται. Τούτοις (34) τῷ φαινομένῳ 34
κατεπτηχυῖα ἡ βασιλίς, τῷ δὲ νοουμένῳ καὶ μάλα χαί-
ρουσα· τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαφίησι, καὶ σὺν αὐτοῖς δια-
νίσταται· καὶ τοὺς ὀρθοδόξους (35) τοῖς τοῦ κανικλείου 35
E ἐνδιαιτήμασιν ἀγείρεσθαι διαθεσμοθετεῖ. κἀκεῖσε 36
(36) πρὸς ἀλλήλους γυμνάζειν τὰ περὶ ὀρθοδοξίας προ-
βλήματά τε καὶ δόγματα. καὶ ταχέως μετὰ προσηκούσης
τῆς διασκέψεως, αἵ τε θεῖαι εἰκόνες ἀνεμορφοῦντο, καὶ
τὰ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸ ὀρθοτομεῖν μετεκλίνετο. τῶν
ἐν αὐτῇ (37) ἱερέων, πρός δε, καὶ ἀρχιερέων, τῶν μὲν 37
μετασχηματιζομένων τῆς δυσσεβείας, τῶν δὲ ἐνθεσμοτοῦν
τῷ εὐσεβεῖ δόγματι· καὶ δικαίως ἐξωθουμένων· καὶ
πρό γε πάντων Ἰαννῆ τοῦ δυσσεβοῦς πατριάρχου τοῦ ἀρ-

a In Græco utitur verbo poetico, itaque addit *κατὰ τὴν ποίησιν*, *ſecundum poeſin* i. e. poetice:

χιεραπκῶ θρόνου καθαιρουμένου. πέμψαντος ἀποστέλλουσι A
38 πρὸς αὐτὸν ἄνδρας (38) ἀξιολόγους τῶν ἐπὶ τῆς φυλα-
39 κῆς βασιλέως, τοῦ πατριαρχείου καταγαγεῖν. οἷς (39)
οὐκ ἐνεδίδου πρὸς κάθοδον. οἱ δὲ καὶ βουλόμενοι τοῦτον
καταβιβάσαι, ὅμως οὐ πείθουσι, παρ' αὐτοῦ κακοτρό-
πως μεταπεισθέντες, τοῦτον πως ἐᾶσαι· διὸ περί γε
τούτου τοῖς ἀποστείλασιν ἀπαγγέλλουσι, καὶ κατ' αὐτοῦ
πλείστην τὴν ὁρμὴν ἐξῆψαν. εἴσεισιν οὖν πρὸς αὐτὸν
40 (40) ὁ πατρίκιος Βάρδας, πευσόμενος ὅτι χάριν τοῦ
πατριαρχείου οὐκ ἀπανίσταται. ὃ τὴν ἀπολογίαν ἐμμε-
41 θοδεύων, (41) δεικνὺς (42) τὴν ἑαυτοῦ γαστέρα δι' ὀβε-
42 λίσκων (43) κατάστικτον αὐτῷ ὑπειπών· ὅτι παρὰ τῶν
43 ἐκπεμφθέντων ὡς ἐθνικῶν ἐπεπόνθει τοιαύτην ἀναι-
44 τίως ποινήν. δι' ἧς χαλεπῶς ἄγαν ἔχων, (44) εἰ B
οἷόν τε πρὸς τὸ παρὸν συγχωρηθείη τῆς καταβάσε-
45 ως· ἐπεπόνθει δὲ μάλιστα παρὰ Κωνσταντίνου (45)
τοῦ ἐξ Ἀρμενίων ϗ τῷ τῶν ἐξκουβίτων ἐμπρέποντος τάγ-
46 ματι· τοῦτον δέ φησιν, ὦ ἀκροαταί, (46) ὁ βδελυ-
κτὸς ϗ παμβέβηλος, τὸν κεχρηματικότα ἀπόγονον Ἀρ-
μενίων, ἐξ ἀρχηγῶν ϗ συναυταδέλφων σταλέντα πρὸς
βασιλέα Θεόφιλον ἐπικηρυκείας ὅμηρον. ὃς οὐ μετὰ
μακρὸν χρόνον, διά τε τὴν αὐτοῦ ψυχῆς τε ϗ σώμα-
τος εὐκοσμίαν, ϗ τὴν ἄλλην περὶ τὰ βέλτιστα φιλό-
47 καλον (47) πρόθεσιν, δρουγγάριος (48) τοῦ ἀριθμοῦ
48 ἤτοι τῆς βασιλικῆς βίγλης καθίσταται. ἐντεῦθεν πα-
49 τρίκιος τε ϗ λογοθέτης τοῦ δρόμου (49) γεραίρεται. τῶ
50 ν (50) δραματουργήματος (51) κατὰ κακόφρονα γνώ- C
51 μην ἀπελεγχθέντος, εἰς θυμὸν μᾶλλον ἐξάγει (52) τὸν
52 ἐτασὴν ἔμφρονα· (53) δι' οὗ ϗ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπι-
53 κρατείας ἐνδίκως ἐκπέπτωκε· τῷ κατηγορηθέντι μᾶλ-
54 λον κἂν μὴ ἐθέλων (54) δωρησάμενος (55) ἀπαρέγ-
55 γραπτον ἔπαινον· ὃ εὐσεβὴς (56) ἀντεισάγεται πα-
56 τριάρχης Μεθόδιος, ἐν ἑαυτῷ πλοῦτα τὰ ὑπὲρ εὐσε-
57 βείας στίγματα, ϗ τὴν δι' εἱρκτῆς (57) σαπρώσεως τῶν
τριχῶν ψίλωσιν, οἷά τινα γέρα προκομιζόμενος· τού-
τῳ τὰς ἀρχιερατικὰς ἀγκύρας ἐπιδόασιν σὺν ἀποδο-
58 χῇ πάσῃ θεοφόρων ἁπάντων ἀνδρῶν. (58) τῶν τε τῇ
βασιλίδι περιουσιώτων, ϗ τῶν πανταχόθεν πρὸς ταύ-
59 την ἐληλυθότων· καὶ γὰρ (59) κατὰ διωρισμένην ἡμέ-
ραν τῆς αὐτῶν συνελεύσεως, καθ' ἣν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλη- D
σία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν ἀμφιβέβλητο, κατίασιν
ἐκ τοῦ περιωνύμου ὄρους Ὀλύμπου, Ἄθω τε, ϗ τῆς Ἴ-
60 δης, ἀλλὰ μὴν ϗ τοῦ κατὰ Κυμινὰν (60) συμπληρώ-
ματος, περιφανῶς τὴν ὀρθοδοξίαν κηρύσσοντες. βασι-
λικαῖς τε ἀμοιβαῖς καὶ σεβασμίοις αἰσίαις ἐπανα-
θέντες πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ὑπεχώρησαν. ὧν ἐκ τότε
61 καὶ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ τῆς ὀρθοδοξίας λιμένες (61)
62 Χριστοῦ δυνάμει φρουρούμενοι, διαπρέπουσιν (62) ἀχείμαστες.
ταῦτα μὲν ἐν πρώτοις Μιχαὴλ τε καὶ Θεοδώρας τῶν
63 εὐσεβῶν βασιλέων κατορθώματα, ὁ δὲ Ἰαννὴς (63) τινὶ
64 μοναστηρίῳ ἐγκαθειρχθεὶς, ϗ ἐν μέρει τοῦ κατ' ἐκεῖ-
65 νο (64) ναοῦ κατιδὼν (65) τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
66 ἡμῶν στερεὸν (66) χαρακτῆρα, ἡ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς E
Θεομήτορος καὶ τῶν στρατιαρχῶν, διωρίσατο τῷ ἑαυτοῦ
ὑπηρέτῃ ἐξαιτοῦντι τῶν σεβασμίων εἰκόνων ἀνορύξαι τὰ
67 ὄμματα· φάσκων, ἀμηχανεῖν (67) πρὸς ταῦτα τὸν ἱε-
ρατικὸν προτείνασθαι αἴσθησιν· εἰκοσιετὴς ἐκ νεότητος
68 ὁ τρισκατάρατος καθεσθεὶς, καὶ μονῆς τῶν ἀθλοφόρων
69 Σεργίου ϗ Βάκχου (68) τῆς (69) βασιλεύσιν ἀφωρισ-
70 μένης προβαθμίου· (70) ὡς οὖν ἐπύθετο ταῦτα ἡ Θεο-

A inſtaurabantur, Eccleſiſque ad rectum ſenſum dirigebatur. Sacerdotibus, principibuſque ſacerdotum partim deſerentibus impietatem; partim reluctantibus pio decreto, jureque & merito ejectir: Joanne ante omnes, illo impio patriarchæ ſede pulſo. Ad quem cum miſiſſent viros præſtantes de cuſtodia imperatoris, ut eum ſede patriarchali dimoverent, his ille non ceſſit. Qui quamvis conarentur eum abducere, tamen permovere non potuerunt, ab ipſo malitioſe eo inducti, ut eum interim miſſum facerent. Quapropter de ea re iis qui ipſos miſerant, renunciant, majoremque adverſus eum excitant impetum. Ivit ergo ad eum patricius B Bardas interrogatum quamobrem e patriarchali ſede non diſcederet. At is reſponſionem & excuſationem meditatus, oſtendit ventrem ſuum obeliſcis compunctum, ſubindicans ei quod ab iis qui miſſi ad ipſum fuiſſent tamquam ab Ethnicis perpeſſus fuerit ſine cauſa talem cruciatum, ex quo male admodum affectus remitti ſibi deceſſionem in præſens, ſi fieri poſſet, poſtulabat. Paſſus ſum *inquiens* præcipue multa a Conſtantino illo ex Armeniis, conſpicuo in excubitorum cohorte. Iſtum ſcilicet dicit, o auditores, homo exſecrabilis ac profaniſſimus, oriundum ex Armeniis, a ducibus ac fratribus ger- C manis miſſum, ad imperatorem Theophilum, legationis obſidem. Qui non multo poſt tempore, cum propter animi corporiſque decorem, tum propter reliquam rerum optimarum elegans ſtudium Drungarius numeri ſive imperatoriæ vigiliæ conſtituitur: exin patricius & logotheta curſus ſalutatur. Itaque machinatio pravi animi deprehenſa in iracundiam adhuc magis conjecit inquiſitorem prudentem, per quem etiam eccleſiaſtico principatu jure ac merito excidit, ingrato magis, quamvis non ſponte, largitus laudem haud ſubditiciam. Pioque ac fideli in ejus locum introducitur patriarcha Methodius, in ſe ipſo plu- D rimas pietatis inſcriptas notas & ex carceris ſqualore capillorum raritatem quaſi quædam inſignia virtutis ſecum afferens. Huic ſummi ſacerdotii anchoras tradiderunt, cum approbatione ſumma omnium religioſorum hominum, cum eorum qui in imperatoria urbe verſabantur, tum eorum qui undique in eam convenerant. Etenim definito quodam die eorum conventus in quo eccleſia ſuum decus & ornatum induit, deſcenderunt ex celebri monte Olympo, Athone item & Ida, quin & ex congregatione ad Cyminan aperte & clare veram fidem prædicantes: imperatoriiſque remunerationibus & honorariis decentibus affecti ad ſua tabernacula receſſerunt. E Quorum veræ fidei portus ab illo tempore ad hunc uſque diem virtute Chriſti cuſtoditi permanent tempeſtatis expertes. Hæc prima ſunt Michaelis ac Theodoræ piorum imperatorum facta præclara. Porro Joannes cuidam monaſterio incluſus, atque in parte templi in eo, conſpicatus Salvatoris Chriſti dei noſtri carnalem imaginem, deiparæ item & Archangelorum, præ-

cepit ſuo miniſtro ut aſcenderet & venerandarum imaginum effoderet oculos: dictitans, Haud ſe poſſe ad ea dirigere oculorum aciem, cum effigiatius in juvantute exſecrabiliſſimus ille fuiſſet, atque monaſterio Sergii & Bacchi martyrum, quod imperatoribus (a) dicatum, præpoſitus. Ut igitur id audivit piiſſima domina Theodora, Zelo amoris erga Chriſtum ardenter commota fuit, illiuſque inviſos oculos eruere volebat: ſed precibus quorumdam prohibebatur. Proinde miſſis aliquot ex ſatellitibus ad eum, ducentis illum flagrorum verberibus flagellavit. Ceterum hæretici his eis obvenientibus, proterve certantes, pecuniis multis corruptam mulierculam ſubornarunt ut publice in eccleſia accuſaret patriarcham (cum filio ex ea nato Metrophane, qui quodam tempore præpoſitus Smyrnæorum urbis fuit:) occultarum nuptiarum crimen jactans: Hinc maxima a male ſentientibus excitatur turba, nos vexantibus & ſine modo irridentibus. Quapropter ad patriarchalem ſedem adeunt, Manuel primarius inter magiſtros, & Theoctiſtus, patricius ac caniclei *præfectus*, atque etiam curſus logotheta, cum aliis ſenatoris viris: mœſti ob ea quæ vulgo propalam audirentur *de ea*. Quos ſummus ſacerdos conſpicatus, cum profundum mœrorem piorum qui convenerant ſenſiſſet, minimeque vellet orthodoxis ſeipſum petram ſcandali exponere ac lapidem offenſionis; occultam turpitudinem denudat verecundus ille in oculis omnium & inventus eſt præter ſolitum marcore naturæ tabefactus. Quare vana erat accuſatio. Cauſam etiam ejus rei indicavit: ſe, cum Romæ ageret miſſus ad ſummum ſacerdotem ejus *urbis* propter intentata Nicephoro Patriarchæ crimina, valde vexatum fuiſſe titillationibus a ſatana, multumque de ea re ſupplicaſſet Petro Apoſtolo, ut liberaretur a corporis pruritu. Atque, cum per noctem, *inquit* in templo Apoſtoli dormirem, coryphæus ille Apoſtolorum mihi adſtans dextera manu virilia mea preſſit, dixitque, ne deinceps timerem voluptuoſam concupiſcentiam, neve opinarer eam in poſterum revicturam. Ego autem ſomno excitatus, cum vehementi dolore, ambulavi *ex illa* in ejuſmodi carnali mortificatione, ut videtis. Hæc patriarcha humiliter locuto veriſſime, contriſtari præſentes deſtiterunt. Poſt hæc Manuel ad examinandam mulierem ſe accingit, ut verum indicaret intentans ei gladium, quærens a quo ſubornata eſſet. Quæ propter minas verborum gladiique intentationem, veritatem indicavit de iis qui ea omnia ſtruxiſſent: quantumque pecuniæ dediſſent: eamque in quodam vaſculo eſſe repoſitam, atque abſconditam in quadam arca frumenti plena. Atque ut ab ea dictum fuerat, res inventa & patefacta eſt. Tum hæretici caligine pudoris obfuſcati ſunt. Quibus pius ille patriarcha delictorum veniam dedit, Christi ſe-

A σεβασμία δέσποινα Θεοδώρα, ζήλῳ τῆς πρὸς Χριστὸν
ἀγαπήσεως διακαῶς ἐκκαίνοιτο, καὶ τοὺς αὐτοῦ μισητοὺς
ὀφθαλμοὺς (71) ἐκμοχλεύειν προτεθύμητο· κἂν διὰ ἱκεσί- 71
ας παρά τινων ἐκεκώλυτο. ὅθεν τινὰς τῶν δορυφόρων
ἐκπέμψασα πρὸς αὐτὸν σ' λώροις ἐμάστιξεν. (72) οἱ 72
δὲ αἱρετικοὶ (73) τοῖς προσαχθεῖσι προπετῶς ἐπεντλα- 73
κτιζόμενοι, χρήμασιν ἱκανοῖς φρεναπατήσαντες πόρνην,
πρὸς τὰ δημόσια ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατηγορῆσαι (74) 74
τοῦ πατριάρχου σὺν τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι υἱῷ Μη-
τροφάνῃ (75) τῷ κατὰ καιρούς τινας προέδρῳ τῆς Σμυρ- 75
ναίων πόλεως χρηματίσαντι, κρυψιγαμίας ἔγκλημα
θριαμβεύουσαν. ἐντεῦθεν πλεῖστος παρὰ τῶν κακοδόξων
συνίσταται τάραχος, ἐπισχετλιαζόντων ἡμῖν καὶ ἀ-
B μέτρως ἐπεγγελώντων. (76) οὗ χάριν τῷ πατριαρχείῳ 76
προσίασιν· ὅ,τε φέρων Μανουὴλ (77) ἐν μαγίστροις, 77
(78) καὶ ὁ πατρίκιος καὶ ἐπὶ τοῦ κανικλείου καὶ λογο- 78
θέτης τοῦ δρόμου Θεόκτιστος σὺν ἑτέροις συγκλητικοῖς·
κατηφιῶντες (79) ἐπὶ τοῖς ἀναιδῶς ἐνωτισμένοις· ὡς ὁ 79
ἀρχιερεὺς ἐπιδών, καὶ τῆς κατὰ βάθος (80) ἀνίας τῶν 80
συνεληλυθότων εὐσεβῶν ἐπαισθόμενος· μηδαμῶς τε πρὸς
ὀρθοδόξους (81) ἑαυτὸν θέλων πέτραν (82) σκανδάλου 81
τίθεσθαι καὶ λίθον (83) προσκόμματος, τὰ (84) κρύφα 82
(85) αἴσχη ἀπογυμνοῖ ὁ αἰδέσιμος πάντων ἐπ' ὄψε- 83
σι· καὶ εὕρατο παρὰ τὸ εἰκὸς μαρασμῷ τῆς φύσεως 84
ἐσκληκώς, ὡς ματαίως εὐθύνοιτο· καὶ τὸ αἴτιον (86) ἐ- 85
C ρεῖν ἐξηγήσατο· ὅτι περ ἐν Ῥώμῃ ἐξῆγεν, ἀποσταλεὶς 86
πρὸς τὸν ἀρχιερέα ταύτης, διὰ τὰς ἐπὶ Νικηφόρῳ τῷ
πατριάρχῃ αἰτιαθείσας ἐπαγωγάς, πλεῖστα ἐπισεισ-
σαι με (87) γαργαλισμοὺς τὸν Σατανᾶν· ἱκανῶς τε 87
περὶ τούτου Πέτρῳ τῷ Ἀποστόλῳ ἐπεντυχεῖν ἀλλοτριῶ-
σαι τῆς ἐνσωματώσης κινήσεως· (88) καὶ δὴ ἐμοῦ νύ- 88
κτωρ ἐν τῷ ἀποστολείῳ (89) ἐναυλιζομένου· ἐπιστάντα τὸν 89
Κορυφαῖον, (90) δεξιᾷ τῇ χειρὶ τὰ αἰδοῖα καταπιέσαι 90
(91) καὶ ἐπιφθέγξασθαι· μὴ τοῦ λοιποῦ πτοεῖσθαι (92) 91
τὴν φιλήδονον ἔφεσιν, μή τε τὴν ἐκ ταύτης εἰς τὸ ἑ- 92
ξῆς ὑφορᾶσθαι ζωπύρωσιν. ἐγὼ δὲ διυπνισθεὶς μετὰ
σφοδρᾶς ἀλγηδόνος (93) περιῆλθον ἐν σαρκικῇ τοιαύ- 93
τῃ, καθὼς ὁρᾶτε, νεκρώσει. Τοιαῦτα τοῦ πατριάρχου τα-
D πεινοφρόνως εἰπόντος πανάληθες, τῆς κατηφείας οἱ συμ-
παρόντες διεῖσαντο. ἐξ ὧν Μανουὴλ (94) πρὸς ἀνέτα- 94
σιν τῆς γυναικὸς ἀγωνίζεται διασαφῆσαι τὸ ἀκριβές,
τὸ ξίφος ἐπανατείνων, καὶ παρά τινος ὑποβεβλῆσθαι
αὐτὴν ἀνετάζων. ἡ δὲ τοῖς κατ' ἀπειλὴν λόγοις ἐκ
τῆς ξιφήρους ἐκτάσεως, τὴν ἀλήθειαν παρεδήλου· τὰ
(95) τῶν πρὸς τοῦτο συσκευασθέντων, καὶ ποσὸν εἶεν 95
χρήματος καταβεβλημένον, καὶ τὸ εἴς τι ἀγγείδιον τοῦ-
το εἶναι ἀπόθετον· καὶ ὑποκεκρύφθαι κατά τι κιβώ-
τιον, σίτου ὑπάρχον κατάπλεων. (96) καὶ καθὼς ἀνω- 96
μολόγητο ταύτῃ, οὕτω τὰ τῆς εὑρέσεως ἐμφανῶς ἐγνω-
ρίζετο. καὶ οἱ αἱρετικοὶ τηνικαῦτα ἀχλὺν αἰσχύνης ἠ-
μαύρωντο. οἷς ὁ θεοφιλὴς πατριάρχης τῶν εἰς αὐτὸν 97
E ἐπταισμένων παρέσχε συμπάθειαν, (97) τοῦ σοῦ (98) 98
συγχωρήσαντος Χριστοῦ τῷ νόμῳ πειθόμενος. διὸ καὶ πα-
ρὰ τῶν ἐπισταθέντων τοιούτῳ ἐλέγχῳ κατὰ τῶν ἐλεγχθέν- 99
των ἐκ τότε διώρισται αὐτοῖς πρὸς ἀντέκτισιν (99)
πᾶν ὠφελείας ἀντεχομένων· ὅπως κατὰ τὸ τῆς ὀρθο- 100
δοξοποιοῦ (100) ἡμέρας γενέθλιον ἀπὸ τοῦ ἐν Βλαχέρ-
ναις τῆς Θεοτόκου τιμωμένου ναοῦ τῆς λιτανείας μετὰ

a Unde *βασιλείων μονῇ* apud Sym. Log. p. 430. A.

λαμ-

101 λαμπάδων προάγειν. ((101) Βλαχέρναις. ἀπό τινος
ἀρχηγοῦ Σκύθου Βλαχέρνου, ἀναιρεθέντος ἐκεῖσε πεφή-
μισται.) καὶ τοιοῦτον ἰδίωμα χρόνῳ πολλῷ μέχρι διήρ-
102 κεσε. διακαρτερούντων (102) δῆλον ὅτι (103) τῶν ἀλ-
103 λοδόξων ἐν τῇ κατὰ τὸν μέγαν ναὸν ἐπισυναγωγῇ,
καὶ τὸν ἴδιον ἀναθεματισμὸν διενοχλουμένων· ἐπὶ θριάμ-
βῳ τῆς παμμισοῦς αὐτῶν ἀποστάσεως. Κατ' ἐκεῖνο
104 (104) δὲ καιροῦ ἡ τῶν Ζηλίκων αἵρεσις ἀνεφάνη σὺν
τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν Ζήλικι, ἑνὶ τῶν βασιλικῶν ἐν
πρώτοις ὑπογραφέων· ὃς ἐν ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ καὶ βασι-
λείῳ προόδῳ ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ τὰ τῆς αἱ-
ρέσεως κατάδηλα πεποιηκὼς, μετὰ τῶν ὁμοφρόνων
105 (105) ἐμφωτίοις (106) ἐσθῆσιν ἠμφίαστο, χρισθεὶς τῷ
106 μύρῳ (107) τῆς τελειότητος. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ
107 καλῶς τὰ τῆς πολιτείας ἐκυβέρνητο παρά τε βα-
108 σιλέως Μιχαὴλ (108) Θεοδώρας τῆς τούτου μητρὸς, με-
109 σιτευόντων τῶν προδηλωθέντων ἀνδρῶν. Ὁ δὲ (109)
110 ἀρχηγὸς Βουλγαρίας· ((110) οἷς τὸ γένος ἐξ Ἀβά-
ρων τε καὶ Χαζάρων ἀπὸ Βουλγάρου κυρίου ὀνόματος, ὃς
παρὰ Ῥωμαίων ἐν κατοικήσει Δορυστόλου καὶ τῆς Μυ-
σίας γεγένητο·) ἐπαχθῆ προΐεσι ῥήματα ἐπιδρο-
111 μὴν Ῥωμαίοις ἐπαπειλῶν. (111) ἡ δὲ βασίλισσα τούτῳ
ἀνδρειοφρόνως μετὰ τοῦ ἑαυτῆς στρατοπέδου ἄχρι Βουλ-
112 γαρικῆς γῆς αὖθις ἐπαγγέλλεται (112) ἐμεγαλαύχησε·
113 (113) καὶ εἰ μὲν γυναῖκα ὑπτιάσεις, οὐδέν σοι πρὸς
114 νίκης (114) τὸ καύχημα· εἰ δὲ καὶ ὑπὸ ταύτης ἐκνι-
κηθείης, πᾶσι τὸ σὸν ἥττημα καταγέλαστον. ταῦτα ὁ
115 Σκύθης (115) συνεὶς, ἠρεμεῖν κατὰ τὴν ἰδίαν χώ-
116 ραν διέγνωκεν. Οὐ πολὺς (116) δὲ χρόνος προεβεβή-
κει, καὶ ἡ τῶν λεχθέντων ἀνδρῶν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια
διαφθείρεται· καὶ ἐξάπτεταί τις ἔρις κακότροπος πα-
117 ρὰ Θεοκτίστου πρὸς Μανουὴλ, εἰς ἀποικίαν αὐτὸν (117)
118 διωθήσασα· (118) τῷ παλατίῳ γὰρ μετ' αὐτοῦ γε συ-
119 νῴκειτο. (119) καὶ ἄμφω τὰ τοῦ κοινοῦ διεπραγματεύον-
120 το. καὶ καθοσιώσει (120) ὑποσμύχουσαν διεσυκοφάντει·
121 ἀλλ' ἐν παραβύστῳ τῇ περιστάσει. ὃς ἐντέχνως (121)
κατασχεσάμενος ὁ Μανουὴλ, οἴκαδε χωρεῖν καθ' ἑαυ-
τὸν τίθεται· κἀκεῖθεν τοῖς βασιλείοις ἐπιδημεῖν καὶ
122 συμπράττειν τὰ δέοντα· κατῴκει δὲ (122) τοῖς κατὰ
123 τὴν κιστέρναν χώροις τοῦ Ἄσπαρος, ἣν (123) ἐκεῖνος ἱ-
δρύσατο. δι' οὗ καὶ τὴν προσηγορίαν αὕτη ἀπείληφε.
124 καὶ ἐπὶ (124) μακρὸν χρόνον ἀποβιώσας, (125) ἐνδό-
125 ξως ἀποβεβίωκε, ἀποκαταστήσας τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μο-
126 ναστικὸν καταγώγιον. (126) ἐν ᾧ καὶ κεκήδευται. μετὰ
127 δὲ τὴν ἐκ τοῦ παλατίου (127) αὐτοῦ ἀποικίαν, φθόνῳ
128 τῷ πρὸς τὸν Θεόκτιστον διεγείρεται Βάρδας (128) αὐ-
τὸν ἀφανίσαι. καὶ τρόπῳ τοιούτῳ τεχνάζεται· παραι-
129 τίθησιν (129) βασιλεῖ Μιχαὴλ τὴν μητέρα φρονεῖν
ἑαυτῇ γάμον· ἢ ἐν μιᾷ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἐπι-
130 σκευάσασθαι· (130) δι' οὗ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ποιήσει
131 ἔκδοτον· τοῦτόν τε καθαιρήσειν αὐτῆς (131) καὶ ἀπομ-
132 ματῶσαι. (132) ὡς δὲ τοῖς τοιούτοις λόγοις ἐκκλυ-
δώνιστο Μιχαὴλ, ἐπεῖπε, τὸν Θεόκτιστον τούτων αἴτιον
ἔσεσθαι. καὶ ἐμμεριμνῶσιν ἀμφότεροι περὶ τῆς κατ'
133 αὐτοῦ ἐπιθέσεως, δολοφονῆσαι, (133) ἢ μᾶλλον πη-
ρῶσαι τοῦτον, εἴγε δυνήσονται· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ συ-
σκευῇ προσλαμβάνουσιν ὑποστρατήγους τινὰς τῆς οἰκείας
πεπληρωμένους ἀρχῆς, ὅπως αὐτοῖς συνεργήσαιεν· ἀλ-

A ptuagiata ſaptem remittantis legi obtemperant. Itaque ab iis qui præſuerant ejuſmodi inquiſitioni, in deprehenſos & convictos ſtatutum *duntaxat* eſt, ad ultionem cum utilitate etiam conjunctam, et in orthodoxiæ renatæ natali die, ab ea, quæ in Blachernis eſt, deiparæ ſacrata æde, litaniam cum facibus præcederent. (Blachernæ, a quodam duce Scytharum Blacherno ibi interfecto nominatæ :) iiſque mos ſingularis longo tempore duravit, tolerantibus ſcilicet heterodoxis id in congregatione in magno templo, ut anathema contra ſe ipſos audirent, ob triumpharam eorum deteſtabilem
B hæreſin. Porro illis temporibus Zelicum hæreſis exorta eſt cum auctore ſuo Zelica, uno ex primariis amanuenſibus imperatoriis. Qui cum feſto quodam die in ſolenni pompa imperatoris hæreſin ſuam publicaret, tunc *ſtatim* una cum aſſeclis, albis tunicis (*a*) ac veſtibus induitur unctus unguento perfectionis. Interea imperium bene adminiſtrabatur ab imperatore Michaele ac Theodora matre ejus, mediantibus viris illis (*b*) quos dixi. Dux autem Bulgariæ, (cujus incolarum genus ex Abaris & Chazaris, a Bulgaro, nomine proprio, qui a Romanis Doryſtolum & Myſiam incolendam habuit :) moleſta jactabat verba, incurſionem Ro-
C manis minitans. Cui imperatrix virili animo cum ſuo exercitu uſque in Bulgaricum ſolum ſe occurſuram & obſtituram glorioſe denunciat. Et ſi quidem *inquit*, mulierem viceris, nihil tibi ad gloriam victoria. Quod ſi vero a muliere victus fueris, omnibus tua clades deriſui erit. Quibus intellectis Scytha quieſcere in ſua regione decrevit. Ceterum non multum temporis proceſſit, & prædictorum virorum inter ſe concordia diſſolvitur, excitaturque contentio malevolens a Theoctiſto adverſus Manuelem, (quæ *hunc* ad migrandum
D impulit, nam in palatio cum illo habitabat, & ſimul rem ſummam adminiſtrabant :) atque hunc ille crimine majeſtatis gliſcente inſimular, ſed occulta meditatione ac molitione, quam induſtrie odoratus Manuel, domum ſecedere, ut ſolus eſſet, ſtatuit : atque inde cum res poſtularet adeſſe ad commune officium in regiam. Habitabat autem illa apud Ciſternam Aſparis loca. (quam hic exſtruxit, a quo eadem nomen etiam accepit :) Atque cum diu vixiſſet, glorioſe vita functus eſt, mutata domo ſua in habitaculum monachorum, ubi etiam ſepultus eſt. Poſt migra-
E tionem autem *Manuelis* ex palatio, invidia erga Theoctiſtum excitatur Bardas ad hunc e medio tollendum. idque hoc modo machinatur. Ingerit imperatori Michaeli, quaſi mater ejus meditaretur ſibi aut uni ex filiabus conjugium *cum Theoctiſto* ineundum, per quod & imperium tradendum ſit, quo ipſum exuere velit, & oculis orbare. Cum ejuſmodi ſermonibus turbaretur Michael, ſubjunxit

a In Gr. not. e.
Joſ.Gra.

b Manuele ſcil. ac Theoctiſto.

dicens, Theoctiſtum iſtorum auctorem eſſe. Cogitantque ambo de aggrediendo illo ita ut aut fraude ac dolo interficiant, aut in exilium mittant potius, ſi poſſent. Atque ad hanc molitionem adſciſcunt duces quoſdam ſecundi ordinis, munere ſuo exutos, ut ipſis ſociam operam præſtarent, quin & Theodoræ ſororem, (a) cui Pulchra Maria honorificum nomen, ut & ipſa in ejuſmodi doloſa nece (b) adjutrix clam eſſet imperatori: in ſuperiore domuncula perforata eam ſpeculatricem conſtituentes, ut inde ſignum daret imperatori quando viderit Bardam aggredi Theoctiſtum. Hæc de ea re ſpeculatus & meditatus Bardas, ſimulavit ſe velle in ſedibus ad Lauſiacum requieſcere, cum Præpoſitis una aſſidendo. Atque dum ea quæ ſunt Logothetæ curſus adminiſtrat Theoctiſtus, perdiligenter obſervabat Bardas ab imperatore redeuntem aut adeuntem ad eum. inſidians ut leo in occulto, ut eum impetu proſiliret, inſequereturque & impediret, aut potius ſupplantatum pronum proſterneret. Tenebat eum quidem tenebat magna anxietas, ſæpeque aggrediendi impetum cepit atque in impetu retardatus fuit. Sed tamen quamvis tarde a ſede ſurgit, & currens *illum* occupat, atque ut poetice dicatur: Tergum percuſſit feriens huic membraque ſolvit, ipſumque proſtravit. Ac ſtatim traditur (c) cum vagina gladius humeralis. Quem ad propulſationem adverſariorum nudavit. A ſede duces illi ſurgunt audacter auxiliatores in facinore. Atque a ſpeculatrice muliere ſignificatur imperatori ut veniat per æneas portas Tiberii imperatoris. Ac is conſiſtens illic Theoctiſtum imperatorio calculo præcipit tollendum eſſe. Trahiturque *iſte* humi a ſatellitibus uſque ad exteriora circa Scyla, atque ibi tenetur imperatorii mandati paſſurus effectum. Ut autem de ea re Domina certior facta eſt, exivit ad Lauſiacum ut erat incompta, requirens ſuum miniſtrum, nec permiſſura ut occidatur, ſed fruſtra, quamvis tunc audacter clamaret. mox *namque* voce aſperiore conterrita, lamentans in thalamum ſe recepit. Quidam enim a Meliſſenis genus deducens ei indixerat ut recurreret domum: diem illum percaſſorum vocans. Cum igitur diu apud Scyla Theoctiſtus teneretur, Conſtantinus ex Armeniis, cujus ſupra mentionem fecimus, commotus fuit ad ei ſuccurrendum, iſque humanitatis moribus impulſus eas quæ ad Juſtiniani triclinium ducunt portas clauſit, prohibens militarem impetum, per eas immodice ingruentem, uſque dum de ejus exilio aliquid determinaretur, ne inquinarentur Chriſtiano aliqui ſanguine. Iſtud enim & Bardæ omnino curæ erat, ſi facile poſſent quæ agerentur ad finem perduci. Sed imperatorem impellunt aliqui monentes. :: quod ſi

A λὰ μὲν καὶ Θεοδώρας (134) τὴν σύγγονον· ἐφ᾽ ᾗ κα- 134
λὰ Μαρία τὸ ἐπίσημον, ὡς ἂν καὶ αὐτὴ τὰ κατὰ δα-
λοφονίαν τοῦ Θεοκτίστου συμπράξοι τῷ βασιλεῖ κρυφίως.
ἐξ ὑπερτέρου τετρημένου (135) οἰκίσκου διόπτειραν κα- 135
ταστήσαντες· ἐντεῦθεν κατασημῆναι τῷ βασιλεῖ ἀπότ᾽
ἂν τὸν Βάρδαν ἴδοι Θεοκτίστῳ ἐπιτιθέμενον. ὡς οὖν
ταῦτα περὶ ταύτης διεσκέπτετο ὁ Βάρδας, (136) ταῖς 136
πρὸς τὸ Λαυσιακὸν καθέδραις προσεποιεῖτο διαναπαύ-
σασθαι, τοῖς πραιποσίτοις (137) συνεδριάζων. καὶ δὴ 137
τὰ λογοθέτου τοῦ δρόμου (138) πραγματικῶς Θεοκτίστῳ 138
(139) διευθετοῦντος, πάνυ τετηρημένως ἔσχεν ὁ Βάρ- 139
B δας ἐκ βασιλέως ἀπανιόντα, ἢ πρὸς τοῦτον ἐπανιόντα·
ἐνεδρεύων (140) ὡς λέων ἐν ἀποκρύφῳ ἀθρόως τε προσ- 140
πηδῆσαι καταδιωχθῆσαί τε καὶ ἐνστῆσαι, ἢ καὶ μᾶλλον
ὑποσκελίσαι καταπρηνῆ. συνεῖχε μὲν αὐτὸν συνεῖχε
πολύς ὁ ἀγών, καὶ ἐπιθέσθαι πολλάκις διώρμητο, καὶ
τῆς ὁρμῆς ἀνεκόπτετο. ἀλλ᾽ ὅμως, (141) εἰ καὶ βρα- 141
δέως, τῆς καθέδρας ἀνίσταται, καὶ καταδραμὼν φθά-
νει. καὶ ἵνα λεχθείη ποιητικῶς, κόψεν ὄπισθε κόλη-
πα (142) τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα. καταπρηνίξας 142
αὐτόν. καὶ εὐθέως ἐπιδίδοται σὺν κολεῷ σπάθη ἐπώ-
μιος, ἣν πρὸς ἀποτροπὴν ἐναντίων ἐγύμνωσε. τῆς ἕ-
δρας οἱ ἀποστράτηγοι (143) διανίστανται θαρσαλέως, 143
ἐπαμυνοῦντες τῷ ἐγχειρήματι. καὶ τῇ σκοπῷ γυναικὶ
C κατασημαίνεται βασιλεὺς (144) προσεξελθεῖν διὰ τῶν 144
χαλκηλάτων πυλῶν Τιβερίου τοῦ ἄνακτος. ὃς καὶ ἐπι-
στὰς τὸν Θεόκτιστον βασιλικῇ ψήφῳ προστέταχεν αἱρε-
θῆναι. καὶ ἑλκύεται χαμαὶ διὰ ὑπασπιστῶν μέχρι τῶν
ἔξω περὶ τὰ Σκύλα. (145) κἀκεῖσε συνέχεται πρὸς 145
τινος βασιλικῆς ἀποφάσεως τελέσων ἐνέργημα (146) 146
ὡς δὲ περὶ τούτου ἡ δέσποινα διεμηνύθη· ἐξίει πρὸς
τὸν Λαυσιακὸν αὐτοσχέδιος, (147) ἐπιζητοῦσα τὸν ταύ- 147
της θεράποντα, (148) καὶ ἀποκτονεῖσθαι μὴ συγχωροῦσα. 148
ἀλλ᾽ ἀπρακτεῖ κἂν τότε τολμηρὸν ἐπιβοᾷ. (149) ὑπο- 149
τὸ δὲ (150) φωνῇ βλοσυρᾷ καταπτοηθεῖσα, θρηνωδοῦσα 150
θαλαμεύεται. τῶν ἀποστρατήγων γάρ τις ἐκ Μελισση-
D νῶν (151) κατάγων τὸ γένος αὐτῇ ἐπεφθέγξατο πα- 151
λινδρομεῖν οἴκαδε, τὴν αὐτὴν ἡμέραν κριτῶν ἀπο-
καλῶν. ὡς οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὰ Σκύλα ὁ Θεόκτι-
στος ἐκρατεῖτο· τῶν ἐξ Ἀρμενίων Κωνσταντῖνος (152) 152
ὁ προμεμνημένος δυσωπεῖται (153) ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ. 153
οὗτος δὲ χρηστότητος τρόποις φερόμενος τὰς πρὸς τὸν
Ἰουστινιανοῦ (154) τρίκλινον φερούσας πύλας συνέπτυ- 154
ξε, τὴν δὲ αὐτῶν ἀπείργων φορὰν στρατιωτικὴν πως
ἀκρατῶς ἐρχομένην, ἕως ἂν τὰ πρὸς ἐξορίαν αὐτοῦ
διορίσειαν· καὶ μὴ κεχρᾶνθαι Χριστιανῶν τινὰς αἵμα-
τι· τούτου (155) γὰρ καὶ Βάρδα πολυμερῶς ἐπεφρόντιστο· 155
εἴγε ῥᾳδίως τὰ πραττόμενα διεξάγοιτο. ἀλλὰ τὸν βα-
σιλέα παρορμῶσί τινες, συμβουλεύοντες· ὡς εἴπερ μὴ
E διὰ τάχους ἀναιρεθείη Θεόκτιστος, ἐπανάστασις ἔσται πα-
ρὰ δεσποίνης δυσφόρητος. τοὺς (156) ἐκ Ταυρικῆς καθ᾽ 156
ἑταιρείαν Σκύθας ὁ βασιλεὺς ῥαγδαίῳ προστάγματι
διεγείρουσιν, ἐπελθεῖν κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ συντόμως διαχει-
ρίσασθαι. οἱ δὲ ἐπίεσαν ὁμοθυμαδόν. ὡς δὲ τὰς πύ-
λας εὗρον συνεπτυγμένας, ἐπείπερ ὁ Κωνσταντῖνος ἐν-
τὸς ἐφειστήκει· κακῷ μετρίῳ τὸ ἄμετρον τῶν κακῶν ἐ-

a De hac ceteri nihil in hoc negotio; & quidem ejus opera nec magna nec neceſſaria videtur.

b Ita jam de nece tantum, cum tamen dixerit de exilio eos etiam & quidem magis cogitaſſe, infra etiam prius de exilio.

c Incertum cui.

157 ξοιώμενος· ὑποξίσαται, εἰ καὶ γενναίως (157) τὴν τε A
φρόνησιν καὶ τὴν ψυχὴν καθεστήκει. καὶ ὅσον δυνατὸν αὐ-
τοῦ ἔδοξεν ἔν τε λόγοις καὶ ἔργοις καταπραΰνειν ἐπεχεί-
ρει τοὺς ἐπιόντας κατὰ Θεοκτίστου, κατὰ τὸ μᾶλλον
158 ὑπεκκαιόμενος. (158) ὡς δὲ τὰ τῆς σωτηρίας Θεοκτίστῳ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ βοηθοῦ διεπόνει, τῆς ἀνάγκης κορυφουμένης·
159 ἐπείπερ δύναμις ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει, (159) καὶ τὸ
160 τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος, (160) κατὰ τὰ λό-
για, ἐξίσταται τῶν πυλῶν, καὶ τῆς εἴσω ῥύμην προσκε-
161 χωρήκασιν· (161) καί τις αὐτῶν ὑποσείρχεται τῇ κα-
162 θέδρᾳ (162) καθ' ἣν ὁ Θεόκτιστος ὑποκατεκρύπτετο· καὶ
ἐκεῖσε τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν τομὴν αὐτοῦ ἐγγα-
163 στρίζεται. ἐντεῦθεν εἰπεῖν (163) τοῦ Βάρδα τὸν Μα-
164 νουὴλ σιβυλλαίνοντα. Σπάθην (164) γυμνώσας Βάρδα B
τοῖς ἀνακτόροις, σαυτῷ γυμνώσεις εἰς τομὴν τοῦ σαρ-
κία. καὶ μετὰ βραχὺ τὰ κατὰ τὴν δέσποιναν ἐκτα-
165 ράττεται. διὸ (165) σὺν ταῖς ἑαυτῆς θυγατράσι τῆς
πρὸς τὸν υἱὸν ὁμοτιμίας ἐκπεπτωκυῖα, τοῦ παλατίου
166 ἐξοστρακίζεται· καὶ τῇ (166) τῶν Γαστρίων προσονομα-
ζομένῃ μονῇ κατοικίζεται, καὶ τοῦ μοναχικοῦ μεταμφι-
βέννυται σχήματι. ἔτι δὲ αὕτη προέγνω τὰ κατ' αὐ-
τὴν συμβησόμενα, προσκαλεσαμένη τὴν σύγκλητον,
167 καὶ τὸ (167) ἐν τῷ ταμείῳ χρῆμα (168) καταμφανίσα-
168 σα τὸ τούτου ποσὸν διεσάφιζεν φ (169) κεντηναρίων πρὸς
169 τοῖς ϙ' (170) διὰ χαράγματος (171) τοῦ χρυσοῦ. ὡσαύ-
170 τως καὶ ἀργυρία ὡσεὶ κεντηναρίων τρισχιλίων. (172) ὧν τὰ C
171 μὲν κατὰ διαδοχὰς παρῆκεν ὁ ταύτης ἀνήρ, τὰ δὲ
172 κατὰ προσθήκην, ὃ αὕτη συνέλεξεν. ἐπὶ τῇ καταβά-
173 σει δὲ δυσχεραίνουσα, τῷ υἱῷ προσεννέπει (173) τὸ ἐξ
ἀπαιδευσίας πολυανάλωτον· ἔτι δὲ καὶ ἐκ τούτου τὸν ἄ-
φυκτον ὄλεθρον. αἱ δὲ αὐτοκρατορικαὶ ἡνίαι μόνῳ τῷ
174 Μιχαὴλ προσανήρτηνται. καὶ ἐξ ἑτοίμου (174) ὁ Βάρ-
175 δας, οἷα πρὸς γένους (175) τῷ βασιλεῖ ὤν, προσῳ-
176 κειοῦτο· οὐχ ἧττον (176) δὲ καὶ ἐκ τοιούτου τολμήματος.
διὰ ταῦτα καὶ τὴν τοῦ Καίσαρος δόξαν προσπορίσασθαι
ἑαυτῷ κατεφαίνετο εὔλογον. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ
ἀσφάλειαν προσεχέστερον, εἰ καὶ τούτως διήμαρτεν. ἐν-
τω γὰρ αὐτῷ Φιλόθεός τις τῶν αὐτοῦ λίαν γνωστὸς καὶ
τὴν τοῦ πρωτοσπαθαρίου ὑπέχων τιμὴν ἐβεβούλευτο. ὁ
177 δὲ Βάρδας (177) τὴν Καίσαρος εὔκλειαν εἰληφώς, D
πολλοῖς ἀνδραγαθημάτων κατορθώμασιν· ὡς ἐντεῦθεν
178 αὐτῷ τὰ τῆς Καισαρείας ἐπαύξοιτο, (178) κἀκεῖθεν
ὡς φασι τῆς βασιλείας ἐπαναβήσοιτο. Τῶν δὲ δυσ-
179 σεβῶν (179) Ισμαηλιτῶν ἐπηρεαζόντων Ῥωμαίους, ἐξη-
180 γουμένου αὐτῶν κατὰ Μελιτηνὴν (180) τοῦ Αμηρ. οὐκ ἐ-
181 κλελύσθαι (181) τούτων ὁ βασιλεὺς ἐβεβούλευτο, ἀν-
182 δρικῶς (182) ἐμπρέπειν μεταποιούμενος καταστάσεως. διὸ
183 καὶ εἰς τὰ Σαμόσατα (183) πολεμικῶς προβιβάζεται,
πόλιν Ισμαηλίτιδος. καθ' ἣν προσεδρεύσας ἐπὶ ἡμέ-
184 ραις τρισὶ, (184) μέχρι τε τῆς κυρίας ἐλθών, παρ'
αὐτῇ τὰ κατὰ λειτουργίαν χριστιανῶν ἀνατίθησι· με-
185 τασχεῖν (185) μέλλων τῆς ἀναιμάκτου (186) πληρώσεως. E
186 καὶ κατ' αὐτήν γε τὴν ὥραν ἐξαίφνης τὰς πύλας οἱ
187 Αγαρηνοὶ ἀνοίξαντες (187) ἐξεληλύθεισαν, καὶ ὀχυ-
ρῶς εἰς τροπὴν τὸν ἄνακτα διεκρούσαντο· καὶ τοσοῦτον
188 ἀπήλασαν, ὡς καὶ τὰς σκηνὰς (188) αὐτοῦ καὶ πᾶν ἄλ-
λο τι τῶν πρὸς χρείαν σκευῶν σφετερίσασθαι, τοῦ βα-
σιλέως μόλις ἀνασωθέντος. εἶτα χρόνων δύο παρελ-

A celeriter non interficiatur Theoctiſtus rebellionem orituram a Domina, vix ſuſtinendam. *Itaque* Scythas ex Tauriæ ſociales imperator acri ac vehementi mandato roboratos inſtigat, ut adoriantur eum & confeſtim interficerent. At illi invadebant unanimiter. Cumque portas inveniſſent clauſas, ſiquidem Conſtantinus intus adſtabat malo mediocri nimium malum ſanans, iſte cedit, quamvis mente animoque eſſet fortis ac ſtrenuus, & quantum poterat dictis ac factis ſedare conabatur in Theoctiſtum irruentes, majorem in modum obſecrans. Cum autem ſalutis ſpes Theoctiſto in viribus auxiliatoris evaneſceret neceſſitate creſcente, quan- B doquidem Vis prope neceſſitatem habitat, & Neceſſitatis eſt inexpugnabile robur, ſecundum oracula, (a) recedit a portis: *Illique* impetu facta in interiora penetrant, & quidam eorum ſubit ſellam ſub qua Theoctiſtus occultabatur, ibique gladio ſupremum ictum ei in ventrem infert. Hinc dixiſſe *fertur* Manuel de Barda vaticinans:

Nidatus ubi te Barda in ipſa regia
Stringetur enſis in tuum corpuſculum.

Ac paullo poſt turbatur ſtatus Do- C minæ. Itaque dejecta honoribus quos pares habuerat cum filio, ex palatio cum filiabus removetur. Atque in monaſterio, Gaſtria dicto, collocatur, & ad monaſticum ſtatum redigitur. Quæ cum præſenſiſſet ea quæ ſibi eventura eſſent, convocato ſenatu, ac monſtrata pecunia ærarii, magnitudinem ejus indicavit, mille nonaginta centenaria ſignati auri: argenti item quaſi ter mille centenaria. quæ partim teſtamento reliquiſſet ſuus maritus, partim additamento *acceſſiſſent* quantum ipſa collegiſſet. Cum autem ægre ferret abitum ex aula, filio prædicit profuſionem propter inſcitiam: atque inſuper ex ea inevitabilem interitum. Ceterum imperii habenæ ad ſolum Michaelem re- D dactæ. Taciteque Bardas propter affinitatem cum imperatore familiariter conciliatus: nec minus propter ejuſmodi facinus. (b) Itaque & Cæſaris dignitatem ſibi acquirere conſultum videbatur, & ad ſecuritatem ac ſalutem propriam convenientius. Etſi circa hanc falſus fuit. Sic enim quidam pius, ex ſuis, admodum familiaris, protoſpatharii dignitate ei conſuluerat. (c) Porro Bardas aſſumpta Cæſaris dignitate multis rebus præclare adminiſtrandis alacrem ſe præſtabat, ut inde Cæſarea dignitas creſceret: atque hinc, ut ajunt, ad imperium graſſaretur. Ce- E terum impiis Iſmaelitis impetentibus Romanos, duce Amere ex Melitena, haud ſegnis nec adeo remiſſus eſſe imperator voluit, virilis jam ætatis ſtrenuitatem præ ſe ferens. Itaque Samoſatam verſus cum exercitu proficiſcitur, urbem Iſmaelitarum. Quam cum triduo jam obſideret, die dominica res divinas Chriſtianorum

a Poetarum ſcil. ex quibus illa violenter huc traxit.
Joſ. Gen.

b Nempe ob ejectam ſororem.
c In Græco etiam ambigue.

celebrare inſtituit, communicaſurus incruento complemento. Eadem autem hora repente Agareni portis patefactis erumpunt, facileque in fugam imperatorem compellunt. Atque in tantum fugant, ut & sentoria ejus & reliquam omnem ſupellectilem abſtulerint, ipſo imperatore ægre elapſo. Poſtea, poſt decurſum duorum annorum, Amer cum triginta millibus ſuperbe egreſſus eſt. Atque Michael poſtquam Thracenſes in primis ac Macedones cum reliquis thematum exercitibus uſque ad quadraginta millia collegiſſet, obviam profectus eſt. Occupatoque loco quodam cui nomen Daxymon, ibi caſtra ponit, in quodam prato Cellarium dicto. Ceterum Amer aſtutia quadam bellica longius divertens ab ea quæ Zeliſam verſus ducit via, Chunarium petit. Cumque inde prœlium excitaſſet adverſus Romanos, mox ab ipſo in fugam vertitur imperator, fugitque ad ſex uſque milliaria. Hinc cum in curſu, equi multitudoque una fugiens, deficerent, præcipue quod eſſet intolerabilis æſtus propter diei tempus; utile conſilium putant, aſcendere in montem quendam ſaxis aſperum & acceſſu difficilem, cui Auzes nomen, quo occupato imperator ibi ſtabulatur. Ceterum Amer locum eingens ipſum intercludit. Itaque acri pugna ea propinquo utrinque excitata, hoſtilis multitudo valida, internecionem inſolenter minitans, imperatoriam ſuperaſſet (adeo roborata erat;) niſi ea loci opportunitate, & virtute imperatoriæ cohortis, aut multo magis ex cœleſti auxilio, impedimentum objectum fuiſſet. Proinde *imperator* intelligens internecionem intentari, cum Magiſtro Manuele de ſalute communicat, ſic dicens: Quid agimus Manuel Magiſter? perimus enim. Atque hic ei reſpondit: Puniceos calceos, domine, qui imperatorium ſplendorem ſignificant, exue, ac nigros indue: pariterque reliquum imperatorium ornatum. Ego autem delectos viros quingentos ſtrenuos aſſumam, cumque iis ab una parte hoſtes aggrediar, facileque per eos tranſibimus. Cui imperator regerit: Multitudini vero poſtea quid fiet? Reſpondit Manuel: Imperatoriam tuam majeſtatem omnino oportet incolumem evadere, ne apud hoſtes detinearis: hoc enim ſi contigat, lamentabile erit Chriſtianis. Quod ad multitudinem attinet, divini numinis voluntatem pie feremus. Quingentos itaque viros ſtrenuos cum delegiſſet Manuel, acceſſit ad unam partem Saracenici exercitus, atque, Salvatoris ſignum (a) vicit, exclamans, ipſe cum delecta manu facto impetu, perrumpit atque exſilit. Ceterum imperator metu impeditus, reverſus fuerat. Magiſter vero cum paullulum procurriſſet, ac imperatorem non exiviſſe audiviſſet; rurſus abiis ad aliam partem, eamque perrumpens penetravit eo ubi imperator morabatur. Cumque longo tempore durarent ejuſmodi incurſiones multique Saracenorum in iis interficerentur, inſuper & locus aquæ laboraret penuria nec minus paſcuorum; receſſit Amer cum ſuo exercitu. profectuſque in locum quendam herboſum Dora dictum mox requievit. Securitatem igitur hinc nactus impera-

A πλεονέκτων, Αμηρ σὺν μυριάσι τρισὶ (189) αὐθαδῶς 189
ἐκστρατεύεται· καὶ Μιχαὴλ (190) ἐν πρώτοις Θρᾷκας καὶ 190
Μακεδόνας σὺν λοιποῖς θεμάτων στρατεύμασι μέχρι
τετράδος δεκατικῆς (191) χιλιάδας (192) συλλεξάμε- 191
νος, διεξῄει. (193) καὶ καταλαβὼν τινα χῶρον, ᾧ ἐπώ- 192
νυμον Δάξυμον, (194) ἐκεῖσε σκηνοῦται εἴς τι λιβά- 193
διον κατωνομασμένον Κελλάριον. (195) ὁ δὲ Αμηρ στρα- 194
τηγικῶς παραβατικώτερον διελθὼν τῆς ἀπαγούσης ὁ- 195
δοῦ πρὸς τὴν Ζέλισαν ἄπεισι πρὸς τὸ Χωνάριον. (196) 196
ἐν τούτῳ τε (197) πόλεμον πρὸς Ρωμαίους ἀράμενος αὐ- 197
τίκα πρὸς αὐτοῦ (198) τροποῦται ὁ βασιλεὺς, φυγα- 198
δείας ἐπιλαβόμενος, μιλίων ἕως ἕξ. (199) ἐντεῦθεν 199
τοῦ δρόμου τῶν βασιλικῶν ἵππων ἀτονωτάτων καὶ τοῦ
B συμφυγαδευομένου λαοῦ· καὶ μάλιστα (200) διὰ τὸ πα- 200
ρεῖναι δυσφόρητον καύσωνα ἐκ τῆς καιρικῆς (201) ὑπο- 201
θέσεως, λυσιτελείας (202) ἡγοῦνται σκοπὸν ἀναβιβη- 202
ναι (203) πρός τι ὄρος πέτραις τραχέσιν ἀντίτυπον 203
καὶ παρόδῳ δύσβατον, ὃ Αυζης κατωνόμασται. τοῦτο δή-
περ ὁ βασιλεὺς καταλαβὼν ἐναυλίζεται· ὁ δὲ Αμηρ
(204) γυρώσας αὐτὸν παρεντίθεται. καὶ δὴ τούτου μά- 204
χης σφοδρᾶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀμφοτέρων συγκροτηθεί-
σης· ἡ τῶν ἐναντίων (205) ἰσχὺς τῆς βασιλικῆς ἂν 205
περιγέγονε σοβαρευομένη πανωλεθρίαν, ((206) το- 206
σοῦτον γὰρ ἐκρατύνετο) εἰ μὴ ἔκ τε τοῦ τόπου καὶ τῆς τε
συμπαρόντος τῷ βασιλεῖ ἀνδρειόφρονος συλλογῆς, πολ-
λῷ δὲ μᾶλλον, ἐκ τῆς ἄνω συμμαχίας ἀντέπιπτεν.
C ὅθεν ὅπως συνεγνωκὼς τὴν ἀπειλουμένην ἀπώλειαν,
τῷ μαγίστρῳ (207) Μανουὴλ τὰ περὶ σωτηρίας κοινο- 207
λόγητο, τοιαῦτα εἰπών· Τί δρῶμεν, ὦ Μανουὴλ μά-
γιστρε. ἀπολλύμεθα γάρ. καὶ οὗτος ἀντέφη αὐτῷ. Τὰ μὲν
φοινικίζοντα πέδιλα, (208) δέσποτα, ἃ τὴν βασι- 208
λικὴν περιφάνειαν δηλοῦσιν, ἀπαμφιάσθητι, μελαμ-
βαφῆ δὲ περίβαλε, ὡσαύτως καὶ τὴν λοιπὴν βασι-
λικὴν πανοπλίαν. ἐγὼ δὲ λογάδας ἀνδρῶν φ' γεν-
ναίους συλλάβωμαι· καὶ δι' αὐτῶν γε πρὸς ἓν μέρος τῶν
πολεμίων χωρήσομεν, καὶ ῥαδίως διελευσόμεθα· καὶ ὁ
βασιλεὺς (209) ἀντειρήκει· ὁ δὲ λαὸς ἐκ τούτου τί ποι- 209
ήσεται; (210) καὶ ὁ Μανουὴλ ἀπεκρίνατο· ὅτι ἡ μὲν (211) 210
βασιλεία σου πάντως ἐξ ἀναγκαίου διασωθήτω· ὥστε 211
D μὴ κατασχεθῆναί σε τοῖς πολεμίοις. τοῦτο γὰρ εἴγε συμ-
βαίνεται ἐλεεινὸν ἔσται Χριστιανοῖς. περὶ δὲ τοῦ λαοῦ,
ὅπερ τὸ θεῖον κράτος κελεύσειεν εὐσεβῶς διακαρτερή-
σομεν. φ' οὖν ἄνδρας γενναίους ἀφορίσας ὁ Μανουὴλ,
παραγίνεται εἴς τι μέρος Σαρακηνικοῦ τάγματος· καὶ,
τὸ σωτῆρος νενίκηκεν, ἀνακραγών· αὐτοῖς μετὰ τῆς
κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ προσβαλὼν, ἀνδρείως διέκοψε καὶ
ἐξῆλθεν· (212) ὁ δὲ βασιλεὺς (213) δειλίᾳ κατα- 212
σχεθεὶς, ὑπεστράφη. ὁ δὲ Μάγιστρος βραχύ τι διαδρα- 213
μὼν, καὶ τὸν βασιλέα μὴ ἐκβεβηκότα πυθόμενος· αὖ-
θις ἄπεισι (214) πρὸς ἕτερον μέρος (215) καὶ αὐτὸ δια- 214
σχίσας, εἰσέδυ ἔνθα ὁ ἄναξ διέτριβε. βραδείας δὲ 215
ὥρας γενομένης ἐπὶ ταῖς τοιαύταις παρεμβολαῖς, καὶ
πολλῶν ἐν ταύταις ἀναιρεθέντων Σαρακηνῶν· ἔτι δὲ
καὶ διὰ τὸ σπανίζειν τὸν τόπον ὕδατος, ἀλλὰ μὴν καὶ
νομῆς· ὑπεχώρησεν (216) ὁ Αμηρ μετὰ τοῦ ἰδίου στρα- 216

a Crux ut libro primo *σωτῆρος τύπ.*

τόλμαις. καὶ παραγενόμενος εἴς τι λιβάδιον ὅπερ Δώρα A
κατονομάζεται, ἀδθίως προσανεπαύσατο. ἀδείας οὖν
217 (217) ἐντεῦθεν ὁ ἄναξ λαβόμενος, τὰς τῶν ἐχθρῶν
218 μιαιφόνους χεῖρας διέδρασεν, (218) ὅλην ἡμέραν τῇ
φυγῇ προστιθέμενος. καὶ τούτῳ τρόπῳ διεσώσατο. ἐ-
219 τῶν δὲ δύο (219) ἐκβεβηκότων, πάλιν ὁ αὐτὸς Αμηρ
220 τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ὁρίοις ἐφάλλεται, ἐπὶ μ' χιλιάσι (220)
μεγαλυνόμενος. ἐξ ὧν τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα παν-
τάπασι διωλέθρευσε· παραμβαθύνας μέχρι τῆς πρὸς
221 θάλασσαν Ἀμισοῦ. (221) καὶ τὴν πολυάνθρωπον τε-
222 θεαμένος αἰχμαλωσίαν καὶ λαφυραγωγίαν πολλὴν ὧν
γέγονεν ἐγκρατής, ὅλως (222) καθέστηκεν ἐμμανής,
τῇ θαλάσσῃ περισχεθεὶς τῆς ἀπλήστου φορᾶς. καὶ τῷ
223 ἰδίῳ λαῷ (223) ὀξέως διετείλατο, κοπείσαις ῥάβ- B
δοις τύψαι τὴν θάλασσαν, (καθὼς ὁ Ξέρξης κατὰ
224 τὸ πρὸς Ἑλλήσποντον ζεῦγμα σιδηροῖς (224) ταύτην ἐ-
μάστιξεν,) ἐπειπών· ἵνα τί αὐτὴν εὕρομεν ἐνθάδε;
καὶ ἵνα τί μὴ περαιτέρω λεηλατοῦντες τοὺς ἐγχωρίους
προέβημεν; περὶ δὲ τῆς πλείστης αἰχμαλωσίας πε-
πυσμένος ὁ βασιλεύς, δυσφορήτως εἶχε καὶ ἠνιᾶτο.
καὶ τοῖς ὑποχειρίοις ἐντραπεζούμενος τοιαῦτα φησίν· οἴ-
μοι, οἴμοι· οὐχ εὑρεθεί τις ἀνθρώπων ὃς πρὸς τὴν
βασιλείαν ἡμῶν καὶ πρὸς Χριστιανοὺς ἀγάπην εἰλικρινῆ
ἐκσώσειεν· ὡς ἐνθένδε προθυμοποιηθεὶς ἀπέλθοι, C
καὶ τῷ ἀσεβεῖ πολεμήσειεν Αμηρ· ὑπὸ τοῦ βασιλέως
225 κινηθέντος, ἀνέστη Πετρωνᾶς (225) ὁ Θεοδώρας (226)
226 καὶ Βάρδα αὐτάδελφος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα φησίν·
ὅτι ὑπηκόους μὲν πολλοὺς τῇ σῇ μεγαλοδόξῳ βασιλείᾳ
δέδωκεν ὁ Θεός, οἵτινες πλεῖστά σε στέργουσι δέσπο-
τα, προτεθύμηνται δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης τε-
θνάναι· πλὴν τοῖς πολέμοις ποτὲ μὲν εὐτυχίαι, πο-
τὲ δὲ δυστυχίαι συμβαίνουσι· τὴν δὲ νίκην ἀνενδοία-
στον οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπίσταται, εἰ μὴ μόνῳ αὐτὴ Θεῷ
προδιέγνωσται. διὸ πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀποκρίνα-
το· λοιπόν, ὦ Πετρωνᾶ, προαιρῇ ἀπιέναι καὶ προσβα-
λεῖν τῷ ἐχθρῷ, καὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς ἐμῆς βα-
σιλείας προκινδυνεῦσαι; ὑπολαβὼν δέ, αὐτῷ φησίν· D
ὅτι περ ἐν ἑτοιμότητι βασιλεῦ χρηματίζω τὴν ἐνοῦ-
227 σάν μοι αἵματος δράκα εἰς (227) τε τὴν σὴν βασι-
λείαν καὶ τῶν ὁμοπίστων ἀποκενῶσαι. τούτοις δὲ τοῖς
προθύμοις λόγοις ὁ ἄναξ ἐγγυηθείς, προχειρίζε-
228 ται τοῦτον ἡγεῖσθαι τοῦ τάγματος τῶν σχολῶν· (228) ὃς
229 τῷ λόγῳ τῆς προβολῆς (229) σπουδαίως διατεθείς,
τὸ ἔργον ἐπήγαγεν, εὐθυβολήσας πρὸς τὸν πολέμιον
σὺν ἐπιλέκτοις, καὶ οὐ πλήθει τοσούτῳ μεστούμενος. ὃ οὐκ
230 ἐλελήθει τὸν (230) Αμηρ. φυγάς γάρ τις Ῥωμαίων πρὸς
231 αὐτὸν ἄπεισι, (231) καὶ φησί· γνωστὸν ἔστω σοι Αμηρ·
Πετρωνᾶς ἐκεῖνος πρὸς γένους τοῦ βασιλέως τὸ αἰδέσι-
μον ἔχων ἐπηύχησε περιθέσθαι σοι πόλεμον· ὅθεν
αὐτὸν ἁπάσης τῆς στρατιᾶς ἡγεμονεύειν προσέταξε. E
232 παρ' ᾧ (232) συνήθροισται πᾶς ὁ τῶν θεμάτων στρα-
τὸς καὶ ἐξώπλισται, τὴν κατὰ σοῦ μάχην πραγματευό-
μενος. τότε Αμηρ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ταξιάρχας τὸ ἀκου-
σθὲν παρεγύμνου, τί δρᾶν χρὴ πρὸς τοῦτο διερευνώμε-
νος· οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοφρόνως εἶπον· τὸ παρ' ἡμῶν
233 γεγονὸς (233) ὦ Αμηρ κατὰ τῆς ἐπικρατείας Ῥωμαί-
ων ἀνδραγάθημα οὐδεὶς τῶν πρὸ ἡμῶν ἐξείργαστο· οὐ
234 χρείαν ἔχει πλείονος ἐργασίας· ἀλλ' εἰ παραιοῖ (234)

A tor ex cruentis hoſtium manibus effugit, per totum diem fugæ deditus, atque hoc modo ſalvus evaſit. Porro annis duobus prælapſis rurſus idem ille Amer Romani imperii fines aggreditur, quadraginta millibus ſeſe efferens: Quibus Armeniacum thema plane diſperdidit, progreſſus uſque ad maritimam urbem Amiſum. Videnſque plurimos captivos multaque ſpolia quibus potitus fuerat, plane inſanire cœpit quod mari prohiberetur ab inſatiabili impetu, ſuiſque præcepit ut virgis abſciſſis cæderent mare (ſicut (a) Xerxes apud Helleſponti pontem ferreis ipſum flagellavit) dicens: Cur B iſtud hic invenimus? & cur non ulterius progreſſi ſumus populando incolas? De hac ingenti præda & captivitate cum audiviſſet imperator, graviter tulit, & contriſtatus fuit: atque apud menſam talia dicit: Hei, hei! non eſt inventus ullus homo qui erga noſtrum imperium & erga Chriſtianos ſincerum amorem conſervaret, ut hinc prompto animo incitatus proficiſcatur, dimicetque cum impio Amere. Sic affecto imperatore ſurrexit Petronas Theodoræ ac Bardæ frater, atque ad imperatorem dicit: ſubjectos quidem multos tuo glo- C rioſo imperio dedit deus, qui te plurimum amant, Domine, paratique ſunt amore tui mortem ſubire. Sed in bello modo proſperæ modo adverſæ res accidunt, victoriamque certam & indubitatam nemo hominum ſibi promittere poteſt, verum hæc a ſolo Deo præſcitur. Itaque ad hæc imperator reſpondit: Ergo mi Petrona vis proficiſci & aggredi hoſtem? ac pro Chriſtianis meoque imperio periclitari? Qui reſpondens ei dicit: Equidem, imperator, paratus ſum, quoad pugillus ſanguinis inerit mihi, eam pro tuo imperio, proque fidei conſortibus evacuare. Hoc alacri ſer- D mone imperator confirmatus, præficit ducem cohorti ſcholarum. Qui cum verbis oſtendiſſet ſe ſtudioſe facturum, rem & facta adjunxit, recta profectus in hoſtem cum delectis, nec nimia multitudine gravatus. Non latuit ea res Amerem. Transfuga enim quidam eum adit, dicitque: Notum ſit tibi Amer, Petronas ille affinitate imperatoris glorians minatus eſt tibi bellum inferre. Quapropter eum univerſo exercitui præeſſe juſſit. Ab eo collectæ ſunt omnes thematum copiæ, & armis inſtructæ, prælio adverſus te paratæ. Tunc Amer ſuis ducibus revelavit quid audiviſſet, quid faciendum E ad hæc ſit quærens. Illi vero ad eum unanimiter dixerunt: Res quales nos, o Amer, geſſimus adverſus Romanorum imperium, nemo ante nos geſſit. Non eſt opus majore negotio. Tantum perficiat viam in noſtram regionem, per quam proficiſcemur. Et, ſi quidem Petronas nos perſequens occupaverit, tunc contra eum in acie conſiſtemus: ſin id non accidat, ad noſtra utique abibimus. Ipſe autem Amer, ſi quis alius ar-

a Ipſe feci ſigna parentheſeos.

rogans & ſuperbus, dixit: Haudquaquam veſtrum conſilium exſequar, ne ille formidinem aut fugacitatem mihi imputet. Quare proficiſcar in aciem contra eum. Profectuſque ab Amiſo quaſi milliaria quingenta ad Amyſianum pervenit in confinibus Paphlagoniæ & Armeniaci Thematis, in locum qui Porſonta dicitur, ubi mons eſt, apud quem Amer tabernacula poſuit: ipſe in altera parte montis, & in altera Petronas. Cum autem nox veniſſet, duces mittit *Petronas* ex probatioribus qui conſcendant montem eumque occupent, ne hoſtes eum obtineant. Quod idem & Amer fecit. Cumque in aſcenſu montis ſibi obviaſſent: prævalere fecit deus populum ſuum, eoſque qui aſcenderant audacter aggreſſi dejecerunt. Poſtea & Petronas cum omni ſua multitudine aſcendit, factoque conflictu ex utraque parte, deus qui humilem reſpicit & manſuetum ſuoſque ſermones trementem, qui ſuperbis reſiſtit, hunc roboravit, illum debilitavit. Ac confeſtim Amer gladio pœnas dat. Quo interfecto omnis ejus multitudo diſſipata gladioque perempta eſt, ac fere univerſa periit, excepto illius filio cum una centuria Halyn fluvium transgreſſo, quem *tamen* occurrens ei in Charſiano Themate Menarches Machæras dictus, cepit, illoſque qui cum ipſo erant. Ut propemodum, deo miraculoſe agente in excelſo brachio, nec relinqueretur aliquis ex ipſis, quidque accidiſſet nunciaret in urbe ipſorum adhuc reliquis Saracenis. Hoc cum nunciatum eſſet imperatori, civitas abundanti lætitia exhilarata eſt. Ac Petronas magiſtrorum gloria decoratur. Ut autem aliqui: Etiam Bardas poſtquam cum fratre hoſtes viciſſes, tunc Cæſar acclamatus fuit, in diebus paſchatis, Indictione decima. De his rebus cum audiviſſet dux Bulgarorum, *quaſi* cedens ejuſmodi victoriæ ad pacificum ſtatum inclinabat. Quamvis prius fuiſſet ferox. Sed & fame premebantur ejus ſubjecti. Unde & Homericum apud ſe ut par eſt cogitarunt oraculum: (a)

Triſtes ſunt mortes miſeris mortalibus omnes,
Sed quam dira fames affert triſtiſſima demum eſt.

Adeo ut facile Chriſtianorum admitteret baptiſmum univerſi: ipſeque dux eorum vellet Michael vocari imperatoris nomine: cum mitterentur illuc ſacerdotes quidam eximii ad religionem Chriſtianam firmandam. Ceterum magnæ curæ erat Cæſari Bardæ ſapientia. Quamvis ea cura ad oſtentationem ſpectaret. Congregat *itaque* ſapientes in Magnaura. Ut, aliis philoſophiæ, geometriæ, aliis aſtronomiæ, aliis grammatices profeſſoribus ibi conſtitutis, *ipſi* gratis docerent accedentes. Ac tantum in ea cura elaborabat ut Leonem illum

ſa-

A ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν χώραν ἡμῶν, δι᾽ ἧς ἀφιξόμεθα.
καὶ εἰ μὲν (235) ὁ Πετρωνᾶς διώκων ἡμᾶς καταλάβοι 235
τηνικαῦτα αὐτῷ παραταξόμεθα· (236) εἰ δὲ τοῦτο μὴ 236
συναντήσοι ἐν τοῖς ἰδίοις πάντως ἀπελευσόμεθα. αὐ-
τὸς δὲ ὁ Ἀμὴρ οἷά τις ἄλλος σιμματίας τελῶν (237) καὶ 237
ὑπέροπλος, ἔφη· οὐδαμῶς τὸ παρ᾽ ὑμῶν βουλευθὲν δια-
πράξομαι· ὡς ἂν μὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ δειλίαν καὶ δρασ-
μὸν ἐπιγράψοιτο· διὸ ἄπειμι (238) πρὸς ἀντιπαρά- 238
ταξιν αὐτοῦ. διοδεύσας δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ὡσεὶ μίλια
(239) φ' τῷ Ἀβυσιανῷ (240) καταντᾷ, κατὰ συνο- 239
ρίαν τελοῦντι τῆς τε Παφλαγονίας καὶ τοῦ Ἀρμενιακῶν 240
θέματος, εἰς τὸν χῶρον, ὃς κατωνόμασται Πόρσοντα.
(241) ἐν ᾧ ὄρος καθίσταται, καθ᾽ ὃ Ἀμὴρ ἐσκήνωσεν· 241
B (242) ἐντὸς τοῦ ὄρους ἐκεῖθεν. καὶ ὁ Πετρωνᾶς ἔνθεν. 242
νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, στρατηγοὺς ἐκπέμπει τῶν εὐ-
δοκίμων, ἐπαναβεβηκέναι τοῦ ὄρους καὶ ἐγκρατῆσαι αὐ-
τοῦ, ἵνα μὴ τούτου ἐν κατασχέσει γένωνται οἱ πολέ-
μιοι. Ταὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ ὁ Ἀμὴρ (243) εἰργάσατο. πρὸς 243
τῇ ἀναβάσει δὲ τοῦ ὄρους συνηντηκότων ἀλλήλοις, ὑπε-
ρίσχυσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναβεβηκό-
τας εὐθαρσῶς κατεβίβασεν. ἐφ᾽ ὃ καὶ ὁ Πετρωνᾶς μετὰ
τοῦ ὑπ᾽ αὐτὸν παντὸς λαοῦ ἀναβέβηκε, συμβολῆς δὲ
γενομένης τῶν ἑκατέρων μερῶν, ὁ ἐπιβλέπων Θεὸς ἐπὶ
ταπεινὸν καὶ πρᾶον καὶ τοὺς αὐτοῦ τρέμοντα λόγους, ὁ τοῖς
ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, τὸν μὲν ἐγκραταίωσε, τὸν
δὲ ἐσάθρωσε· καὶ παραυτίκα (244) ὁ Ἀμὴρ μαχαίρᾳ 244
C πεποινήλατο. οὗπερ ἀναιρεθέντος, ὁ ὑπ᾽ αὐτὸν ἅπας
λαὸς διεσκέδαστο, καὶ ξίφους ἐγχείρημα γέγονε· καὶ
σχεδὸν ἅπας ἀπώλετο· δίχα τοῦ τούτου υἱοῦ, μετὰ ἑκα-
τοντάδος ἀνδρῶν (245) διαπεραιωσαμένου Ἅλυν τὸν πο- 245
ταμόν. ὃν κατὰ συνάντησιν (246) καθεστὼς ἐν τῷ Χαρ- 246
σιανοῦ θέματι Μινάρχης ὁ Μαχαιρᾶς ἐπικαλούμε-
νος, κατέσχεν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· ὥστε παρὰ μι-
κρὸν τοῦ Θεοῦ θαυματουργήσαντος ὑψηλῷ ἐν βραχίονι,
μὴ περιλειφθῆναι τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν συμ-
βεβηκότων ἀπαγγεῖλαι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν
περιοῦσι Σαρακηνοῖς. περὶ τούτου διαγγελθέντος τῷ βα-
σιλεῖ, κατὰ τὴν πολιτείαν χαρμονὴ δαψιλὴς διακέ-
χυται, (247) καὶ ὁ Πετρωνᾶς τῇ τῶν μαγίστρων εὐ- 247
D κλείᾳ σεμνύνεται. Ὡς δέ τινες· ὅτι καὶ Βάρδας σὺν
τῷ ὁμαίμονι τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, τὴν τοῦ Καί-
σαρος τότε κληροῦται ἀνάρρησιν, ἐν ἡμέραις τοῦ πά- 248
σχα Ἰνδικτιῶνι ι'. Ὁ δὲ καθηγεμὼν Βουλγάρων (248)
περὶ τούτων ἐπεγνωκὼς καὶ τῷ τοιούτῳ καταπτοηθεὶς εὐ-
τυχήματι, πρὸς εἰρηναίαν κατάστασιν ὑποκλίνεται· εἰ
καὶ πρὶν ἐθρασύνετο· ἀλλὰ μὴν καὶ λιμῷ (249) οἱ περὶ 249
αὐτὸν πιεζόμενοι, (250) ὅθεν καὶ τὸ Ὁμηρικὸν καθ᾽ 250
ἑαυτοὺς (251) ὡς εἰκὸς διενοοῦντο (252) λόγιον. Πάντες 251
μὲν γὰρ (253) θάνατοι δυσλοῖσι βροτοῖσι· Λιμῷ δ᾽ οἴκ- 252
τιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν· καὶ τοσοῦτον ὥστε 253
καὶ τοῦ Χριστιανῶν (254) εὐπειθῶς καταξιωθῆναι βα- 254
πτίσματος ἅπαντας· τὸν δὲ (*) αὐτῶν ἀρχηγὸν αἱρε-
E τίσασθαι (255) Μιχαὴλ ὀνομάζεσθαι ἐπὶ τῷ βασιλέως 255
ὀνόματι· ἐκπεμφθέντων ἐκεῖσε ἀρχιερέων τινῶν ἐλλο-
γίμων, τὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐγκρατύνασθαι.
περὶ πολλοῦ δὲ (256) τῷ Καίσαρι Βάρδᾳ ἡ σοφία πε- 256
φιλοτίμητο· κἂν (257) τῶν πολλῶν πρὸς ἐπίδειξιν ἐ- 257

a Puerilitur rurſus inculcat Homerum.
* τὸν δὲ —— τῷ βασιλ. ὀνόματι.) Cedr. p. 540. C. edit. Pariſ. Cont. p. 102. lin. 1. Sym. Log. p. 440. B. lin. 1. Georg. Mon. p. 534. C. D.

258 μεμέληκε. (258) συναθροίζει (259) σοφοὺς καὶ τὴν Μα- A
259 γναύραν· ὡς τοὺς μὲν φιλοσοφίας, γεωμετρίας, τοὺς
δὲ ἑτέρους ἀστρονομίας, ἄλλους γραμματικῆς ἀντεποιουμέ-
νους ἐγκαταστήσας, προῖκα διδάσκειν τοὺς προσιόντας.
καὶ τοσοῦτον αὐτῷ τὸ τῆς ἐπιμελείας ἐν τούτῳ διείργα-
260 στο, ὡς Λέοντα τὸν πάνυ φιλόσοφον (260) κατὰ τὴν
φιλοσοφίαν ἐπιτάξαι διδάσκαλον· καὶ τὸν αὐτοῦ φοιτητὴν
261 ἐν γεωμετρίᾳ Θεόδωρον, (261) καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ Θεο-
262 δήγιον, (262) ἔν τε γραμματικοῖς Κομητᾶν· (263) καὶ
263 τούτους ταῖς βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐπαρκεῖν. ἐφ' οἷς (264)
264 ἐκ φιλοπονίας ἐπιχωριάζων συχνῶς καὶ τῶν μαθητευόν-
των ἑκάστου τὸ ἐπιτήδειον ἐννοῶν, χρησταῖς ἐλπίσιν ὑ-
πέτρεφεν. αὐτῶν τε τοὺς καθηγημένους ἐμμελεστέρους πρὸς
τούτους ταῖς εὐεργεσίαις πεποίητο. ὥστε τοῦ λόγου τὰ B
σπέρματα ἐκ τότε καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διαυξηθέντα
ἐπὶ πλέον τελεσφορεῖν εἰς ἐκείνου μνήμην ἀνάγραπτον.
πρὸς ἐπὶ τούτοις τῷ ἀδωροδοκήτῳ, κἂν ἐπιπλάστως ἐ-
265 κέχρητο. ἐπεφιλοχρηματήκει (265) γὰρ ἀφειδῶς πολ-
λῶν κτημάτων καὶ μὴν τιμαλφῶν ἱέμενος. ὧν τὴν
κτῆσιν ἐξ ἀναγκαίου προσελαμβάνετο. ἐπεφιλοτίμητο
266 γὰρ προπομπαῖς εἰς ἄκρον καὶ σεβασμιότητι, τὸ αὐθά-
δες (266) καὶ ἀλαζονικὸν ἐπισπώμενος. εἰ καὶ μὴ συν-
επομένης φρονήσεως καὶ ἀρχικῆς καταστάσεως ἄττον
267 (267) ἦν τῶν ἐξ ἀληθείας βελτιωμάτων. ἐξ ὧν ἀσ-
268 χέτως ἐβασιλεία (268) Μιχαὴλ ἐπαυχενίζων τοῦ βασι-
269 λέως. ὡς (269) παρορᾶσθαι μὲν πολλάκις ἐκ τε τῶν
270 συγκλητικῶν ἐξεγένετο. (270) τάχα δὲ καὶ (271) διὰ C
271 τὸ ἁλίσκεσθαι φιλοθεάμονι καὶ φιλιπποδρόμῳ προσθέ-
σει τὸν ἄνακτα, δι' ἀπροσεξίαν τῶν ἀμεινόνων· ἢ τυ-
χὸν καὶ ἡλικίᾳ τῇ νεαζούσῃ παραριπίζεσθαι. οὐ μὴν δὲ
272 (272) Βάρδας μόνης τῆς βασιλείας ἐρῶν ἐθορυβάζετο·
ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐγαράττων οὐκ ἐπαύετο.
ὥστε καθελεῖν τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τὸν σεμνὸν Ἰγνά-
τιον ψηφίσασθαι, τῷ ἀπειρχθῆναί ποτε κοινωνίας αὐ-
τόν, κατά τι τῶν ἀπευκταίων ἐλάττωμα, ὃ πρὸς ὑπό-
νοιαν παρεισέσκηπτεν. οὐ καὶ παρ' αὐτοῦ πολλάκις ἐν
ταύτῃ δεχθεὶς νουθετικαῖς τε συμβουλαῖς μὴ πεισ-
273 θεὶς (273) ἑαυτὸν δοκιμάζειν, καθ' ἃ τῷ Παύλῳ νε-
νομοθέτηται· ἀνευλαβῶς τῷ ἁγιάζοντι προσιόντι, καὶ
274 πολλάκις. (274) διὸ ἐν μιᾷ, (275) τῆς ἀδιαφόρου τόλ- D
275 μης ἀπορραπίζεται. καὶ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ μεθ' ὕ-
βρεων χαλεπῶν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτὸν καθαιρήσειν,
276 προσεπιθησόμενος αἰκισμούς. ὃς μετ' ὀλίγον (276) τὸν
τοιοῦτον ἄνδρα τῆς ἀρετῆς μεταιώσας τοῖς κατ' αὐτοῦ
σκευασθεῖσι τῆς ἐκκλησίας καθίστησιν ἔκβλητον. τὸν
277 μετὰ (277) τὴν τετραετῆ τοῦ θρόνου κατάσχεσιν καὶ τε-
278 λευταίαν τοῦ τρισμάκαρος Μεθοδίου κατ' ἐκλογὴν προ-
279 κριθέντα σὺν εὐλαβείᾳ (278) τῇ μεγίστῃ (279) τῶν
280 ἐκ πατρὸς (280) ὀρθοδόξων συστάσεων· τῶν μεγάλων
281 τῇ ἀρετῇ (281) Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν υἱῶν Λέον-
282 τος βασιλέως· κἂν τῇ τοῦ πατρὸς (282) ἐπιψόγῳ αἱ-
283 ρέσει σμικρυνομένων· ὡς ἐντεῦθεν λοιπὸν πληροῦσθαι
284 τὸ μέγιστον· (283) τινῶν (284) μεγάλων ἐπαναβεβη-

A ſummum philoſophum in philoſophia conſtitueret doctorem, ejuſque diſcipulum Theodorum in Geometria, atque in Aſtronomia Theodegium, inque grammaticis Cometan, iſtiſque imperatorias largitiones ſuppeditaret. Quos præ ſtudio ſæpe viſitans, ac diſcipulorum cujuſque aptitudinem conſiderans, bona ſpe hos ſuſtentabat; ipſorumque præceptores diligentiores beneficiis efficiebat. Ita ut eruditionis ſemina ex illo tempore ad hunc uſque diem ſumpto incremento plures fructus ferrent, in illius memoriam (*a*) litterarum monumentis conſignatam. Inſuper nec muneribus facile corrumpebatur; quamvis ficte id præ B ſe ferret. Inhiabat enim opibus vehementer, multas poſſeſſiones ſed & pretioſas affectans. Quarum comparationem neceſſario ſuſcipiebat. Studebat enim pompæ ſummopere & magnificentiæ, arrogantiam & faſtum colligens. Quamvis cum ſimulata prudentia & imperii affectatione non adſpiraret ad eos profectus qui rei veritate probarentur. Quod immodice affectaret imperium, Michaelis Imperatoris cervici imminens. Nam *iſti* (*b*) ut contemneretur a Senatoriis viris ſæpe accidit. Forte quia caperetur ſpectaculis, ac circa nimis eſſet deditus imperator propter neglectum meliorum rerum. Aut fortaſſe quod juvenili ætate huc illuc C impelleretur. Sed non ſolum cupiditate imperandi Bardas turbulentus erat, verum & eccleſiam violare non deſinebat, adeo ut removere a ſede patriarchali ſanctum Ignatium, in animum induceret. Quod excluſus aliquando communione ab eo fuiſſet, propter quoddam deteſtandum crimen, quod in ſuſpicionem veniebat, quamvis ſæpe in eam receptus, admonitionibus & conſiliis non obtemperans ut ſeſe probaret ſecundum Pauli præceptum, (*c*) irreverenter ad ſanctum accedit & ſæpius. Quare uno *quodam die* ob indifferentem audaciam repellitur cum caſtigatione. Atque *hic* minatur *illi* (*d*) cum D contumeliis gravibus, a ſummo ſacerdotio remoturum, additurum etiam ſæva verbera, qui & paulo poſt, ejuſmodi virum, virtute inſita & deſpecta, ſuis in eum machinationibus ex eccleſia ejicit. Illum poſt quatuor annorum patriarchatum beatiſſimi Methodii, per electionem antepoſitum cum maxima reverentia, patrum orthodoxorum pari (*e*) magnis illis in virtute, Baſilio & Gregorio, filiis Leonis Imperatoris. Etſi propter patris infamiam hæreſis minuerentur. Ut hinc jam conſummaretur res maxima, ad magnos honores aſcendit. Introducit autem Bardas in locum ejus Photium patriarcham, in aliquibus bonis ſuperiorem, in aliquibus inferiorem. In quorum deſcenſu

a Exemplo ſit auctor.

b Nempe Imperatori, addidi *iſti* ut juvarem auctorem, qui miſcet & turbat, nec forte ſcivit quid ſcribat, eadem de cauſa non poſui *etiam* poſt *Forte*.

c Si oratio incondita videbitur, condonandum id eſt, nam Græca ſunt multo turbatiora.

d Græca ſunt inſtar foliorum Sibyllæ. Itaque Latina non poſſunt fieri multo clariora. de aliquibus amplius quærendum quod ad res attinet.

e Verti quaſi eſſet *συνέσεως* in ſingulari, poteſt *σύνεσις* eſſe & *falſa*. item *commendatio*, in qua ſignificatione hic retineri poſſet plurale *συνέσεων*.

& adſcenſæ, cum multi acceſſiſſent ex ſenatorio ordine, eumque aſſenſu ſuo comprobaſſent, ſolus Conſtantinus de quo diximus, non conſenſit, dicens: Non licere cuiquam ex laicorum numero talibus inſcribi. Non eo tantum proceſſum adverſus ipſum, ſed multis ſuppliciis exercetur ut propemodum vitam amitteret. In tantum ut humi projectus in formam crucis extenderetur manibus pedibuſque alligatis, indeque doloribus cruciaretur. Non hic abrupti ejus cruciatus, ſed in majus progreſſi. Traditur a Cæſare, Theodoro illi ſævo dicto, crudeliſſimo, nec non Joanni Gorgonitæ & Nicolao Scutellopi, in Apoſtolorum celebre templum, ubi monumenta imperatorum, includendus, ut fame ac ſiti vexaretur, ac multo magis corporis cruciatibus. Qui loculo (a) Conſtantini Copronymi eum divaricatis cruribus impoſitum nudum ibi reliquerunt. Erat autem tempeſtas hiberna & admodum gravis: lapidis dorſum acutum, totuſque *lapis* attactu perquam frigidus, cum anni tempore tum ſuapte natura. Proinde athleta ille ex inteſtinis pus mixtum ſanguine mittebat. Dolorque erat talis qualem utique non ignoratis quotquot dyſenteriam præcipue ex frigore experti eſtis. Dum enim algoris & inflammationis admorſu inteſtinum labefactatur, continuo doloribus diſtenditur qui ea patitur. Deinde valde palleſcit: & ob denſitatem aeris cum dolore inhorreſcit, ſanguine in grumos coaleſcente in ſuperficie, unde digeſtio peſſum it. Sed in intimis etiam dum ſpiritus in corde denſatur & conſtipatione exterioris ſpiſſatur, in affecta parte magis exaſperatur *dolor*, vi mali eo compulſa. Ita tolerans diros cruciatus vir beatiſſimus, quamvis ex caſtratione etiam & ſenectute varie eſſet debilitatus, non eſt locutus Domino malum ſuper iis quæ patiebatur, nullum anceps verbum aut quod illis anſam præbere poſſet. Non judicavit ut Ithacenſis illius (a) ſocii:

Horæ momenta cadere aut reperire ſalutem
Præſtat quam lento affligi certamine vitam.

Certamine inquam cum Cæſare, non enim erat ei minor colluctatio cum carne & ſanguine quam cum principatibus & poteſtatibus tenebrarum hujus ſeculi: aut ut plus etiam dicatur, par certamen cum utriſque. Itaque quendam ſuſcitat *Dominus* ex iis qui erant cum beato viro cuſtodiæ cauſa, non ad nocendum, ſed ad ſolatium præſtandum, tamquam propter ipſum periclitanti. Erat is Conſtantinus Armenius, cujus ſæpe mentionem feci. Iſte admodum occulte portans vaſculum vitri plenum vino, inſuper & panem, quandoque & poma, infeſtorum hominum abitum ad breve tempus procurabat. Ingrediebaturque ad ſanctum Virum ac de loculo eum tollebat, præbebatque miſericordiam, ſaltem ad bre-

a Erat ex marmore.

A κεν. ἀντεισάγει δὲ Φώτιον πατριάρχην, κατά τι μὲν
(285) τῶν βελτιόνων ὑπερτεροῦντα, κατά τι δὲ χθα- 285
μαλούμενον. ἐφ' ὧν καθόδῳ καὶ τῇ ἀνόδῳ πολλῶν προ-
σαλαθέντων τῆς γερουσίου βουλῆς, καὶ ταύταις ἐπισφρα-
γισαμένων, Κωνσταντῖνος μόνος ὁ εἰρημένος οὐ κατατί-
θεται, εἰπών· μὴ ἐξεῖναί τινι τῶν λαϊκοῖς καταλό-
γοις συνειλεγμένων περὶ τούτου ἐγγράφεσθαι· οὐ μέ-
χρι τούτου τὰ κατ' αὐτόν· ἀλλὰ πολλαῖς τιμωρίαις ἐν
(286) μεθοδεύεται παρὰ μικρὸν τῆς ζωῆς ἀπαλλάχ- 286
θαι. καὶ τοσοῦτον ὥστε χαμαιριφῆ σταυροειδῶς διαπλω-
θαι. (287) τὼ (288) χεῖρε καὶ τὼ (289) πόδε κατά- 287
δεσμον. καὶ ἀλγηδόσιν (290) ἐντεῦθεν κακοῦσθαι· οὐ 288
μέχρι δὲ τούτου τὰ τῶν αἰκισμῶν διεκόπτετο· ἀλλ' ἐπὶ 289
B τὸ χεῖρον προέκοπτεν. ἐκδίδοται παρὰ Καίσαρος Θεο- 290
δώρῳ (291) τῷ μαύρῳ κατὰ κλῆσιν τῶν ὠμοτάτων. πρὸς 291
δὲ καὶ Γοργονίτῃ Ἰωάννῃ, (292) καὶ Νικολάῳ (293) τῷ 292
Σκουτέλλοπι· καὶ (294) ἐν τῷ τῶν ἀποστόλων περιβοήτῳ 293
ναῷ, (295) ἐν ἠρῴῳ τῶν βασιλέων, ἐφόρῳ (296) ἐγ- 294
κέκλεισται λιμῷ καὶ δίψει τρυχόμενος· (297) καὶ πολλῷ 295
πλέον ταῖς κατὰ σῶμα κακώσεσιν· οἵτινες λάρνακι 296
Κωνσταντίνου (298) τοῦ κοπρωνύμου (299) περισκελίσαν- 297
τες (300) κατὰ (301) γύμνωσιν εἴασαν. χειμῶνος δὲ 298
ἦν ὥρα, καὶ μάλα (302) τῶν ἐπαχθῶν· τῷ λίθῳ ἐ- 299
παυχένιος ἡ ὀξύτης· καὶ δι' ὅλου (303) κατὰ τὴν ἀφὴ 300
λίαν ψυχρᾶς, (304) ἔκ τε καιροῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύ- 301
σεως· ἐνθένδε ὁ ἀθλητὴς τῶν κρυφίων (305) σαρκῶν 302
C ἀποβολὴν ἐποιεῖτο, σαπρίας καὶ αἵματος· καὶ ἡ ὀδύνη 303
ὁποία ἴστε πάντως τινὲς, (306) οἱ δυσεντερείας καὶ 304
μᾶλλον (307) ἐκ ψύχους πεπείρασθε. κρύους γὰρ καὶ 305
φλέγματος δήξει τοῦ ἐντέρου πημαινομένου, εὐθὺς μὲν 306
περιοδυνᾶται καὶ διατείνεται ὁ τούτων αἰσθόμενος· εἶτα 307
σφοδρῶς ὠχριᾷ, καὶ τῇ πυκνώσει τοῦ περιέχοντος ὀ-
δυνηρῶς φρικιᾷ, θρομβουμένου τοῦ αἵματος κατ' ἐπι-
φάνειαν· ἐξ οὗ ἡ διαφόρησις εἴργεται· ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ
βάθος τοῦ ἐγκαρδίου πνεύματος πυκνουμένου τῇ συμπι-
λήσει τοῦ ἔξω παχυνομένου. ἐν τῷ τραυματιῶντι
μέρει πλέον δριμύνεται, συνελαυνομένης ἐκεῖσε πά-
σης τῆς χαλεπότητος. οὕτως ἐγκαρτερῶν (308) ταῖς δει- 308
D νοῖς ὁ πανόλβιος, εἰ καὶ ἐκτομίᾳ καὶ γήρει (309) 309
πολυειδῶς μεμαλάκιστο, οὐκ ἐφθέγξατο πρὸς τὸν Κύ-
ριον πονηρὸν ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθει, οὐκ ἐκείνοις ἐνδόσι-
μον, οὐκ ἀμφίβολον· οὐ κατὰ τοὺς ἑταίρους τοῦ ἐξ Ἰ-
θάκης συνέκρινεν, βέλτερον ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον
ἠὲ βιῶναι· ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι (310) ἐν αἰνῇ (311) 310
δηϊοτῆτι. ἤγουν τῇ πρὸς τὸν καίσαρα. οὐκ ἦν γὰρ αὐτῷ 311
ἐπ' ἔλαττον ἡ πάλη πρὸς σάρκα καὶ αἷμα τῆς πρὸς
ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· ἢ μᾶλ-
λον εἰπεῖν κατὰ τὸ μέγιστον· ἴσος ὁ ἀγὼν (312) ἐπ' 312
ἀμφότερα. τοιγαροῦν τινα διανίστησιν (313) τῶν συνόν- 313
E των τῷ μακαρίῳ κατὰ φρουρὰν· οὐ πρὸς πήμανσιν,
(314) ἀλλὰ πρὸς παρηγορίαν, ὡς δι' αὐτὸν κινδυ- 314
νεύοντι. Κωνσταντῖνος ἦν ὁ Ἀρμένιος, οὗ πολλάκις κατὰ
μνείαν κατέστην, οὗτος πάνυ κρύφα βαστάζων τι ἀγ-
γείδιον ἐξ ὑέλου ἔμπλεον οἴνου, πρὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ
ἄρτον, ἔστιν ὅτε καὶ μῆλα, τῶν κακοποιῶν ἀνδρῶν τὴν
ὑποχώρησιν πρὸς μικρὸν ἐμεθόδευεν. καὶ τῷ ὁσίῳ εἰ-
σῄει· καὶ τῆς (315) λάρνακος (316) αὐτὸν κατεβίβαζεν, 315
καὶ παρεῖχε τὸν ἔλεον, ἀποκουφίζων κἂν ἐπ' ὀλίγον τῆς 316
συμφορᾶς, μέχρι τῆς ἐκείνων ἐλεύσεως. ᾧ πολλὴν τὴν

b Nempe Ulyſſis.

εὐχα-

ἀχαριστίαν ἠμείβετο μετὰ τὴν τῶν κακῶν λύτρωσιν.
οὐ γὰρ ὡς Καίσαρος ὢν εἰ καὶ τῶν οἰκείων, τοῖς αὐτοῦ
κακοῖς ἐνεδίδου, εἰδὼς ἀπονέμειν Θεῷ τὰ Θεοῦ καὶ τὰ
Καίσαρος Καίσαρι, ὥστε μὴ παροξύναι τὸν ὕψιστον. τῷ
317 δὲ πρὸς ἱπποδρομίαν τῷ βασιλεῖ (317) Μιχαὴλ διε-
σπούδαστο ἐν τοῖς κατὰ Προποντίδα παλατίοις περι-
318 φανέσιν, ἔνθα ναὸς τοῦ μεγάλου (318) μάρτυρος Μά-
319 μαντος (319) ἵδρυται, ἐκεῖσε τὰς ἁμίλλας συνεχεῖς
ἐποιεῖτο, αὐτὸς ἱππάζων ἐφ' ἅρματος· τῶν εἰωθότων
πάντων κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περὶ τὸν ἀγῶνα
συντιθεμένων, καθ' ὃν τῆς θεομήτορος τιμία εἰκὼν
ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἱδρύσεως ἵστατο. ἐξ ἧς τὰ νικη-
τικὰ ἔπαθλα ὁ βασιλεὺς ἀπεδέχετο· καὶ τοσοῦτον αὐ-
τῷ τὰ τῆς ἱπποδρομίας ἔμελεν ἐπεφιλοτίμητο, ὥ-
320 στε ποτε συνηνιοχοῦντι (320) Κωνσταντίνῳ τῷ δηλωθέν-
321 τι ἐκ περιτροπῆς ἀκουσίου τοῦτον ἀνασκευάσασθαι, (321)
καὶ παρὰ μικρὸν διολέσθαι τῇ περιπτώσει τοῦ ἅρματος.
ὅθεν προσεπετίθεντο τὰ τῆς εὐτελείας αὐτοῦ, καὶ πολ-
322 λῷ πλέον (322) τὰ τῆς ἐξουδενώσεως ἐκ τοῦ ψευδοφα-
νοῦς πατριάρχου καὶ συνεπαγομένου αὐτῷ αἰσχίστου κλή-
ρου· καὶ τῷ ἀληθεῖ πατριάρχῃ κακὴν ἅμιλλαν ἐξαμιλ-
λωμένων, καὶ δυσωνύμοις ἐνθρονιζομένων κακῶς μητρο-
πόλεσι, καὶ μεταποιούντων ἐναγέσι θυσίαις τὰ ἅγια·
323 ἐντεῦθεν (323) καὶ βεβηλῶσθαι αὐτὸν παρὰ παντός τε
χριστιανικοῦ γε πληρώματος καὶ κατεύχεσθαι τῆς βασι-
λείας διαῤῥῆξιν, ὅπερ οὐκ ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἀποβέ-
βηκε· προηγησαμένης τῆς Καίσαρος ἀναιρέσεως, ὥς
φασι, συνεγνωκότος αὐτῷ Μιχαὴλ βασιλέως ἐξ ἀστα-
σίας τῆς ἐκθέσεως· καθ' ἣν καὶ τὴν ἐσχάτην δίκην
αὐτὸς ἐκληρώσατο, ὡς ὧδε λεχθήσεται. Εὐτρεπισ-
324 μὸν (324) ναυστολίας κατὰ Κρήτης ἄμφω συντίθενται,
καὶ πάντα στρατὸν συγκινοῦσι κατ' ἤπειρόν τε καὶ θά-
325 λασσαν, καὶ αὐτοὶ ἐφιέσθαι (325) προῄρηντο. ὡς δὲ
326 τοῖς πρὸς τὸ ὄνομα Κήποις (326) προσαυχωρήσασιν,
εὐθέως τὰ κατὰ Βάρδα τοῦ Καίσαρος χώραν λαμβά-
νει. ἐνταῦθα γὰρ προμεμηχανούργητο ταῦτα, ἐκ τε Θεοῦ
καὶ βασιλικῆς ἐπινεύσεως· ὡς καὶ αὐτῷ τῷ Βάρδᾳ
γνωσθῆναι περὶ οὗ ἡ ἐπίθεσις. μιᾷ γὰρ τῶν ἡμερῶν
πρὸ τῆς ἐξελάσεως Βάρδα προσφοιτήσας κατὰ τὸν
327 ἑαυτοῦ οἶκον, καὶ τοὺς γνωστοὺς (327) μετακαλεσάμενος
τὴν ἐσχάτην αὐτοῖς ἀπετίθει δεξίωσιν. καὶ συμποσιά-
σας, τοῖς οἰκειοτάτοις τῶν φίλων λεγάτα παρέσχετο,
τὴν ἰδίαν καταστροφὴν τεκμηράμενος· ἄπεισι πρὸς μο-
328 νὴν λοιπὸν γείτονα, ἥπερ Ὁδηγοὶ (328) κατωνόμα-
σται. ὡς δὲ παρεστήκει τοῖς τοῦ ἱλαστηρίου προθύροις
λαμπαδουχῶν, ἀφιερῶν τι προπεμπτηρίους φωνάς· τη-
329 νικαῦτα (329) ἡ τούτου χλαμὺς τῶν ὤμων ἀποσπασθεῖ-
σα ἐμφανῶς συγκατεχάλασεν· ἧς ἐν ἐπαισθήσει γενόμε-
νος ἀπωλοφύρετο δάκρυσι πρὸς τὴν Θεοτόκον ἐκπρο-
330 σιον (330) βοῶν ἱκετικῶς ἀναπέμπων, τῆς τῶν ἐλπι-
ζομένων λυπηρῶν λυτρώσεως. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοις αὐτοῦ τὰ τῆς
331 προδηλώσεως, ἀλλὰ καὶ ὄνειρόν τι συμβόλαιον (331)
332 προηγήσατο. ἔδοξεν ὄναρ (332) ὁρᾶν γε τῷ Καίσα-
ρι, τὸ δὲ τοιοῦτο διεμόρφωτο· ὡς ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέ-
ρᾳ ὅ, τε βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ ἐπῄει τῷ Σοφίας
Θεοῦ ἱερῷ μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος. ὡς δὲ προσ-
333 πεφοιτήκασαν, οἷα θυρίσι ταύταις (333) εἰκονισμένοι
334 λαμπροφοροῦντες (334) τύποις ἀνεφάνησαν ἄγγελοι. καὶ

A ve tempus ſublevans ejus calamitatem, uſque ad eorum reditum. Cui magnam gratiam retulit a malis illis liberatus. Non enim quaſi Cæſaris eſſet, quamvis ex propinquis, illius vexationibus cedebat, cum ſciret dare Deo quæ Dei ſunt, & Cæſari quæ Cæſaris, ne irritaret altiſſimum. Porro imperator Michael circo & aurigationi ſtudebat in palatiis ad Propontidem viſendis, ubi templum magni martyris Mamantis ſitum eſt, ipſe agens equos in curru: rebus neceſſariis ad certamen in imperatoria urbe comportatis. In eo *templo* Deiparæ pretioſa imago in imperatorio ſolio collocata erat, a qua victoriæ præmia imperator accipiebat. B Ac tantopere ſtudebat circo, ut aurigantI aliquando cum Conſtantino de quo diximus, currus ſubverteretur, ipſeque ſubverſione currus pœne periret. Unde adhuc magis contemnebatur. Sed multo deſpicabilior fiebat propter falſum ſcitumque patriarcham, eique adjunctum turpiſſimum clerum, qui improbo certamine contendebant cum vero patriarcha: infameſque tenebant metropoles occupandis thronis: & imitabantur exſecrabilibus ſacrificiis ſanctiſſima. Ut proinde profanus haberetur ab omni Chriſtianorum mul- C titudine eique diſſolutionem imperii imprecarentur. Quæ etiam non longe poſt tempore accidit, præcedente Cæſaris interfectione. Cum ejus, ut aiunt, conſcius eſſet imperator Michael affectu erga illum parum firmo & conſtanti. In qua ſupremum ſupplicium ipſe ſortitus eſt, ut dicetur in hunc modum: Parabant ambo ſimul expeditionem navalem in Cretam omnemque militarem multitudinem terra marique commovent: ac proficiſci ipſi volverunt. Ut autem ad Cepos ita dictos acceſſerunt, ſtatim Cæſaris adverſus Bardam conſilia locum inveniunt. illuc enim hæc in- D ſtructa fuerant divino & imperatorio nutu. Ut & ipſi Bardæ pateſceret quo ſpecteret conatus. Nam quodam die ante profectionem Bardas ingreſſus ædes ſuas, accerſitos amicos ſuos extremo complexu convivioque accepit, ac familiariſſimis amicorum legata diſtribuit: interitum ſuum conjectans. Abit ergo in monaſterium vicinum Hodegi dictum, ut autem adſtitit ad veſtibulum propitiatorii, facem tenens, ac vota faciens pro abitu, ibi tum ei chlamys ab humeris avulſa palam decidit. Quod cum ſenſiſſet lacrymans implorabat Deiparam ardentibus precibus orans, ut ab inſtantibus malis liberaretur. Non ſolum autem in hac re præſagium ei E factum; ſed & aliud quoddam ſignum præceſſit. In ſomnium apparuit Cæſari tali forma: quaſi feſto die imperator & Cæſar contenderent in templum ſapientiæ dei cum ſolito ſplendore: ingreſſiſque feneſtris iſtis ſimiles, (a) candidas veſtes gerentes, eis apparuiſſent angeli: ac in penetralibus conſpiceretur quidam ſenex in ſublimi ſolio ſedens. Quis ille? Petrus apoſtolorum primarius eique ſupplicans in genubus cum lacrymis I-

a i. e. pellacidi.
Joſ. Gen.

gnotius ſuper iis quæ contumelioſe paſſus eſſet, qui acerbitate rei condolens ei, diceret, ultionem a manu Domini illum accepturum, quo dicto, uni ex duobus ei adſtantibus tanquam Præpoſitis, in aureis veſtibus, exiguum traderet gladium, utque præciperet, Imperatorem quidem ad dextram ſeparandum eſſe; Cæſarem autem, Deo exoſum eum dicens, ad ſiniſtram: eoque *gladio* fruſtatim concidendum, quo exeunte etiam de Michaele diceret, ei etiam expectandam eſſe percuſſionem, impium filium eum vocans. Etiam aliud quoddam ſignum ſuper morte Cæſaris ſecutum. Miſſa fuit ei apud Cepos commoranti a Theodora ſorore ſua, veſtis juſto minor longitudine, cui perdix auro intertextus erat. qua accepta quæſivit cur ea brevior eſſet, & ad quid ſignificandum perdix eſſet inſcriptus? Utriuſque ſolutionem depinxit: per perdicem quidem doloſum, ut videtur, animum ergo ipſum, mittentis, occiſi Theoctiſti ulciſcendi cauſa: per brevitatem autem, brevitatem dierum ſuorum conjectans. Unde & Antigono Patricio Duci ſcholarum, filio ſuo, præcepit, ut omnes copias ſuas colligeret, & ad imperatoriam urbem dirigeret iter. At ille ejus voluntati ſegnem ſe præbebat. Magiſque res ut ſe haberet erga imperatorem Michaelem manifeſtabatur apud Cæſarem. Porro non ita multo ante, facto terræ motu omnium qui unquam fuerant maxime horribili, ceciderat ſtatua, quæ ad S. Annam, cognomento Deuteron, * in columna erecta fuerat, quod cum a Cæſare nunciatum fuiſſet Leoni Philoſopho, clare ob hoc expoſitum fuit: Eum qui a primo imperatore ſecundus * eſſet, morte caſurum: Cæſariſque Bardæ ſucceſſorem indice digito monſtrari Baſilium. (α) Quem ille ab eo tempore oculis haud æquis adſpexit. eaque ut prædicta fuerant Cæſari, conſecuta ſunt. Cum enim ad Cepos conſtitiſſent, imperator quidem functiones imperii peragebat; Cæſar autem imperium magis magiſque affectabat: nimiuſque erat, ſupra imperatorem, ceteroſque miniſtros ejus & domeſticos. Quam rem graviter ferentes, ſtruebant adverſus eum conſilium doloſum ut interficerent. Sed ſodalitium ejus cœtum timebant, ne ob hoc ſuperarentur. *Itaque* certamen curſus equorum inſtituunt cum Antigono: eumque longe ab imperatorio tentorio abducunt. Cæſaris etiam auctores primorum partium una abſtrahunt. Ut occupatis iſtis, Cæſarem cuſtodibus deſtitutum aggrediuntur alii atque interficiant. Sabbatio autem genero Cæſaris patricio & Logotheta curſus, ingreſſo ad imperatorem una cum Cæſare, atque perlectis publicis relationibus recedente, ante autem ſe crucis ſigno ſignante, utpote duce inſidiarum; ii qui in occulto loco tentorii inſidiabantur cum gladiis, eum adoriebantur; atque in conſpectu imperatoris crudeliter trucidantes concidunt Cæ-

A πρὸς (335) τοῖς ἔσω διώπτευτό τις ὑπεράνω (336) γη- 335
ραιὸς θρονιζόμενος. τίς οὗτος; Πέτρος ὁ Ἀποστόλων 336
πρωτοβάθμιος, αὐτῷ τε γονυπετῶν δάκρυσιν ὁ Ἰγνάτιος,
ὑπὲρ ὧν λωβηθεὶς ὑπομεμενήκει. ὁ δὲ τῷ πάθει (337) 337
συνδιατεθεὶς αὐτῷ, ἔφη τὴν ἐκδίκησιν ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου ἀποίσασθαι. (338) καὶ ἅμα τῷ λόγῳ (339) ἑνὶ, 338
δύο τινῶν παρ᾽ αὐτῷ ἱσταμένων ὡσεὶ πραιποσίτων χρυ- 339
σοενδύτων, (340) βραχεῖαν ἐπιδίδωσι μάχαιραν, καὶ 340
προσεπιτάττει (341) ἐνδείξας, τὸν μὲν βασιλέα τοῖς 341
δεξιοῖς ἀφορίσαι, τὸν δὲ θεόργιστον (342) Καίσαρα, 342
οὕτως εἰπὼν, τοῖς ἀριστεροῖς. καὶ διὰ ταύτης (343) με- 343
λιστὸν τιμωρήσασθαι. οὗ δῆθεν ἐξιεμένου, καὶ περὶ τοῦ
Μιχαὴλ διηρώτει τὴν τομὴν ἀπεκδέχεσθαι· ἀποκαλῶν
B αὐτὸν ἀσεβέστατον. (344) καὶ ἄλλο τι σημεῖον ἐπὶ τῷ 344
θανάτῳ παρηκολουθήκει τοῦ Καίσαρος· ἐξαπεστάλη κατὰ
Κήπους (345) διάγοντι παρὰ Θεοδώρας (346) τῆς αὐτοῦ 345
ἀδελφῆς ἐσθὴς τοῦ προσήκοντος μήκους ἐλλείπουσα, (347) 346
ᾗ τις πέρδιξ χρυσόπαστος καθιστόρητο. ἣν προσδεξά- 347
μενος ἐπυνθάνετο· αὕτη τί κεκολόβωται; καὶ ὁ ἐν
ταύτῃ πέρδιξ τί δηλῶν ἐγγέγραπται; ἀμφοτέρων τὴν
λύσιν διεζωγράφει. διὰ μὲν τοῦ πέρδικος τὸ πρὸς αὐ-
τὸν δολερὸν ὡς ἔοικε τῆς στειλάσης, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ
ἀναιρεθέντι Θεοκτίστῳ ἀντίκτισιν· διὰ δὲ τοῦ ἐλλιποῦς
(348) τὸ ἐλλιπὲς τῶν ἑαυτοῦ ἡμερῶν αἰνιττόμενος. ὅθεν 348
(349) καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ πατρικίῳ (350) καὶ ἡγεμο- 349
νεύοντι τῶν σχολῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ προσεπιτάττει τὸν ὑπ᾽ 350
C αὐτὸν λαὸν ἅπαντα συνελεῖν; καὶ τῇ βασιλίδι κα-
τευθῦναι τὴν ἄφιξιν. ὁ δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην δυσα-
νασχετεῖ βούλησιν. καὶ πλέον (351) τὰ κατὰ Μιχαὴλ 351
βασιλέως ἐπεφαίνετο παρὰ Καίσαρι. πρὸ δέ τινος
χρόνου σεισμοῦ γεγονότος (352) τῶν πώποτε μνημονευο- 352
μένων φρικωδεστέρου, ἐπεπτώκει τὸ ἄγαλμα, (353) ὃ 353
κατὰ τὴν ἁγίαν Ἄνναν, ἣ (354) ἐπώνυμος (355) τὸ 354
Δεύτερον κατὰ κίονα διεστήλωτο. ὅπερ διαγγελθὲν πα- 355
ρὰ Καίσαρος Λέοντι (356) φιλοσόφῳ, σαφῶς διηρμή- 356
νευτο. τὸν ἐκ πρώτου ἄνακτος δεύτερον ἐκπεσεῖσθαι διὰ
θανάτου. τῷ τε Καίσαρι Βάρδᾳ τὸν διαδεξόμενον δα-
κτυλοδεικτεῖσθαι (357) Βασίλειον. ὃν ἐκ τότε οὗτος βα- 357
σκάνως ἐπέβλεπε. καὶ ταῦτα κατὰ προφητείαν συνα-
D μαρτήκεισαν Καίσαρι. ἐπὶ Κήπους (358) δὲ ἐφεστηκότων 358
αὐτῶν, ὁ μὲν βασιλεὺς τὰ τῆς βασιλείας ἐνήργει πραγ-
ματα· ὁ δὲ Καῖσαρ τὰ τῆς φιλαρχίας πλέον ἐπετηδεύε-
το. καὶ πολὺς ἦν, ὑπεραίρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἑτέ-
ρων τῶν κατὰ θεραπείαν ᾠκειωμένων αὐτῷ· ὡς δὲ πρὸς
τοῦτο δυσφορήτως διέκειντο, ἐμηχανῶντο κατ᾽ αὐτοῦ βου-
λὴν δολερὰν, ὅπως μιαιφονήσειαν, ἀλλὰ τὴν ἑταιρειῶ-
τιν τούτου (359) πληθὺν ἐδεδοίκεισαν, ἵνα μὴ παρ᾽ αὐ- 359
τῆς καταδυναστεύοιντο. πρὸς (360) ἁμιλλητήριον δρόμον 360
ἵππων συμφύρονται σὺν Ἀντιγόνῳ τῷ τούτου υἱῷ, καὶ
αὐτὸν πόῤῥω τῆς βασιλικῆς σκηνῆς διείζησι· καὶ Καί-
σαρος τοὺς πρωταγωνιστὰς ἐπὶ τούτῳ συνέλκουσιν. ὡς
E ἂν ἐναπολελειμμένου αὐτοῦ ἀφυλάκτως τῷ Καίσαρι ἐπι-
θωνταί τινες, καὶ διαχειρίσονται. Σαββατίῳ (361) 361
δὲ γαμβρῷ ἐπὶ θυγατρὶ Καίσαρος, τιμῆς τε πατρι-
κίων ἠξιωμένῳ καὶ τὰ τοῦ δρόμου δίαιταν διειληχότος,
εἰσιόντος τῷ βασιλεῖ σὺν παρόντι Καίσαρι, τὰς τε
δημοσίους ἀνεγνωκότος ἀναφοράς. (362) ἀπιόντος δὲ καὶ 362

* Quia δεύτερος ſecundus.
α Forte quia ille ſenex in throno ſediſſet, quod eſt Βασιλέων, imperatorum.

363 πρόσθεν τύπῳ ταυρείῳ (363) χηματισαμένῳ, ἅτε κα- A
θηγημένῳ τῆς συσκευῆς, οἱ ἐν παραβύστῳ σκαιᾶς ἐ-
364 νεδρεύοντες ξιφηφόροι ἐπέσπασαν. (364) καὶ πρὸς ἐναν-
365 τίον βασιλέως ἀνηλεῶς ἀπαντήσαντες (365) κατακερ-
366 ματίζουσι Καίσαρα, (366) μηνὶ (367) Ἀπριλλίῳ κα'
367 (368) Ἰνδικτιῶνι ιδ'. μεθ' ὧν Χάλδος τις παρῆρετο
368 ᾧ (369) Τζιφινορείτης ἐπώνυμον. τῆς δὲ συνωμότιδος
369 ὑπηρείας ἀθρόως ἐπισυστάσης, τοῦ τε βασιλέως ἐνθρο-
370 θέντος (370) καὶ τῷ πτώματι (371) ἀκουσίως ἐγχρη-
371 μισθέντος. ὁ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς Βίγλης ὑπερασ-
πίζων τῷ βασιλεῖ Κωνσταντῖνος Δρουγγάριος τὸ μὴ
συμπεφονεῦσθαι αὐτόν· οἷα πιστὸς ὑπερασπιστὴς, καὶ
μέχρι ψυχῆς τὸ εὔνουν ἐπιδεικνύμενος. ἢ τάχα ἂν ἀμ-
372 φότεροι (372) διεφθάρησαν, εἰ μὴ αὐτὸς ἐκεῖνος εὐφη- B
μίαις ἐπιδαμίοις καὶ αὐταῖς παλάμαις ἐπάμυνε θαρ-
σοποιήσας τὸν ἄνακτα, καὶ τῶν μιαιφόνων ἐξήγαγε,
καλοκἀγαθίᾳ γνώμης καὶ εὐτολμίᾳ φραττόμενος. ὡς
δὲ οἱ μιαιφόνοι τὸ λείψανον πολλοῖς τμήμασι διε-
νείμαντο, τὰ τούτου αἰδοῖα κοντῷ (373) ἐξαρτήσαντες
373 ἐθριάμβευον· οὕτω γὰρ καὶ μετὰ θάνατον αἰκίζειν ἐξῇ-
374 μεναι. (374) ὑπὲρ Καίσαρος δὲ οὐκ ὀλίγος ὁ ὄχλος
ἐπέτρεχε· καὶ προσεκεχωρήκει ἂν πόλεμος κατ' ἀλ-
λήλων, εἰ μὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου πάσῃ δυ-
νάμει ἀνέσταλτο. δι' οὗ τινὰ τῶν κακῶν ἀνεχαιτίσθη·
τὰ πλείω δὲ ἐκυμαίνετο μεῖζον ἢ τὸ Ἰκάριον πέλα-
γος Εὔρου δεινοῦ ἐπιπνεόντος. οὐδεὶς γε τῶν κατὰ πολε-
μίων ἐπιχειρήσεων, ἢ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐμφροντὶς C
ἦν. τοῦ μὲν ὑπὲρ βασιλέως γε νέφοντος, τοῦ δὲ ὑπὲρ
Καίσαρος, ἑτέρου δὲ ὑπὲρ Βασιλείου τοῦ μεγαλόφρονος.
375 διὰ τὸ περιλοστοργεῖσθαι (375) λίαν παρὰ τοῦ αὐτοκρά-
376 τορος· ὃ εὐθέως (376) περὶ τὴν βασιλεύουσαν ἀνα-
ζεύγνυσιν. ἀπῆρχε δὲ ὁ Βασίλειος ἐκ γένους μὲν πρεσ-
377 βυτέρου Πάρθου (377) Ἀρσάκου αὐχῶν. τοῦ περιθεμένου
τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν ἑαυτῷ, ἐκ ψυχικῆς καὶ σωματι-
κῆς καρτερότητος. κατάξας δὲ καὶ Τηριδάτου τοῦ βα-
σιλέως, τῆς αὐτῆς σειρᾶς ἐξημμένου· ἀλλὰ μὴν καὶ
378 Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου (378) τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων
379 ἐξείχετο. ὃς Μακεδόνος (379) γῆς ἐκφυεὶς, γονεῦσι-
ρων ἐν κατὰ γενεὰν οὐκ ἀσήμων τραφεὶς τε νεανικῶς
380 ὡς εἴ τις Ἀχιλλεὺς Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ· (380) παρ' D
381 αὐτῶν (381) τοῖς ἀνδρικοῖς ἐγεγύμναστο φρονήμασί (382)
382 τε καὶ πράγμασι. καὶ πᾶσι (383) μὲν κατ' ἄμφω ἐ-
383 ξάκουστος διετέλει καὶ φίλιος· καὶ δὴ (384) παραδόξως
384 διὰ τῶν χρυσέων (385) πυλῶν εἰσῄει τῇ βασιλευούσῃ
385 τῶν πόλεων, κατὰ μονὴν γε τὴν ἐγγὺς προσανα-
386 παυσάμενος. νῦν μὲν ἱερὸν Διομήδους (386) τοῦ μάρ-
387 τυρος, (387) Ἠλιοῦ δὲ τὸ πρὶν κεχρηματικόν. (388)
388 εἰσῄει δὲ, τῆς τεκούσης ἐκβιασάμενος. καὶ δὴ ἂν ἐκε-
κράτητο παρ' αὐτῆς, εἰ μὴ τὸ θεαθὲν αὐτῇ ὄναρ τε-
νὸς ἔτυχεν ἑρμηνείας παρὰ τῶν ἐν τούτοις ἐσπουδα-
389 κότων. ἑωράκει γὰρ (389) φυτὸν μέγιστον ἐκφῦναι· κα-
390 θώς ποτε ἡ Ἀνδάμη. (390) καὶ ἄνθεσιν ἐγκομᾶν κατὰ
τὸν οἶκον αὐτῆς. χρυσῷ τε τὸ γῆθεν μέγα στέλεχος
καὶ τὰ πρέμνα σκέπεσθαι καὶ φύλλα· καὶ ἐντεῦθεν ἀ-
391 πομαντευθῆναι (391) σὺν ὅρκῳ ταύτῃ τὸ (392) ἐξ αὐ-
392 τῆς τὴν τῆς βασιλείας ἐπίτευξιν καὶ τὴν ταύτης μη-

A farem, Menſis Aprilis d. xxi. Indictione xiv. cum quibus Chaldus quidam inveniebatur, cui Tziphinerites cognomen. Ceterum conjuratis magno impetu incumbentibus, ac imperatore * perterrefacto atque ad cadaver proturbato, involuntario impulſu; vigiliæ imperatoriæ Drungarius, Conſtantinus, protegebat imperatorem, * quo minus una occideretur: tanquam fidelis protector, & ad vitæ periculum uſque benevolentiam præ ſe ferens. Ac fortaſſe ſimul periiſſet, niſi idem ille fauſtis acclamationibus manibuſque ſuis opem tuliſſet animumque addidiſſet imperatori, eumque ab homicidis eduxiſſet virtute & B benevolentia præditus. Porro homicidæ, cadavere in multa fruſta diſſecto, genitalia ejus conto ſuſpenſa oſtentantes traducebant. Propter Cæſarem autem turba haud exigua concurrebat, bellumque inter eos ortum fuiſſet, niſi ab eodem Conſtantino omni vi fuiſſet repreſſum, per quem quædam mala prohibebantur. Sed pleraque perturbatius ferebantur quam Icarium mare Euro vehementi flante, nemoque de rebus adverſus hoſtes gerendis cogitabat, ſed ſeparatim quiſqua ſollicitus erat, alius de Cæſare, alius de magnanimo Baſilio, alius de ipſo imperatore, a quo Baſilius magnopere diligebatur. Atque continuo in imperatoriam urbem revertitur *Imperator*. C Baſilius autem genus ducebat a priſco Arſace Partho, (a) qui ſibi Aſſyriorum imperium acquiſivit, animi corporiſque fortitudine: deinde & a Teridate rege ejuſdem proſapiæ: quin & a Philippo atque Alexandro præſtantiſſimis principibus. Is (b) in Macedonia natus, parentibus haud obſcuris nec ignobilibus, educatuſque ab ipſis egregie, tanquam aliquis Achilles a Chirone Centauro, exercebatur ſtudiis factiſque fortium virorum, inclareſcebatque apud omnes & diligebatur. Mirabilis etiam fuit introitus ejus in imperatoriam urbem per aureas portas, ubi in propinquo apud monaſterium re- D quievit, quod nunc quidem Diomedi martyri conſecratum, Eliæ (c) olim fuit. Venit autem *in urbem* matre invita. Et ſane ab ea retentus fuiſſet, niſi ſomnium ab ea viſum, interpretatione quadam expoſitum fuiſſet, ab earum ſtudioſis & gnaris. Videret enim germen maximum enatum, ut olim Andame: idque floribus comare in domo ſua, auroque ſtipitem magnam qui in terra exſurgit, & ramos etiam ac folia tegi. Unde cum jurejurando prædictam imperium ejus filio: cujus longam durationem in cognatos & poſteros futuram: multaſque ipſum opes ei regioni miſſurum ex qua natus fuiſſet. Ad hæc, fauſtus nuncias aliquando mulieri veneret: Puero ludente in palude cum æqualibus, aquilam ſuper ejus caput advolaſſe, aliſque expanſis id conteniſſe. Atque aliquando ſenem virum cujus per

* Eſt inepta compoſitio & locutio, ſed ipſe non aliter loquitur.

a Hæc in gratiam Conſtantini Porphyrogeneti videtur comminiſci.

Joſ. Gen.

b Nempe Baſilius.

c Secundum ſcripturam librarii vertendum Solis.

eos ignis ſpiraret, quique ſe Eliam eſſe diceret, puerum imperio potitutum, ſibi indicaſſe profeſſa eſt. Commorante autem Baſilio apud prædictam monaſterium, cuidam monacho, aut ut aliqui, ipſi præfecto monaſterii, per ſomnum Martyr ille apparens, exire eum jubet ad portam & illum qui ibi expectaret introducere, ut qui imperator eſſet futurus: eumque fovere tecto & indumentis, ut qui illud monaſterium eſſet inſtauraturus. Qui egreſſus, adoleſcentemque conſpicatus emaciatum & ſordidatam atque incultum, propter inopem ſtatum, ſpectrum imaginatus phantaſiæ ſuæ oblatum introducere & curare neglexit. Quare rurſus Martyr ei apparuit increpans, exiret ac imperatorem Baſilium omnino intro vocaret, curamque ejus haberet. Cumque adoleſcens ad pronunciatum nomen reſpondiſſet, introitus perficiebatur, cujus rei, occupato imperio, memor eſſe voluit & a ſe mercedem exigi, quod & obſervavit. Nam poſtquam purpuram induiſſet, multa & ſplendida donaria venerabili martyri obtulit, præterea monaſterium poſſeſſionibus multis ornavit & ædificando inſtauravit. Tunc autem per præfectum (*a*) monachorum applicavit ſe ad quendam de familia imperatoria magnatem, qui amicitiæ gratia in monaſterium venerat, & cui id curæ erat ut juvenum ſtatura conſpicuorum ſibi cœtum compararet, cum jam inveniſſet alios etiam tales, ſed minores. (nam multo majore ſtatura quam iſti Baſilius præditus erat:) & gloriabatur iſtis jactabundus. Theophiliſcus is audiebat. Contra quem ab imperatore certamen motum ſpecioſorum & fortium juvenum. At mittitur a Cæſare ad eum Antigonus, hujus chariſſimus, convivio excipiendus, cumque eo, ſæpius commemoratus Conſtantinus. Cum autem ſatiati fuiſſent epulis, etiam lætitia & ludus excitatur, accerſitis, ex iis qui domi commorabantur, qui ad luctandum eſſent idonei. Atque mox certamen inſtituitur. Atque omnes palæſtrici & luctatores imperatoris ac Cæſaris vincunt reliquos, præter Baſilium, qui in luctatione non aderat. Quare & hic vocatur, ad luctandum cum potiore ex illis adducitur. Erga hunc amice propter affinitatem affectus Conſtantinus, jubet pavimentum palea conſpergi, ne forte laberetur Baſilius. Convenerant * igitur convenerunt * ad luctandum ambo. Tum alter ſublimem tollere conatur Baſilium, ſed non ferens Baſilii contrarium niſum, in ſublime ab iſto tollitur præ ralide, & circumrotatur celerrimo motu: atque amplexu illo qui *κατὰ πόδρεζαν* dicitur ver-

A γαληνότητα, καὶ τὴν ἐπὶ μῆκος ἐπίτασιν (393) συγ- 393
γόνοις τε καὶ ἀπογόνοις ἐκβαίνεσθαι· καὶ αὐτάρκη πλοῦ-
τον τῇ κατ᾽ αὐτὴν χώρᾳ μεθήσειν, ἐξ ἧς ἐγεγόνει·
σὺν τούτοις καὶ προσεστηκέναι αὐτῷ παρά τινος ῥῆσιν
εὐάγγελον· ὡς τοῦ παιδὸς κατὰ παιγνίαν τῶν ὁμη-
λίκων ἔν τινι λίμνῃ αὐτὸν ἐπιπτᾶσαι (394) τῇ κεφα- 394
λῇ, σαίνουσα τε ταύτην περιύσσουσα. καί ποτε γηραιὸν
ἄνδρα (395) ὃ διὰ στόματος πῦρ ἐξαπέπνει τὸν Ἡ- 395
λίαν τε ἑαυτὸν ταύτῃ παραδηλοῦντα, (396) τὴν βασι- 396
λείαν προσῆκαθαι τὸ τεκνίον ἐμήνυε· σχολάζοντος δὲ
τοῦ Βασιλείου κατὰ τὴν εἰρημένην μονὴν, τινὶ μονα-
χῷ, ἢ ὥς ἔνιοι, αὐτῷ τῷ ταύτης καθηγουμένῳ, καθ᾽
ὕπνον (397) ὁ μάρτυς ἐπιφανεὶς ἐξιέναι κελεύει περὶ 397
B πυλῶνα καὶ τὸν ἐκεῖσε προσμεμενηκότα εἰσαγαγεῖν βα-
σιλέα ἐσόμενον, ὃν περιποιήσασθαι δέον ἐπί τε στέ-
γῃ καὶ τοῖς ἐνδύμασιν· οἷα τήνδε μονὴν ἀνοικοδομεῖν
(398) συντιθέμενον. (399) τῷ δὲ ἐξιόντι καὶ τὸν νεα- 398
νίαν (400) τεθεαμένῳ κατεσταλκότα, ῥυπῶντά τε καὶ 399
ἀπρονόητον ἐξ ἐνδείας περιστάσεως, ὑφορᾶται (401) τι 400
κατὰ φαντασίαν εἴδωλον ἐμπαρεῖναι, ὃ τῆς κομιδῆς 401
κατημέλησε· διὰ τοῦτο αὖθις ὁ μάρτυς τῷ αὐτῷ διεῤ-
ῥᾶτο, (402) καταμβριμώμενος ἐξιέναι, καὶ τὸν βασι- 402
λέα Βασίλειον πάντως εἰσαγαγεῖν, (403) καὶ κηδεμο- 403
νίας ἀξίας καταξιῶσαι. τὸ δὲ νεανία (404) κατὰ τὴν 404
λεχθεῖσαν κλῆσιν ἀποκρινομένου· (405) καὶ πρὸς αὐ- 405
τὸν τὰ τῆς εἰσόδου διήνυστο. δι᾽ ἧς ἐν τῇ καταλήψει ὁ
C βασιλείας ἐπιμνησθῆναι ταύτης εἰσπράττεσθαι. (406) 406
ὃ καὶ παρεφυλάξατο. μετὰ γὰρ τὴν τῆς ἁλουργίδος ἀμ-
φίασιν, πολλά τε καὶ πάνυ λαμπρὰ ἀναθήματα τῷ
σεβαστῷ μάρτυρι προσενήνοχεν. ἔτι μὲν τὴν μονὴν καὶ
κτήμασιν ἱκανοῖς κατελάμπρυνε, καὶ οἰκοδομίαις ἐ-
πεσκεύασε. Τότε δέ τινι (407) προσκεκόλληται τῶν 407
πρὸς γένους βασιλικοῦ μεγιστάνων διὰ τοῦ προεστῶτος
τῶν μοναχῶν, φιλίας κατὰ τὴν αὐτὴν μονὴν πρὸς φοι-
τῶντι. ᾧ τῆς ἐπάνδρου (408) καὶ νεανικῆς συλλογῆς ἐ- 408
πεφρόντιστο· προσέδραμεν ὅτι καὶ ἄλλους τοὺς καθ᾽ ἡλικίαν
αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἐλάττονας. πολὺ γὰρ τὸ μεῖζον ἐν τούτοις
Βασίλειος ἐκέκτητο· καὶ τούτοις ἐμεγαλαύχει σοβαρευό-
D μενος. Θεοφιλίσκος (409) οὗτος ἐκέκλητο. πρὸς ὃν πα- 409
ρὰ βασιλέως ἀνθαμίλλησις ἐκεκίνητο δι᾽ εὐειδῶν καὶ ἀν-
δρείων νεανιῶν ἕνεκα. (410) καὶ παρὰ μὲν Καίσαρος 410
Ἀντίγονος ὁ τούτου φίλτατος (411) ἐκπέμπεται (412) 411
πρὸς αὐτὸν δεξιωθησόμενος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ἐπι- 412
συχνῶς (413) ῥηθεὶς Κωνσταντῖνος. (414) ἐμπεφορημέ- 413
νων (415) δὲ τῆς εὐωχίας (416) αὐτῶν, (417) καὶ τὰ 414
πρὸς χαρμοσύνην διεγείρεται φιλοπαίγμονα προσκα- 415
λεσαμένῳ (418) τῶν οἴκοι διατριβόντων τοὺς εἰς πάλην 416
ἐπιτηδείους. καὶ δὴ κατ᾽ αὐτὸν ἀγὼν συνίσταται· καὶ δὴ 417
πάντας παλαιστρικοὺς βασιλέως καὶ Καίσαρος ἡττῶσι 418
τοὺς ἄλλους, αὐτόθι Βασιλείου μὴ τῇ παλαίστρᾳ παρόν-
τος. προσκαλεῖται διὸ καὶ αὐτός· καὶ πρὸς μονομα-
χίαν τοῦ κρείττονος (419) ἄγεται. καθ᾽ ὃν (420) τὰ πρὸς φιλίαν ἐξ ἀγχιστείας ὁ Κωνσταντῖνος 419
καλῶς διακείμενος, προστάττει τὸ ἔδαφος ἀχύρῳ περιπαστίζεσθαι, ἵνα μή πως διολισθαίνοι Βα- 420
σίλειος. συνῆλθον οὖν συνῆλθον κατὰ παλαίστραν ἀμφότεροι. ὧν ὁ μὲν μετεωρίζειν πειρᾶται
Βασίλειον, ὁ δὲ μὴ ἐνεγκὼν τὴν Βασιλείου ἀντίβασιν μετεωρίζεται παραυτὰ (421) γενναιότητι· καὶ 421
περιστρέφεται ταχίστῳ κινήματι. καὶ τῇ κατὰ πόδρεζαν (422) προσπλοκῇ, ὡς ὁ ἐγχώριος λόγος, πρὸς 422
γῆν καταφέρεται, ὑπτίας πτῶσιν ἀλάθητον. ὡς καὶ παραψυχὴν τοῖς πᾶσιν εἶναι λογίζεσθαι. οἱ δὲ

a Hic etiam ut ſupra ſemel iterumque, cum ſuam & aliorum ſententiam propoſuiſſet, aliorum ſententiam tanquam ſuam ſequatur.

* Et in ſuperioribus alicubi tam inepte utitur hac figura.

μετὰ πολὺν χρόνον ὕδασι πολλοῖς καταρραντισθεὶς, μό-
λις ἀνέσφηλεν. ὡς ἂν ὁ Ἀντίγονος μετὰ τῶν σὺν αὐ-
τῷ ἐπανῆκε πρὸς Καίσαρα, φησὶ περὶ τῶν δεδραμέ-
νων αὐτῷ, δι' ὃ καὶ ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ τούτω ἐγε-
γόνει κατήκοος. καὶ ἀνακαλεῖται τοῦτον σὺν ἑτέροις ὁ-
λιξι δύο. ὡς δὲ τούτους ἐθεάσατο, ἠγάσθη τῆς ὄψεως, ἐ-
πῄνεσε τὴν ἡλικιῶτιν. καὶ τῶν δύο πολλῷ πλέον ἐπε-
423 θαμβήκει Βασίλειον· καὶ διαφόροις βαθμοῖς (423) κα-
ταλέγει· καὶ πρὸς μείζονας εὐποιΐας ἀρραβωνίζεται.
424 ὃς γὰρ ὁ Θεὸς εἰς βασιλείας (424) διέγνωκε, τούτους
προώρισε, καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν πάντως προδιατίθησι·
ὡς ἡ βασίλισσα Θεοδώρα θεασαμένη τῶν μὲν δύο ἠ-
μεμελήκει κατὰ μηδέν. τοῦ δὲ ἑνὸς ἐν φροντίδι ὅλως κα-
θίστατο, ἀπὸ βάθους ψυχῆς κεκραγυῖα· ὡς εἴθε, ὦ
τέκνον τοῦτον σήμερον μὴ ἑωράκειν, ἄνδρα τοιοῦτον τῆς
ἡμετέρας βασιλείας ὑπερτερήσοντα. καθὼς ὁ ἐμὸς
425 ἐν λήξει μακάριος ἀνὴρ περιὼν ἀπεφοίβασε. (425)
426 πρωτοστάτην (426) οὖν (427) αὐτὸν τῶν ἱπποκόμων κα-
427 θίστησι τὸν Βασίλειον, καὶ ἵππον αὐτῷ δυσήνιον (428)
428 ἐπιδίδωσι διοχεύσασθαι, ὃν ὑπερφιλήκει τὰ μάλιστα·
429 οὗτος αὐτῷ ἐφαλλόμενος (429) ὡς εἴ τις ἄλλος Βουκεφά-
430 λῳ Ἀλέξανδρος, ὡς Βελλεροφόντης πηγάσῳ, (430) γεν-
432 ναίως ἱππάζεται, θάμβος λοιπὸν (431) ἁπάσαις ἐν
ὄψεσιν ἀκατάπληκτον. ἐσπούδασε καὶ κρεῖττον αὐτῷ τῆς
δεσποτικῆς ἀγάπης τὰ πρακτέα διεύξετο. ὡς καὶ τῇ
τῶν πατρικίων ἀξίᾳ συντόμως προσεμπελάσαι·
432 γαμετῇ τε συναρμοσθῆναι κοσμιωτάτῃ (432) τῶν ἀγα-
433 νίδων ἐξ Ἴγγερος. (433) υἱός γε (434) θετὸς (435)
434 ἐπὶ πᾶσι βασιλέως ὀνομασθῆναι. εἶτα μάγιστρος, (436)
435 καὶ παρὰ τοῖς κοιτῶσι τῶν προσυπνούντων φυλάκων προ-
436 τιμηθῆναι κατὰ τινας. καὶ μετὰ βραχὺ τὴν βασίλειον
437 (437) εὐδοξίαν ἀλαφύσασθαι· ὡς (438) οὖν (439) περὶ
438 τινα χρόνον παρῆν ὁ ἄναξ τοῖς περὶ τὸν καλλίνικον
439 Μάμαντα μάρτυρα (440) βασιλείοις, ἐπεφάνη τίνος
440 σκοπὸς, κἂν γελοίως· ὃν τῶν πρὸς (441) αὐτὸν οὐ πά-
441 σιν ἐγνώρισεν. ἐγκελεύεται δυσὶ τῶν οἰκείων οἷς τὰ
κατὰ ψυχὴν ἐπεθάρρει περὶ τοῦ προκειμένου γε δρά-
ματος. ἢ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περιχωρεῖ· πρὸς
ἕω τε τὴν ῥητὴν ἑορτῆς διαγελάσαι ἡμέραν τινὶ
κοιτῶνι ἐγκλείσας Βασίλειον· τοῖς σὺν αὐτῷ προσ-
442 τάττει ἐν σχήματι ἀπογυμνοῦν τοῦτον· τάς (442) χεῖρά
τε διατεῖναι. τούτου δὲ γενομένου κατὰ τὸ προσταχθέν·
ὁ Βασίλειος καταπλήττεται· ἀλλ' ὅμως νεανικὸς ὢν,
τῆς ἐκπλήξεως ἀνακτᾶται, ἑαυτῷ τε καὶ τοῦ βασιλέως
καθίσταται· καὶ μαστίζεται παρ' αὐτοῦ διπλοῖς ἐν φρα-
443 γελλίοις λ'. μνήμην ἔχων (443) τοῦτον ἀνάγραπτον
τῆς πρὸς αὐτὸν φιλοστόργου προθέσεως. καὶ τῷ μεγίστῳ
444 (444) ναῷ ἐπελθὼν πρωΐας αὐτῆς στεφανηφόρον ἄνα-
445 κτα λαοῖς ἀναδείκνυσι μηνὶ (445) Μαΐῳ κϛ'. (446) Ἰν-
446 δικτιῶνι ιδ'. καὶ τῆς κατὰ δευτερείαν αὐτῷ βασιλείας
τὰ πρόσφορα δίδωσιν. ᾧ καὶ πολὺ φίλτρον ἐπιδιδοὺς,
καὶ τὰ ἴσα, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθ' ὑπεροχὴν ἐμπαρέχε-

A naculo ſermone, in terram dejicitur, paſſus caſum lucelabilem. Ita ut ea res præſentibus omnibus delectaloni eſſet. Et quamvis diu multumque aquis conſpergeretur, vix ſeſe recollegit. Cum igitur Antigonus cum iis qui apud ipſum erant, abiiſſet ad Cæſarem, narrat ei de iis quæ facta eſſent. A quo & imperator de iis certior factus, accerſit eum cum aliis duobus æqualibus: quos ut vidit, probavit ſpeciem, laudavit ſtatutam; ſed præ duobus illis multo magis admirabatur Baſiliam. Et variis dignitatum gradibus evehit, atque ad majora beneficia ſeſe offert. Quos enim Deus præſcivit imperatores futuros, hos & prædeſtinavit; omniaque ad
B eam rem prædiſponit. Hos imperatrix Theodora conſpicata, duos quidem illos neglexit, unius autem illius cauſæ plane in ſollicitudinem data eſt, ab imo pectore exclamans: Utinam, o fili, hunc hodie non vidiſſem, talem virum, noſtro imperio ſuperiorem futurum: quemadmodum meus beatæ memoriæ maritus adhuc ſuperſtes vaticinatus eſt. Hinc equiſoolbus præficit Baſilium, atque equum ei tradit effrænem domandum, quem valde amabat. Iſte ei inſiliens tanquam aliquis Aleaander alteri Bucephalo, tanquam Bellerophontes Pe-
C gaio, egregie equitat. Res admiranda & obſtupeſcenda in oculis omnium viſa eſt. Majoraque incrementa capiebat amor Domini erga ipſum. Ita ut & ad Patriciorum dignitatem celeriter accederet, uxorique jungeretur venuſtiſſimæ, ex nobilibus, Ingere prognatæ: ac poſt hæc omnia filius adoptivus imperatoris nominaretur: deinde Magiſter atque inter cubiculi cuſtodes præcipuus fieret ſecundum aliquos, ac paulo poſt imperatoriam gloriam adipiſceretur. (*a*) Cum igitur aliquo tempore imperator eſſet in illa quæ eſt apud Mamantem, egregium martyrio victorem, regia, lubnatum ei fuit conſilium, etſi eidicula, quod non omnibus qui eirea
D ipſam erant indicavit: Mandat duobus familiaribus, quibus animam concredebat (*b*) de propoſito negotio, & per imperatoriam urbem proficiſcitur, maneque certo die Pentecoſtes (*c*) illuceſcente, cum cuidam cabiculo incluſiſſet Baſilium, iis qui cum ipſo erant innuit ut eum oudarent, manuſque extenderent. Quod cum fieret prout præceptum fuerat, Baſilius conſternatus eſt; ſed tamen, quod eſſet fortis, ſeſe recolligit, ſuiſque fit & (*d*) imperatoris. Atque ab eo cæditur duplici flagello triginta verberibus: Ut memoriæ mandatum haberet illius erga ipſam benevolum affectum. Atque maximum templum ingreſſus mane ipſo coronatum imperatorem populo oſtendit d. xxvi.

a Hæc tam aliena & inopinata hic intruſa, ſignis ( ) incluſi ſaltem in verſione. Quibus junctim lectis exiſtimabitur Michael Baſilium præ nimio amore verberibus ſæviſſimis affeciſſe, quod ut facere rabioſi & inſanientis eſt, ita & ad hunc modum narrata quo noſter narrat.

b Quia Græcum eſt ambiguum, poteſt etiam verti: *in quorum animoſitate fiduciam habebat.*

c Non dicat feſto Pentecoſtes collegam creatum Baſilium a Michaele.

d Hæc mire dicuntur, ſed fideliter exprimo, ut alias, niſi quod ſæpe multa mollire cogor, & dextre accipere ac reddere quod illa ſiniſtre dat. Hic autem ſenſus erit, Baſilium recepto animo, ſeſe accommodaſſe imperatori & tergum præbuiſſe.

Menſis Maji, Indictione xiv. & ſecundario imperio convenientia ei tradit. Cui etiam multum amorem exhibens, & paria, inſuper & ad eminentiam præbet; tam prolixa erat voluntas explendi illius animum. Invidia proinde magna multorum ſe prodit. Qui & diſſolutionem eorum concordiæ ac amoris moliuntur, omnibus modis diſcordiam inter illos machinantes, ut pacificam domum domini clauderent inimicitiis, modo verbis doloſis, modo ſcriptis inficientes illorum animos, male animati. perſuadent enim per hæc, fore ut Michael a Baſilio interficiatur, idemque iſte a Michaele patiatur ex inconſtantia animi, temulentum vocantes ac vecordem. Atque ut aliqui ajunt, voluit Michael omnino interficere Baſilium: præcipue ad venationem cum ipſo egreſſum haſta conjecta petere cuidam mandaverat. Ut autem alii, non ita. Sed benevole erga eum affectum fuiſſe, etſi a quibuſdam turbaretur. Unde ii qui Baſilio favebant ad necem imperatoris eum incitabant. Cum autem non poſſent impellere, a benevolentia erga illum nullo modo averſum, aut etiam ab homicidio abhorrentem; ipſi ſuis manibus perpetrant cædem, ne una cum illo perirent, homicidium propriæ utilitatis aggredientes. Atque ipſe pro imperio tanquam divinitus dato & non ita ut prius, grates Deo perſolvens, inaugurat templum Principum incorporeæ militiæ, a ſe ædificatum: magnitudine & pulchritudine & magnificentia valde ſpecioſum & admirandum. Quo perfecto voluntate & pietate imperatoris, in eoque ſacris rite peractis, ſpirituali lætitia confluente, ibidem imperatoriam coronam a manibus ſummi ſacerdotis accipit, aliud principium ſibi conſtituens imperii, quod auxilio archangelorum adeptus eſſet. Filiis etiam ſuis Conſtantino ac Leoni atque Alexandro ſimilem coronæ atque imperii gloriam tribuit. Stephanum autem patriarchali ſedi conſecratum in futurum deſtinavit. Ac circa primum quidem vita defunctum, adverſa uſus eſt fortuna præter ſpem, huic enim magis erat addictus, præ ceteris: ſperans eum imperio ſucceſſurum; ſed voti compos non eſt factus. Leoni enim, inclyto & glorioſiſſimo principi imperium ſervabatur ſtabile: ei qui poſt illum fratri Alexandro ſucceſſor erat futurus ſecundum paternam ordinationem. Corrumpunt autem & in hac re naturalem affectum homines improbi, paterno amore nonnihil labefactato erga Leonem. Sed improbitatis nervi inciſi, cum eis nihil firmitatis ineſſet, atque Sycophantæ, turpiter abacti ſunt. Leoque imperio potitus eſt, & paternam ordinationem implevit, virtute & ingenio firmus. Verum hæc quidem poſterius, poſt obitum parentis. Cum autem intermedio tempore aliquo res bellicas neglexiſſent, quaſi ſcandalis & offendiculis incidentibus in Remp. quorum jam ante mentionem fecimus: ea occaſione Iſmaeliticum ſupercilium attollebatur, ipſique ſuperbi armabantur: maximamque fecerant invaſionem, ut

A ται· τοσοῦτον τὰ τῆς πληροφορίας ἀληθῶς διεξάπλω-
το, καὶ φθόνος ἐκ τούτου δαψιλὴς παρὰ πολλῶν ἐξεκέ-
χυτο. οἳ καὶ τὰ πρὸς διάλυσιν τῆς αὐτῶν ὁμονοούσης ἀ-
γάπης ἐνστοχαστεύουσι, τρόπῳ παντὶ τὰ κατ' αὐτῶν
ἀλλήλων ἐκμηχανώμενοι· εἰρηναῖον οἶκον Κυρίου κλεῖ-
σαι τῇ ἔριδι. ποτὲ μὲν λογίοις (447) δολίοις, ποτὲ 447
δὲ γραφαῖς δολοῦντες τὰς αὐτῶν φρένας κακόφρονας.
συμπείθουσι γὰρ ἐκ τούτων βιαίως τὸν Μιχαὴλ παρὰ
Βασιλείου ἀναίρεσιν πείσεσθαι. ταὐτὸ δὲ τοῦτο αὐτὸν ὑ-
ποστήσεσθαι παρὰ Μιχαὴλ ἐξ ἀστάτου φρονήματος, οἰ-
νοφλυγίαν (448) καλοῦντες καὶ ματαιόφρονα· καὶ καθὼς 448
φασί τινες βουλὴν εἶχεν ὁ Μιχαὴλ ἀναγκαίως ἀναι- 449
ρῆσαι Βασίλειον· μάλιστα δὲ (449) καὶ κυναγέσιον σὺν
B αὐτῷ ἐξελθόντα ἐπαφεῖναι λόγχην τινὶ διετάξατο. ὡς
δ' ἕτεροι, οὐχ οὕτως. ἀλλὰ τὰ πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς διακ-
κεῖσθαι, κἂν παρά τινων ἐσφάλλετο. ὅθεν οἱ τὰ συν-
οίσοντα φρονοῦντες τῷ Βασιλείῳ πρὸς φόνον ἐκείνου τοῦ
αὐτοκράτορος. ὡς δ' οὐκ ἔπειθον τῆς πρὸς αὐτὸν εὐ-
νοίας μηδ' ὅλως ἐκτετραμμένον, ἢ καὶ πρὸς μιαιφο-
νίαν ἐλιγγιῶντα, αὐτόχειρες γίνονται τῆς σφαγῆς. 450
(450) ἵνα μὴ σὺν αὐτῷ διαπόλωνται. τοῦ (451) δὲ μιαι- 451
φονήματος τῆς οἰκείας εὐχρηστίας ἀντεχομένης. (452) καὶ 452
τὴν βασιλείαν ὡς ἤδη θεόθεν δοθεῖσαν αὐτῷ καὶ οὐχ
ὡς τὸ πρότερον, τὰς πρὸς Θεὸν εὐχαριστίας ἀποδιδοὺς,
προσεγκαινίζει τὸν Ἀρχιστρατήγων (453) τῶν ἀΰλων ταγ- 453
μάτων ναὸν καινουργήσας· μεγέθει τε καὶ κάλλει καὶ
C πολυτελείᾳ τῶν συντεθέντων λίαν ὡραῖον καὶ ἀξιάγα-
στον. οὗ τελεσιουργηθέντος σὺν πόθῳ καὶ πίστει τοῦ αὐ-
τοκράτορος, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν ἀφοσιωθέντων συντε-
λεσμάτων, πνευματικῆς θυμηδίας συναθροισθείσης,
ἐν τούτῳ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα χειρῶν ἀρχιερέως
(454) ἐνδέχεται, ἄλλην ἀρχὴν καθιστῶν ἑαυτῷ βασι- 454
λείας, ἣν συμμαχίᾳ τῶν Ἀρχαγγέλων ἐκλήρωτο. υἱέ-
σι τε τρισὶν ἑαυτοῦ Κωνσταντίνῳ (455) καὶ Λέοντι καὶ 455
Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὁμοίαν στεφοδοξίαν μετὰ καὶ τῆς βασι-
λικῆς ἐνετίθησι. τὸν δὲ Στέφανον ἱεράσας τῷ πατριαρ-
χικῷ θρόνῳ πρὸς τὸ μέλλον ἀφώρισε. καὶ περὶ μὲν
τὸν πρῶτον μετά τινα χρόνον διηλλαχότα τὸν βίον
(456) δυστυχεῖ παρ' ἐλπίδα. τούτῳ γὰρ μᾶλλον προσεπε- 456
D πόνθει τῶν ἄλλων, θαρρῶν καὶ τὴν τῆς βασιλείας διαδ-
δοχὴν, ἀλλὰ τοῦ ἐφετοῦ οὐκ εὐστόχησε. Λέοντι γὰρ τῷ πε-
ριωνύμῳ καὶ πανευκλεεῖ βασιλεῖ τὸ τῆς βασιλείας συ-
νετετήρητο μόνιμον· τῷ μετ' αὐτὸν ὁμαίμονι Ἀλεξάν-
δρῳ διαδόχῳ γενησομένῳ, κατὰ πατρικὴν θεσμοθέτη-
σιν. φθείρουσι δὲ κἂν τούτῳ τὰ φυσικὰ σπλάγχνα οἱ
πονηροί· τῆς πατρῴας φιλοστοργίας κατά τι παραθραυ-
σθείσης ἐπὶ τῷ Λέοντι. μικρὸν ὅσον, (457) καὶ τὰ τῆς 457
πονηρίας νεῦρα διακοπέντα. ἐπείπερ αὐτῇ οὐδὲν τῶν
ἰσχυρῶν παρυφίσταναι· καὶ οἱ συκοφάνται κακῶς ἀπο-
λώλασται. καὶ Λέων τῆς βασιλείας ἐγκάτοχος γίνεται.
E καὶ τὰ πατρόθεν διωρισμένα ἀποπληροῖ καλοκἀγαθίᾳ
καὶ ἀγχινοίᾳ νευρούμενος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον μετὰ
τὴν τελευτὴν τοῦ γεννήτορος. ἐπεὶ δὲ διὰ μέσου χρόνου
τινὸς (458) τὰ τῶν πολέμων ἔργα κατολιγώρουν· οἷά- 458
περ σκανδάλων παρεμπεσόντων τῷ πολιτεύματι, ὧν
προμεμνημονεύμεθα. δι' ὧν (459) ἡ Ἰσμαηλῖτις ὀφρὺς ἐκο- 459
ρύφωτο, καὶ μεγίστην ἐπεποιήσατο τὴν ἐπίθεσιν, ὥστε μέ-
χρι τῶν Μαλαγηνῶν ἐλάσαι στρατόν· κἀκεῖθεν τὴν
βασιλέως ἱππέων συναγωγὴν ἀνιμάσασθαι, ὡς ἑαυ-
τῶν μὲν στρατηγίαν ἀύμνητον, ἡμῶν δὲ καταστρατηγίαν

Digitized by Google

σιωπῆς ἄξιον· ὡς δὲ περὶ τούτων θεοστεφεῖ ἄνακτι διέ- A
γνωστο, διωλάζετο αὐτῷ ὁ παρὼν ἐπὶ τηλικούτῳ ἀτο-
πήματι, ἀλλὰ σπουδαίως ἐπανειρεῖσθαι ὅπως ἐκδίκη-
460 σιν τῶν οὕτως ἐννοηγμένων. Ἀνδρέαν (460) γάρ τινα
στοχασάμενος ἄνδρα πολύφρονα καὶ πολυπειρίας μετα-
διώκοντα, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἀνδρείας, κἂν ἐπεκέκρυ-
πτο· καθὼς ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια παρεδήλω-
461 σεν. οὗτος Σκυθῶν (461) ἑσπερίων ἐξώρμητο. ὑπο-
στράτηγον τοῦτον τοῦ κατὰ Ὀψίκιον προτίθησι θέματος.
ὃς τὸν ὑπ' αὐτὸν στρατὸν στρατηγικῶς διαθεὶς καὶ τοῖς
πολεμίοις παρεμβαλὼν, μεγίστην ἀπηνέγκατο νίκην.
καὶ καταβέβληκε τέως τὴν τούτων ἀλαζονείαν. καὶ διὰ B
τοῦτο καὶ ταῖς συχναῖς αὐτοῦ ἀνδρείαις μετά γε πατρι-
462 κιότητα (462) τῆς τῶν σχολῶν εὐμοιρεῖ ἀξιότητος. καὶ
463 πολλῷ κρείττων (463) κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἠγωνίσατο, καὶ
κατ' αὐτῶν ἄγαν ἠρίστευσε. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπείληπτο
464 μαγιστρότητος, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον. (464) καὶ τὰ
465 (465) ἐκ τῆς Τεφρικῆς (466) κακὰ καθ' ἡμῶν ἐβρεν-
466 θύετο· χώραν λαβόντων τῶν ἐκεῖσε κακούργων τῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐπιθέσεως, ἀπησχολημένους Ἀγαρηνῶν ἐν πο-
λέμοις ἐπί τε γῆς καὶ θαλάσσης. ἀλλ' ὅμως περιγί-
νεται τῶν ἀλαζόνων ὁ αὐτοκράτωρ, ὑπερμαχήσει θείᾳ καὶ
στρατηγικῇ ἐμπειρίᾳ κατευοδούμενος. μεθ' ὃς καὶ κατὰ
467 Γερμανικείας (467) ἐκστρατεύσας καὶ Σαμοσάτων, (468)
468 ἐκπρεπεῖς πόλεις Σαρακηνῶν καὶ χώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ C
469 Μελιτηνὴν (469) στενώσας ἐξ ἐπιδρομῆς συνεχοῦς, κατ'
470 αὐτῶν ἵστησι τρόπαια· καὶ μετὰ νίκης (470) εὐσήμου
471 πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐπάνεισιν. οὐδὲ τὰ (471)
κατὰ τὴν ἅλα διὰ Ἀφρικῶν καθ' ἡμῶν στρατεύματα
ναύμαχα δι' ἠρεμίας ἐτύγχανε· δι' ὧν ἑσπέρα πᾶ-
472 σα καταδεδούλωτο, (472) ἐν πόλεσι τῆς τε Σικελίας
ἔτι μὴν καὶ Λογγιβαρδίας πολυαριθμήτοις ἐπὶ ν' τε
473 καὶ ρ'. (473) τοῦ Γαλλιρειανοῦ χωρίς. ὃν (474) τὴν ἀ-
474 νάρρυσιν (475) ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ἀνειργάσα-
475 το. Νασὰρ (476) καὶ Προκοπίου (477) κατ' ἐκεῖνο και-
476 ροῦ στρατηγίας ἀντεχομένων. καὶ τὸ μὲν ὄνομα Ἰταλία
477 ἐφόρει ἀπὸ Ἰταλοῦ τοῦ Σικελοῦ γεννήτορος. τοῦ μὲν πα- D
478 τρὸς (478) τῆς Ἰταλίας χώρας, τοῦ δὲ υἱοῦ Σικανίας
479 ἢ Τρινακρίας ἐγκρατοῦ γεγονότος. Ἰταλία δὲ (479)
καὶ οὕτως ἀπό τινος περαιωσαμένης βοός, ὃν ἀθρόον
ἰδόντες ἐγχώριοι ἐκ γῆς ἑτέρας τὸν ἀπόπλουν πρὸς
αὐτοὺς ποιουμένου διωκομένου τε παρὰ τῶν κτητόρων αὐ-
480 τῆς, ἐβόησαν. Ἰταλὸς Ἰταλός· ὃ (480) τῇ ἑαυτῶν δια-
λέκτῳ ἑρμηνεύεται βοῦς. ἢ ἀπό τινος λῃστοῦ Ἰταλοῦ δὲ
Ἡρακλέους ἐκεῖσε ἀναιρεθέντος τὴν κλῆσιν ἠγάγετο.
481 Λογγιβαρβία (481) δὲ ἀπό τινος Λογγιβάρβου τοῦ
482 πρώτως κατασχόντος (482) τὴν χώραν. ἐφ' ὅτῳ καὶ
μέγα ἐξήνθιστο γένειον. λόγγη γὰρ παρὰ Λογγιβάρ-
βοις τὸ μέγα· βάρβα δὲ, τὸ γένειον. Τὰ δὲ κατὰ
483 Συράκουσαν (483) διεμεσολάβει χρόνων τινῶν δυστυχή- E
ματα. ἐπεπολιόρκητο γὰρ παρὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν. καθ'
484 ὃν ἐξεπεπόμφει ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸν (484) ἄνδρα
γενναῖον σὺν ναυτικῷ πολυάνδρῳ πρὸς τὴν αὐτῆς ἀ-
πολύτρωσιν. ὃς κατιὼν μέχρι Πελοποννήσου, Ἱέρακι
485 (485) οὕτω κατονομαζομένῳ λιμένι προσλιμενεύεται,
παρεμποδισθεὶς ἐκεῖσε δυσπλοίᾳ χαλεπωτάτῃ ἐπὶ ἡ-

A ad Malagenos uſque ducerent exercitam, indeque imperatoris equitatum tollerent, cum ipſorum bellica ſollertia perpetuo memoranda, noſtra autem clade ſilentio digna. Quæ cum cognoviſſet imperator a Deo coronatus, haud ſuccubuit rebus tam inopinatis, verum celeriter pœnas exigere ſtuduit pro talibus factis. Cum enim Andream quendam ad eam rem delegiſſet, virum prudentem & multarum rerum uſum ſectantem nec minus virtutem bellicam (quamvis id non præ ſe ferret:) ut rei veritas oſtendit. (Is a Scythis occidentalibus erat oriundus:) B hunc ſecundarium ducem Thematis Opſiciani conſtituit imperator. Qui arte bellica inſtructo exercitu, hoſtes aggreſſus, maximam victoriam obtinuit, dejecitque ad tempus illorum inſolentiam. Atque ob id & quod aſſidue rem ſtrenue gereret, poſt patriciam dignitatem etiam ſcholarum præfecturam feliciter conſequitur, multoque valentior in hoſtes inſurgebat: remque adverſus eos optime geſſit. Poſt hæc & Magiſtri dignitatem adeptus eſt. Non multo poſt & ex Tephrica calamitates in nos ingruebant, occaſionem nactis illius loci perditis hominibus nos invadendi, occupatos bello C cum Agarenis terra marique. Sed tamen ſuperat ſuperbos illos imperator auxilio divino & experientia ducum bonum ſucceſſum habens. Poſt hæc & adverſus Germaniciam nec non Samoſata educto exercitu inſignes urbes Saracenorum ac regiones, ipſa etiam Melitena ad anguſtias redacta aſſiduis incurſionibus, tropæa erigit, & inſignem victoriam reportans in imperatoriam urbem revertitur. Per mare etiam Afrorum claſſis nos infeſtare haud ceſſavit. A quibus verſus occidentem omnia ſubacta erant, Siciliæ & Longobardiæ urbes plurimæ aſque ad CL præter Gallerianum. D Quas imperante Baſilius recuperavit, Naſare & Procopio ducibus in illo tempore. Ac Italia quidem nomen invenit ab Italo Siculi parente, patre Italiæ, filio autem Sicania ſive Trinacriæ potito. Sic etiam dicitur Italia (a) a bove advena, quem ſubito conſpicati indigenæ adnatantem ad ipſos perſequentibus poſſeſſoribus, clamarunt: Italus, quod illorum ſermone ſignificat bovem, aut a quodam prædone Italo, quem Hercules ibi occidit, nomen duxit. Longobardia autem a quodam Longobarbo qui primitus tenuit illam regionem, quia magnam barbam alebat. (b) longa enim Longobarbis eſt magnum, pili autem menti, barba. E Syracuſarum autem calamitates quodam tempore intervenerunt. Obſidebantur enim ab Iſmaelitis. Eo miſit imperator Adrianum virum ſtrenuum cum claſſe numeroſa ad eam urbem liberandam. Qui profectus ad uſque Peloponneſum, portum cui nomen Hieraa, occupat, impeditus ibi magna difficultate navigandi, per e-

a Balbutiente preſſius ſequendo, non poſſum melius. Nec iſtæ quiſquiliæ merentur majorem curam, difficilius interim talia vertuntur, quam oratio diſerta.

b Ita imperfecte loquitur. facile autem intelligitur quid velit, non enim propter magnam barbam iſte obtinuit regionem, ſed ab ea dictus ita fuit, ſi modo &c.

quinquaginta dies. Cumque ibi retardaretur a navigatione propter incluſos ventos, acceſſit ad eum quidam ex colonis nuncium grave adportans, Heſterno die hora quinta Syracuſas captas fuiſſe. (quibus (α) nomen a conditricibus eam Archiæ filiabus Syra & Coſſa, aut a quodam lacu ibidem, aut a fonte olim Syracoſe nunc Arethuſa:) Illo autem in veritatem inquirente, ac unde id ſciret interrogante hic reſpondit: Eſt mihi in eo loco qui Helos dicitur prædium quaſi octo milliariorum intervallo. Atque heri veſperi illud obambulanti mihi occurrunt quidam ex paſtoribus, & dicebant, ſe ex dæmonibus hic verſantibus audiviſſe dicentibus, Syracuſas captas eſſe, ibique ſe fuiſſe atque inde veritatem certo comperiſſe. Sed ille haud credens; fidem ſibi fieri volebat proprio auditu. Quare in prædium profectus hora prima cum paſtoribus definitum locum occupavit, in quo ſpiritus illi commorabantur. Quos cum quidam ex paſtoribus interrogaſſet, ubi fuiſſent? ipſi reſponderunt, In urbe Syracuſarum ſe fuiſſe & ſatiaſſe reliquiis ſanguinis Chriſtiani qui effuſus eſſet, illum porro qui de his ſcire cuperet & quid ſit factum, ſe noſſe, nomenque & gradum dignitatis ſcire. Quibus nondum credens Adrianus, ea exiſtimabat putida. Sed poſt decimum quintum diem ea quæ ipſis mendacia videbantur, per illos qui inde ægre evaſerant vera demonſtrabantur. Ceterum illius loci ſpirituum præſcientia, aut potius ipſorum factorum ſcientia ibidem uſque ad imperium piiſſimi Leonis, ut ajunt, duravit. Tunc igitur copiis nauticis quas ſecum habebat congregatis Conſtantinopolin proficiſcitur, ſuppleaque fit in quodam templo petens veniam delictorum. Sed quod officium aeplexiſſet nec adeo difficultate navigandi uſus fuiſſet, ut ipſe dictitabat, veniam conſecutus non eſt. Eodem tempore in Carthagine Afri Saraceni cum ingentibus navibus, quæ ducentenos ſexagenos viros capiebant, infeſto exercitu nos invadunt, perveniuntque ad Cephaleniam uſque ac Zacynthum. (Quæ ad Zephyrum verſus Ichtyn ſpectat, a Zacyntho autem Meropis filio nomen accepit:) Quo cognito, imperator Patricium Naſarem virum multarum rerum peritum mittit cum claſſe ducem. Qui cum ad Methonam, quæ prius Pedaſus dicta fuit, perveniſſet, plerique militum ex navibus aufugerunt, ipſumque deſeruerunt. Quod mox notificatur imperatori. Atque cum feſtinatione vehementi ab ipſo aliquis miſſus eſt, juſſus, in eo loco furcas collocare ligneas, ac fugitivos in iis ſuſpendere; ita fieri aperte mandans. clam enim noctu ex carcere Agarenos triginta eductos drungario ac præfecto ſuæ cuſtodiæ tradidit, ſevere præcipiens ne cuiquam enunciaret quod ſtrueretur, ne ſupplicio intolerabili ſubjiciatur. Imperavit etiam ei ut illis triginta Iſmaelitis igni ac pice barbas nec non capillis

A μέρας ν'. καὶ κατὰ τοῦτο αὐτοῦ δυσπλοίᾳ πιεζομένου
διὰ τὴν ἐξ ἀνέμων ἐγκάθειρξιν, προσεδεδήμηκέ τις
τῶν χωρίων ἀγγελίαν ἐπικομιζόμενος δυσαχθῆ.
ὡς κατὰ ε' ὥραν πρὸς τὸ χθὲς τὰς Συρακούσας ἑλῶ-
σθαι. αἷς ὄνομα ἀπὸ τινων κτιστῶν ταύτης Ἀρχίου
θυγατρῶν Σύρας καὶ Κόσσης, ἢ ἀπό τινος ἐκεῖσε λίμ-
νης. ἢ ἀπὸ τῆς πρὶν μὲν κρήνης Συρακοῦς, νῦν δὲ
Ἀρεθούσης. τοῦ δὲ τὸ ἀληθὲς πολυπραγμονοῦντος, καὶ
ὁπόθεν (486) ἐπίσταιτο τοῦτο διερευνῶντος· αὐτὸς ἀπε- 486
κρίνατο· ὅτι περ ἐν χώρῳ ὃς Ἕλος (487) ὀνόμασται 487
ἀγρὸς πάρεστί μοι, ὡς ἀπὸ μιλίων η' προσεδήσημα. 488
καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑσπέραν καθ' ἣν (488) μοι πε-
ριπολεύοντι προσίασί τινες ποιμαινόντων, καὶ ἔφασκον,
B ὡς ἐκ τῶν ἐπιχωριαζόντων δαιμόνων (489) διακηκοέναι, 489
φραζόντων· γενέσθαι τὴν Συρακουσῶν δορυάλωσιν, ἐν
ταύτῃ τε (490) παρεῖναι (491) αὐτοὺς, ὅθεν καὶ δια- 490
πραξάσθαι ἀλήθειαν. αὐτὸς δὲ (492) πρὸς τοῦτο μὴ κα- 491
τανεύων εἰς ἀπιστίαν ἐχώρει τὴν αὐτηκοΐαν σφετεριζό- 492
μενος. καθ' ὃν ἐν καταλήψει (493) γενόμενος τοῦ ἀ- 493
γροῦ πρώτην καθ' ὥραν καὶ ποιμέσι συγκατειλήφει
(494) τὸν ὡρισμένον χῶρον, ἐφ' ᾧ τὰ δαιμόνια τὴν δια- 494
τριβὴν ἐπεποίηντο. ὧν τὴν διαγωγὴν πυνθανομένου
τινὸς τῶν ποιμένων (495) προσαπεκρίναντο. Κατὰ πό- 495
λιν (496) Συρακουσῶν εἶναι τὸ περιλειφθέντος χριστια- 496
νικοῦ αἵματος ἐμφορεῖσθαι. τὸν δὲ περὶ τῶν τοιούτων εἰ-
C δέναι διερευνώμενον τὸ πραχθὲν γινώσκειν· τό, τε ὄ-
νομα καὶ τὸν ἀρχικὸν βαθμὸν ἐξεπίστασθαι· οἷς ὁ Α-
δριανὸς οὐ πιστεύων (497) ἔτι ὑπελογίζετο ἕωλα. καὶ 497
μετὰ ιε' ἐπιοῦσαν ἡμέραν (498) τὰ παρ' αὐτοῖς ὡς ψευ- 498
δῆ νομιζόμενα παρὰ τῶν ἐκεῖθεν μόλις ἐληλυθότων ἀ-
ληθῆ κατεφαίνετο. τῶν γὰρ ἐγχωρίων πνευμάτων ἡ τοι-
αύτη πρόγνωσις, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ ἐπὶ τῶν πεπραγ-
μένων γνῶσις τοῖς κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν ἄχρι βα-
σιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου, ὥς φασι, Λέοντος προσμεμένηκεν.
τότε δὴ στρατὸν τὸν ὑπ' αὐτὸν ναύμαχον συναγείρας,
τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπιδημεῖ· (499) καὶ ἱκέτης ἔν τινι 499
ἱερῷ παραγίνεται, ἐξαιτῶν συγκεχωρῆσθαι τοῦ σφάλ-
ματος. ἀλλὰ τοῦ δέοντος ὀλιγωρήσας, καὶ οὐχὶ δυσπλοΐ-
ᾳ πλέον (500) ὡς ἔφασκεν, συγγνώμης οὐκ ἔτυχεν. 500
D Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐφεστηκότι καιρῷ οἱ ἀπὸ Καρχηδόνος
Ἄφροι Σαρακηνοὶ (501) σὺν ὁλκάσι παμμεγέθεσιν ξ' 501
αἷς χωροῦσι σ' ἀνδρῶν ἀριθμὸν, καταστρατεύουσι,
καὶ διϊκνοῦνται Κεφαλληνίας μέχρι καὶ Ζακύνθου. (502) 502
ἥτις πρὸς ἄνεμον ζέφυρον κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθὺν ἀ-
πονένευκεν, ἐκ δὲ Ζακύνθου τοῦ Μέροπος τῆς προσηγο-
ρίας τετύχηκε. περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς διαγνοὺς, τὸν πα-
τρίκιον Νάσαρ (503) ἐκπέμπει σὺν ναυστολίᾳ· ἄνδρα 503
πολύπειρον, ταύτης καθηγησόμενον. τοῦ δὲ κατὰ Με-
θώνην (504) τὴν πρὶν Πήδασον (505) καλουμένην ἐ- 504
πιδημήσαντος, οἱ πλεῖστοι στρατιωτῶν τῶν πλοίων ἀ- 505
ποδράσαντες καταλελοιπότες αὐτόν. (506) ὃ διαγινώσκε- 506
E ται ταχέως τῷ βασιλεῖ· καὶ σὺν κατεπείξει (507) 507
σφοδρᾷ παρ' αὐτοῦ τις ἀποσταλεὶς διετέτακται περὶ τὸ
τόπον ἀνασκολοπισμὸν ἱδρύσασθαι ξυλαργήματος, καὶ
τοὺς δραπέτας ἐν αὐτοῖς ἀνασκολοπίσαι· τοῦτο δὲ προ-
στάξει κατὰ ἐμφανὲς μηχανώμενος· κρυφίως γὰρ (508) 508
ἐν νυκτὶ τῶν ἀπὸ τῆς φυλακῆς Ἀγαρηνοὺς λ' προσλα-
βόμενος, δρουγγαρίῳ τῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ φρουρὰν προ-

α Has delicias perpetuas noctoris ſignis ( ) aut orationem. ( ) incluſi ſaltem in verſione, ne interturbent

στῶτι

σῶτι ἐκδίδωσι· διασφαλισάμενος (509) μηδενὶ ἐκφα-
ρον παύσασθαι τὸ συντεθησόμενον, ἵνα μὴ παντὶ ἀφο-
ρήτῳ καθυποβάλοιτο. ἐπέστελλε γὰρ αὐτῷ τῶν λʹ ἰσ-
510 μαηλιτῶν πυρὶ καὶ πίσσῃ (510) τὰς γενειάδας, ἀλλὰ
μὴν καὶ τὰς κατὰ κεφαλὴν τρίχας ἐκκαταφλέξαι· τάς τε
ὄψεις αὐτῶν αἰθάλῃ ἐμπεριχρῖσαι, καὶ πέδαις διπλαῖς
τοὺς πόδας ἐμπιέζεσθαι· καὶ τινι ὥρᾳ διωρισμένης ἡ-
511 μέρας μεμαστιγῶσθαι αὐτούς, ὡς λειποτάκτας (511)
πλωσίμους ἐν φραγγελλίοις δεινοῖς κατὰ τὸν ἱππόδρο-
μον· καὶ διασυρμοὺς δραπετῶν κατηγόροις ἐν λόγοις ὑ-
φισταμένους διελαύνεσθαι γυμνωθέντας καὶ ὀχουμένους ἐπ'
ὄνων ἕως πυλῶν χρυσωνύμων βασιλίδος τῆς πόλεως.
512 παραφυλάξασθαι (512) δέ, μηδένα τῶν συνόντων αὐτοῖς
ἐμπελάσαντα ὁμιλῆσαι· τούτων ταύτῃ προκεχωρηκότων, B
513 κατὰ Μεθώνην (513) προσέταξεν ἀνασκολοπισθῆναι τούτους,
ὡς δραπέτας πολέμων ἀνάλκιδας. καὶ μή τινα τῶν ἐγ-
χωρίων ἀρχηγετῶν, εἴτε λαοῦ τῆς κοινότητος, ἀλλὰ
μήτε αὐτὸν προηγέτην στρατοῦ τῆς ὁμοίας τῆς ἐχεμυ-
θίας ἀπολιμπάνεσθαι, καὶ δεσμῶται πάντες ἀνήρτηντο
σκόλοψιν. ἐνθένδε θρῆνος οὐχ ὁ τυχὼν τῷ πατρικίῳ
Νάσαρ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἄρχουσιν ἐπεγίνετο· μέμψιν
ἑαυτοῖς ἐπιτρίβουσι τῆς περὶ τούτου λειποταξίας τοῦ ἐκ βα-
σιλέως διαβεβαιουμένου αὐτοῖς. τάς τε συνεύνους καὶ παῖ-
514 δας δραπετευσάντων, (514) ὅτι μὴν καὶ γεννήτορας τὸν
αὐτοκράτορα πάντας ἄρδην ξίφει διαλεθρεῦσαι· ὡς ἐκ
τοῦδε τοῦ καλλίστου σκευάσματος δι' ὀλιγαρίθμων κατα-
κρίτων Ἀγαρηνῶν τὸν οἰκεῖον λαὸν ἀνασώσασθαι. πε- C
515 ριδεεῖς ἂν γεγονότες (515) ὅ, τε ναύαρχος αὐτῶν Νά-
σαρ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγοί, ὅ, τε σύμπας λαός,
τὸ τοιοῦτον μήποτε καὶ αὐτοὶ ὑποστήσονται, ἀναγκαίως
516 τοῖς πολεμίοις ἀντικαθίστανται, (516) νίκῃ τῇ πρὶν
517 μεγαλαυχουμένοις (517) βαρβαρικώτατα, καὶ Ζάκυνθον προ-
σεδρεύουσιν· οἷς ἐπιτίθεται τούτοις Νάσαρ παρεμβα-
λών, καὶ πανωλεθρίαν Θεοῦ ἰσχύϊ καὶ βασιλέως σπου-
δῇ κατ' αὐτῶν τίθεται. τοῦ δὲ καθ' ἡμᾶς πλοΐμου
στρατοῦ τῶν Ἀγαρηνῶν κατισχύσαντος, ἔναρθρός τις βοὴ
518 κοιλάδος (518) ἠφίετο τοῖς πρόσω φοιτᾷν ἐγκελευομέ-
519 νη. (519) ὅθεν οὗτοι (520) Σικελίαν πᾶσαν καὶ Ἀφρι-
520 κήν, πρὸς δὲ καὶ Λογγιβαρδίαν διαδραμόντες, πολε-
μικῷ πυρὶ καὶ παντοδαπῷ ξίφει τοὺς ἐν τοῖς πλοίοις D
521 Ἀγαρηνοὺς καταφλέξαντές τε καὶ διαφθειράμενοι, (521) καὶ
ἑτέρας τὰς πρὸς ἐμπορίαν κατέσχον· ὧν ἀριθμὸν συν-
θέσθαι πάντως οὐ ῥᾴδιον, ἐπιφορτιζομένων εἴδη παν-
τοῖα· πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ δαψιλέστατον ἔλαιον, καὶ το-
522 σοῦτον, (522) ὥστε ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τὴν κατὰ
λίτραν ἐλαίου ὀβολοῦ πράσθαι· καὶ κατὰ θαυμασιότη-
523 τα (523) πᾶσι τὰ τότε πραχθέντα φημίζεσθαι· καὶ
μάλιστά γε ἐκ τῆς κατὰ τὴν Τεφρικὴν συγκλύδων· τούτου
Παύλου Σαμοσατέως, σὺν αὐτῷ Κάρβεάς τε καὶ Μον-
τανοῦ, καὶ ἄλλων αἱρεσιαρχῶν διαφόρων κατοφρυωσάντων
524 (524) τὸ πρότερον, καὶ καταδυναστευθέντων τὸ ὕστερον E
Θεοῦ βραχίονι κραταιῷ, καὶ ἱκετηρίαις σὺν φροντίσμα-
525 σιν ἐπαλλήλοις τοῦ Αὐτοκράτορος· ὃς ἅπαξ καὶ δὶς (525)
526 κατ' αὐτὸν (526) ἐπιών· καὶ τὸ μὲν (527) πρῶτον ἁ-
527 πάσας χώρας ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ πυρπολήσεσιν ἐρ-
528 ρηπώσας· κατὰ Τεφρικῆς (528) ἀγωνίζεται, τινὶ χρό-
529 νῳ ἐνδιατρίψας. ὡς ἀπρακτήσας, ἐπάνεισι πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῷ ναῷ (529) τῶν
ἀρχιστρατήγων εἰσδύς, ὃς παρ' αὐτοῦ κατεσκεύαστο, αὐτὸς ἱκετεύει ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ στε-

A capillos ambureret, facieſque eorum fuligine oblineret, ac compedibus duplicibus pedes conſtringeret. Utque ipſi hora certa definiti diei cæderentur, tanquam fugitivi ac deſertores navium, diris flagellis in circo. Et cum exprobratione & incuſatione quod fugitivi eſſent traducerentur nudi atque aſinis invecti uſque ad aureas portas imperatoriæ urbis. Caveretque ne quiſquam præſentium accedens cum iis loquatur. Quibus ita peractis Methonam verſus eos miſit ſuſpendendos tanquam fugitivos ac deſertores belli ignavos. *Præcepit* etiam ne quiſquam ex ducibus illius loci, aut etiam ex vulgo hominum, ne ipſe quidem ſummus dux exercitus tali ſilentio ex- B emptus ſit. Atque vincti omnes ſuſpenſi ſunt. Hinc lamentatio non vulgaris patricio Naſari, ac ducibus qui ei ſuberant, ſuborta, ſe ipſos inſimulantibus in hac re deſertionis. (a) eo qui ab imperatore venerat affirmante etiam conjuges fugitivorum nec non parentes imperatorem omnes omnino gladio perditurum. Ita *factum* hoc pulcherrimo commento ut per paucos condemnatos Agarenos ſuum populum conſervaret. Metu enim perculſi cum navarchus ipſorum Naſar tum duces qui ei ſuberant, ne tale quid aliquando & ipſi perpetiantur, neceſſario hoſtibus reſiſtunt propter ſuperiorem victoriam ſuperbienti- C bus ſumma barbarie. Atque Zacynthum obſident. Ergo impetum in eos facit Naſar, atque internecione cædit, divino auxilio imperatoriſque *apud Deum* interceſſione contra illos. Cum autem noſtra claſſis Agarenos ſuperaſſet, articulata quædam vox ex convalle mittebatur, alterius pergere jubens. Unde iſti per Siciliam omnem & Africam nec non Longobardiam profecti, bellico igni & omni genere cædis Agarenos in navibus comburentes ac interficientes, etiam alias naves mercatorias ceperunt (quarum numerum inire haud facile eſt:) oneratas variis mercibus, in quibus & oleum maxima copia. D Ita ut in illis diebus libræ pondus obolo veniret. Ac tanquam miracula apud omnes ea quæ tunc facta eſſent celebrarentur. Præcipue ob colluviem Tephricenſium, Paulum Samoſatenſem, cumque eo Curbecem & Montanum, alioſque auctores hæreſium ac principes varios, ſuperbia elatos prius, ſed ſuperatos poſtea dei brachio forti, & ſupplicationibus continuiſque curis Imperatoris. Qui ſemel iterumque eos aggreſſus, prius quidem omnibus regionibus, populando & captivos abducendo, vaſtatis, Tephricam oppugnat aliquandiu; ſed E cum nihil proficeret, revertitur in imperatoriam urbem. Ingreſſuſque templum principum cœleſtis militiæ, quod ipſe ædificaverat, illis ſupplicat in contritione cordis & ſuſpiriis, ne prius videret mortem quam Tephricam exitio dediſſet. Atque rurſus adverſus eam proficiſcitur cum maximis

a Horride & evolute loquitur in Græco & imperfecte adeoque ambigue. *Joſ. Gen.*

copiis, veſtitatem magnam inferens. In cujus expugnatione de cœlo fremitus maxime terribilis in eos ingruit, ut ex eo Tephricæ ſtructuræ concuterentur, atque ejuſmodi terrorem incolæ ejus, ipſorum cauſa divinitus factum exiſtimarent. Quare alii eorum ad imperatorem ſe contulerunt miſericordiam orantes, alii in intimam Syriam migrarunt. Ut ſic utrinque urbs eorum ab hominibus deſerta, vacua fieret, quæ jam ſubacta erat, poſtquam dux ejus Chryſochir cecidiſſet. Iſte enim homo inſolens cum Carbæa & Calliſto plurima mala Chriſtianis intulit, ſicut & ejus pater. Atque Nicomediam uſque ac Nicæam ipſam profectus, per Thracenſium etiam thema, uſque ad Joannis theologi regionem pervenit. Cujus templum ii qui cum illo erant introeuntes, introduxerunt equos ſuos & impedimenta, hoſtiliter inſultantes. Igitur ad Chryſochirem ſcribit imperator pacis componendæ cauſa. ((a) ut qui erat pacificus & vere miſericors, ſecundum oraculum, quod ait: Eſtote invicem benigni & miſericordes, donantes invicem, ſicut & Chriſtus nobis ſe ipſum donavit;) Eſſet contentus iis quæ acquiſiviſſet, acciperetque ab ipſo aurum & argentum & veſtes, ac deſineret captivos ducere & trucidare Chriſtianos. Sed homo ferox & infidelis pacificis verbis non permovetur. Quare etiam reſcribit imperatori: Quod ſi cupis, Imperator, nobiſcum pacem inire, relinque orientis imperium, & tantum occidentale ſerva, ſic pacem agemus tecum. Sin minus, conabimur te omnino regno ejicere. Hanc ejus amentiam imperator ſentiens, ſapienter tacuit, nec amplius reſcripſit. Duobus autem annis elapſis venit Chryſochir cum ſuo exercitu uſque ad Ancyram urbem & ipſa Commata; prædaque multa potitus revertitur. Ceterum (b) domeſticus ſcholarum intervallo unius diei diſtans ſubſequi deſinebat, verebatur enim prope ſubſequi & conſpici. Chryſochir autem in Charſiani thema venit, & ad Agranas caſtra metatur; Domeſticus autem ad Siboron, qui prætoribus Armeniacorum & Charſiani præcepit dicens: Tollite duces qui vobis ſubſunt & equites aliquos bonos victumque quaſi dierum duodecim, & ſubſequimini Chryſochirem uſque ad Bathyryacem. Et, ſi quidem partem aliquam exercitus quæ facile ſuperari poſſit, miſerit in Armeniacorum aut in Charſiani thema, ſignificate id nobis: ſi autem diſceſſerit a Barbyryace revertentes venite ad nos. Veſperi igitur profectus Chryſochir caſtra poſuit in inferiore loco: prætores autem *noſtri* in jugum montis adſcenderunt, manſeruntque in quodam loco Zogoloenon dicto, eſt enim propter rupes adſcenſu difficilis, habetque denſam ſylvam. Ceterum prætoribus ibi quieſcentibus contentio quædam exorta eſt de fortitudine, du-

A ναγμοῖς, μὴ πρὶν θεάσασθαι θάνατον πρὶν ἂν τῆς ζωῆς
(530) χοίνα τὸν κατὰ Τεφρικὴν ὄλεθρον. καὶ αὖθις κατ' 530
αὐτὴν (531) ἐξιοῦσι (532) σὺν πολυπληθέσι στρατεύμασιν, 531
ἐρημίαν πολλὴν αὐτοῖς ἐπαγόμενος. αὐτὴν δὲ διειργασμέ- 532
νας (533) ἐν τῷ μεταξὺ οὐρανόθεν (534) βρόμος τῶν φρικω- 533
δεστάτων προσπίπτει αὐτοῖς· ὡς ἐκ τούτου τὰς τῆς Τεφρι- 534
κῆς ἱδρύσεις ἐκδεδιέναι· καὶ τὸ τοιοῦτό γε (535) δεῖμα- 535
τος τοὺς ταύτης οἰκήτορας χρῆναι αὐτῶν θεόθεν τελεσθέντος
(536) καθυπειληφέναι. διὸ τοῦτο οἱ μὲν αὐτὴν τῷ βασιλεῖ 536
προσεχώρουν ἐλέους δεόμενοι· οἱ δὲ πρὸς τὰ ἔνδον Συ-
ρίας μετανάστευον, ὡς παρὰ μικρὸν ἐξ ἀμφοῖν τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐρήμην λαοῦ γεγονέναι, ἥτις ἐκεκράτητο,
(537) τοῦ ταύτης προστατοῦντος καταπτωθέντος Χρυσόχει- 537
B ρος. οὗτος γὰρ ὁ ἀλαζὼν σὺν Καρβαίᾳ καὶ Καλλίστῳ
(538) πλεῖστα κατὰ Χριστιανοὺς πεπραγμένος, ὡς καὶ 538
ὁ τούτου πατήρ· καὶ μέχρι Νικομηδείας καὶ Νικαίας αὐ-
τῆς διελθὼν, ἀλλὰ μὴν καὶ εἰς τὸ τῶν Θρακησίων
θέμα ἐκδραμὼν, μέχρις Ἰωάννου (539) τοῦ Θεολόγου 539
τῆς ἐπαρχίας κατήντησεν. οὗ τινος τῷ ναῷ οἱ σὺν αὐ-
τῷ ἐντυγχάνοντες εἰσήγαγον τά τε ἄλογα (540) αὐτῶν 540
καὶ λοιπὴν ἀποσκευὴν, δυσμενῶς ἐνυβρίζοντες. πρὸς οὖν
τὸν Χρυσόχειρα γράφει ὁ βασιλεὺς εἰρήνην συνθέσθαι·
οἷα τὸν τρόπον εἰρηνικὸς ὑπάρχων καὶ εὔσπλαγχνος
ὄντως· κατὰ τὸ λόγιον τὸ φάσκον· γίνεσθε πρὸς ἀλλή-
λους (541) χρηστοὶ καὶ εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυ- 541
τοῖς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῖν (542) ἑαυτὸν ἐχαρίσατο· 542
C ἀντιπαρασχεθῆναι ἐφ' οἷς ἐπεπόνθει, εἰληφέναι τε παρ' αὐτοῦ
χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ ἐσθῆτας, καὶ αἰχμαλωτίζειν
καὶ κατασφάττειν χριστιανοὺς ἀνακόψαι· ἀλλ' ὁ θρασύ-
φρων καὶ ἄπιστος τοῖς εἰρηνικοῖς λόγοις οὐ πείθεται·
διὸ καὶ ἀντιγράφει τῷ βασιλεῖ· ὡς εἴπερ ἐθέλοις, ὦ
βασιλεῦ, μεθ' ἡμῶν εἰρήνην ἐπιτελέσαι, ἀπόστηθι τῆς
κατ' ἀνατολὴν ἐξουσίας σου, τῆς δὲ πρὸς δύσιν ἀντέ-
χου καὶ εἰρηνεύσομεν μετὰ σοῦ· εἰ δὲ μὴ, σπεύσομεν
(543) ὅλως, ἵνα σε καὶ τῆς βασιλείας ἐξοστρακίσωμεν. 543
τῆς οὖν ἀπονοίας αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς αἰσθόμενος, ἐφιλο-
σόφησε σιωπῶν, μηδὲν ἔτι αὐτῷ ἀντιγεγραφώς. δυ-
σὶ δὲ χρόνοις παρελαυθεῖσιν, ὁ Χρυσόχειρ ἐξῆλθε σὺν
τοῖς ἰδίοις στρατεύμασι μέχρις Ἀγκύρας τῆς πόλεως
D καὶ αὐτῶν τῶν Κομμάτων, λαφυραγωγίαν ἑαυτῷ πολ-
λὴν προσποιησάμενος, καὶ ἐπάνεισιν. ὁ δὲ καθηγεμὼν
(544) τῶν σχολῶν χρηματίζων μίλιον ἓν, τὴν πα- 544
ραδρομὴν ἐσταθμάζετο. ἐδεδοίκει γὰρ πλησιοφανῆ τὴν πα-
ραδρομὴν παραδείκνυσθαι. ὁ δὲ Χρυσόχειρ κατιπακὼς
τῷ τοῦ Χαρσιανοῦ θέματι, εἰς Ἀγρὼνας ἐσκήνωσε· εἰς
τὸ Σίβορον δὲ ὁ Δομέστικος· καὶ τοῖς στρατηγέταις
(545) τῶν τε Ἀρμενιακῶν καὶ τοῦ Χαρσιανοῦ προστέτα- 545
χε διειπών· ἄρατε τοὺς ὑπὸ χεῖρα πλοῦντας ὑμῶν
ἄρχοντας· καὶ (546) καλλίππους (547) τινὰς καὶ δαπά- 546
νας ὡς ἡμερῶν (548) ιβ'. καὶ παρατρέχοιτε τὸν Χρυ- 547
σόχειρα μέχρι τοῦ Βαθυρύακος. καὶ εἰ μὲν διαιρέσας 548
λαὸν εὐπλήκτων παραπέμψοι τῷ τῶν Ἀρμενιακῶν ἢ τῷ
τοῦ Χαρσιανοῦ (549) θέματι, κατάδηλον ἡμῖν τοῦτο ποι- 549
ήσατε. ἂν δὲ ἀποκινήσοι τοῦ Βαθυρύακος, ὑποστραφέν-
τες ἥκετε πρὸς ἡμᾶς· ἀπελθὼν τοίνυν ἑσπέρας ὁ Χρυ-
σόχειρ ἐσκήνωσε κάτω, οἱ δὲ στρατηλάται εἰς τὸν ζυ-
γὸν (550) προσαναβάντες· καὶ ηὐλίσθησαν εἴς τινα τόπον, κατονομαζόμενον Ζυγολόηνον. οὗτος γὰρ 550
ἐστιν ἐκ πετρώδους συμπλοκῆς δυσανάβατος, ἐν ᾧ ὕλη πολύδενδρος πέφυκε. Τῶν οὖν (551) εἰρημένων 551

a Ipſe ſaltem in Latinis feci ſigna ()

b Abrupte & incondite.

στρατηλατῶν ἐκεῖσε διαναπαυσαμένων, φιλονεικία τις ἀνέκυψεν ἀνδρικὴ, τῶν ἀρχόντων ἀλλήλοις ἀντερίζοντων· τίνες
552 ἂν εἶεν κρείττους, πότερον οἱ ἀπὸ τοῦ (550) τῶν Ἀρμενιακῶν θέματος, ἢ τοῦ Χαρσιανοῦ ὡρμημένοι· τῶν οὖν Χαρσιανιτῶν φιλονεικούντων τὰ πρεσβεῖα ἑαυτοῖς τῆς ἀνδρεί-
553 ας ἀποδοῦναι ἢ τοῖς ἑταίροις· (553) οἱ Ἀρμενιακοὶ (554)
554 εἶπον πρὸς αὐτούς· τί φιλονεικοῦντες περὶ ἀνδρείας ἐκ λόγων βουλόμεθα; πρακτικῶς τοῖς πολεμίοις πα-
555 ρεμβάλωμεν (555) ἄμφω, καὶ τότε φανερωθείη ἕκαστος ἡμῶν, ὁποῖος ἐστὶ καὶ θάτερος ἀνδρειότερος. οἱ δὲ στρα-
556 τηγοὶ ἐξακηκοότες περὶ τῆς ἁμίλλης αὐτῶν· (556) δι' αὐτῶν δὲ καὶ τῆς τοῦ λαοῦ προθυμίας συνευδοκούσης αὐτοῖς, ἤγαγον, καὶ εἰρήκεσαν· Προθυμεῖσθε ὦ ἄνδρες ἀντάμιλλοι, ἵνα τοῖς πολεμίοις, Θεοῦ συνεργοῦντος, προσβάλωμεν. πρὸς οὓς γενναιοφρόνως ἐξεῖπον· Ναί. καὶ διὰ τοῦτο ὅρκῳ μεγίστῳ τῆς βασιλικῆς κεφαλῆς πεπεδήσαμεν ὑμᾶς, ὅπως συμπλακῶμεν αὐτοῖς. ὁ γὰρ τόπος
557 (557) ἐν ᾧ ἐφηρμόσμεθα τῶν ἐχυρωτάτων· ἐξ οὗ εἰ πέρ τι κατ' αὐτῶν γενναῖον κατεπραξάμεθα, τοῦτο ἡμῖν ἔσται εἰς τρόπαιον· εἰ δὲ μή, κατ' οὐδὲν παρ' αὐτῶν
558 ζημιωθείημεν. τηνικαῦτα δὲ τότε (558) οἱ δύο στρατηγέται διεῖλον ἄνδρας μέχρις ἑξακοσίων, τοὺς δὲ λοιποὺς παρῆκαν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν σὺν
559 φλαμούλοις, (559) καὶ τούτοις διησφαλίσαντο ὑποτιθέντες· ἡμεῖς μὲν τῷ φοσσάτῳ παρεμπελάσομεν ἐπιτρέ-
560 χοντες· καὶ ὅταν (560) τὴν ἄφιξιν πρὸς ὑμᾶς ἀποθῶνται, παρεμβαλοῦμεν αὐτοῖς. καὶ εἰ μὲν ὁρμήσωσι κατέναντι ὑμῶν ἐξέλθετε ἄντικρυς καὶ μεγάλως κεκρά-
561 ξατε, (561) πλείστου λαοῦ βοὴν ἐκσημαίνοντες, ὅπως
562 ἐκ ταύτης εἰκάσωσιν, (562) τὸ τῶν σχολῶν ἐξηγούμενον μετὰ τῶν θεμάτων ἐφεστηκέναι. τῇ οὖν ὑφηγήσει ταύτῃ
563 κεχρηκότων τῶν στρατηγῶν, καὶ παρεμπεπτωκότων (563) ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοῖς ἐχθροῖς πρὸ τοῦ τὴν ἡμέραν τρανῶς ἐπιλάμψαι τοῖς τῶν τυμπάνων κρούμασιν ὑπεκί-
564 νησαν. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν μετὰ τοῦ Χρυσόχειρος, (564) οἱ δὲ τὰ φορτία τοῖς ὑποζυγίοις ἐνέφραζον. τούτων οὕτω
565 μεριζομένων οἱ στρατηγέται σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοὺς (565)
566 ἀρχουσιν, ἐπέθεντο κατ' αὐτῶν. καὶ φωνῇ (566) βεβαρηθεῖς, σταυρὸς νενίκηκεν, οἷον πολεμικῶς ἐτυμπάνισαν·
567 οὗτοι δὲ τῇ ἀθρόᾳ προσβολῇ καταπτήξαντες, (567) ἀμεταστρεπτὶ τῆς φυγῆς ἔχοντο· μηδὲ ὁρᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν ἀνεχόμενοι, τίνες διώκουσι τούτων ὑπάρχου-
568 σιν· ἀπὸ τοῦ Βαθυρύακος διωκόμενοι ἐπὶ μιλίοις (568) λ' ἕως τοῦ κατονομαζομένου Κωνσταντίνου βουνοῦ χαλεπῶς
569 συγκοπτόμενοι· καὶ ὁ Χρυσόχειρ (569) ὀλίγους τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ προσλαβόμενος φυγαδεύειν ἐσπούδαζε. Ἐπιφθάνει
570 τοίνυν αὐτὸν ὁ Πουλλάδης (570) ὡς τοῦτο (571) παρὰ
571 ὀνόματι περιβόητον, πῖλον ἐνδεδυμένος· (570) προεκε-
572 χράτητο δὲ κατὰ Τεφρικὴν, καὶ κατὰ χαριεντισμὸν τῷ Χρυσόχειρι προσῳκείωτο. ὡς οὖν ἑώρακε τοῦτον, ἐπέγνω καὶ ἐκεκράγει μεγαλοφώνως· ὧδε οἱ στρατηγέται· ὧδε
573 ὁ τῶν σχολῶν ἐξηγούμενος ἔστω. (573) ἄπεισιν ὁ Χρυσό-
574 χειρ, καὶ πρὸς τὸν Πουλλάδην ἐφώνησεν· ἄθλιε (574) ὦ Πουλλάδη τί σοι φαῦλον ἐνεδειξάμην; μᾶλλον μὲν τοι-
575 γε πλεῖστά σοι (575) χρηστὰ εἰργασάμην. ἄπελθε, καὶ μή μοι πρόσκομμα εἴης· ὁ δὲ ἀντέφη αὐτῷ· ἐγὼ γινώσκω, Χρυσόχειρ, ὅτι πλεῖστα καλά μοι πεποίηκας· καὶ εὐέλπιστῶ τῷ σωτῆρί μου Θεῷ κατ' αὐτήν γε τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι σοὶ τὰ χαριστήρια. ἱππάζων
576 (576) δὲ ὁ Χρυσόχειρ, εὑρίσκει τάφρον πρὸς τοῖς ἐνω-

Joſ. Gen.

cibus inter ſe rixantibus utri potiores eſſent, utrum ii qui ſunt ab Armeniacorum, an ii qui ſunt e Charſiani themate. Cumque Charſianitæ contenderent primas fortitudinis ſibi potius deferendas eſſe quam alteris; Armeniaci dixerunt ad eos: Quid amplius contendere de fortitudine verbis cupimus? reipſa hoſtes aggrediamur utrique: atque tunc apparebit, qualis quiſque noſtrum ſit, & quis altero fortior. Prætores quoque cum audiviſſent de certamine iſtorum, & ex iiſdem intellexiſſent militum alacrem aſſenſum; duxerunt, eiſque dixerunt: Vultiſne, o æmuli, ut hoſtes, Deo cooperante, aggrediamur? Quibus alacri animo reſponderunt: Ita & propterea jurejurando maximo, per Imperatoris caput, nos obſtringimus; ut confligamus cum illis. Locus enim in quo ſiti ſumus, eſt munitiſſimus. Ex quo ſi ſtrenue rem geſſerimus adverſus eos, eo ipſo victoriam conſequemur: ſin minus, nulla ab ipſis clade afficiemur. Tunc igitur tunc duo prætores ſepararunt viros ad ſexcentos: ceteros reliquerunt in tentoriis ducum ipſorum cum vexillis, atque iſtis præceperunt dicentes: Nos quidem caſtris hoſtium propinquabimus, atque ſi obviam nobis venerint, aggrediemur eos: ſi vero impetum in nos fecerint; exite ex caſtris, & vehementer clamate, maximæ multitudinis clamorem exprimentes, ut inde ſuſpicentur domeſticum Scholarum cum thematibus adeſſe. Secundum hoc igitur præceptum cum prætores exiviſſent cum ſuis, atque propius ad hoſtes acceſſiſſent antequam dies plane illuceſceret; *iſti* tympanorum ſonitu cientur, ſed partim cum Chryſochire *erant*: partim onera jumentis colligebant. Quibus ita diviſis, prætores cum ſuis ductoribus eos aggrediuntur, ac voce magna, CRUX VICIT, quaſi bellicum intonarunt. At iſti ſubito incurſu territi, terga dantes fugam arripiunt: nec videre & explorare ſuſtinentes quinam ipſos perſequantur, cum a Bathyryace fugerent ad triginta milliaria uſque ad Conſtantini collem, multis interea cæſis. etiam Chryſochir cum paucis quibuſdam quos ſibi adjunxerat fugæ intentus erat. Hunc aſſequitur Pullades quidam, ut vocabatur celebri nomine, pileo indutus. Captivus autem fuerat in Tephrice: cumque lepidus & feſtivus eſſet, in familiaritatem Chryſochiris venerat. Ut igitur hunc vidit, agnovit, clamavitque magna voce. Huc prætores: huc domeſticus ſcholarum veniat. Evadit Chryſochir. Atque *iſte* ad Pulladem dixit: Quid, miſer Pullades, mali tibi feci? potius quidem plurima beneficia in te contuli. Abi, ne mihi ſis offendiculo. At is reſpondit: Equidem ſcio, Chryſochir, quod plurimis beneficiis me affeciſti: & confido Salvatori meo Deo, hac die me tibi gratiam relaturum. Porro Chryſochir equitans invenit foſſam ſibi objectam, quam equus ejus tranſilire reformidavit & ritubavit. Unde Chryſochir jam ad Pulladem reſpicere plane non cogitavit; ſed magis quo ſe videbat,

ne in foſſam incideret. Atque Pulades eum clam ſub axilla vulnerat conto. Qui cum perturbaretur hoc ictu, equus ejus commotior factus illum dejecit. Deſiliens igitur equo ex miniſtris ejus conjunctiſſimus Diaconitzes nomine, ((*a*) quem Leo laudatiſſimus imperator converſum a cultu abominabili Pauliniſtarum ad meliorem, conſtituit menſuratorem, ut Romanorum ſermone vocatur) ejuſque caput tenens, fovebat & curabat genibus ſuis impoſitum. Supervenientes autem prætores occupant, caputque amputant, quod imperatori a — Deo — coronato tamquam donum miſerunt. Erat autem (*b*) in publicis commodis & reip. negotiis curandis imperator diligentiſſimus, cum plurimas res gereret. Ita ut tempore jejunii in ejus hebdomadibus poſt diſceſſum ſenatorum ex regia, intraret in ſecretum (*c*), ubi vectigalia & reditus publici colliguntur; quæve ibi intervenirent controverſiæ eas dijudicaret. In venatione porro, & pila & onerum geſtatione & ſaltibus omnino excellebat Baſilius imperator. Ita ut in venatione ſuperaret centauros, in pila Alcinoi regis juvenes pila ludentes vinceret, in lucta Ariſtæo & Æaco valentior, ipſique Herculi par eſſet: præverteret ſaltibus Achillem, atque in tollendis facile manu oneribus multum præſtaret Hectore, ita ut & in ipſum etiam ſine ope cati Jovis attollentem onus, quadraret Poetæ carmen:

Vix illud bini præſtantes robore cunctis
De terra in currum poſſent ſubvolvere quales
Nunc homines vivunt, tulit ipſe quod ut leve ſolus.

In diſco autem jaciendo Halimede & Ulyſſe ſuperior. Erechtheo & Celmete equitandi peritior. Eurymedonte atque Alcmone in pugilatu firmior. In curſu Ariſtomedonte Dictæoque ac Priaſo velocior, in ſagittando Hymenæo & Aſterio longe dexterior. Ex quibus pauciſſima adſcribam. Cum imperator aliquando in venatu eſſet, e ſylva corvus ingens in medium venit, cujus poſteriores pedes, conjecta clavâ confregit. Idem illud & lupo fecit. Pila autem cum luderent in atrio ad regiam, aut in Circo, nunquam aberravit a pila tangenda, quamvis multis certantibus & intervenientibus ludo; tamque dextre & valide id faciebat, ut ſæpe percuſſa pila a ſupremo ſpatio longe ferretur ultra terminum, ut nec conſpiceretur omnino. Porro luctator quidam erat apud Bulgarorum ducem in magna exiſtimatione famaque celebris, tanquam invictus in luctando. Hunc ille non dubitavit in imperatoriam urbem mittere ut periculum faceret an potiorem poſſet invenire. Eam rem

A πίοις αὐτοῦ· ἦν ὁ ἵππος (577) αὐτοῦ ὑπερπηδᾷν τὴν 577
διώλυγα ζεῖν. ὅθεν ὁ μὲν Χρυσόχειρ τοῦ λοιποῦ ὀρθῶν τὸν
Πυλάδην ἀδ' ὅλως ἐφρόντιζεν· ἑώρα δὲ μᾶλλον κα-
τέναντι αὐτοῦ ἵνα μὴ τῷ τῆς τάφρου περιπέσοιεν (578) 578
πτώματι, καὶ λαθραίως (579) αὐτὸν ὁ Πυλάδης κατὰ 579
τὴν μασχάλην τιτρώσκει κοντῷ· ᾗ τῇ πληγῇ ταραχ-
θέντος, ὁ ἵππος παρέσφηλέ τε καὶ αὐτὸν ἀπεῤῥίψεν-
σε. καταβὰς οὖν ὁ νέος πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ οἰκειότα-
τος ὁ Διακονίτζης (580) ὀνομαζόμενος· ὃν Λέων ὁ 580
ἀοίδιμος βασιλεὺς ἀλλοιωθέντα, τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον
ἀλλοίωσιν ἐκ τῆς μυσαρᾶς θρησκείας τῶν Παυλιανι-
τῶν, προεχειρίσατο μενσουράτωρα, ὅπερ φωνῇ Ῥωμαίων
οὕτω προσαγορεύεται. καὶ τὴν (581) τὴν κεφαλὴν βα- 581
B στάξας ἐξίασε κομιδῆς τούτου, ἐλθοῦσι τοῖς αὐτοῦ γόνα-
σιν, ὃν εὑρηκότες οἱ στρατηλάται κατέσχον, καὶ ἀποτεμόν-
τες αὐτὸν τῷ θεοστέπτῳ ἄνακτι Βασιλείῳ ὡς δῶρον ἀ-
πέπεμψαν. περὶ δὲ (582) τὰς κοινωφελεῖς πράξεις 582
πάντως ὑπῆρχε μεριμνηματικώτατος ὁ βασιλεύς. μέ-
τα γε πλείστων τῶν παρ' αὐτῶν (583) διαπεπραγμένων. 583
ὥστε κατὰ τὸν ἐγκρατείας καιρὸν ἐπὶ ἑβδομάσιν αὐ-
τῆς, μετὰ τὴν συγκλητικῶν τῶν βασιλείων (584) ἀ- 584
ναχώρησιν, εἰσιέσθαι τῷ σεκρέτῳ, ἔνθα αἱ εἰσπρά-
ξεις (585) τῶν δημοσίων πεφορολόγηνται. κἀκεῖσε τὰς 585
συμπεσούσας ἀμφισβητήσεις πραγματικῶς διαλύεσθαι.
ἐν δὲ ταῖς (586) κατὰ κυνηγεσίαν καὶ σφαιρισμὸν, ἀχ- 586
θοφορίαν τε καὶ πρὸς ἅλματα γενναιότησι πάνυ περι-
C δέξιος ἦν ὁ ἄναξ Βασίλειος, ὥστε (587) κατὰ κυνη- 587
γεσίας μὲν καθυπέρτερον τῶν Κενταύρων, κατὰ δὲ
σφαιρισμὸν Ἀλκινόου τοῦ βασιλέως ὑπερβάλλειν τοὺς
σφαιριστάς· κατὰ πάλην Ἀρισταίου καὶ Αἰακοῦ ἀλκιμώ-
τερος, καὶ αὐτοῦ Ἡρακλέους ἐφάμιλλος· ὑπερανα-βεβηκέ-
ναι δὲ τοῖς πηδήμασιν Ἀχιλλέως, κατά τε φέρειν
ἄχθη ῥᾳδίως χερσὶ, πολλῶν (588) διενηνοχέναι τοῦ 588
Ἕκτορος· ὡς καὶ ἐπ' αὐτῷ καὶ δίχα τοῦ αἰγιόχου
Διὸς ἐν τῇ ἄρσει τὸ ἄχθος κουφίζοντος τὸ ποιητικὸν
ἔπος προσαρμόζεσθαι· τὸ δ' οὔ κε (589) δύ' ἀνέρε δή- 589
μου ἀρίστω ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν
οἷοι (590) νῦν βροτοί εἰσ', ὁ δέ μιν (591) ῥέα πάλλε 590
(592) καὶ οἶος· ἐν δὲ τῷ δισκεύειν Ἀλιμήδα καὶ Ὀδυσ- 591
D σέως ὑπέρτερος. Ἐρεχθέως δὲ καὶ Κόλμητος (593) καθ' 592
ἱππασίαν τεχνικώτερος· Εὐρυμέδοντός τε καὶ Ἀλκμο- 593
νος κατὰ πυγμαχίαν στεῤῥότερος. περί τε δρόμον (594) 594
Ἀριστομέδοντος Δικταίου τε καὶ Πελάσου ὠκύτερος· καὶ ἐν
τῷ τοξάζεσθαι Ὑμεναίου καὶ Ἀστερίου πολλῷ ἀξιοχώτερος.
ἐξ ὧν ὀλίγιστα ἀπογράψομαι. Τῷ βασιλεῖ ποτε περὶ
θήρας ἐνδιατρίβοντι ἐξ ὕλης τις παμμεγέθης ἔλα-
φος εἰς μέσον προφοίτησεν· ὃ τῶν ὑπισθίων ποδῶν ἐ-
πάψας κορύνῃ ὁ βασιλεὺς, καὶ κατευτυχήσας τούτους
διέθλασε. τὸ αὐτὸ (595) δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λύκῳ κατα- 595
πεπράχει. σφαιριζόντων δὲ κατὰ τὸ πρὸς τὰ βασί-
E λεια μέσαυλον, ἢ (596) κατὰ χῶρον ἵππων ἁμιλλη- 596
τήριον, οὐδέποτε τῆς σφαίρας ἀποτετύχει. (597) καί- 597
τοι πολλῶν ἁμιλλωμένων καὶ ἐπεμβαινόντων τῇ παι-
διᾷ. καὶ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς καὶ γενναίως τὸ τῆς σφαί-
ρας αὐτῷ, (598) ὥστε πολλάκις τυπτήσαντι τοῦτον ἀπ' 598
ἄκρας αὐλῶνος ἐκβιβασθῆναι ἔξω, κατὰ πολύ γε τοῦ

a Ipſe hic feci ſigna ( ) cum interturbaretur oratio.
b Sic abrupte hic etiam.
c Imperfecte noſter, ſed vid. Conſt. Porph. c. in Gr.

Digitized by Google

πέρματος· ὡς μὴ πούτου ἐρᾶσθαι τὸ σύνολον. ἐμεγαλυ- A
γορεῖτο δὲ καὶ τῷ ἀρχηγῷ Βουλγάρων παλαιστικὸς,
ὃς ἐπὶ παλαίστραν ἐκέκτητο τὸ ἀήττητον. τούτου πρὸς
599 τὴν βασιλίδα θαῤῥοῦντος ἐκπέπομφε (599) παραθῦ-
ναι δυναστεύοντος. ἐπὶ τούτῳ δυσφόρως εἶχεν ὁ βασι-
λεύς. ἀλλὰ τὴν δυσφορίαν εἰς τὸ ἄφορον μετερρύθμι-
σεν, ἑαυτὸν καθεὶς τῇ παλαίστρᾳ· πλὴν μετὰ προση-
κούσης τῆς ἐπικρύψεως. μετασχηματισθεὶς γὰρ τὴν βασι-
600 λικὴν ἐσθῆτα τῷ παλαίοντι πρόσεισι. καὶ ὁ μὲν (600)
Σκύθης τὸν Μακεδόνα μετεωρίσαι μὴ ἐνδεδωκότα τῷ
ἄρσει διήμαρτεν· ὁ δὲ τοῦτον χερσὶ γενναίαις ἑτοίμως
ἄρας σφοδρῶς τε περιδινήσας ἐπαγκυλίζεται, καὶ τῇ
601 γῇ (601) πτῶμα ῥίπτει παμμέγεθες. ὥστε πλείοσι
μὲν ὕδασι, δαψιλέσι δὲ οἴνοις, πρὸς δὲ ταῖς ἐκ ῥό- B
δων σταγόσιν ἐγκατομβρούμενον μόλις που τῆς λειποψυχίας
ἀπαλλάχθαι, ὥτων τε καὶ ῥινῶν ἐκβλύσαντος αἵματος.
ὡς ἐνθένδε κατὰ πολὺ θαυμάσαι τοὺς παρόντας τὸ
γεγονός, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκτεθρύλληται. Ἐν οἰκτιρ-
μοῖς δὲ πενήτων πλούσιος τὸν ἔλεον, νοσοκομείων, γη-
ροκομείων τε καὶ πτωχοτροφείων πολυειδῶν ἐγκαινίσ-
μασιν· οὐ μὴν δὲ τούτοις μόνοις ἐνέμεινεν· ἀλλὰ καὶ θείους
602 ναοὺς (602) σαθρωθέντας τῇ παλαιότητι πρὸς νεότητος
μετηλλοίωσε στεῤῥότητα ἐπιθεὶς κοσμήματα. ὥστε οὐ
μόνον τῆς κατὰ σῶμα τῆς ἐμμελείας τῆς φροντίδος ἔ-
χειν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ ψυχὴν ἐπιστρέφεσθαι. καὶ
γὰρ οὐχ ἡγεῖτο συμφέρον κατὰ τὴν ἀγορὰν, ὁ φόρος προ-
σαγορεύεται Κωνσταντίνου, περιόντος λαοῦ, συρμάσιν C
ὕλης τούτον ὅλως ἐνίζεσθαι, καὶ τῆς περὶ Θεοῦ ἐκλελύ-
603 σθαι. (603) δι' ὃ καὶ ναὸν ἐν ταύτῃ προσπήγνυσιν, ἐφ'
ᾧπερ ἡ θεομήτωρ δημοσίᾳ τετίμηται, μετρίῳ μεγέ-
θει, καὶ ἀμέτρῳ κάλλει διαυγαζόμενον. Τοιοῦτος ὁ με-
γαλουργὸς ἄναξ Βασίλειος, καὶ τοσαῦτα ἐκείνου μεγα-
604 λουργήματα. ἀλλὰ προκαταχυθεὶς (604) τηκεδόνι τῇ ἐκ
διῤῥοίας γαστρὸς, κατ' ἄγραν ἔκ τινος περιπτώσεως·
605 ἐπιόντα πυρετοῦ καυσώδους ἀναφλεγέντος αὐτῷ, ἀναλώσαντος (605) ζωτικὴν πᾶσαν ὑγρότητα τὴν
606 πρὸς φύσιν ἰόντων ἐξετελεύτησε· (606) συμβασιλεύσας (607) μὲν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἓν·
607 αὐτοκράτωρ δὲ βιοὺς ιθ' ἔτεσιν.

A moleſte ferebet imperator. Sed moleſtiam illam removit, ipſe demittens ſe ad luctendum, verum tamen cum decente occultatione: muteto enim imperatosio ornatu in arenem deſcendit adverſus luctatorem. Ac Schytha quidem Macedonem ſublimem tollere, minime cedentem, haud voluit, verum iſte illum manibus robuſtis facillime tollens valide circumactum in terram dejicit, proſtratum caſu maximo. Ite ut multa equa ac vino guttiſque roſaceis rigatus vix e deliquio enimæ liberaretur, ex euribus naribuſque manante ſenguine. Ut id factum magnopere admirarentur præſentes: Quod adhuc etiam fama celebratur. Sed & miſericordia erga pau- B peres dives, dum ædificia varia pro invalidis, ſenibus atque egenis, curandis, fovendis etque alendis inſtaurat. Nec hic ſubſtitit. Sed ſacras etiam ædes vetuſtate labefactatas renovevit additis ornementis. Ite ut non ſolum corporis curam haberet, verum etiam animæ. Non etiam ducebat conveniens, forumque quod Conſtantini dicitur, verſante ibi populo, quiſquiliis & fermentis teteri, & a ſacris rebus eſſe abalienatum. Quare templum ibi exſtruit honori deiparæ dedicatum: magnitudine modica, ſed pulchritudine mirum in modum fulgens. Talis erat ille magnificus imperetor Baſilius, tantaque ejus ma- C gnifica opera. Verum enim vero cum invaſiſſet eum tabificus morbus, ex profluvio ventris ſubſecuto caſum quendam in venatione: deinde febris ardens exorta eſſet, conſumens omnem vitalem ac naturalem humorem, mortuus eſt: cum imperaſſet cum Michaele ſimul unum annum, ſolus autem imperator vixiſſet novendecim annos.

Ab alia manu.

Λοῖσϑος (a) ἀνὴρ ἄριστος ὡς ἐγὼ κρίνω,
Γεωργίȣ τε φημὶ ϗ Θεοφάνȣς.
Τῶν χρονογράφων. τῆς δὲ τῆς βίβλȣ πάτηρ
Ιωάννης σοι ταύτης φίλε δαιμόνων
Ο τῶν προέδρων πρῶτος, ἀλλὰ ϗ θύτης
Διοκαισαρείας τῆς Αναζάρβȣς.

Interpretatio eorum quæ in fine Cod. ſunt ab alia manu.

Ultimus vir optimus ut ego judico
Præ Georgio inquam ac Theophane
Chronographis hujus libri o pater
Joannes tibi hujus amice dæmonum
Inter proedros (præſides:) primus, ſed & ſacrificus (ſacerdos:)
Diocæſareæ Anazarbæ.

ΟΛΥΜΠΙΟΣ Ο ΟΛΥΜΟΣ (b)

Λιμῷ πεκίσῃ βρῶσις ὀρνίων ἔσῃ
Ος ἐξέκοψας ἐν ἀρχῇ τῆς μεμβράνας
Καὶ κέρδος ἔχεις πλῆρες κακοβȣλίας
Τȣ γραφέως τὴν κλῆσιν ἐξαφανίσας.

OLYMPIUS OLYMUS

Fame tabeſces, eſca vermium eris
Qui exſecuiſti in principio membranas
Et lucrum habuiſti plenum malitiæ
Cum ſcriptoris nomen ſuſtuliſti.

Ab alia manu partim ante, partim poſt ultimam lineam.

Εγὼ δὲ ἀνεπλήρωσα τὰ ἐκκεκομμένα
Γέρων πενιχρὸς Θεȣπολίτης Συμεών. (c)

VERSIO.

At ego ſupplevi exſecta
Senex egenus Theopolita Symon.

a Ex Homero in certamine funebri Achillis ſuper Patroclo. Il. ψ. 536.
b MS. Per ductus intricatos & non cuivis imitabiles.
c Scriptum συμε

AD

JOSEPHI GENESII DE REBUS CONSTANTINOPOLITANIS LIBROS QUATUOR

NOTÆ.

Digitized by Google

IN GENESIUM NOTÆ.

AD LIBRUM PRIMUM.

1 MS. ἐν σοί, perperam. non enim eſt emphaticum nec demonſtrativum, qualia accentum retinent. Eſt autem ex Poeta, & fig. dialyſis pro ἐνιδουσά σοι. Poteſt etiam legi εἰ σοι &c. ut ſit pro ἀνίδυσά σοι. quod verbum de donariorum dedicatione uſurpari ſolet.

2 MS. ἐνιλημμένοι. quod nihil eſt. ortum ex Jotaciſmo, quem in ſcribendum nec moderni Græci admittunt. in ſeqq. recte.

3 MS. ἀμαργίνων. Eſt iſte librarius admodum ſupinus circa omicron & ω.

4 MS. Παρέμμαμαι.

5 Ita ſcriptum. In margine Boſiani apogr. conjectura, ἐμαυτῷ.

6 Ita ſcriptum mallem ἐν/ σαυτῷ —— ſolet hic librarius annectere præpoſitiones.

7 de hoc bello noſter infra ſ. 6.

8 Cedrenus etiam p. 483. D. edit. Pariſ. & Zonaras p. 127. C. edit. Pariſ. culpa Leonis victos fuiſſe Romanos tradunt.

9 De hac diſcrepantia hujus hiſtoriæ & Chron. poſt Theoph. ſive Continuatores p. 10. C. edit. Pariſ.

10 νίκῃ.

11 Ita ſcriptum, non ὑφειρῶδαι.

12 Articulum τὸν deſiderares. non eſt in MS.

13 Mera ſimulatio fuit. Zonaras p. 128. A. edit. Pariſ.

14 Ita ſcriptum una voce.

15 Adeſt punctum in MS.

16 Cedrenus p. 484. C. D. edit. Pariſ. Continuator. p. 11. edit. Pariſ.

17 Potius τε. pro γε.

18 Scriptum perverſe ὑπερμείρω. vide & ſuperius.

19 præ ſe fert &, τὸ μετ' ὀ πολύ, ut quidem Boſius deſcripſit, quamvis non ſatis apparente τό, nec adeo locum habente hic: & ὁ μετ' ὀ πολύ, ut alius in margine Boſiani. nec hoc rectum. Ex priori legi poſſet Βασίλεια αὐτὸ μετ' ὀ πολύ. Nos poſterius retinemus leviſſima facta mutatione.

20 Mallem αὐτὸς, & præmiſſo commate.

21 loco τῇ magis quadraret articulus τῷ.

22 Ea fuere ἀλαργίς, μεταλλάβωσι τρίδιλα & διάδημα. Cedrenus p. 485. A. edit. Pariſ. de eadem re.

23 Solœciſmus, niſi pro ἑαυτῷ legas αὐτῷ.

24 Cedrenus, ceterique.

25 Cedrenus p. 485. B. edit. Pariſ.

26 Continuat. p. 12. C. edit. Pariſ.

27 MS. τό.

28 Deeſt ſubſtantivum. Apud Symeonem Logothetam, qui ſolet noſtrum quandoque exſcribere, eſt μαργαρίτῃ p. 402. edit. Pariſ. ἐν τῷ μετ' ἀπολαύσιν κύκλῳ τῷ πορφυρῷ μαργαρίτῃ.

29 Veſtis hæc ἀετὸς aquila vocabatur. Græcum ἀετίζουσαν obſcure dicitur & vix poteſt exprimi, niſi dicas aquiliſſantem: ſubſidio hic venit Continuat. p. 12. C. edit. Pariſ. ubi de eadem re ἀετὸν τοῦτο καλοῦσι. Symeon Log. pro ἀετίζουσαν habet ἐκλάμπουσαν p. 402. B. edit. Pariſ. ἐκδιδύσκουσα τὴν

Joſ. Gen.

ἐνδῦσα δὲ ὁπλισθέντο ῥοδοειδεῖ χρόας ἐκλάμπουσαν. nempe ſive ἐν θυσίᾳ etiam, quod in Noſtro eſt. nec ſatis apparet quorſum.

30 Cedrenus p. 485. edit. Pariſ. Zonaras 128. edit. Pariſ.

31 F. excudit ὅτι. Sym. Log. p. 401. C. edit. Pariſ. de eadem re: πυτρομόν τινα παρ' αὐτοῦ male ibi παρωτοῦ, hoc alias dicatur ἰσοῦσθαι αὐτῷ.

32 Non iſte, de quo modo loquebatur Michael Amorienſis, ſed Michael Curopalata.

33 ſ. excidit ἐν.

34 Continuat. p. 13. & . Cedrenus p. 485. C. D. edit. Pariſ.

35 ἐπ. δύναται. Reineſius. non inepte quidem, ſed præter neceſſitatem.

36 ἐπ. συμπεριαγόμενον. Reineſius. Poſſet tolerari, ſi ſenſiſſet Reineſius. συμπεριαγόμενον. ſed proprius abeſt συμφωνούμενον ut una ibi verſaretur.

37 In Cont. p. 13. D. edit. Pariſ. Eaſtratius filius Michaelis dicitur caſtratus fuiſſe. Alius autem Nicetas poſtea Ignatius in monachatu vocatus. Forte quia præfuiſſet olim Icanatis. Cedrenus p. 485. D. edit. Pariſ. autem & Zonaras p. 128. B. edit. Pariſ. Theophylactum vocant illum qui fuit caſtratus.

38 Continuat. init. p. 5. Zonaras p. 128. C. edit. Pariſ.

39 Ita MS. Cum Boſius perperam deſcripſiſſet διεκπέπτων, Reineſius annotat. γρ. διεκπέπτων, promicuere, in lucem, in apertum emerſere. Melius fortaſſis ἐξέκυπτον. Hæc ille. Sed ita quidlibet ex quolibet facias inhærendum veſtigiis literarum. Et, ſi quid mutandum, leg. δὲ ἀνέκυπτον i. e. ἤδη ἀνέκυπτον, jam emergebant.

40 Participium, ut ἐνδοξοῦντι.

41 MS. ἐπιλημμένον. ut in prooemio ex Jotaciſmo.

42 Φιλομηλίῳ. Reineſius. Sed ceteri auctores, qui hujus hiſtoriæ meminere, ut in MS. ut Continuat. p. 5. B. &c. edit. Pariſ. quamvis apud Zon. legatur φιλομηλίῳ. ſed vitioſe. legerat Zonaram Reineſius.

43 Ita loquitur, quaſi nunc primum faciens mentionem Leonis. Itaque addidi *iſtum* & *jam tum*.

44 Ita ſcriptum per duplex σ.

45 Scriptum ἐφίμενον. quod nihil eſt. illud eſt e Reineſii conjectura, ſine dubio verum. Nam ita de Leone & Continuat. p. 5. A. edit. Pariſ. de eodem λέων ἐν τοῖς ὀψικίοις διαπρέπων.

46 Continuat. init.

47 ſcil. τρανῶς ἐν Reineſius.

48 Ita ſcriptum, non αὐτόν.

49 Zon. p. 128. D. edit. Pariſ.

50 Zon. p. 128. D. edit. Pariſ.

51 Cont. p. 5. C. edit. Pariſ.

52 Scriptum τροπαιοῦσθαι

53 Mallem ἀνακυκλώσαντα

54 Contin. p. 5. B. edit. Pariſ. καὶ ὑπὸ Θεοῦ ἄρχειν κελευσθείς. Petierat ut monachi precibus liceat ei conſequi imperium. ſed is tantum conſuetas promiſit.

55 Zon. in Leone. Reineſius.

56 Ita ſcriptum, cum oportuiſſet, μὴ καλοῖς, aut potius ὁ καλός.

57 Zon. p. 128. C. D. edit. Pariſ.
58 Cont. p. 5. in f. edit. Pariſ.
59 Cont. p. 6. A. B. edit. Pariſ.
60 Cont. p. 6. D. edit. Pariſ. dicitur fuiſſe χρυσοῦν κουβούκλιον.
61 MS. τῇ α. Hæc Prote inſula eſt Proconneſus
62 Cont. p. 7. A. edit. Pariſ.
63 Poteſt etiam σὺν ἄλλοις.
64 Cont. p. 7. A. edit. Pariſ. καὶ τῷ Θεῷ προσφέρωσι δῶρα ἐκ μεγάλης τοῦ
65 Con. p. 6. C. edit. Pariſ.
66 Videtur excidiſſe καὶ ante ὁ μέν.
67 Ita ſcriptum requiritur τόν, ut in Cont.
68 φοιδερατων. ad quod Reineſius φοιδεράτων, fœderatorum. Error ex pronuntiatione fere ſimili τοῦ β & δ ortus.
69 Cont. p. 7. C. edit. Pariſ.
70 Zon. in Leone Arm. Reines.
71 Οὗτος δὲ —— διεπράττετο.) Cont. p. 14. B. C. Zonaras p. 130. edit. Pariſ. ſeq. Cedrenus p. 485. D. edit. Pariſ.
72 Ita MS. per ω.
73 Ita ſcriptum. non διωρίσατο.
74 Ita ſcriptum, non δέ, nec ὁ.
75 Cedrenus l. c. rationem nominis exponit. quæ inepta videtur.
76 κατεκλήθη —— διεπράττετο.) Cedr. l. c. eadem fere verba.
77 Spathariorum Kandidatus. ad hunc Theodorum ſunt epiſtolæ aliquot Photii. Reineſius.
78 Cont. 14. D. Zon. p. 131. A. B. edit. Pariſ. Cedr. p. 486. B. edit. Pariſ.
79 Mallem hoc καὶ abeſſet. ſic intelligeretur ὡς φησίν.
80 Ita ſcr. mallem γνώρισμα.
81 τὸ melius abeſſet.
82 Ita ſcriptum, cum deberet ἀφέχεσθαι, aut ἀφανίζεσθαι.
83 Loquitur hic inepte.
84 Potius ἀνεχώρησεν.
85 Cedrenus p. 486. edit. Pariſ. Zon. p. 131. B. edit. Pariſ.
86 Non apparet, qui hic γάρ faciat.
87 Nempe Leonem. Sym. Log. p. 403. A. edit. Pariſ. τὸν Λέοντα προσκαλεσάμενος ἀπαντα ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Παύλου &c.
88 Male apud Logoth. θαρρεῖν.
89 Male verbum fut. temp. h. 1. poſitum.
90 Ita clare ſcriptum.
91 Cedrenus p. 486. C. D. edit. Pariſ. ubi apta eſt tranſitio, de hoc bello Noſter fol. 2.
92 Zon. p. 126. edit. Pariſ. in fine. Contin. p. 8. D. edit. Pariſ.
93 Ita pro ἀντιδίδοσθαι.
94 Et a Patriarcha vid. auctor cit.
95 Nempe culpa Leonis ut fol. 6. dixerat.
96 Ordo ἐν λόγῳ κρείττονι κατακλεῖσαι.
97 F. 8. in fine.
98 MS. φοιδερατοι monuit Reineſius de φοιδ. vid. f. 21. not. 7. Idem vitium & apud Cedrenum p. 487. B. edit. Pariſ. de eadem re recte apud Zonar. p. 129. A. edit. Pariſ.
99 Vid. Cedren. p. 487. B. edit. Pariſ. & Contin. p. 15. C. edit. Pariſ.
100 Ita ſcriptum. Zon. de eodem Κόμητα τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς p. 129. initio, uti & Cedrenus p. 487. B. edit. Pariſ.
101 Ita clare, requiritur αὐτοῖς.
102 Cum ſcriptum eſſet παρακολούθω, Reineſius annotavit: γρ. παρακολούθει, ſed potuit etiam fuiſſe παρακολουθοῦντι.
103 Ita ſcriptum. Legendum πρὸς αὐτοὺς τοὺς Βουλγάρους, aut πρὸς ἄρχοντα τῶν Βουλγάρων.
104 Imperator miſit legatos. Cedr. p. 487. B. edit. Pariſ. Zon. p. 129. A. edit. Pariſ. Cont. p. 15. D. edit. Pariſ.
105 Ita ſcr. ſed potius Βουλγάρων legendum, apparet ex αὐτῶν.
106 Zon. Reineſ.

107 Ita ſcr. συγχρονισθῆναι uſitatius.
108 Ita ſcr. Mallem αὐτὸν τὸν βασιλέα.
109 Cedr. p. 487. C. edit. Pariſ. Zon. p. 129. B. edit. Pariſ.
110 Oratio imperfecta, nec ſatis exprimit quod debet, Zonaras p. 128. edit. Pariſ. & Cedrenus p. 487. edit. Pariſ. oſtendunt parum abfuiſſe, quin periret dux Bulgarorum.
111 Ita fere & Contin. p. 16. C. edit. Pariſ. οἱ μὲν ἀλλ᾽ καὶ πάντας — καὶ τὰ τόξα τιτρώσι καὶ τῇ γῇ κατακρημνίζουσι.
112 Cont. p. 16. C. edit. Pariſ.
113 Cum ſcriptum eſſet πανίσυτα, Reineſius annotavit: γρ. πανίσυτα. τὸ κατὰ ποίησιν eſt, ſecundum poetam Homerum.
114 Iiſdem verbis Sym. Log. p. 401. C. edit. Pariſ.
115 Vid. Contin. p. 16. ſeq. Cedr. pag. 487. edit. Pariſ. & ſeq. Zon. pag. 129. C. D. edit. Pariſ.
116 Quandoque Συμβάτιος ſcribitur hujus nomen, ut in Contin. p. 17. A. edit. Pariſ. ratio eſt ſimilitudo litterarum illarum in MSS.
117 Male apud Sym. Log. ἱκανῶς.
118 Male apud Sym. Log. συντείνοντα προσεποιεῖτο. ex interpolatione, ut videtur.
119 Videtur excidiſſe verbum πράττειν, aut ſimile. Poteſt tamen ἀντικαθίστατο referri ad τὸν πέμψαντα.
120 Ταῖς περὶ τὰς —— πατριάρχου) Contin. p. 17. B. edit. Pariſ.
121 Ita MS. præſe fert, requiritur tamen καταστήσειν. Sed & alibi aor. pro futuro ponit, ut & fut. pro alio.
122 Locus mendoſus videtur, poſt καὶ aliquid videtur deeſſe. *Boſius*. Nihil deeſt. καὶ ἐπιστολῆς eſt, *etiam epiſtola ſcripta prænuntiavit*, nim. minans eventurum, quod dixerat niſi Imagines everteret. *Reineſius*.
123 Contin. p. 17. C. Sym. Log. p. 403. A. Cedr. p. 488. B. C. edit. Pariſ.
124 τὰ ἐπιστ. id eſt, ſcripta in Epiſtola. *Reineſius*. Nihil opus iſtis. Eadem iiſdem verbis Sym. Log. p. 402. edit. Pariſ.
Sic in epiſt. Socr. ab Allatio editis p. 20. εἰ μὲν οἱ δεσμωταὶ ἐπιστέλλουσι ὑπὲρ ὧν γράφουσι. *Boſius*.
125 Cont. p. 17. C. edit. Pariſ.
126 Ita ſcr. leg. παρά, habet quidem περὶ & Sym. Log. ſed ibi mox καὶ — περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι.
127 Contin. p. 17. C. edit. Pariſ.
128 Cedr. p. 488. C. edit. Pariſ.
129 Καὶ ὅπερ — προσδοκώμενον.) Iidem fere verbis Sym. Log. p. 403. A. B. C. edit. Pariſ.
130 Cont. p. 17. C. D. Cedr. p. 488. C. edit. Pariſ.
131 Contin. p. 17. D. edit. Pariſ. Cedr. l. C.
132 Sym. Log. 403. B. edit. Pariſ.
133 Ita ſcriptum, leg. τῷ & mox τῷ dele. Sym. Log. l. c. εἰ μὴ Λέοντι τῷ Ἰσαύρῳ ἐπιχείρει τῷ δόγματι. Cont. p. 17. D. edit. Pariſ. Λέοντος ἐξ Ἰσαυρίας συντυχών που τῷ δόγματι: Cedr. p. 488. D. edit. Pariſ. εἰ μὴ ἐκεῖνο γε αἱροῖτο τῷ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ ἐξ Ἰσαυρίας ἀκολουθεῖν δόγματι.
134 Ἡσαυρίαν φασίν, ἀπὸ τοῦ τοῦ Ἡσαῦ κατάρχοντος. Scol. *Hoc Scholion nauci eſt*. Ἡσαυρόθεν ὡρμημένος dictuſque Leo Iſauricus, primus Imp. εἰκονομάχος. Chron. Syncelli de Leone Arm. ζηλοῖ καὶ ἐνταῦθα τὸν δυσσεβέστατον Κόνωνα. Hoc erat nomen Leonis Iſaurici. Iſauriam autem ab Eſau dictam, pariter frivolum eſt. *Reineſius* Non poteſt ex hoc ſchol. colligi, ejus auctorem ignoraſſe de Leone Iſaurico hic intelligendo.
135 Ita ſcr. alius dixiſſet τῷ βασιλεῖ.
136 Ludit in vocibus a μαυρός niger, in & ἀμαυρός. ſupra f. 28. in Ταράσιον & Ταραχήν.
137 Contin. p. 18. A. Sym. Log. 403. edit. Pariſ.
138 Cedr. p. 488. ſeq. edit Pariſ.
139 Sym. Log. λέγει vid. Contin. 18. A. edit. Pariſ.
140 Ita ſcriptum, lego τοῦτο.

Google

141 Ita ſcriptum, lege ὑπάρχων.
142 Ita ſcriptum, non φροντιστήχαντο, nec φροντιστήχαντο.
143 Idque γραφῇ αὐτοχείρῳ. Contin. p. 18. B. vid. omnino Cedrenus p. 489. B. edit. Pariſ.
144 Zonar. p. 130. edit. Pariſ. *Reineſius*. Contin. p. 18. C. edit. Pariſ.
145 Ita ſcr. pro ἐπικαθίζεσθαι, aut ἐπικαθιστασθαι.
146 οἱ Πρασίνοι. Cedr. p. 439. edit. Pariſ. qui iſta omnia exſcripſit. Reineſ.
147 ἄναγ. δὲ —— αὐχ. συγκλήτου) Contin. 18. D. Zonar. p. 130. C. edit. Pariſ. Cedren. pag. 489. edit. Pariſ.
148 Cum ſcriptum eſſet ἀγρόδεν, Reineſius annotavit Ἀγρόθεν ita legitur.
149 Cedr. κατ' ἀγρὸν τινα minus recte.
150 Huic Scriptori κηροὶ ſunt cerei, faces. Sequitur enim λαμπάσι καὶ λιβανωτοῖς. Reineſius.
151 Ita ſcriptum. Verti quaſi eſſet ὑπὶ τοῖς αἰσθήσεσι, quaſi ſenſu.
152 Ita ſcr non ἠρείπων nec ἠμαυρώτο.
153 Videntur deeſſe εἶχεν aut ſimile.
154 Iiſdem fere verbis Cedr. p. 489 D. edit. Pariſ.
155 Cum eſſet ſcriptum μον τοῦ ἀγροῦ. Reineſius annotavit: Forte legendum μονὴ τοῦ ἀγροῦ. Ἀγροῦ nomen μονῆς. Non erat dubitandum, nihil certius. Vid. citatos.
156 Ita ſcriptum, requiritur ἐνομοθέτησαν, aut potius ἐφορεύσαι ut apud Cedr. ubi eadem verba.
157 Ita nunc MS. recte per duplex ζ.
158 Cedrenus p. 489. in fin. edit Pariſ.
159 Τοίνυν — τ. τ. ἀμφότερον) Cedr. p. 490. A. edit. Pariſ.
160 Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ.
161 debuit dicere εἰς.
162 MS. ἐγκαρτερεῖσθαι. Unde Boſius pejus adhuc ἐγκαρτερεῖσθαι. Mallem autem ἐγκαρτερεῖσθαι. Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ. ἀνεγκαρτέρητον ἀπέλαυσε.
163 Habet & Cedr. p. 490. B. edit. Pariſ.
164 ἀνδρα των.) Zon. p. 131. D. edit. Pariſ. ὃ (ita ſcriptum) ὑπὸ τῷ βασιλικῷ κατάιν πολυφαρμάκοις τισιν αὐτὰ ἐν χρονίζεται ὁ χαρακτὴρ, ἐν ἀφανταζόντω παρέλαβε πάλιν ὁ συνείδησιν. Reineſius.
165 Ita ſcriptum in Infinitivo, non participio, ut requirit ἐνέγκων.
166 Cedr. τὸ πραγματος ἐν τῷ παλατίῳ τῆς ψαλλόντων τὴν ἀρχὴν ἔχοντα.
167 Cedr. p. 490. C. edit. Pariſ.
168 Zon. p. 131. D. edit. Pariſ. brevius citat.
169 Ita ſcriptum, non τοῖς λεγομένοις & apud Cedr. τοῖς λεγομένοις.
170 Ita ſcriptum, non per ο.
171 Ita ſcriptum, non πλέον nec πλεῖστα, quod πλεῖστα eſt apud Cedr.
172 Ita ſcriptum ἐξεπίτους, non περιεστωμένους.
173 Cedr. p. 490. D. edit. Pariſ.
174 Ita MS. ſine artic.
175 Male verbum fut. temporis, rectum eſſet εἶπεν, quod de eadem re eſt apud Contin. p. 19. B. edit. Pariſ.
176 Ita male potuit hoc verbum pro ἀναιλοῦν, quod ἀναίλωσε eſt apud Cedrenum p. 490. & Continuatorem Conſt. Porphyr. p. 19. B. edit. Pariſ.
177 Schol. ἐνεχθωσάνταις. Cedr. ἐνεχθέντας de eodem.
178 Scriptum φρουρὸν apud Cedrenum p. 491. edit. Pariſ. init. φρουρὸν.
179 Ita MS. Reineſius tamen annotavit γρ. ἀπραγμόνως, præter neceſſitatem.
180 Cedr. p. 491. A. B. edit. Pariſ.
181 Scriptum δραματουργημα.
Joſ. Gen.

182 Ita ſcriptum. Reineſius annotat: γρ. δηλοῦσι, nec aliter legendum ex ſequentibus patet.
183 Cont. κατὰ τὸ Λαυσιακὸν ἐγκαθήμενος p. 19. C. Cedr. p. 491. B. edit. Pariſ. addit τρικλίνῳ. ἐν τῷ Λαυσιακῷ καθήμενος τρικλίνῳ.
184 Zon. p. 132. B. edit. Pariſ. Cedr. p. 491. B. edit. Pariſ.
185 Ita ſcriptum in neutro genere, lege ὄντα ſæpe errat hic librarius in ο & ω.
186 Cedr. p. 491. edit. Pariſ. ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ περὶ τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν.
187 Ita ſcriptum. Sed requiritur potius καὶ, ut verti.
188 Cedr. l. c. ἀῤῥυθμως. Vid. Zon. p. 134 C. edit. Pariſ.
189 Male hic etiam verbum fut. temporis poſuis auctor. Loquitur autem portentoſe hic auctor, nec minus incondite quam illum cantaſſe dicit.
190 Cedr. p. 491. C. edit. Pariſ. uni idem verſus citatur.
191 Ita & apud Zonaram p. 134. C. edit. Pariſ. ſed leg. τῷ παντ' ἄνακτος &c. ſi vera eſt verſio: *ſprevere ſummi cuncta amore principis*. Sunt autem verba cantici, de quo expreſſius Cedr. p. 492. C. edit. Pariſ. Olearius, aut Boſius: Nihil opus mutatione iſta.
192 Ita ſcriptum, non ταῦτα.
193 Zon. p. 132. B. C. edit. Pariſ. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ. init.
194 Ita ſcriptum lego οὗ ὃ, *ob quod*, ſæpe hallucinatur librarius in ο & ω.
195 Qui alias Fœderati. ut hac in re eos vocat Continuator p. 21. C. edit. Pariſ. init.
196 Contin. p. 21 C. init. Cedr. p 491. edit. Pariſ.
197 Ita ſcriptum annotavit Reineſius: γρ. ἦν.
198 Contin. p. 21. C. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.
199 Ita hic etiam ſcriptum in neutro, cum requiratur μεῖζων. ſæpe peccat librarius in ο & ω.
200 Scriptum καταγεννώντως.
201 ἐνέβαλε τὸ παρελθόντων. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.
202 Sym. Log. p. 406. edit. Pariſ. καὶ τὸν γαμετὴν αὐτοῦ εἰσοίσει γάμου μεγάλου. Vid. Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.
203 Ευωχ. εὐχ.) Eadem verba Cedr. p. 491. D. edit. Pariſ.
204 Melius καὶ abeſſet. Hoc autem Cedr. p. 492. A. edit. Pariſ. ita. ἔδει γὰρ αὐτὸν αἰσχίστῳ τέρπεσθαι γλώσσῃ δουλεύοντα.
205 Ita ſcriptum. F. ἐχθίστων. aut αἰσχρολόγον, ſed hoc minus recedit.
206 Contin. p. 21. D. & Cedr. p. 492. A. edit. Pariſ. ἀνακτορικοῖς
207 Poteſt quidem tolerari, ſed mallem αὐτῷ, aut αὐτοῦ τὸ θρᾶσος καὶ γλωσσαλγίαν.
208 Contin. p. 21. D. Cedr. p. 492. A. B. edit. Pariſ.
209 Loquitur inepte.
210 Sic iterum ſcriptum per ε, non per α augm.
211 MS. προπαθείσθαι, quod nihil eſt.
212 Cedr. p. 492. B. edit. Pariſ.
213 Contin. p. 22. A. Zonar. p. 332. C. edit. Pariſ.
214 Cont. p. 22. A. item Cedr. p. 492. B edit. Pariſ. ἐν τοῖς ἀπορρήτοις dicitur autem A ſecretis.
215 Cedr. l. c.
216 Ita ſcriptum, & poteſt excuſari, ſed fortaſſe ſcripſerat auctor ἀντεῖμεν, ut υ ex præcedentis vocis fine repetitum ſit υ pro ι poſitum ex ſimilitudine pronunciationis.
217 Contin. p. 22. B. Zon. pag. 132. C. edit. Pariſ. Cedr. p. 492. C. edit. Pariſ. Sym. Log. p.

Digitized by Google

406. A. edit. Pariſ. atque iſte poſtremus Noſtris fere verbis.

218 Ibidem.

219 Ita MS. ſine ὁ, qui excidiſſe videtur propter præcedens o.

220 Ita ſcriptum. Reineſius annotavit. γρ. ἀδιμβολοι, inconſulto enim impetu, nec prævisu invaſit imperatorem.

221 γρ. ἀντηγμάτων. Reineſius.

222 Ita ſcriptum. ſ. πρόθεσις i. e. propoſitum et ſit. Hæc autem commodius Contin. p. 22. B. Zon. p. 132. edit. Pariſ. Cedren. p. 491. edit. Pariſ.

223 Ita hic recte MS. cum augmento, inferius perperam.

224 Ita ſcriptum, non ἐν ——

225 Cont. p. 22. C. Cedr. p. 492. D. edit. Pariſ. Zon. p. 132. D. edit. Pariſ. & noſter verbis Sym. Log. p. 406. A. B. edit. Pariſ.

226 Ita ſcriptum, ſed fortaſſe fuerat primitus ἀντιποιῆσαι, ut apud Cont. p. 22. C. edit. Pariſ.

227 Apud Sym. Log. p. 406. B. edit. Pariſ. in eadem rehabetur συμβολαιοις. ubi in marg. Συμβουλευτικοις. Cedr. p. 493. A. Zonara p. 133. A. edit. Pariſ. item Sym. Log. hic etiam, ut noſter. Noſtram lectionem non puto falſam, quamvis Συβουλευτικοις probari poſſit ex Cont. p. 22. C. D. edit. Pariſ. & aliis annotatis. Sic συμβολαιογραφιας noſter poſuit infra ſ. 52.

228 Scriptum χῇ.

229 Ita ſcriptum ſine articulo.

230 Cont. p. 23. B. C. Cedr. p. 493. C. edit. Pariſ. Zon. pag. 133. C. edit. Pariſ. Sym. Log. p. 407. A. edit. Pariſ.

231 Imperfecta oratio, niſi aliquod verbum ex ſuperioribus ἀπὸ κοινοῦ ſumatur, ut feci in verſione.

232 Cont. p. 23. C. Cedr. p. 493. C. Zon. p. 134. C. edit. Pariſ. & iiſdem, quibus noſter, verbis Sym. Log. p. 406. C. edit. Pariſ.

233 In contrarium potuit auctor hanc particulam, ut alia quædam.

234 Cont. p. 22. B. C. & 23. C. D. Cedr. p. 492. D. edit. Pariſ.

235 Cont. p. 22. C. edit. Pariſ. init.

236 Cedr. p. 492. D. edit. Pariſ. Zon. p. 133. C. D. edit. Pariſ.

237 Περὶ γοῦν —— αὐτ. κατεδαίσαντο) Cont. p. 23. C. Cedr. p. 493. D. edit. Pariſ.

238 Cont. p. 23. D. Cedr. l. c. Zon. p. 133. D. edit. Pariſ.

239 Ita ſcriptum, non μεμφομένων.

240 Scriptum ἐπανθούμενοι ſupra recte cum augmento.

241 Cont. p. 23. in fine. Cedr. p. 495. D. edit. Pariſ. Zon. p. 133. edit. Pariſ. in fine.

242 Cont. p. 24. edit. Pariſ. lin. 3. ὅπως ἐγένετο.

243 Zon. l. c. τὴν ὀργὴν ὑπέδυκε τῷ κατὰ τοὺς χώρους.

244 Scriptum προσαδεύειν notatum in marg. de emend.

245 Cont. p. 24. A. ἀλλὰ καὶ τῷ προκείται &c. ut & Cedr. p. 494. A. edit. Pariſ. de eodem Zon. p. 134. A. edit. Pariſ.

246 Cont. p. 124. A. edit. Pariſ. ἐν τῷ φονικῷ (ſive φονικοῖς) φαρμάκοις ὑποδημάτων. & Cedr. p. 494. A. edit. Pariſ.

247 Scriptum παλίνων. monuit Reineſius de emendatione in margine.

248 Ita ſcriptum, non ὑφίστα. recte autem jam per omicron.

249 Male poſuit hanc vocem in contrarium auctor, ut ſupra ἀπέλυσε pro ἀπώλεσε & inferius διαπεφόνηκε.

250 Zon. p. 134. A. edit. Pariſ.

251 φροντίζ. — ἐδοξάζετο) Cont. p. 24. A. Cedr. p. 494. A. B. edit. Pariſ.

252 Ita ſcriptum, τούτω.

253 Cedr. p. 494. B. edit. Pariſ.

254 Cedr. l. c.

255 Ita jam recte MS. per ω.

256 Cont. p. 24. B. init. Zonar. p. 134. B. Sym. Log. p. 411. B. edit. Pariſ.

257 Cont. p. 24. B. Cedr. pag. 494. C. edit. Pariſ.

258 Ita ſcriptum, non ξίφει.

259 Zon. p. 134. B. edit. Pariſ. Cont. p. 24. Cedr. p. 494. C. edit. Pariſ.

260 Cont. p. 24. B. edit. Pariſ. ἰδού ἐν τῷ ἀλύπῳ. &c. vid. Cedr. p. 494. B. C. edit. Pariſ.

261 Zon. p. 134. B. C. edit. Pariſ.

262 Scriptum λαληθέντα.

263 Cont. p. 24. C. Cedr. p. 494. C. edit. Pariſ.

264 Zon. p. 134. C. edit. Pariſ.

265 Ita ſine artic. ὁ. qui videtur abſorptus a præc. μὲν. Sic paulo ante ἂν excidiſſe videtur propter præcedentem παρέδωκεν.

266 ἐπαυτοῦ. i. e. in unum currentes, euntes. Reineſius. Cont. pag. 24. C. edit. Pariſ. ἀποσυνδέοντες ἀθρόως.

267 Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ. τὸν τὰ κλῆρα ἔξαρχον vocat. Cont. p. 24. C. edit. Pariſ. τὸν τῶν κλήρων ἔπαρχον.

268 Cont. p. 24. C. D. Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ.

269 Ita ſcriptum lege ταυτὶ ὄντας, ut ſupra erat etiam in MS.

270 Cedr. p. 494. D. edit. Pariſ.

271 Cont. p. 24. D. edit. Pariſ.

272 Cont. l. c. Cedr. p. 494. edit. Pariſ. in fine, ut noſter fere.

273 Cum ſcriptum eſſet περιτυχὼν, Reineſius annotavit. γρ. περιτυχών.

274 i. e. penitus deſperans. Reineſius. Imo inquam: penitus deſtitutus.

275 Abutitur hac particula in contrarium hic etiam, ponens pro ἀλλά.

276 Cont. p. 24. D. edit. Pariſ.

277 Ita ſcriptum, requiritur τότε γε.

278 Ita ſcriptum ut referatur ad τομεὺς. ut ad avertendam ictum non tantum crucem adhibuerit, ſed & Giganteum illum hominem allocutus fuerit, habent hic vocem χάριτι & alii, ſed aliter. Cont. p. 25. A. edit. Pariſ. ὀμφαλὸς οἰκοῦντα χάριτι ἐν τῷ ναῷ uti & Cedr. p. 495. A. edit. Pariſ. quaſi per gratiam templo inhabitantem obſecraverit.

279 Mire noſter hæc ut pleraque, alii planius, ut Cont. p. 25. A. edit. Pariſ. ἐμμεγάλῃ καὶ γεγωνυίᾳ. Cedr. p. 495. A. edit. Pariſ. ἵνα τινὰ γεγωνυίᾳ.

280 Ita ſcriptum cum deberet ἀνεωγμένον.

281 Καὶ ἀεὶ —— διέσωσεν) Cont. p. 25. A. Cedr. p. 495. A. B. edit. Pariſ. Zon. p. 134. D edit. Pariſ.

282 Κατ' αὐτοὺς —— διωκομ.) Cont. p. 25. in fine, Sym. Log. p. 411. B. Cedr. p. 495. B. edit. Pariſ.

283 Scriptum, παντόλοι.

284 Ita Scriptum. Reineſius annotat: γρ. διεπορθοῦντο.

285 Scriptum συμβαλλόντες duplici λ & tamen παρεξυνέσιε.

286 Ita ſcriptum, cum deberet εἰργάσαντο.

287 Cont. lib. II. init. Cedr. p. 496. C. edit. Pariſ. Zon. p. 134. D. edit. Pariſ.

288 Ita jam recte per ω. ſupra per o erat ſcriptum.

289 Cont. Lib. II. init. Zon. p. 135. A edit. Pariſ. Cedr. p. 495. C Sym. Log p. 411. C. D. edit. Pariſ.

290 Scriptum αὐτῷ ἐπὶ. Notavit Reineſius: γρ. αὐτὸ ἐπὶ. Recte quod ad αὐτὸ attinet, peſſime ἐπὶ. ἐν habet.

291 Ita ſcriptum. Reineſius annotavit: Σαββατίῳ. Zon. p. 135. & Cedr. p. 495. C edit. Pariſ. Συμβατίῳ Cont. lib. II. init.

292 Scriptum, μετονομασθέντι.

293 Cedrenus: πρὸς τὴν πρώτην καλουμένην νῆσον. Reineſius. Et apud noſtrum mallem πρὸς.

294 Ita & Continuator Conſt. Porph. p. 18.

Digitized by Google

B. edit. Pariſ. negat profiteri voluiſſe fidem. Sym. autem Log. p. 401. B. edit. Pariſ. profeſſum dicit, uti & Georgius Monachus initio.

295 Cont. p. 20. B. C. edit. Pariſ.

296 Scriptum τῷ

297 Cont. l. c. Sym. Log. p. 403. D. edit. Pariſ. Georg. Mon. p. 502. B. edit. Pariſ.

298 χρόνοι pro annis, quod in conſiderate negat Ritterrhuſius notis ad Pythagoram Malchi p. 22. Reineſius. Sic Euſtathius de Iſmen. lib. 6. p. 126 edit. Pariſ. *Vide & Notas ad Lex Gr.* Svidas Γάϊος, *μετὰ δύο χρόνους ἐκ τῶν ἀνθρώπων ᾤχετο* &c. Olearius aut Boſius. Sed hæc protrita & nihil notius.

299 Saulis exemplum, ut noſter quidem ponit, parum huc quadrat. explicatius & aptius id ponit Georg. Monachus initio.

300 Ita Scriptum, mallem τοιῶσι per jota.

301 Cont. p. 21. A. edit. Pariſ.

302 Scriptum τρ. quod eſt τρεῖς. ut infra.

303 οἱ —— φιλόφρον.) Cedr. p. 490. D. edit. Pariſ.

304 Zon. p. 131. edit. Pariſ. in fine, ſeq.

305 οἱ δὲ ἃ. ——— τοῖς ἐκ, ἃ τοιοῦτον.) Planius hæc Continuator Conſt. Porph. p. 19. D. & 20. A. B. edit. Pariſ.

306 Λαμαῖτι —— τ. χρὶ. ἐκεῖσε.) Sym. Log. p. 404. B. edit. Pariſ.

307 Mallem καὶ τοῦτον, ut verti.

308 Ita ſcriptum, puto auctorem ſcripſiſſe ἐγχρονίζειν.

309 Ita ſcriptum, puto εἰς τι.

310 Scriptum χρονιώτατον.

311 Ita ſcriptum. Boſius deſcripſerat αὐτοματώτατον, quod nihil eſt. Quare Reineſius annotavit in ejus marg γρ. αὐτοματώτατον. Quod cum contrarium ſeorſum præbeat eorum, quæ debet dicere auctor, uti & MS. lectio, tanto pejus eſt, quia temere & fruſtra fit mutatio. Nihil mutandum. ſenſus bonus ut in verſione.

312 γρ. ἀναφανεὶς ἀντὶ τῶν ἰδίων, vel ἐπὶ τῶν ἰδ'. Reineſius. Plane & intempeſtivæ & ineptæ conjecturæ in loco ſano.

313 δι —— ἀυτ. τ. μισοῦντες.) Cont. init. Lib. 1. Georg. Mon. p. [illegible] 503. edit. Pariſ.

314 *cæde ſeſe contaminaverant*. Nam parentes ſuos occiderant.

315 Ita ſcriptum: mallem ὄρ[illegible].

316 Ita ſcriptum, requiritur τακέντων.

317 Sym. Log. p. 402. A. edit. Pariſ.

318 Nota Reineſii: Armenum quendam urbe Theſſaiia oriundum cum Jaſone ad Colchos navigaſſe tradit Strabo lib. xi. Sed ab eo Armeniam denominatam incogitanter ſcribit auctor. Ita tamen & alii quos tunc nondum poquit Reineſius videre. Meus Chronogr. Græcus MS. genus Leonis Armeni a poſteris filiorum Sennacherio qui inteream pio patre in terram Ararat vel in Har—mini. i. e. in montana Minyadis profugerant. de quibus 4. Reg. 19. 37. —— (duæ aut tres voces deletæ legi nequeunt.)

319 Ita ſcriptum. Reineſius tamen; γρ. ἐπαναγκαστικῶν. præter neceſſitatem.

AD LIBRUM SECUNDUM.

1 SYm. Log. p. 113. edit. Pariſ. habet ,ϛ τ ιδ'. Georg. Mon. ,ϛ τ ιϛ' p. 510. edit. Pariſ.

2 ὁ παρ' ἐλπ. — μὴ τὸν. ἄνεν.) Contin. lib. 11. init. Cedr. p. 493. D. edit. Pariſ.

3 Debuit dicere περιτυχόντα.

4 1. e. qui erat λογοθέτης τοῦ δρόμου.

5 MS. ἐκεῖ per jota nudum.

6 Contin. p. 171 A. Cedr. p. 495. edit. Pariſ. in fine πρὸς τὸν μέγαν τῆς ἁγίας σοφίας ναόν. Cedr. p. 495. D.

7 Cont. p. 30. A. edit. Pariſ. Cedr. l. c.

8 Cont. p. 30. A. edit. Pariſ. τῶν τῶν Ἀθιγγάνων μάντεων φωνῆς. Vid. p. 135. C. D. Cont. Theophanis p. 29. A. edit. Pariſ. τῶν Ἀθιγγάνων τινὲς γοητεία καὶ οἰωνῷ τῷ στρατηγῷ εἶπ.

9 Ita ſcriptum, cum deberet potius τῷ.

10 Ita ſcriptum ſine augmento. lego ,ἐγκατελέλειπτο.

11 Cedr. p. 497. A. B. edit. Pariſ.

12 Scriptum ἀτραπόν intelligitur autem qui eſt A triclinio.

13 Scripſerat librarius αὐτῶν, credo deceptus vicinitate vocis αὐτῷ, deinde poſito ὁ ſupra τ indicavit veram lectionem αὐτῶν.

14 Cont. p. 29. A. B. Cedr. p. 497. B. edit. Pariſ.

15 Cont. p. 29. B. Cedr. p. 497. B. edit. Pariſ.

16 Cont. p. 29. B. Cedr. p. 497. B. C. Zon. p. 135. D. edit. Pariſ. qui tantum de Michaele loquitur.

17 Cont. p. 33. D. Zon. p. 136. C Cedr. p. 499. B. p. 500. A. Georg. Mon. p. 511. A. edit. Pariſ.

18 Cont. p. 33. D. Cedr. p. 500. A. edit. Pariſ.

19 Cont. p. 34. A. Cedr. p. 500. A. edit. Pariſ.

20 Ita ſcriptum, potius ἐωρακότος.

21 Cont. p. 27. C. & præcipue 34. A. Cedr. p. 496. B. & præcipue 500. B. Zon. p. 135. C. edit. Pariſ.

22 Cont. p. 34. A. Cedr. p. 500. B. edit. Pariſ.

23 Cont. p. 34. B. Cedr. p. 500. B. edit. Pariſ.

24 Καὶ δὴ δι—— τ. τ. κοινῆς.) Cont. p. 32. in fine & præcipue 34. B. Cedr. p. 499. B. & 500. B. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ.

25 Cont. p. 34. B. Cedr. p. 500. C. edit. Pariſ.

26 Cont. p. 34. D. Cedr. p. 500. D edit. Pariſ.

27 Ita ſcriptum, mallem ἴσον τῷ ἀε...

28 Cont. p. 34. D. Cedr. p. 500. D. Zon. p. 137. A. edit. Pariſ.

29 ὅτι —— α. χ. κατεληξ.) Cont. p. 35. A. Cedr. p. 500. in fine. Zon. p. 136. C. edit. Pariſ.

30 loquitur perverſe.

31 Cedr. p. 501. A. edit. Pariſ.

32 Cont. pag. 35. A. B. edit. Pariſ. συμμαχίαν.

33 αὐτὸ. —— A. Ἰώβ] Cont. p. 35. C. edit. Pariſ. ubi Ἰακώβ pro Ἰώβ. Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ. ubi Ἰώβ. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ. ubi Ἰώβ.

34 Αγαρ. —— X. λ. ε. Αρμενίων) Cont. p. 35. C. Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ.

35 Cedr. p. 501. B. edit. Pariſ.

36 Cont. p. 36. C. & 37. edit. Pariſ. plene & copioſe.

37 Ita ſcriptum. ſol. ὑπὸ χεῖρα aut ἀπὸ χειρός.

Cont. p. 37. C. p. 38. B. Cedr. p. 503. B. C. D. Zon. p. 137. C.

38 Cont. p. 38. B. Cedr. pag. 502. D. edit. Pariſ.

39 Cont. p. 38. A. Cedr. p. 503. A. & 503. Zon. p. 138. A. edit. Pariſ.

40 Cont. p. 28. edit. Pariſ.

41 Zon. p. 137. D. edit. Pariſ.

42 Sym. Log. p. 412. D. edit. Pariſ. Sed tempeſtate diſperſam dicit claſſem Cont. p. 28. C. edit. Pariſ. ignem autem adhibuiſſe Thomam, uti & Cedr. p. 503. C. & 504. B. edit. Pariſ.

Poſt amiſſam primam claſſem, altera combuſta *σκευαστῷ πυρί*. Cedr. p. 505. A. & Zon. p. 138. A. edit Pariſ. ubi *ὑγρῷ πυρί*.

43 Ita ſcriptum ſine augm.

44 Ita ſcriptum, lego *ἀνεμποδίστως*. Quamvis vix dubitem auctorem ſcripſiſſe *ἀνεμποδίστως* ut fatali quadam perverſitate contrarium ejus quod vult dixerit, nempe ſcientiam illam dudum deperditam tunc ſublatam fuiſſe & abolitam, quod non potuit velle dixiſſe, cum per illum ignem combuſtæ tunc fuerint naves hoſtiles, ſed videatur nota in verſione.

45 Hoc verbo hic vix opus erat. Sed mirum quod Cedr. p. 502. B. edit. Pariſ. eodem verbo utitur *σχίσω* in re ex parte ſimili, nempe de Gregorio, qui ad Thomam tranſierat, cum Michaelem *audacius loquendo* offendiſſet. Ex ſuſpicari licet utrumque eundem auctorem legiſſe, noſtrumque oblivione quadam confuſe cogitaſſe.

46 Ita ſcriptum *παρῴχετο*.

47 Cedr. p. 505. A. B. edit. Pariſ.

48 Cont. p. 32. in fine & p. ſeq. Cedr. p. 499. D. edit. Pariſ.

49 Cont. p. 33. D. Zon. p. 136. D. edit. Pariſ. ubi barbarus ut ſupra. Sed Sym. Log. pag. 412. D. edit. Pariſ. *Ῥωμαίων γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς*.

50 A *μίκτος* tumultus.

51 Cedr. p. 499. C. Cont. p. 33. A. edit. Pariſ.

52 Sym. Log. p. 412. D. Georg. Mon. pag. 521. A. edit. Pariſ. Sed Cont. p. 33. A. edit. Pariſ. *πρὸς τοὺς ἐξ Ἄγαρ* & Cedr. p. 499. C. edit. Pariſ. *πρὸς Ἀγαρηνούς*.

53 Cont. p. 33. A. Cedr. pag. 499. C. edit. Pariſ.

54 Cont. p. 33. B. Cedr. p. 499. D. Zon. p. 136. edit. Pariſ. in fine. Sym. Log. pag. 412. Georg. Mon. p. 521. A. edit. Pariſ.

55 *Οὗτος δὲ* —— *βασ. ἱστ.*) Nempe Conſtantinus verus. Cont. p. 33. B. Cedr. p. 499. D. edit. Pariſ.

56 Cont. p. 33. B. Cedr pag. 499. D. edit. Pariſ.

57 Cont. p. 33. B. Zon. p. 137. A. edit. Pariſ.

58 Cont. p. 33. C. edit. Pariſ.

59 Cont. p. 33. C. Cedr. pag. 501. C. edit. Pariſ.

60 Cedr. p. 501. C. edit. Pariſ. ubi *ἀδείας τυχών*.

61 Cont. p. 33. D. Zon. p. 136. C. Cedr. p. 499. 500. A. edit. Pariſ.

62 Alii addunt etiam Imperatoriam claſſem, ut Cedr. p. 501. C. & Zon. pag. 137. & Cont. p. 35. edit. Pariſ. in fine, ubi apud iſtum *τὸ δρομωνικόν*.

63 Cont. p. 35. edit Pariſ. in fine.

64 Cedr. p. 501. C. edit. Pariſ.

65 Non apparet, quo reſpiciat *αὐτόν*.

66 Cont. p. 36. A. edit. Pariſ.

67 Scriptum *αυτοῦ*.

68 Cont. p. 36. A. Cedr. pag. 501. D. edit. Pariſ.

69 *Δαμιάνου δὲ* —————— *Θρ. κατεπαύσας αὐτῷ* Cont. p. 36. B. C. Cedr. p. 501. D. edit. Pariſ.

70 Cum ponat *δὲ*, ſequentia ei non accommodat.

71 *Καὶ τὰς τοῦ βασ.* —— *β. πίονι λαβ.*) Cont. p. 36. C. D. Cedr. p. 502. A. edit. Pariſ.

72 Ita ſcriptum per *ω*. oportebat *παρεῖγγελεν* aut *παρηγγέλη*, ac tunc *σῴας*.

73 Cont. p. 36. D. Cedr. pag. 502. A. edit. Pariſ.

74 *πρὸς τοὺς τ. ὑπ.* ——— *πολ. τοῖς ναυσί.*) Cont. p. 36. D. Cedr. p. 502. A. B. edit. Pariſ.

75 Ita ſcripſerat librarius, deinde per *ε* ſupra *ω* indicavit legi etiam poſſe *πεζὸν ἅμα καὶ ναυτικόν*.

76 Ita recte MS. tamen neſcio quis in margine Boſiani apogr. annotavit leg. *χεῖρον*.

77 Cont. p. 36. D. p. 37. A. Cedr. p. 502. D. Zon. p. 137. B. edit. Pariſ.

78 *Γρηγόριον* ——— *μυρ. ἀνδρῶν*) Cont. pag. 37. A. B. Cedr. p. 502. B. C. edit. Pariſ.

79 Cont. p. 37. B. C. Cedr. p. 502. C. edit. Pariſ.

80 Aut excidit *τὸν καιρὸν* ſive *χρόνον*, aut ſubintelligendum: aut legendum *αὐτῷ*.

81 Requireretur *συνελθόντων*, ſed pro hoc illud poſuiſſe videtur ipſe auctor aliorum etiam exemplo, qui talem ſyntaxin *ἀνῦσαι* fecere.

82 Cont. p. 37. B. edit. Pariſ. ita: *ἐν τῷ τοῦ Βλαχερνῶν κόλπῳ* uti Cedr. p. 502. C. edit. Pariſ.

83 Cont. p. 37. C edit. Pariſ.

84 Non aliter ſcriptum, cum deberet *ἀφίεσθαι*.

85 *ἐπὶ δ. σ. τρ.* ——— *θαλάσσης τάξ. ἐλλαδ.*) Cont. p. 37. C. D. Cedr. p. 502. D. Zon. p. 137. B. edit. Pariſ.

86 Non aliter ſcriptum.

87 Abſurde, quaſi aliquis ex temulentia ſobrius fieret. Itaque tranſpoſui.

88 *ἐπεὶ δ. τ. ἐλλ.* —— *αἰχμάλωτοι Βοδον.*) Cont. p. 37. D. Cedr. p. 502. D. Zon. p. 137. B. C. edit. Pariſ.

89 Ita ſcriptum, debebat potius *τὸν* aut *τὸν δὲ*, ut Cont. p. 37. D. edit. Pariſ. *ἰδὼν δὲ καὶ τὸ τῆς συμμαχίας Ἀγαρηνῶν τέμενος*, uti & Cedr. p. 502. D. & Zon. p. 137. C. edit. Pariſ.

90 Ita omnino per duplex omicron.

91 Ita ſcriptum, cum debuiſſet potius *κατά*.

92 I. e. bellum conflat, molitur, quaſi nunc id faciat, nec dudum fecerit. Itaque poſui *inſtaurat*. Nam iſte ſæpe neſcit quid loquatur.

93 *ἰδὼν δ' ὁ ὁ βασ.* —— *σιδηρᾶν πύργων*) Cont. p. 38. A. Cedr. p. 503. A. B. edit. Pariſ.

94 Cont. pag. 38. edit. Pariſ. Cedr. l. c.

95 Cont. p. 38. D.

96 Cont. p. 39. A. edit. Pariſ.

97 Cont. p. 38. C. Cedr. p. 503. 504. B. edit. Pariſ.

98 Eadem plus ſemel narrat, & diverſa confundit hic & in antecedentibus & ſequentibus, ſine connexionibus & tranſitionibus.

99 Forte *πολλοῖς*, aut *δὴ* ante *πλεύσαντι*.

100 *ἄλλο δὲ τοῦ ἐλ.* ——— *κατασ. τὸ τ. ὑπέρμαχον*) i. e. *ἄλλο δὲ τοῦ ἔαρος ἐπιλαμβάνοντος*, ut Cont. 39. B. & Cedr. p. 503. D. Zon. p. 137. C. edit. Pariſ.

101 Cont. p. 39. B. edit. Pariſ. *κατ' ἐκεῖνο γοῦν τὸν καιρὸν* —— *ὃ καὶ πρότερον, τὸν κόλπον τῶν Βλαχερνῶν*.

102 Cont. p. 39. B. C. Cedr. p. 504. A. edit. Pariſ.

103 *ὡς τοῦτο* —— *κατὰ κρ. ταῖς*) Cont. p. 39. C. D. Cedr. pag. 504. A. Zon. pag. 137. D. edit. Pariſ.

104 Cont. p. 39. edit. Pariſ. in fine.

105 Cont. pag. 39. D. Cedr p. 504. B. edit. Pariſ.

106 Cont. p. 40. A. Cedr. p. 504. B. C. edit. Pariſ.

107 Ita ſcriptum. Alias dicunt *κατὰ τοῦτο* & ita Cont. p. 40. A. edit. Pariſ. In hac re. Nec non Cedr. p. 504. C. edit. Pariſ.

108 Non adeſt *τῷ* in MS.

109 Scil. *ἐπιτέλλων* ut Cont. p. 40. C. & Cedr. p. 504. D.

110 Zon. p. 138. A. edit. Pariſ.

111 Cont. p. 40. C. Cedr. p. 504. D. edit. Pariſ.

112 Ita ſcriptum, cum oporteret *τὰ σιταγωγὰ πλοῖα* aut *τὰ πλοῖα τὰ σιταγωγά*.

113 Zon. p. 138. A. edit. Pariſ. *κατὰ τὰς Βυ-*

ϲίλου. Cedr. p. 504. D. edit. Pariſ. ubi τῷ χωρίῳ Βουλῶν προσορμίζεται. Cont. p. 40. D edit. Pariſ. τῷ δὲ Βουλωδῶν κατὰ Θρᾳκίαν λιμένι προσορμίζονται. debet autem apud noſtrum ſubaudiri αἱ ναῦς aut νῆες. per ſynonymiam a ſuperiore πλοῖα propter αὐτας. alias eſt ſolœciſmus.

115 Cont. p. 40. C. & Cedr. p. 504. edit. Pariſ. in fin.

116 Ita ſcriptum, cum oporteret προσβάλλων aut προσβαλεῖν. factum id & lib 1. alicubi.

117 Cont. p. 40. D. edit. Pariſ.

118 Scil. τῷ σκευαστῷ πυρὶ. Cedr. p. 505. A edit. Pariſ. ſive ὑγρῷ πυρὶ Zon. p. 138. A edit. Pariſ.

119 Αὐ. δὲ Μιχ. —— αἰτεῖται αὐτῷ) Cont. p. 41. A. Cedr. p. 505. B. Zonara pag. 138.. B. edit. Pariſ. Solus Georg. Mon. ipſum Michaelem auxilia Bulgarorum petiiſſa p. 513. B. edit. Pariſ.

120 Cont. p. 41. B. Cedr. p. 505. C. Zon. p. 138. B. edit. Pariſ.

121 Cont. pag. 41. B. Cedr. pag. 505. C. edit. Pariſ.

122 Ita ſcriptum ἀξίως non ἀξίων ut dabebat, mox recte ἀξίων.

123 Cont. p. 41. B. C. edit. Pariſ. itidem κατὰ τὸν Καδοῦκτο χεῖμα ἄνω καλούμενον. & ita Cedr. etiam p. 505. edit. Pariſ. ubi in verſione Cedoctus. Zon. p. 138. B. edit. Pariſ. κατὰ τὸν Καδοῦκτο ubi itidem verſio Cedoctum.

124 ἴδων —— β. προσχωρεῖ.) Cont. p. 43. A. edit. Pariſ.

125 Cont. p. 41. D. Cedr. p. 505. D. Zon. pag. 138. B. edit. Pariſ.

126 Cont. p. 41. D. edit. Pariſ. ἐντεῦθεν ἰσχυρῶς Cedr. p. 505. edit. Pariſ. in fine & p. ſeq. init. ubi ἐντεῦθεν κατὰ κράτος.

127 οἱ δὲ ἐ. —— τ. ἐ. ὑποτρέψωσιν) Cont. p. 42. A. Cedr. p. 506. A. Zon. p. 138. C. edit. Pariſ.

128 Cont. p. 43. B. κατὰ τὸ πεδίον, Δωβαλον ὄνομαζόμενον ut & Cedr. p. 506. B. edit. Pariſ.

129 Aut καὶ delendum aut aliquod participium ut ἄγοντες aut ſimile excidit.

130 Zon. p. 138. C. edit. Pariſ.

131 Cont. pag. 42. B. Zon. pag. 138. C. edit. Pariſ.

132 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

133 Cont. p. 42. B. C. & Cedr. p. 506 B. edit. Pariſ. ubi ἀξιόλογον συστῆσαι στρατόν. Sed noſter ſuo more hic etiam contrarium dicit ejus quod videtur voluiſſe, nam debuiſſet fortaſſe ἐκ διαφιδράντων dicere. Cedr. p. 505. D. edit. Pariſ. conjungit ἐκ διαφιδράντων πλείονα & ἀξιόλογον non de hac re tamen. Etiam σχεδιάζων incommode adhibuit, quaſi ſubito, ex tempore atque tumultuarie id feciſſet.

134 σχηματίζ. — εἶναι τὸ γεγονὸς.) Cont. p. 42. C. Cedr. p. 506. C. edit. Pariſ.

135 Cont. p. 43. A. edit. Pariſ. ubi Αδριανούπολιν. Cedr. p. 506. in fine. Zon. p. 138. D. edit. Pariſ. ubi Αδριανούπολιν. ut & apud Cedr. Georg. Mon. p. 513. A. edit. Pariſ. ubi Αμαλινούπολιν.

136 Cont. p. 43. B. Cedr. p. 507. A. edit. Pariſ.

137 Ita ſcriptum, debebat potius καρτερίαν. eſt admodum negligens librarius hic circa ο' & ω'.

138 Ita ſcriptum, mallem διώδευε. cum viderent. Illud autem poteſt utcumque ſignificare *articulatim quaſi ſepararet*, ſed tale quid minus huc quadrat.

139 Ita omnino ſcriptum.

140 ὁ δὲ βασ. —— τοῦ συμ. δείγμα.) Cont. p. 43. B. Cedr. pag. 507. A. Zon. pag. 138. D edit. Pariſ.

141 ὅτι πράττων —— τῆς πυλώσεως.) Cont. p. 43. C. Cedr. p. 507. A. B. edit. Pariſ.

142 Ita ſcriptum, non τοῖς.

143 Cont. pag. 43. D. Cedr. pag. 507. B. edit. Pariſ.

144 καὶ τὸν. —— ἀποφ. τῷ βασιλεῖ.) Cont. p. 43. C. D. edit. Pariſ.

145 Ita ſcriptum. Alias tali occaſione uſitatum in genit. ut κατὰ τὸ ἔδαφος.

146 Connexiones languidæ vix ſenſibiles.

147 Ἀπὸ. τῇ ἐπιβ. —— ἐπιπλ. πολιορκεῖν) Cont. pag. 43 D. Cedr. pag. 506. edit. Pariſ. in fine.

148 Cedr. pag. 507. B. Cont. pag. 43. A. edit. Pariſ.

149 Non apparet quid ſibi velit ἐν αὐτοῖς.

150 Ita ſcriptum. Sed requiritur ῥωμαίων quod refertur ad νηῶν, ſive Αρσενικῶν.

151 Contin. pag. 43. D. Cedr. pag. 507. C. edit. Pariſ.

152 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

153 Scriptum ὑποσχόμενος vitioſe. Iſte autem nominativus & antecedentes duo, pro genitivis, Conſtructione abſoluta. Ut bis in ſuperioribus.

154 Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

155 Scriptum συσχόντα vitioſa, negligens circa ο' & ω' fuit hic librarius.

156 Cedr. p. 507. Zon. p. 138. D. Georg. Mon. p. 513 B. edit. Pariſ.

157 Cont. p. 43. D. edit. Pariſ. ſeq. ἐπὶ ξύλου pro ἐπὶ κοντοῦ. Cedr. etiam ὀρθῶν ἐπαναθέντας. p. 507. C. Zon. item pag. 138 D. edit. Pariſ. ὀρθῶν ἐπισφίγξαντας. Nec tamen κοντοῦ in ὀρθῶν mutandum puto. Nam & Sym. Log. p. 413. A. edit. Pariſ. ἀνασταυρωθέντας τῶν αὐτῶν χεῖρας καὶ πόδας εἶναι καὶ ἀνασκολοπισθῆναι *palo affigens* & ita etiam Georg. Mon. p. 513. C. edit. Pariſ.

158 Cont. pag. 44. A. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis. Cedr. etiam p. 507. C. Zon. p. 138. D. edit. Pariſ.

159 Cont. & Cedr. l. c. Zon. p. 139. edit. Pariſ. lin. prima.

160 Cont. p. 44. A. Zon. p. 139. A. Cedr. pag. 507. D. edit. Pariſ.

161 Cont. pag. 44. B Cedr. pag. 507. D. edit. Pariſ.

162 Cont. p. 44. D. Zon. p. 139. A. edit. Pariſ. ubi Βιζύην. Cedr. p. 507. B. D. edit. Pariſ. ubi itidem Βιζύην uti & p. 506. edit. Pariſ. in fine.

163 Cedr. p. 508. edit. Pariſ. initio.

164 Cont. p. 44. in fine. Zon. p. 139. A. Cedr.. p. 508. A. edit. Pariſ.

165 Poſuit auctor ἐκ pro ταύτην.

166 Cont. p. 45. A. Zon. p. 139. B. Cedr. p. 508. A. edit. Pariſ.

167 Ἠράκλεια —— ἐπιτελ. ἀφείλοντο) Cont. p. 45. A. Zon. p. 139. A. Cedr. p. 508. A. edit. Pariſ.

168 οὐδὲν ἀνύσ. —— τοὺς χεῖρ. ἴδνα) Cont. p. 45. A. B. Zon. pag. 139. B. Cedr. pag. 508. B. edit. Pariſ.

169 ἐπὶ χώραν —— συνταγμάτων. ναυσί.) Cont. p. 46. B. C. Zon pag. 139. B. C. D. Cedr. pag. 508. edit. Pariſ.

170 Καὶ πρὸς —— Καὶ ἀόρατ. c. ἀντρέψ.) Zon. p. 139. C. Cedr. p. 508. D. edit. Pariſ.

171 Eſt dux Agarenorum Hiſpanorum, qui & Απόχαψ. Syllaba illa terminalis additur ad diſtinguendos caſus ut in aliis. Απόχαψ. apud Cont. pag. 46. D. & Cedr. p. 508. D apud Sym Log. p. 413. B. edit. Pariſ. vocatur Απόχαν. apud Zon. p. 139. D. Αχαψ.

172 ταύτην —— τ. χ. ἐπανελόμενοι.) Cont. p. 47. A. edit. Pariſ.

173 Cont. p. 47. B. edit. Pariſ.

174 Scriptum τῆς.

175 Cont. p. 47. B edit. Pariſ. τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ Χάρακι καλουμένῳ. & Cedr. p. 509. B. Sym. Log. p. 413. B. edit. Pariſ.

176 Ita ſcriptum debebat εἰς ἴππους

177 Ita ſcriptum, requiritur ἀδελφὸς

178 Legendum eſſet κατασκάπτουσι per ſimplex σ in ante propter ſequens προσχωρήσαντες. Sed tales emendationes in accuratis & puris ſcriptoribus habent locum.

179 Οἱ δὲ πάντες —— καὶ ἐλευ. ἐπορεύθ.) Cont. p. 47. B. C. Cedr. p. 509. C. edit. Pariſ.

180 Sym: Log. p. 413 B. edit. Pariſ. hæc ita: ὁρίσας τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν καταλαβεῖν τὰς ναῦς αὐτῶν καὶ τὰ χεῖρας πυρίζεσθαι. τῷ δὲ στρατῷ πρὸς τὴν ταπεινὴν ἐγχείρησιν ἀποκαλέσαντος.

181 Scil. ταῖς ναυσί.

182 Sym. Log. p. 413. C. edit. Pariſ. iiſdem fere

Digitized by Google

verbis, ubi etiam recte ἀνορρίξ. Cont. p. 47. C. edit. Pariſ.

183 Scripſerat prius librarius ὑμᾶς. deinde poſito ι ſupra ᾶ indicavit veram lectionem.

184 ἐφ' ―――― ἀνορρίξ.) Cont. p. 47. A. ita: γῆ ὑπ' ἄλλ' ὑ ἡ ῥίνων μολιβδῶ καὶ χαλκῶ. Zon. p. 139. D. Cedr. p. 509. B. edit. Pariſ.

185 Scriptum per ο' in ult. non per ω'. negligens eſt circa ο' & ω'.

186 οἱ δὲ ――― ρ) Sym. Log. l. c. Zon. p. 139. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

187 Καὶ τὸ' ―――― δεῦρο χάραξ τρανώσω.) Cont. p. 47. C. D. Cedr. p. 509. D. edit. Pariſ. & iiſdem quibus noſter verbis Sym. Log. p. 413. C. Zon. p. 139. D. edit. Pariſ.

188 Apud Sym. Log. l. c. male καὶ σκαίλακα τινὸς χάρακα τεριεῖδοντο.

189 Scriptum σχυρώνοντα. Sym. Log. l. c. habet hic ὀχυρώματα.

190 Cont. p. 47. D. edit. Pariſ. ubi Χάνδαξ. Sed noſtro Chandax alius locus. Continuatori etiam mox; quare ibi priore loco legendum videtur χάραξ. apud Sym. Log. l. c. recte Χάραξ & Cedr. pag. 509. C. edit. Pariſ.

191 μονάσαι ―― ἀκολυθ. μοι.) Cont. pag. 48. C. Cedr. p. 510. B. edit. Pariſ. monacho etiam iiſdem verbis cum noſtro Sym. Log. pag. 413. D. edit. Pariſ.

192 Sym. Log. p. 413. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

193 Cont. p. 48. C. edit. Pariſ. καὶ ὀγδοήκοντα αὐτοῖς ὁ Ἀπόχαψ ἐγεγόνει.

194 Sym. Log. noſtri fere verbis, niſi quod pro 49. habet 100. quaſi tunc etiam tot fuiſſent, ut olim cum aſſent ditiſſima regna. nugatur, quaſi tunc etiam tam potens fuerit, ut Homeri tempore.

195 Cont. p. 48. D. edit. Pariſ. clarius: μιᾶς ἐν ταύτῃ μόνον περιμενούσης ἀναλώτου καὶ ἀπαθοῦς. καὶ λόγῳ μὲν ὑποταγείσης τῷ ὁμοιῷ δὲ ἔθιμα καὶ τὸν χριστιανισμὸν φυλαττούσης ἀλώβητον.

196 Scriptum vitioſe μονάσαι.

197 Hoc explicat Sym. Log. p. 413. edit. Pariſ. οἱ μέχρι τῦ νῦν ὑπολέγονται πόλεις.

198 Ita ſcriptum non ταύτῃ.

199 Pro hoc συγκεχωρημένων Sym. Log.

200 Perſimilis eſt character τῦ μ' & β'. unde hic & Βαβδολ legi poteſt, ſed Βαμβολ magis apparet.

201 Scriptum Πελοποννήσῳ per unum ν.

202 Potius ω valde negligens fuit circa ο' & ω' hic librarius.

203 Ita ſcriptum, forte pro τεσσαράκοντα.

204 ἐν ταύτῃ ―――― χρίσμα τῦ αἵματος) Cont. p. 48. D. Sym. Log. p. 414. C. Zon. p. 139. edit. Pariſ. in fine: paucis. Cedr. p. 510. C. edit. Pariſ. paucis.

205 Cont. p. 48. D. edit. Pariſ. ita: φασὶ ὑπὸ μὲν αὐτόθι σοροὶ καὶ τάφοι ἀνεγήγερται ἄλλοι τε πολλοὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύρων καὶ τῶν δέκα τεθειασμένων μαρτύρων.

206 Sym. Log. p. 414. edit. Pariſ. initio, iiſdem fere verbis.

207 Zon. p. 140. C. edit. Pariſ. Sym. Log. l. c. ubi τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν. ita etiam Cont. Theophania Κιβυῤῥαιωτῶν p. 49. D. Cedr. p. 511. A. edit. Pariſ. Κιβυῤῥαιωτῶν.

208 Ita ſcriptum per ι.

209 Cont. p. 49. edit. Pariſ. in fine. Cedr. pag. 511. A. edit. Pariſ.

210 Cont. p. 50. A. B Cedr. pag. 511. B. edit. Pariſ.

211 Zon. p. 140. C. edit. Pariſ.

212 Nominativi pro genitivis abſolutis.

213 Scriptum vitiogemino πεδίονδε. Eſt autem verſus Homeri.

214 Ita ſcriptum per ω.

215 Cedr. p. 511. C. Cont. p. 50. C. Zon. p. 140. C. edit. Pariſ.

216 περιφανέστατος ―― ὄντων. ―― κατανοηθ. ―― ὑπονοοῦντες) Rurſus nominativi caſus pro Genitivis abſolutis.

217 Sym. Log. p. 414. B. edit. Pariſ.

218 Cedr. p. 511. C. edit. Pariſ.

219 Cont. p. 50. C. Cedr. p. 511. D. Zon. p. 140. D. edit. Pariſ.

220 Cont. p. 50. D. Cedr. pag. 511. C. D. edit. Pariſ.

221 Ita ſcriptum λαβών. lego λαών.

222 Ita jam recte ſcriptum.

223 Cont. p. 50. edit. Pariſ.

224 Ita ſcriptum, forte auctor ſcripſerat ὀρφ Attice, quo pacto Ὠρύφας vocabitur ille vir. Sed puto auctorem ſcripſiſſe ῥ τινι Ωορύφας. Cont. p. 50. edit. Pariſ. in fine: ὁ τὸ ἐπώνυμον Ὠορύφας. Cedr. p. 511. D. edit. Pariſ. τὸ ἐπώνυμον Ὠρύφας. Sym. Log. pag. 414. B. Zon. p. 140. D. edit Pariſ. Ὠορύφας καλούμενος.

225 Ita ſcriptum, cum deberet potius αὐτὸ ut hoc referretur ad virum illum prudentem, qui conſilium ſuggeſſerit.

226 Cont. p. 51. edit. Pariſ. initio.

227 Sciſ. νόσον, quæ vox videtur excidiſſe. Cont. p. 52. A. edit. Pariſ. τοῖς τε ἄλλοις νόσοις &c. Zon: pag. 140. D. edit. Pariſ. ἔργῳ τοῖς νόσοις.

228 Ante hanc conjunct. ſubauditur μᾶλλον ut non raro, & apud bonos ſcriptores. Quemadmodum & apud Cont. p. 28. A. edit. Pariſ. ubi de eodem ἀγρουκίαν ἢ ἀμαθίαν ―― σπουδαίους ἔχων ―― κατάλληλα μαθήματα ―― διδασκόμενος ―― οὐ φαύλοις ―― ἐφαίνετο σεμνυνόμενος τε ἢ καλλωπιζόμενος ἐν τῷ διαδήματι. ubi recte interpres ―― magis ſibi placere ac gloriari videbatur.

229 Cont. p. 31. A. Sym. Log. p. 412. C. edit. Pariſ.

230 Cont. pag. 54. C. Zon. pag 140. B. edit. Pariſ.

231 Cedr. p. 522. A. edit. Pariſ. πατρὸς δὲ λέγεται Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ ὃν ὁ μάγιστρος Σιμεὼν δι' ὧν τοῖς πρώτοις ἀνεστήσατο ἀκολουθίαις.

232 Cont. p. 31. B. Cedr. p. 498. C. edit. Pariſ. vid. eund. p. 522. D. edit. Pariſ.

233 Zon. p. 150. B. edit. Pariſ.

234 Cedr. p. 522. D. Cont. p. 31. C. edit. Pariſ. καθ' ἣν ὁ Ἀκρίτας ἐγγονεῖ. Cedr. pag. 498. C. edit. Pariſ. κατὰ τὴν νῆσον τῷ Ἀκρίτα. alii aliter vocant. Cont. p. 32. C. edit. Pariſ. καθ' ἣν ὁ Ἀκρίτας ἐγγονεῖ. τὸν δὲ μακαρίτην Εὐθύμιον &c.

235 loquitur monſtroſe.

236 Zon. p. 136. A. edit. Pariſ.

237 Scriptum μετρον ſine accentu.

238 Cont. p. 32. B. edit. Pariſ.

239 Cont. p. 32. C. edit. Pariſ. τὸν δὲ μακαρίτην Εὐθύμιον δὲ Θεοφίλῳ τινὶ οἰκείῳ υἱῷ δοκεῖν παραδίδωσι, βασάνοις τυπτόμενον ἀπηνῶς. & Cedr. p. 498. C. iiſdem verbis. Vid. Zon. pag. 136. A. edit. Pariſ.

240 Ita & Zon. p. 142. A. edit. Pariſ.

241 Cont. p. 52. B. edit. Pariſ. μόνας ὀκτὼ καὶ ὄντων ―― ἐννέα. & Cedr. p. 513. A. edit. Pariſ.

242 Cont. p. 52. C. edit. Pariſ. τῇ δυσνοίᾳ κατάμονη ―― ἐκ τῶν τεσσάρων καθεῖλεν τὴν ἀρχήν. Vid. Sym. Log p. 414. C. Georg. Mon. p. 513. D. edit. Pariſ. Cedr. autem δυσσεβείας p. 513. A. & Zon. p. 141. A. edit. Pariſ.

Digitized by Google

AD LIBRUM TERTIUM.

1 HÆ duæ voces non habentur in MS. & ſequentes quatuor in margine ſunt ſcriptæ. Libri Secundi titulus integer in MS. ad cujus exemplum hunc feci &c. Ita autem facit Titulum ut in S. Cod. *βασιλειῶν* 1. Regum &c.

2 Sym. Log. *ενγ'*. p. 414. D. Georg. Mon. 63. 26. p. 513. edit. Pariſ. in fine.

3 Cont. Lib. III. init. Cedr. pag. 513. B. edit. Pariſ.

4 Cont. Lib. III. init. Cedrenus p. 513. C. edit. Pariſ. *κατὰ τὴν Μαγναύραν ἤτοι τὸ συντακτήριον*. Zon. autem p. 141. B. edit. Pariſ. *περὶ τὰ βασίλεια*.

5 *σιλέντιον ſilentium*, concio, oratio, quia ſolet imperari ſilentium.

6 Cedren. pag. 513. C. & Contin. p. 54. A. edit. Pariſ. aliis verbis, ſed eodem redeuntibus. Vid. Zon. pag. 140. B. C. edit. Pariſ.

7 Loquitur inepte.

8 Zonar. p. 141. C. D. Cedr. p. 513. D. & Contin. p. 54. B. clarius: *αὐδῶν σὺν νόμῳ τῷ παλαιῷ χρῆσθαι τὸν ἄναρχον ἐγκαλεῖται· καὶ Ἀγαθῷ φωνῶν τοῦτον κατ' ἀξίαν εἰμάθω*.

9 Vid. Georg. Mon. pag. 514. edit. Pariſ. in fine.

10 In MS. ſine puncto.

11 Alias *πρὸς* eum Genit, propter in obteſtationibus.

12 Ita ſcriptum, poſſet etiam *χρίσει immunitio*, quia ceteri *χρησὸν νόμον* ut verti. Illud eſt: *Cui uſus a imperiis Deo conceditur*.

13 Ita ſcriptum mallem *ὅλως*.

14 Contin. p. 68. C. Cedr. p. 524. A. B. Zon. p. 147. C. edit. Pariſ. ubi *Ἀρίβαν*.

15 Cont. l. c. Cedr. p. 523. C. edit. Pariſ.

16 Cont. l. c. Zon. p. 147. C. Georg. Mon. p. 517. D. Cedr. p. 523. C. edit. Pariſ.

17 Ita ſcriptum, non *γενέσθαι*.

18 Ita ſcriptum, præſtaret *τόν*. Valde negligens librarius fuit circa *ο* & *ω*.

19 Contin. p. 68. D. Cedr. p. 523. D. Georg. Mon. p. 515. D. Zon. p. 147. D. edit. Pariſ.

20 Scriptum IN *τοῦ*. ita inquam artic. in genitivo, cum deberet *τὸν* propter ſeq. *τοῦς*. alias quia ſequitur *ἐκ χώρου*, debuiſſet *τῷ* ——— poſtea *τοῖς* &c.

21 Ita omnino hæc ſcripta ſunt.

22 Ita ſcriptum, cum potius deberet *δι' ὃ*

23 Negligit connexiones.

24 Ita omnino ſcriptum, requiri videtur *πολλοί*.

25 *Κἂν* abuſive ut ſæpius, quod alias efficeret ut ſequens ſignificaret *rediiſſent*.

26 Ita ſcriptum, requiritur *τῷ*. Negligens fuit librarius & fere indifferens circa *ο* & *ω*.

27 Monet de diverſitate & Contin. p. 69. C. edit. Pariſ. exponitque, uti & noſter pag. 138. edit. Pariſ.

28 Ita ſcriptum, mallem *διαφθορᾷ interitus nationum*.

29 Scripſerat librarius *κυριευσάντων*. deinde poſito ſuperne grecos indicavit vera lectionem.

30 Imperfecta oratio niſi legatur *ἠδυνήχησε καὶ διατηρῶν*) aut deleatur *δὲ* poſt *ἐξέδοτο*.

31 Contin. p. 69. init. Sym. Log. pag. 415. D. Cedr. p. 513. edit. Pariſ.

32 Ita ſcriptum, & poteſt ferri. Sed mallem *ἀλλεπαλλήλοις* ut apud Logothetam p. 415. de eadem re *δὴ τοῖς ἀλλεπαλλήλοις πολέμοις τῆς βασιλικῆς σπουδῆς ἐκλυθείσης* &c.

33 Cont. p. 69. A. edit. Pariſ. ita: *Ἐξέλιπεν δὲ ἐκ τῶν συνεχῶν πολέμων, καὶ τοῖς κάμνουσι μετεστρατεύσαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκλυθείσης οἱ τῆς βασιλικῆς σπουδῆς*. Zon. p. 147. D. edit. Pariſ.

34 Scriptum *διαμένει* una voce.

35 Cont. pag. 69. A. Zon. pag. 147. D. edit. Pariſ.

36 Loquitur incondite.

37 Scriptum *βασι*), requiritur *βασιλικοῦ* quamvis *βασιλείου* excuſari poſſit.

38 Alienum hic eſt *τι*.

39 Cedr. p. 513. D. edit. Pariſ.

40 Ipſe feci parentheſeos ſigna, eſt autem ea, quales plures, importuna.

41 Cont. pag. 69. A. B. edit. Pariſ.

42 *ὅτι τῶν* —— *τι καὶ κατασκάπτειν*) Cont. p. 69. B. edit. Pariſ.

43 Ita ſcriptum aut quod magis apparet *συνοδῇ*. requiritur autem potius *συνῳδά*.

44 *ἰνα δὲ* ——— *Περσ. ἀναγκ.*) Contin. p. 69. B. Cedr. p. 524. A. edit. Pariſ.

45 Turbate loquitur & ambigue, poteſt etiam intelligi ut Perſica legatio egerit de pacis fœdera, ut Cont. l. c. itaque verti etiam poteſt: viſum eſt hac de *cauſa* vel *occaſione*, & ut ſubjicerentur Romanis, per legationem agere Perſicam georem neceſſario. Atque ut ſubjicerentur, fœdera pacis ſolidæ inierunt, &c. *ἀποστολή* erit a Perſis.

46 Cont. p. 70. A. edit. Pariſ.

47 Ita ſine dubio vitioſe ſcriptum. ſ. *συναξιούντων* aut *συναξιοῦντας*, ut *βασιλεῖ* ſit *πρὸς βασιλέα* quod quamvis inepte diceretur, poteſt tamen in hunc cadere.

48 Cont. p. 70. A. edit. Pariſ.

49 Ita clare ſcriptum in futuro.

50 Scriptum *γένει* male.

51 *καὶ μάλιστα* —— *τ Ρωμ. ἐπεκράτ.*) Sym. Log. p. 416. init. iiſdem verbis Cont. Theophanis p. 70. A. edit. Pariſ.

52 Rurſus Nominativus pro Genitivis abſolute.

53 Cont. p. 70. A. B. edit. Pariſ.

54 Requiritur *ἐν τοῖς*. Sed alibi tum hic omiſit hanc præpoſitionem.

55 *ὁ δὲ Βαβὲκ* —— *ὑπὸν. πέδουσι*.) Sym. Log. p. 416. A. edit. Pariſ. iiſdem verbis.

56 *ὁ δὲ βασιλεὺς* —— *γάμῳ ἐξέδωκεν*.) Contin. p. 70. B. Cedr. p. 524. A. Zonar. p. 147. edit. Pariſ. in fine.

57 Theodoram. Georg. Mon. pag. 516. A. edit. Pariſ.

58 Cont. p. 70. B. edit. Pariſ.

59 Cedr. p. 504. A. edit. Pariſ. *ἐκεῖνόν τε τῶν Περσῶν τοσοῦτον κατ' ἐπιγαμίαν συνάπτεσθαι Ῥωμαίοις*.

60 De quo inferius.

61 Cont. p. 69. C. edit. Pariſ.

62 *ἐκ Περσῶν* ——— *εἰσῆγαν. πατρὶ*) Cont. p. 69. C. D. Sym. Log. p. 416. A. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis.

63 Ambigue ſcriptum ut & hoc poſſit legi & *γονεῦσι* ſuperne ſcripto *ω* ſcribendo autem *γονεῦσι* mox pro *ᾗ* legendum *ᾗ* & dein *αὐτῇ* manetque non *τοῦτο*. ſcribendo autem *γονέων* manet *ᾗ* & *τοῦτο*, ſed mox legendum *ταῦτα*. niſi *καθυπηρετήσοντα* ſumatur abſolute pro genitivo nominativus, ut verti.

64 Contin. p. 69. D.

65 Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ. tantum ita: *ἐξ ὧν συναλλαγεὶς ἄρρενα ἐκτέτοκεν*. Sed ibi vitioſe editum *ἐκτέτοκεν*.

66 Cont. p. 69. D. edit. Pariſ. Sym. Log. l. c.

67 Scriptum *ἐκτετομημένη*.

68 Scriptum *προγονικῇ*.

69 Ita ſcriptum, requiritur *περιέσσαι*. Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ. in ea re *περιεῖναι*. rurſus autem omittit præpoſ. *ἐν*.

70 Id eſt *ἱμερεύεσθαι* ſive *ἱμείρεσθαι* ut Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ.

71 Cont. p. 69. edit. Pariſ. in fine.

72 Sym. Log. p. 416. B. edit. Pariſ.

73 Scriptum γενναίαν.

74 Ita clare ſcriptum, & ita Attice ſcripſiſſe alicubi auctorem conjiciebamus, ponitur pro ἐν τῷ id noſter barbare pro τούτῳ, mancore tamen & ſic incondita oratione & imperfecta, ut deſit verbum εἰσελθεῖν.

75 Τὸν δὲ —— χρονίζ. ἐτῶν.) Sym. Log. pag. 416. B. edit. Pariſ.

76 Solœciſmus in participio, cum præceſſerit ἐσῶν, quod requirebat ἐσυμβληκότων.

77 Sym. Log. pag. 416. C. edit. Pariſ. &c. ut ſupra.

78 Ut ſupra.

79 Ità ſcriptum in Gen. loquitur ambigue.

80 Cedr. p. 524. A. & Cont. p. 70. B. edit. Pariſ. πολλοὺς τούτων τοῖς βασιλικοῖς ἐμπρέπειν ἀξιώμασι πεποιηκώς. ἀλλὰ καὶ κώδιξι στρατιωτικοῖς αὐτοὺς ἐναπογράφεσθαι, καὶ τάγμα ὅπερ καλούμενον Περσικὸν ἐγκατέστησε. &c. Georg. Mon. p. 515. edit. Pariſ. ſeq. αἱ μέχρι τοῦ νῦν λέγονται τούρμαι Περσῶν. Sym. Log. p. 416. C. edit. Pariſ.

81 Ita ſcriptum, forte voluit ἀσθενήσαντος aut ἀσθενοῦντος. ſtudui tamen uno exprimere. Quam multa verba conſumpſit in Theophobum! Bellum porro cujus deſcriptio hic erat neceſſaria tribus verbis abſolvit. De eo Vid. Cont. p. 70. C. D. p. 71. A. B. edit. Pariſ.

82 Zonaram p. 148. A. edit. Pariſ.

83 Ita ſcriptum, lege νοῦ, negligens fuit librarius circa ὁ & ὠ

84 Cont. p. 71. B. C. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis qui poſt δυνάμεως additur διαβιβάσαι quod eſt neceſſarium hic etiam aut aliud aliquod ad διαπεραιοῦσθαι.

85 Cont. pag. 71. C. edit. Pariſ.

86 Zon. p. 148. B. p. 151. edit. Pariſ. lin. 1.

87 Ita ſcriptum per ε cum in hac ſignificatione debeat per jota ſcribi.

88 Zon. p. 151. A. edit. Pariſ. propter ſtipendia non ſoluta, ut & Cedr. p. 529. A. edit. Pariſ.

89 καὶ μὴ ἐνόντα —— Ἀμερμῶος γεγονότες.) Cont. p. 84. B. edit. Pariſ. aliter. Sym. Log. pag. 432. C. Georg. Mon. p. 522. A. B. edit. Pariſ. Zon. l. c. ut noſter.

90 Hæc ipſe ſignis parentheſeos incluſi.

91 Ita ſcriptum, non προσαγορευόμενος. quod erat melius.

92 Zon. pag. 151. A. Cedr. pag. 529. A. edit. Pariſ.

93 Per hoc verbum non dicit quod videtur voluiſſe; ſaltem ἀναχαιτίζεσθαι dixit.

94 αὐτοὺς δὲ —— ἐν τῇ ἐξόδῳ.) Zon. pag. 151. A. Cedr. p. 529. A. B. edit. Pariſ.

95 Ita ſcriptum per ω.

96 Scriptum per ω, ἀποπλανώμενος.

97 Ita ſcriptum, cum potius deberet τοῦτο. videtur & ᾗ præmittendum.

98 Requiritur Attic. τῶ.

99 Zon. pag. 151. A. Cedr. pag. 529. B edit. Pariſ.

100 Ita ſcriptum in pluſquamperf. ind. cum potius deberet in præſ. opt. κατασπεύδοιτο i. e. *ne ipſe infamularetur*. ſed forte more ſuo abuſus eſt verbo, ut ſignificet, quod in verſione expreſſi.

101 Zon. p. 151. B. Cedr. p. 529. edit. Pariſ.

102 Ita ſcriptum, ſequitur Σινωπίδα.

103 Cedr. p. 529. B. Sym. Log. p. 422. C. D. edit. Pariſ.

104 Eſt & hæc & de nominibus Sinopes & Amaſtridis intempeſtiva parentheſis, quales hic plures, præterea oratio imperfecta. Deeſt enim λεγομένα aut ſimile. Iiſdem fere verbis & Sym. Log. l. c.

105 Ita omnino ſcriptum, non ὠνόμασεν, quod requiritur propter ὅτι. Sonant autem hæc ita ad verbum: *quæ rapta Dionyſio Heracleæ tyranno huic ſubjectam urbem illam a conjuge ſuo nominaſſe*, ſcilicet dicitur. Qua mira eſt fatuitas & perverſitas, cum ſequatur Dionyſiopolin aut Dionyſios (ut Philippos) dictam fuiſſe urbem, non Amaſtrin. Ita tamen ad verbum & Sym. Log. ubi interpres facile ſe expedivit, deflectens a Græcis. Hoc monendum, apud Sym. Log. pro αὐτῇ τῇ συζύγῳ legi αὐτῆς τῆς συζύγου. Quod omnino verum, parum tamen juvatur oratio & ſenſus niſi quis meminerit iſtos nimium delectatos fuiſſe ponendis nominativis pro genitivis abſolutis. Atque hæc ſic accipienda: ἡ τοῦ ἀρπαγεῖσα οἱ Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας τυράννῳ, ὅτι ὑπ' αὐτῷ (potius & melius αὐτῇ aut ἑαυτῇ) ὑπὸ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς συζύγου ὀνομάσαι.

106 Καὶ τὸς —— χωρίοις τεταγμένων) De his Cont. p. 77. C D Zon. p. 151. B. edit. Pariſ.

107 Potius εἶναι.

108 Καιροῖς tantum turbat, nec habet Contin. Theophanis qui ita p. 77. D. ὑπὸ χεῖρα τελεῖν τοῖς εἰς στρατηγίαν τεταγμένοις. ἐφ' οἷς καὶ τουρμάρχας ἐπιστολαῖς ἐξέπεμψε.

109 Τούτων non eſt neceſſarium, nec eſt apud Cont. ut vides.

110 Cont. l. c. eadem fere verba.

111 Ita ſcriptum, cum deberet ποιοῦνται, aut ποιοῦσι. poſterius omnino verum propter ſeqq.

112 Pro ἐκστρατεύεσθαι. Solet enim aoriſtos qui præteriti ſunt temporis pro futuro ponere.

113 Zon. p. 152. C edit. Pariſ.

114 Cont. p. 84. C edit. Pariſ.

115 Cont. p. 84. edit. Pariſ. in fine.

116 Cont. p. 84. A. B. edit. Pariſ.

117 Ita ſcriptum, non αὐτῷ

118 Cedr. p. 524. B. edit. Pariſ. Eſt autem πανστρατιᾷ πολεμεῖν, πανδημεί, qua voce Herodotus utitur.

119 *Utiliter*, nempe ex mente auctoris, ſed ut calumniatorem dicebant, *inutiliter*, quod clarius, ἀλυσιτελῶς. & ita verti.

120 Ita ſcriptum, lego ἐπιόντες.

121 Cont. p. 84. B. edit. Pariſ.

122 Inepte abutitur iſtis.

123 Ambigue loquitur duplici ambiguitate.

124 Scriptum δὲ.

125 Ita ſcriptum, ſed una voce. Inepte autem atticiſſat hic, ſi ipſe ita ſcripſerat.

126 Hæc copula turbat orationem, ergo omittenda.

127 Καὶ συνεῖξ. —— τι πρὸς βασιλ.) Cont. p. 84. B. edit. Pariſ.

128 Αὐτὸ δὲ —— αἱματ. χωρίο.) Cont. p. 84. C. edit. Pariſ. ἀλλ' ὁ Θεόφιλος τὸν τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἐν αὐτῷ συλλαβὼν &c.

129 Scriptum ὑπόνοιαν quod nihil eſt, ſurſus autem ε pro α ut ſupra.

130 Compendioſe ſcriptum ϛρατοῦ. De re ipſa infra ad p. 166. edit. Pariſ. n. 5.

131 Cont. p. 84. B. D. edit. Pariſ.

132 Cont. l. c. ὁ τοῖς βίγλαις δρουγγάριος. Immiſcet priorem narrationem ſtultus. Jam in priore narratione ipſe id dixit p. 154. edit. Pariſ. lin. 5. Alia exempla ſimilis incogitantiæ annotavi ſupra.

133 Miſe loquitur.

134 Sine alla connexione & tranſitione abrupte alia narrare incipit, nempe de Manuelis meritis & defectione. Habet hæc ſuo loco Cont. Theophanis pag. 72. C. D. Cedr. pag. 526. A. B. edit. Pariſ.

135 Scriptum ὑπερσχόντων. ut & alibi. & ἀλλότρ alienum hinc.

136 Cont. pag. 72. in fine. Cedr. pag. 526. B. edit. Pariſ.

137 Loquitur inepte.

138 Cont. p. 72. edit. Pariſ. in fine, & pag. ſeq. init.

139 Homeri verſus.

140 Cont. p. 73. A. edit. Pariſ.

141 Potius Ἀνδρῶν τι πολλῶν καί.

142 Cont. p. 73. B.

143 τρὶς γὰρ τοῦτο —— Μανουὴλ ἀνὰ κατ' ἴσον.) Hæc omnia perturbate & incondite narrat, præſertim hæc ultima, quibus id tantum voluit, Manuelem comprehenſis habenis equi quo imperator vehebatur hunc duxiſſe. Illud etiam τινί γε τοῦ Μανουὴλ ἰσάζων ænigma.

Digitized by Google

144 Ita ſcriptum, requiritur potius αὐτόν.

145 Scriptum ἰσοποδωρία.

146 Cont. p. 73. A. edit. Pariſ. ὡς δὲ ἄρτι ἀπεσχημένα καὶ τὴν σωτηρίαν μὲν ὑπὸ δειλίας ἀπογνόντα· προσεγχειρίζομαι δὲ εἰ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν λειπόντα διαφοραῖς.

147 Cont. p. 73. B. edit. Pariſ. ὡς καὶ ἱμάτι τὸν ἐπιφέροντα τοῦτον ἐνδύντα ἵππον. καὶ αὖθις ὑπεξερύεσθαι. Sym. Log. pag. 422. B. edit. Pariſ. τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου τοῦ βασιλέως λαβόμενοι.

148 Ita ſcriptum ſine augmento pro ἐχ potius εἶ.

149 Paulo ante bis id monuit.

150 Cont. p. 73. C. edit. Pariſ. δεύτερον ἀνακλίνας αὐτῷ ὡ μὴ τῷ τραυματισθέντι. Sym. Log. p. 422. B. τὸ ξίφος ἀνέτεινεν οἱ παλαίζων αὐτοῖς. Vid. Zon. p. 149. A. Cedr. pag. 526. C. edit. Pariſ.

151 Ita ſcriptum, lege τότε. eſt ſupinus circa ο & ω.

152 Verbum ἐωδεῖτο hic nullum commodum ſenſum parit. Itaque lego ἐνεδεῖτο, inepte autem iterum ſic.

153 Zon. pag. 149. A. edit. Pariſ.

154 Quare rurſus aut denuo? Mirum niſi putavit eum, ex quo hæc deſcripſit, de Theophobo loqui; certe ambigue loquitur.

155 Cedr. p. 73. C. Zon. p. 149. B. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

156 Cont. p. 73. C. D. edit. Pariſ.

157 Ita ſcriptum, potius εἰς.

158 Cont. p. 73. D. Zon. pag. 149. B. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

159 Cont. p. 73. D. Sym. Log. pag. 419. C. D. Georg. Mon. pag. 518. A. Cedr. p. 526. C. edit. Pariſ.

160 Utitur eadem voce Cont. pag. 74. B. edit. Pariſ.

161 Ita loquitur, quaſi alii eſſent Agareni, alii Iſmaelitæ, nempe: Agarenis inſultantibus ab Iſmaelitis pacem petit.

162 Cont. p. 74. B. edit. Pariſ.

163 Cedr. p. 526. A. edit. Pariſ. διά τινος αἰχμαλώτου μοναχοῦ. Zon. p. 149. C. edit. Pariſ. tantum: μετά τινος μοναχοῦ.

164 Ita ſcriptum per Jota, cum deberet per ει ut apud Cont. p. 74. C. Symeoni Log. p. 419. D. edit. Pariſ. & Ἰωάννης & quidem Syncellus patriarcha, uti & Georg. Mon. pag. 518. B. edit. Pariſ. nempe per contumeliam Ἰαννῆς dictus.

165 Vid. p. 67. ibi Not. 3.

166 Sym. Log. p. 420. A. Georg. Mon. p. 518. C. edit. Pariſ.

167 Ita ſcriptum, potius αὐτοῖς.

168 Requiritur γνώσεσθαι.

169 Ita ſcriptum, requiritur ἀλαζὼς vel ἀλαζονίαν, aut potius cum articulo τῇ vel ταῖς.

170 Ita ſcriptum, forte καὶ τοῖς ἀποστελλομένοις προσθέντα.

171 Imperfecta oratio, niſi addatur ὡς ante καὶ, præterea oratio ambigua.

172 Propter ἀνεῖσθαι referri hæc poſſunt ad legatum propter παρασχέσθαι quod tantum eſt *præbere*; hic *tradere* ad Ameramunem.

173 Cedr. p. 526. A. edit. Pariſ. σκεύη καὶ χρυσοβόλλας. Cont. p. 74. C. edit. Pariſ. τό, τε τοῦ βασιλέως ἐγκόλπιον καὶ τὸ χρυσοβόλλιον ἰδίδου. Sym. Log. p. 420. A. edit. Pariſ. καὶ τὸ φυλακτὸν τοῦ βασιλέως. uti & Georg. Mon. p. 518. D. edit. Pariſ.

174 Ita ſcriptum, debuit ἀνεῖναι quod analogicum ſaltem eſt, ſi non melioris Græcitatis, quæ in hoc non quærenda auctore.

175 Cont. p. 74. B. edit. Pariſ. πρὸς καιρὸν τοῦ κατὰ τοὺς φυλακὰς ἀλλαγίου. ubi interpres: quo tempore miſſus eſt ad commutandos captivos, loquitur de ea re de qua noſter p. 164. edit. Pariſ. ubi ἀλλαγὴν habet.

176 ὁ βασιλεὺς —— τοῖς πατρ. γενναιότατα) Cont. p. 77. A. B. edit. Pariſ.

177 Scripſerat librarius τῶν poſito ſuperne ο indicavit veram lectionem.

178 Scriptum ὁ non ἡ. utroque modo ſolœciſſat.

Joſ. Gen.

179 διαιρεῖται γάρ —— συμβεβ. εἰμι.) Cont. p. 78. A. Zon. p. 152. B. Cedr. p. 529. C. edit. Pariſ.

180 Debuiſſet ἐνδυκαίων.

181 Ita omnino ſcripta hæc. Loquitur autem portentoſe ac fortaſſe de eo quod Ameramunes juſſit ſuos in clypeis ſcribere AMORIUM, ut ceteri.

182 Ita ſcriptum forte ἀφορμὴν.

183 Ita ſcriptum vitioſe, debebat συναυλίσθαι.

184 Oratio eſt imperfecta, niſi ſcribatur διαμερίζοντες, aut pro καὶ ὡς.

185 Cedr. p. 529. D. Zon. p. 152. C. edit. Pariſ. ubi breviter: καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο γνοὺς αὐτοὺς κατεχώρησεν, ὅθεν τε & ὑπεκδημεῖν ἀποτολμῆ.

186 Cont. pag. 80. C. Cedr. pag. 531. D. edit. Pariſ.

187 Ita ſcriptum, requiritur ἐνδυσαμένων & fortaſſe ſcripſerat ἐνδυσαμένων τὸν αὐτῶν, ſed erravit librarius, in ω & ο. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ. hæc ita; ἐκπέμψαντες οἱ πρέσβεις μετὰ δώρων τιμίων & ὑποστρέψαντες οὐκ ὀλίγων τοῦτον ἐνδυσαμένων. ubi pro iſto male ἐνδυσαμένων in aor. 1. quod tamen forte ipſe Cedrenus poſuit, nam & noſter abutitur ſic aoriſtis alibi ſæpe.

188 ἐξώδευσε —— τ. ἀπεσ. ἀπει.) Cont. p. 80. C. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ.

189 Scriptum διωκομένη.

190 Forte quia legatos retinebat. Cont. p. 80. C. D. Cedr. p. 531. D. edit. Pariſ.

191 Sym. Log. p. 423. C. edit. Pariſ.

192 Hæc uſque ad p. 174. lin. 4. Videtur ex declamatore aliquo deſcripſiſſe.

193 Cont. pag. 80. D. Cedr. pag. 532. A. edit. Pariſ.

194 Ita ſcriptum, non δὲ quod requiritur, aut δ', negligens circa ω & ο.

195 Nempe Βοΐτζης vocatus fuit ille proditor. Zon. p. 151. D. apud Cedr. p. 532. A. edit. Pariſ. Βοδίτζης minus recta, ut videtur ſi etymologia noſtri auctoris vera eſt. Apud Sym. Log. p. 423. C. edit. Pariſ. Βοδίτζην. apud Georg. Mon. p. 513. Βοδίτζη. Βοΐτζης & Cont. p. 81. A. edit. Pariſ. ubi & Βοΐδιον ſed de loco eſt ſermo.

196 Ita ſcriptum, potius ὑπαναμείξαντες: adverb.

197 Zon. pag. 151. D. Cont. p. Theophanis p. 81. B. edit. Pariſ. ubi οὕτω μὲν οὖν αἱρεῖται τὸ Ἀμόριον. ubi melius αἱρεῖται.

198 Cedr. pag. 532. C. Cont. pag. 80. D. edit. Pariſ.

199 Cedr. p. 532. B. edit. Pariſ. ποῖοι λόγοι ἐκεῖνοι ἐξωνεῖν τὸ πλῆθος τῶν αἰχμαλώτων;

200 Nominantur apud Sym. Log. pag. 423. D. edit. Pariſ. & Georg. Mon. p. 523. C. Cedr. pag. 532. B. Zon. p. 152. edit. Pariſ. in fine.

201 Nominatim apud Sym. Log. pag. 424. A. Georg. Mon. p. 523. C. edit. Pariſ.

202 Nunc etiam contrarium ejus quod vult dicit, niſi forte ſcripſerat καὶ ἵνα μὴ. Hoc poſito ita vertendum: Atque ne magis creſcat calamitas etiam de his (*captivis*) legatos mittit imperator.

203 ὡς ἀπογ. —— τοὺς δυσμένεις αὐτοῦ) Obſcure.

204 Sym. Log. p. 423. D. edit. Pariſ. ὡς ἐξωνήσασθαι βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν Ἀμερμουμνῆ μετὰ κεντηναρίων διακοσίων. ἀλλ' οὐκ ἐπείσθη, ἀποστεῖλαι ἐπιχεῖν κεντηνάρια εἰ τὸ παρέσχηκε λόγῳ τὸ συνειλεγμένον λαοῦ οὐκ ἀπελθόντων αὐτῶν. Cedr. p. 532. C. edit. Pariſ. ἀποδοθῆναι ζητῶν τοὺς τε ληφθέντας &c. ἀντὶ διακοσίων κεντηναρίων δώσειν ὑπισχνούμενος reſpondit: ἀνάπαυσιν ἄν οἱ Ῥωμαῖοι οὐ χίλια κεντηνάρια καταναλώσαντες πόλεμον ὕστερον ἀπολαύσειν πολὺ ἥττονα κεντηνάρια. Zon. p. 152. A. edit. Pariſ. ἀποδοθῆναι αὐτῷ τοὺς ἐπιφανεῖς τῶν ἁλόντων αἰτῶν καὶ τοῖς αὐτοῦ κατὰ γένος προσήκοντας, κεντηνάρια πρὸς τὰ τετρακόσια δώσειν αὐτῷ ὑπισχνούμενος.

205 Σὺν ſine accentu ſcriptum. Sine dubio vitium hic eſt a librario, forte συνάμα legendum, ut om-

Digitized by Google

nes ſimul intelligantur, cum ceteri de ſingulis videantur loqui tantum viginti quatuor centenaria dicentes promiſſa.

206 Scriptum ἐκατοντα ſine accentu.

207 Non adeſt Jota ſubſcr. forte ἐν ἐξόδῳ μείζω

208 De Ozopetra annotavi ſupra.

209 Cont. p. 78. A. edit. Pariſ.

210 Eſt imperfecta oratio. Cont. p. 78. A. edit. Pariſ. συνήγετο γὰρ καὶ κατὰ τὸν Ταρσὸν πολὺς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο. Vid. & ibid. lit. C.

211 Ita ſcripta hæc ſunt. Parentheſeos ſigna ipſe feci, eſt autem ſatis longa & intempeſtiva, finitur autem p. 158. edit. Pariſ. Voluit fortaſſe imperfectam hic orationem poſt parentheſin abſolvere, ſed non fecit.

212 Ita ſcriptum, cum deberet Ταῖρον, aut αὐτοῦ, Ταῖρον. Sic ſupra forte πρὸς Ταρσὸν legendum.

213 Ita ſcriptum, non, ut debet, ἀπεξενώθη cum augmento.

214 Deeſt aliquod verbum, ut φασὶν aut ἱστοροῦσιν aut ſimile.

215 Scriptum τῷ

216 Scriptum τοσοῦτον errore ex ſeq. τόπον.

217 Pueriliter connectit.

218 Inepte, ſaltem dixiſſet ὡς καὶ.

219 Ita ſcriptum ſine augmento.

220 Ita ſcriptum, non ἀποτεταμένα.

221 Ita ſcriptum, non ἔδωκεν

222 Cont. p. 78. D edit. Pariſ.

223 Ita nunc ſcriptum. Cedr. pag. 530. A. edit Pariſ.

224 Cont. pag. 78. D. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

225 Contin. pag. 78. D. Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ.

226 Cont. pag. 78. D. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

227 Scriptum Δεζαμώνα. apud Cont. Theophanis Δεζομῶνα per omicron. Apud Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ. Δαζίμωνα.

228 Cont. pag. 78. D. edit. Pariſ.

229 Καὶ ὁ μὲν ——— κ. τὸ ὀστοῦν) Cont. p. 78. D. Cedr. pag. 530. A. edit. Pariſ.

230 Cont. p. 79. D. edit Pariſ.

231 Ita ſcriptum, non ποιεῖ.

232 Nempe erat Domeſticus Scholarum, ut Cont. l. c.

233 Ita & Cont. p. 79. A. edit. Pariſ. ὡς δὲ κατὰ τὸν Ἀεζὸν αὐτῷ χάραξ κεκλεισμένος ἐγένετο. Apud Cedr. p. 530. B. edit. Pariſ. Ἀνζὶν.

234 Cont. pag. 79. A. Cedr. pag. 530. B. edit. Pariſ.

235 τοχασμοῖς ——— καλαμ. τοχάσαντος) Cont. p. 79. A. edit. Pariſ. καὶ τοῖς ἐκ τοχασμοῦ βραχυτέροις ἰδεῖν καὶ τὰ τῶν Σαρακηνῶν πλήθη. Vid. ſeqq. ibi Cedr. p. 530. C. edit. Pariſ. ubi male βαρύτερον pro βραχύτερον.

236 συμβολῆς ——— μᾶλλον καὶ φόνον.) Continuator pag. 79. B. Cedren. pag. 530. C. edit. Pariſ.

237 Ita ſcriptum ὑποτίθενται non ὑποτίθεντο.

238 Cont. p. 79. B. edit. Pariſ. οἱ δὲ ἐλαμψαν εἰμὶ &c. Cedr. pag. 530. C. edit Pariſ.

239 Cont. p. 79. B. C. edit. Pariſ. ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ὑπομένειν χρώμενοι τόξοις. Cedr. pag. 530. D. edit. Pariſ. τῶν δὲ Τούρκων ἐπομένως χρωμένων τῇ τοξείᾳ. Cedr. p. 531. C. edit. Pariſ. τῶν μὲν Τούρκων ἐπομένως καὶ συνεχέσι χρωμένων τοξεύμασι.

240 Ita ſcriptum, non ἀναγκαιόεστον.

241 Καὶ μόνος ——— Ἀγ. βοηθεῖν συνέχων) Cont. p. 79. C. Cedr. p. 530. D. edit. Pariſ.

242 Planius & plenius Cont. p. 79. C. D. edit. Pariſ. πρὸς αὐτοὺς ἀπολέσαντο πανδημεί, οἱ μὲν ἐξ ἰδίων, καὶ βραχύ τι ὑμᾶς ἐπιχειρούμενοι, τοῖς μὲν πυρὶ χαλαρῶς εἰργάσαντο οἷς ἐμείναντο καὶ τὰ πράγματα ἔσχον οἱ ἐναντίοι, αὐτοῖς δὲ ἄνευ τῶν ἐν βελῶν ἐποίησαν, καὶ σωτηρίας μᾶλλον ἀφορμῆς. uti & iiſdem verbis Cedr. pag. 530. D. edit. Pariſ.

243 Cont. p. 79. in fine. Cedr. p. 531. A. Zon. p. 151. C. edit. Pariſ.

244 Cont. p. 80. A. edit. Pariſ.

245 Cont. pag. 80. edit. Pariſ. lin. 1. πρὸς τὰς ἐξ ἐναντίας χωρεῖν κεφαλὰς.

246 συναγωγὴν ——— τ. πολεμ. ἐξῆς.) Cont. p. 80. A. Cedr. p. 531. A. edit. Pariſ.

247 Ita ſcriptum pro τότε.

248 Cont. p. 80. A. edit. Pariſ.

249 Cedr. pag. 531. A. edit. Pariſ.

250 Cont. p. 80. A. Cedr. pag. 531. A. B. edit. Pariſ.

251 Ita ſcriptum, cum deberet τε.

252 Cont. pag. 80. A. Cedr. pag. 531. B. edit. Pariſ.

253 Ita ſcriptum, non περιγενόμενον, ut debebat.

254 Λειποταξίᾳ παίζοντες) Ita hæ duæ voces ſcriptæ cum deberet τὸ σωματεῖον λειποταξίᾳ παίζοντα, aut potius τὸ σωματεῖον τῆς λειποταξίας παῖζον, ut rurſus Nominativum pro Genit. abſoluto poſuerit, pro, τοῦ σωματείου τῆς λειποταξίας παίζοντος.

255 Cont. pag. 80. A. B. Cedr. p. 531. B. edit. Pariſ.

256 Loquitur mire.

257 Ita omnino ſcriptum, forte ſcripſerat auctor ἐγκαλεῖσθαι, aut potius λειποταξίᾳ in dativo.

258 Sym. Log. p. 424. A. edit. Pariſ. etiam nominat πρωτοσύμβουλον. Cont. p. 80. B. edit. Pariſ. τῷ δὲ Ἀμερμουμνῇ ἐκπεσόντι τῆς μάχης καὶ κατὰ τὸ Ἀμώριον καταδραμεῖν. Cedr. p. 531. B. edit. Pariſ. τῷ δὲ Ἀμερμουμνῇ ἀκηκοότι τὴν νίκην ἔδοξε μὴ μᾶλλον ἀπιέναι πρὸς τὸ Ἀμώριον. Protoſymbulon vocat Amerammunem & Georg. Mon. pag. 523. A. edit. Pariſ.

259 Ita in margine ſcripſit librarius, verum ut puto lectionem indicans, cum intus ſcripſiſſet Νικετ.

260 Zonara pag. 152. A. Sym. Log. p. 422. B. Cont. p. 80. C. Cedr. p. 529. D. Id. p. 531. C. D. edit. Pariſ. ubi ita: πρὸς τὸ Δορύλαιον γενόμενος προκαρτερῶν, τὴν ἐκεῖθεν ἐκδεχόμενος.

261 Τὰ γὰρ ——— κατὰ τὸ Ἀμορ.) Cont. p. 80. C. edit. Pariſ.

262 Ita nihil monens abrumpit narrationem de obſidione Amorii. Vide ſupra p. 170. & 171. edit. Pariſ. Porro tranſitionis nec particulam aliquam ponit.

263 Cedr. p. 532. D. edit. Pariſ. τῇ ἀνάγκῃ τῆς συμφορᾶς πληγεὶς ὁ Θεόφιλος, ποτὲ καὶ τῇ βρώσει καὶ τῇ πόσει ἀπαρνησάμενος καὶ σχεδὸν ἀπαγορεύων γεγονὼς, καὶ μόλις ὕστερον πειθόμενος, τὸ χιόνι ἀποθλιβόμενον ὕδωρ διψῶν ... Zon. p. 152. B. edit. Pariſ. ὕδωρ ψυχρότατον καὶ οἷον ἐκ χιόνος.

264 Ita hæc ſcripta, cum deberent ἐγὼ τὸν ἀφορμὴν τοῦ &c. aut ἐγὼ τῆς νόσου ἀφορμὴ ... &c. ſine τοῦ.

265 Ἀγαρηνῶν ——— διατ. ἐν ἐμοῦ;) Cont. p. 75. C. Sym. Log. p. 421. C. D. edit. Pariſ. iiſdem fere verbis, quibus noſter. Cedr. pag. 527. D. edit. Pariſ.

266 Hic nulla apta tranſitionis particula.

267 Sym. Log pag. 422. D. edit. Pariſ. iiſdem verbis, ubi καὶ ante ἐξῆσαν.

268 Cont. p. 75. D. edit. Pariſ. ubi Μαρτιακίας per Jota & apud Sym. Log. Μαρτιακίου per Jota. Apud Cedren. etiam p. 527. edit. Pariſ. in fin. per Jota.

269 Feci parentheſeos ſigna, ut διηγοῦντο ſumi poſſit αὐτὸ καὶ poſt eam.

270 Cont p. 76. A. edit. Pariſ. τοιοῦτον δὲ ἀρα τὰ περὶ βασιλείαν ἐφαίνετο καὶ ἐξηχίαζον οἱ ἐκ περὶ τὸ ... κατατεμνομένης ... Βασίλειον τῶν ... τῶν ὑπεισιόντων ἀρχὴν καθαρεύειν. Vide Cedr. p. 528. A. B. edit. Pariſ.

271 Κατὰ πλῆρον. ——— κατὰ Μαρτινάκ.) Eadem fere verba apud Sym. Log. pag. 421. D. edit. Pariſ. ſed minus recte ibi τὸν μονήρη βίον.

272 Continuator pag. 75. D. Symeoni Log.

Digitized by Google

pag. 421. D. Cedreno pag. 527. edit. Pariſ. in fine.

273 Ambigue loquitur. poteſt enim intelligi etiam ut inde aufugerit.

274 Κατεστ. —— —— ἐπαινοῦσιν) Cont. p. 76. A. Sym. Log. pag. 431. D. Cedr. pag. 528. B. edit. Pariſ.

275 Sym. Log. l. c. Cedr. l. c.

276 Paſſive poſuit. in ſeqq. præterita & aoriſta ponit pro futuris.

277 Fuit & συκρίνειν γυναικὸς ut hic ἀλλοιοῖ.

278 Cedr. pag. 528. B. edit. Pariſ. ubi tantum Γεωργίῳ τῷ στρατιωτικῷ. Sym. Log p. 422. initio. Cont. p. 76. A. B. edit. Pariſ. ubi ὡς Γεώργιον δέ τον τοῖς στρατιωτικοῖς δόντος ἐπαινουμένων ἐπὶ σφοδρῷ τῷ κατὰ τὸν ἐπιτοδρομον ἀποστασθῆναι ἢ τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ τῷ ἰδιωτικῷ ἀναληφθῆναι ταμιείῳ. Ille etiam ut noſter imperfecte aoriſta & præterita ponit pro futuris.

279 Illud ἐξ ὧν non apparet quid hic ſibi velit, nec eſt apud Continuatorem, qui iiſdem fere verbis utitur.

280 Aut ἑκόντες legendum, aut deeſt verbum ut λέγεται vel ſimile.

281 Ita ſcriptum; non προσδέχεσθαι quod requirebatur.

282 Τὰ τε παρ' αὐτοῦ —— μεγ. εὐτυχήσαι) Cont. p. 75. D. Sym Log. p. 421. in fine. Cedr. p. 528. A. edit. Pariſ.

283 τοῦτο αὐτοῦ —— ἐκα. τὸ σύνολον.) Cont. p. 76. A. Cedr. p. 728. A. edit. Pariſ. ubi additur τὴν δι' ὅρμου λεγομένην Θαλασσαν.

284 Sym. Log. p. 422 edit. Pariſ. initio.

285 Ita ſcriptum requiritur ἐξωσθῆναι.

286 Scriptum Βαδοτζίκω. Cont. p. 43. D edit. Pariſ. ubi δι αὐτῶν ἐλέγετο ὁ Βαδοιτζίων. Cedr. pag. 532. edit. Pariſ. in fine ἐν αὐτῷ Βαδοτζίωνι καταγόμενος γένος.

287 Ita hæc ſcripta. Cedr. pag. 533. A edit. Pariſ.

288 Intempeſtive recidit ad Manuelem, de quo toties. Igitur ſuperiora inculcabit uſque ad p. 200. lin. 3. aliter atque aliter.

289 Καὶ πλεῖς. —— —— εἰργάσατο) Cont. p. 37. edit. Pariſ. in fine.

290 Cont. p. 74. initio. Sym. Log. p 420. B. edit. Pariſ.

291 Ita ſcriptum, ſed non majuſc. apud Cont. p. 74. A. edit. Pariſ. eſt Χοραμάτ.

292 Ἀλλὰ —— Ιερεμ. νομίζεσθαι) Cont. p. 74. A. B. Sym. Log. p. 420. B. edit. Pariſ.

293 Scriptum per omicron in penult.

294 Nam ea conditione ſe ad illos contulerat, ſi non cogerent ipſam deſerere religionem ſuam. Sym. Log. pag. 419. C. D edit. Pariſ. nec non Georg. Mon. pag. 518. B. Zon. pag. 149. B. edit. Pariſ.

295 Εξεῖναι —— α. Ἀπορ. κατωνάγκασε) Sym. Log. p. 420. C. Cedr pag. 527. B. Cont. p. 74. D. edit. Pariſ. qui non coactum fuiſſe dicit, ſed ſponte ſe obtuliſſe, ut & Sym. Log. l. c. Georg. Mon. p. 518. edit. Pariſ. in fine.

296 Καὶ) hic locum non habet.

297 Cont. p. 75. B. Sym. Log. p. 420. C. Georg. Mon. p. 519. A. B. Cedr. p. 527. C. Zonar. p. 149. edit. Pariſ. in fine.

298 Ita ſcriptum, non νεῶν. Ceterum vid. Continuator pag. 75. B. Cedren. pag. 527. C. edit. Pariſ.

299 Adeſt ἐν in MS. melius abeſſet, aut pro eo legendum ἄν.

300 Suidas in μαγιστρεῦσι & καθωσιώσεως. Boſius. Cont. p. 75. B. edit. Pariſ. μάγιστρος τιμᾶται. Sym. Log. p. 420. in fine. Georg. Mon. p. 519. B. Zon. p. 149. edit. Pariſ. in fine.

301 Ita ſcriptum. Forte ξυναρπασθέντας, aut ξυναρπαγέντας. Confirmat. Cedr. p. 533. A. edit. Pariſ. ubi ἀλλ' αὐτὸ μόνον προσδιαφθαρέντας ἐπιστας.

302 Scriptum θεῶν.

303 Ita ſcriptum, cum deberet φιλικῶς per ſimplex jota aut φιλικεῖς.

304 Cont. pag. 84. A. edit. Pariſ.

305 Scriptum ἐπιπλεῖ. Cedr. ἀπειν πλεῖστον p. 533. A. edit. Pariſ.

306 Cont. pag. 85. C. Cedr. pag. 533. A. edit. Pariſ.

307 Ita jam per ᾳ' niſi quod abeſt jota ſub eo.

308 Fingit & Continuator Theophanis orationem, quam data opera huic videtur oppoſuiſſe nam ibi negat ſe facturum quod hic fit. p. 85. D. edit. Pariſ. Sane hæc pueriliſ videtur lamentatio.

309 Cedr. p. 533. B. edit. Pariſ.

310 Violente & perverſe loquitur.

311 Scriptum ἄττα.

312 Ita ſcriptum, requiritur ἡμῖν. nempe hic etiam contrarium ejus quod vult dicit, fatali perverſitate.

313 Cont. pag. 86. A. Cedr. p. 533. A. B. edit. Pariſ.

314 Cont. pag. 86 A. Cedr. pag. 533. A. edit. Pariſ.

315 Cont. pag. 86. A. Cedr. pag. 533. B. edit. Pariſ.

316 Ita ſine tranſitione ad alia revertitur. Quomodo imaginum cultores affixerit Theophilus, de ea de re copioſe Cont. Theophanis p. 62. edit. Pariſ. ſeq.

317 Cont. p. 66 C. edit. Pariſ.

318 In marg. MS. πάντως πεδωῦντας στιχηρὰ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν κατὰ ___ Eſt Senatius uſque ad ὅπη, primas eorum quibus frontes compunxit imaginum confeſſoribus. Habentur integri omnes apud Cont. p. 66. apud Sym. Log. pag. 425. Georg. Mon. p. 523. Cedr. p. 521. Zon. p. 146. edit. Pariſ. ſeq.

319 Cont. p. 65. B. edit. Pariſ. ubi fuſe. Sym. Log. p. 424. ſeq. Cedr. p. 520. C. D. edit. Pariſ.

320 Οἱ μὲν —— —— κατὰ τὸ λόγον.) Cont. p. 85. C. Georg. Mon. p. 515. C. edit. Pariſ.

321 Ita ſcriptum, cum deberet ἡμῶν in accuſ. plur.

322 Contin. p. 75. C. edit. Pariſ. eſt Joannes Grammaticus Syncellus Sym. Log. pag. 411. B. Georg. Mon. p. 519. D. p. 420. A. B. edit. Pariſ. de eodem Joanne accurate Sym. Log. p. 430 A. B. D. Zon. pag. 150. A. edit. Pariſ.

323 Juſtitiæ ſtudium præ ſe tulit de quo Cont. p. 54. D. Sym. Log. p. 416. D. Zon. p. 142. C. edit. Pariſ. Erat & continens. Zon. p. 146. A. B. edit. Pariſ.

324 Cont. p. 59. B. C. edit. Pariſ. idem circa finem lib. III. & ad finem uſque alia multa Theophili recenſet ædificia. Sym. Log. p. 416 C. Cedr. p. 519. D. edit. Pariſ. ubi itidem alia etiam. Zonar. p. 146. A. edit. Pariſ.

325 Cont. pag. 59. C. Cedren. p. 517. D. edit. Pariſ.

326 Ita ſcriptum, cum deberet τοῦτο aut τοῦτο τό, non τὸ τοῦτο.

327 Ο καὶ —— ὁ μ. ναυκληρεῖς.) Loquitur inſolite.

328 Ita ſcriptum, cum deberet ἵνα potius, Si ἵνα retineatur: poteſt verti etiam aliter, ut ἵνα ſignificet pariter.

329 αὐτὸ ———— ἡμ. συνεδ. καθίστησι.) Cont. p. 55. C. D. Cedr. p. 514. D. Zon. pag. 143. A. B. edit. Pariſ.

330 Οἴμοι, ὅτι, ο. ναυκ.) Cont. p. 56. A. edit. Pariſ. ubi Theophilus dicit ὅτι με ὑπὸ θεοῦ βασιλέα γενόμενον ἡ Αὐγοῦστα μου ἐμπόρου ναύκληρον με εἰργάσατο. Apud Sym. Log. p. 417. A. edit. Pariſ. ita ἡμεῖς ἐγω φασμαδόντος ναυκλήρου. Quod vertitur, Væ mihi inquit qui ſum effectus nauclerus, quaſi eſſet φασμαδόντος με ναυκλήρου. Ut Cont. & Cedr. p. 514. A. edit. Pariſ.

331 Cont. pag. 56. B. Sym. Log. pag. 417. A. Cedr. p. 515. A. Zon. p. 143. B. edit. Pariſ.

332 Loquitur obſcure.

333 Ita ſcriptum ἐπίχυσιν.

334 Ὡς χεῖρα —— αὐτὸν ἐμπυτεύετο) Cont. p. 72. C. D. edit. Pariſ.

353 Ita omnino ſcriptum.

336 Qualis connexio, qualis tranſitio! ὃς ſignificat *qui*. Sed vertendam fuit aliter.

337 Cont. p. 86. B. Cedr. p. 533. C. Zon. pag. 153. C. D. edit. Pariſ.

338 Scriptum τρωσίν.

339 Scriptum μ.

AD LIBRUM QUARTUM.

1 SYm. Log. p. 428. habet ςϛʹ. Georg. Mon. p. 526. edit. Pariſ. ςϛλθʹ.

2 Κατακ. —— Μαν. ὁ α' μάγιστρος ἐζῆσε.) Cont. Init. lib. IV. Cedr. pag. 533. D. Zon. p. 142. edit. Pariſ. in fine.

3 Scriptum πατρὸς

4 Scriptum μας

5 Cedr. p. 533. edit. Pariſ. in fine.

6 Ita hæc ſcripta.

7 Καὶ ὅπερ —— καὶ σφαίρους) Mire loquitur.

8 Ita hæc ſcripta, non καὶ ὁ ἐὰν αἰρῶσιν ὁ poteſt tamen ἀπὸ κοινοῦ ſumi κέκληται.

9 Rurſus Nominativus pro Genit. abſoluto.

10 Sacrarium imaginum cultus inſtauratur Cont. Init. lib. IV.

11 Cedr. p. 534. A. edit. Pariſ.

12 i. e. ἱερῷ, ut ſupra Lib. I. extr. Boſius.

13 Cedr. p. 534. A. edit. Pariſ. ubi ὁ δὲ Μανουὴλ ἐπί τινα καιρὸν ὀκλάζων ἦν. ubi verſio: Manuele aliquandiu nutante. Apud noſtrum videtur deeſſe καιρὸν.

14 Cont. Init. lib. IV. Cedr. pag. 534. B. Zon. p. 153. A. edit. Pariſ.

15 Cont. init. lib. IV. Cedr. pag. 534. B. edit. Pariſ. ubi τοῖς τοῦ Στουδίου μοναῖς.

16 Ita in aor. ſcriptum, cum deberet in futuro, alibi contra futurum pro alio tempore poſuit.

17 Cedr. λεπτῇ καὶ ἀδρανεῖ τῇ ἀσθενείᾳ p. 534. C. Zon. p. 153. A. edit. Pariſ. ubi λεπτῇ καὶ ἀδρανεῖ φωνῇ.

18 Cedr. p. 534. C. edit. Pariſ.

19 Satis ubique apparet, noſtrum modo hinc modo illinc ſua deſcripſiſſe. Dicit, *de quibus ſuperius mentionem fecimus*, cum ipſe ne verbo interpoſito de iis locutus fuerit modo. Videtur itaque quædam interjecta omiſiſſe, at hanc admonitionem præter rem addiderit, aut ex altero transtulerit.

20 Cedr. p. 534. C. edit. Pariſ. Videtur noſtrum præ oculis habuiſſe.

21 Ὡς εἶπεν —— εὐαγγελίζομαι. βεβαιοῖ.) Cont. p. 93. A. Cedrenus p. 534. C. D. Zon p. 153. A. edit. Pariſ.

22 Cedrenus p. 534. D. edit. Pariſ.

23 Cont. p. 93. B. Zon. p. 153. B. Cedr. p. 534. D. edit. Pariſ.

24 Cont. pag. 93. B. edit. Pariſ. paulio aliter. Sym. Log. pag. 428. D. Georg. Mon. pag. 526. D. edit. Pariſ.

25 Ita ſcriptum per ε.

26 Scriptum ταύτης τῆς ταύτης μερ.

27 Hæc Zon. pag. 153. B. edit. Pariſ. ita ταῦτα (aut potius ταῦτα) καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν συγγόνων προσβευούντων τῷ Πατριαρχείῳ. Cedr. p. 534. edit. Pariſ. in fine. τῆς αἰτίας μητρὸς —— καὶ τῶν μητραδέλφων τῷ Πατριαρχείῳ.

28 Cedr. pag. 534. edit. Pariſ. lin. ult. fere at noſter.

29 Ad hanc φιλανθρωπίαν Theodoræ pertinet, quod apud Cont. dicit p. 95. A. & Sym. Log. pag. 431. A. Zon. p. 153. C. edit. Pariſ.

30 Ita ſcriptum, mallem προτιμώμενος.

31 Ὡς ὁ ἐμ. —— αὐτῷ ἱλασθῆναι) Cedr. pag. 535. A. edit. Pariſ.

32 Cedrenus p. 535. A. edit. Pariſ.

33 Ita ſcriptum.

34 Cedr. pag. 535. A. B. edit. Pariſ.

35 Cedr. p. 535. B. edit. Pariſ. ubi ita καὶ δι' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἐν ταῖς ἀναφοραῖς τοῦ Θεοφίλου προτιθέντες &c.

36 Cedr. p. 535. B. edit. Pariſ.

37 Cedr. p. 535. B. C. edit. Pariſ.

38 Nominatim apud Cont. p. 93. D. Sym. Log. p. 429. A. Cedr. p. 535. C. edit Pariſ.

39 Cedr. p. 535. C. edit. Pariſ.

40 Cont. p. 94. B. Sym. Log. p. 429. D. Cedr. p. 535. C. edit. Pariſ.

41 Ita ſcriptum omnino cum augmento, forte ipſe ſcripſerat ἐμελοδοῦμεν.

42 Cont. p. 94. B. edit. Pariſ.

43 Ὀργανοφθαλμοτέραν dicit fuiſſe Cont. p. 94. C. uti & Sym. Log. p. 429. D. Cedr. pag. 535. C. D. edit. Pariſ. μολίβδῳ plumbo, quo ſcilicet notas fecit livoris quaſi ex verberibus contracti.

44 Definit in mimeſin illis tunc valde uſitatam propter infantiam.

45 Cedr. p. 535. D. edit. Pariſ. a Barda. Inter illos, qui ad patriarcham miſſi fuerant, nominant etiam Conſtantinum Cont. p. 93. D. Sym. etiam Log. p. 429. A. edit. Pariſ.

46 Hic jam patet, quod ſupra alicubi dixi, noſtrum quædam ex declamatore aliquo deſcripſiſſe.

47 Ita ſcriptum per duplex λ.

48 Cont. p. 93. D. Sym. Log. p. 429. A. edit. Pariſ.

49 Is inter logothetas palatinos. Vid. Meurſ. in λογοθέτης, & Curopalatem p. 15. & 17. edit. Pariſ. & ad eum Notas anonymi pag. 202. edit. Pariſ. Boſius.

50 Cont. pag. 94. C. Cedr. pag. 535. D. edit. Pariſ.

51 Δρομαίου —— ἀνελκυσθέντος.) Hic genitivos abſolutos pro nominativis ponit ſolœciſtice; at alias non raro nominativos pro genitivis abſolutis.

52 Cont. pag. 94. C. Zon. pag. 153. C. edit. Pariſ.

53 Ita omnino ſcriptum, debuiſſet τὸν ἐμφορούμενον.

54 Ita ut hæc ſcripta. Loquitur incondite nec pro ſano homine.

55 Videtur Conſtantinum intelligere a ſe incuſatum paulo ante.

56 Καὶ ἐκέλευσε τοῦ. Μεθ.) Cont. pag. 94. C. Sym. Log. p. 429. A. Sym. Log. p. 431. B. Georg. Mon. p. 526. D. edit. Pariſ.

57 Georg. Mon. p. 527. C. Zonaras p. 153. C. Cedr. p. 535. edit. Pariſ. in fine.

58 Cedr. p. 536. edit. Pariſ. lin. 2.

59 Cont. pag. 96. A Sym. Log. pag. 431. B. C. Georg. Mon. p. 527. A. edit. Pariſ.

60 Scriptum κατασφαγέντα.

61 Mire loquitur.

62 Ita hæc omnia ſcripta. pro hoc potius legendum διατηρεῖσθαι, aut διατηροῦνται debuit dicere i. e. *ſervantur*, ut hic etiam contrarium dixerit ejus quod voluit.

63 Ὁ δὲ Ἰωάννης μοναχ. —— προσκαλεῖσθαι εἰσελθεῖν.) Cont. p. 98. B. Sym. Log. pag. 429. D. edit. Pariſ. ubi κατά τινα μονὴν ἐν τῷ Κλειδίῳ. Vid. Georg. Mon. p. 526. D. edit. Pariſ.

64 Scriptum ἐκεῖνο.

65 Scriptum κατηδεῖν.

66 Τοῦ δεῖ ἐμ. σαρκ. —— καὶ τῶν ἐπιτηρητῶν) Zon. pag. 153. edit. Pariſ. in fine & ſeq. Cedr. pag. 536. A. edit. Pariſ. ubi ἐγχειρεῖν. quod idem eſt.

67 Sym. Log. pag. 431. D. Zon. pag. 154. A. Cedr. p. 536. A. edit. Pariſ.

68 Cont. p. 96. C. Sym. Log. p. 430. A. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ.

69 Ita ſcriptum, reſpicit ad μονὴ.

70 Cont. p. 96. C. edit. Pariſ. ὑγιαίνων. Sym. Log. p. 430. A. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ.

71 Cedr. p. 536. A. B. Zonaras p. 154. A. Sym. Log. p. 431. D. edit. Pariſ. qui ipſu actu erutos ei oculos affirmat, non ut noſter & Zonaras.

72 Zon. p. 154. A. Contin. p. 98. B. Sym. Log. pag. 429. edit. Pariſ. in fine ubi μάταξι διακοσίαις. Cedr. p. 536. B. edit. Pariſ. [ubi μάταξι λίτρας διακοσίων. ubi vertitur quaſi eſſet διακοσίας.

73 Οἱ δὲ αὐτοῦ. ——— κατηγ. τὸ πατριάρχου) Cont. p. 98. C. Sym. Log. p. 432. Initio. Zon. p. 154. B. Cedrenus p. 537. D. edit. Pariſ.

74 Eſt oratio imperfecta, niſi pro κατηγορήσαντες legatur κατηγορήσαντας aut verbum aliquod addatur, ut ἤγαγον aut πείθουσι ſive πεπείκασιν, ut Zon. & Cedr.

75 Cont. p. 98. C. edit. Pariſ. Μετρητόν ὅτι διὰ μετὰ ὁ πολὺ τοῦ Σμύρνης καθηγησάμενος. Vid. Cedr. pag. 537. D. edit. Pariſ. ubi itidem μετρητα.

76 Scriptum ἐπεγγιλόντων omicron.

77 Cont. pag. 99. C. Cedr. pag. 538. A. edit. Pariſ.

78 μεγ illud ὁ α' erat ſcriptum, eſt autem ὁ πρώτα φέρων. Infra ὄντα — ἐν πρώτοις.

79 κατηφιώντες, quo verbo & Cont. utitur p. 98. D. edit. Pariſ. in hac re. Vid. Zon. pag. 154. B. edit. Pariſ.

80 Scripſerat prius βαίρου. deinde υ deletum. eſt autem & idem rectum.

81 Cont. p. 99. A. edit. Pariſ.

82 Ita ſcriptum debet eſſe πίτρον aut delendum ἑαυτόν.

83 Ita & hic ſcriptum, ſequitur λίθον. eſt quidem λίθοι & apud Cedr. p. 538. B. ſed ibi non eſt ἑαυτόν, quod apud noſtrum delendum λίθοις ſtante. Sym. Log. p. 432. A. edit. Pariſ. ubi μὴ θέλων πέτρα σκανδάλου λογίζεσθαι.

84 Τὰ κρύφια αἰσχ ——— φύσεως ἐκκλησίας.) Cont. p. 99. A. B. Sym. Log. p. 432. A. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis. Zon. p. 154. B. Cedrenus p. 538. B. edit. Pariſ.

85 Ita ſcriptum, non κρύφια.

86 Καὶ τὸ αἴτιον ——— αἰτιώδους. ἐπαγωγαῖς.) Cont. p. 99. B. Sym. Log. p. 431. A. B. Zon. p. 154. C. Cedr. p. 538. C. edit. Pariſ. ſolus ut noſter etiam de Nicephoro.

87 Eſt ſemiimimeſis quædam ſolœcizans, ut alibi etiam. Sym. Log. iiſdem fere cum noſtro verbis ſed commodius formata oratione. Cedrenus directa narratione orſus, inepte in infinitivum deſinit.

88 Ita ſcriptum, convenientius eſſet κρίναντες.

89 Ita ſcriptum, debebat ἀποστολὴν per α.

90 Petrum, qui coryphæus apoſtolorum. *Boſius*. Cont. p. 99. B. edit. Pariſ. τὸν κορυφαῖον Πέτρον. Vid. Zon. pag. 152. D. Cedr. p. 538. C. edit. Pariſ.

91 Sym. Log. p. 432. A. Zon. p. 154. D. Cedr. p. 538. D. edit. Pariſ.

92 Contin. p. 99. C. Sym. Log. pag. 432. A. B. edit. Pariſ. ubi: μὴ τὸ λοιπὸ ποιεῖσθαι φιλοδοξίαν. obi illud ποιεῖσθαι rectum videtur & apud noſtrum reſtituendum, inde habet ille ποιεῖσθαι & Zon. p. 154. D. Sed Cedr. p. 538. D. edit. Pariſ. τὸ λοιπὸ μὴ ποιεῖσθαι τῆς φιλοδόξου ὄρεξιν.

93 Scriptum ἀδελφόν.

94 Ἐξ ὧν Μανουὴλ ——— τὸ ξίφει ἀπεκτεν.) Contin. p. 99. C. Zonaras p. 154. in fine. Cedr. p. 538. D. edit Pariſ. ubi male Μιχαὴλ.

95 Male abitur hæc particula, debebat potius περί.

96 Cedren. p. 538. in fine & ſeq. Zon. p. 155. Initio. Cont. p. 99. C. edit. Pariſ. ubi ita ἐπιστεῦσαι καὶ περὶ τῶν πάντων δημιουργίαν ποιεῖ, Τότε καὶ τοῖσα λέγοντα χριστὸν ἐξωσθῆναι, καὶ ἔτι ἐν τούτῳ τῆς ἀσεβείας ὄντων ὡς εἰσόδου σιτομετρούμενος ἔτι καὶ περιλάκτεται, σφραγῖδι αὐτῆς. Sym. Log. p. 432. B. edit. Pariſ.

97 i. e. συγγνώμην, qua vere hic utitur Con. p. 99. D. edit. Pariſ.

98 i. e. ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, ut ſit, qui ſeptuaginta ſeptem remittit peccata, aut ſepties ſeptuaginta.

99 Cont. p. 99. D. edit. Pariſ.

100 Contin. p. 99. in fine. Cedr. p. 539. A. edit. Pariſ..

101 Gloſſema eſſe videtur. Boſius aut olearius. additis parentheſeos ſignis, recte. niſi quod poſterius rejecerant ad διαίρεσιν. In ſuperioribus longiores hujuſcemodi parentheſes obſervavi & notavi ſignis.

102 Δικαιοπρ. ——— αἰσθηματικῷ, διηνεχ.) Contin. pag. 99. in fine. Cedren. pag. 539. A. edit. Pariſ.

103 Scriptum ις. ut ſupra alicubi.

104 Cont. p. 100. in fine. Sym. Log. p. 433. A. Cedr. p. 539. D. edit. Pariſ.

105 Perobſcure indicat eorum converſionem.

106 Ita fere ſcriptum, ut propemodum legi poſſit ἐν σωτίας. Sed illud præſtat. Cont. p. 100. edit. Pariſ. in fine, ita: μετὰ καιρὸν ἐμφωτίων τε καὶ ἐσθομένων.

107 Cedr. p. 539. D edit. Pariſ.

108 Videtur excidiſſe καί.

109 Cont. p 101. A. Cedr. p. 539. in fine. Zon. pag. 155. A. edit. Pariſ.

110 Parentheſis, cujus ſigna ipſe appoſui.

111 Contin. p. 101. A. edit. Pariſ.

112 Ita ſcriptum, forte ἀντιπρεπούσαν, ut ceteri.

113 Contin. p. 101. A. Sym. Log. p. 439. B. Cedreno pag. 540. A. Zonara pag. 155. B. edit. Pariſ.

114 Ita ſcriptum, debuiſſet potius οὐδὲ καὶ χρείαν τὸ νίκην, ut verti, iſtud eſt: *nihil tibi ad victoriam gloria*. perverſe.

115 Continuat. p. 101. A. B. edit. Pariſ. Cedr. l. c. Zon. l. c.

116 Οὐ τοιαῦτ ——— ἀνασ. αὐτ. δαιδ.) Contin. p. 104. D. Cedrenus p. 542. C. Zonaras pag. 156. C. edit. Pariſ.

117 Scriptum αὐτ in fine.

118 Ita ſcriptum per Jota.

119 Cont. p. 104. circa fin. Cedr. pag. 542. C. Zon. p. 156. C. D. edit. Pariſ.

120 Cont. p. 104. edit. Pariſ. in fine.

121 Ἡ ἐπιτυχ. ——— τὰ δεινά) Continuat. pag. 105. A. Cedrenus p. 542. C. D. Zon. pag. 156. D. edit. Pariſ.

122 Cont. p. 102. A. Cedr. pag. 542. D. edit. Pariſ.

123 Ita ſcriptum. Voluit forte ὁ ἐπίσκοπος, apud Continuator. pag. 105. A. edit. Pariſ. eſt ὃν ad εἰς.

124 Ambigue, contorte & perturbate loquitur.

125 Non aliter ſcriptum, debebat potius ἐνεβίβασεν.

126 Cont. pag. 105. A. Cedr. pag. 542. D. edit. Pariſ.

127 Cedr. p. 542. D. edit. Pariſ.

128 Contin. p. 105. A. B Sym. Log. p. 435. B. Zon. p. 156. D. 157. A. edit. Pariſ.

129 Περιστῆσαι ——— ταῖον ἐκδύτων) Cedr. p. 543. A. edit. Pariſ.

130 Loquitur perdite.

131 Ita hæc omnia ſcripta.

132 Cont. p. 105. C. edit. Pariſ. λέγων ὅτι, οὐ καταλαμβάνοντας κληρονομίας τῆς βασιλείας, τέρψιν τε ταύτην ὄντα (ὁ Θεόφιλος) ποιεῖ γάμον μεταξὺ αὐτῆς ταύτης θυγατέρων μιᾶς ἐμμελεστέρας, καὶ σὺ τὸ ταύτης οὐδὲ τέρψιν τε ποιεῖται τῆς ὀφθαλμοῖς, quæ poſtrema ſignificant ἀναμμάτων quod apud noſtrum eſt, mirifice

Digitized by Google

autem loquuntur. Cedr. p. 543. A. edit. Pariſ. eadem ſic: καὶ τοῖς σοῖς ἐξορύξαι ὀφθαλμούς.

133 Cont. pag. 105. edit. Pariſ. lin. tertia a fine.

134 Scriptum δεΔ/ ut non appareat quis ſit caſus. Ceterum Sorores Theodoræ enumerantur a Cont. p. 108. D. edit. Pariſ. ubi: ἀδελφαὶ δὲ τρεῖς, ὧν ἡ Σοφία αὐτῇ καλουμένη ὀνόματι Καλομαρία, ἡ Σοφία καὶ ἡ Εἰρήνη. Cedr. p. 545. C. edit. Pariſ. Mariam vocat.

135 Ita ſcriptum.

136 Cont. pag. 106. A. Cedr. pag. 543. B. edit. Pariſ.

137 Cont. p. 106. A. edit. Pariſ. ubi recte προπέποται per omicron.

138 Videtur intelligere τὴν ἐπ' ἀναφορῶν διοίκησιν, quam memorat Cont. p. 106. edit. Pariſ. lin. 3. ita & Cedr. p. 543. B. Zon. p. 157. A. edit. Pariſ. ita: ἐδεῖ γὰρ ἀναφέρειν αὐτῇ περὶ ἀναφορῶν τε καὶ δημοσίων.

139 Ita ſcriptum, legendum Θεοκτίστω.

140 Ita ſcriptum, debebat potius ἐνεδρεύων.

141 Portentoſe loquitur & narrat.

142 Scriptum κόλον κατευχεῖν, pueriliter ſectatur poeticas phraſes, ut & p. 42.

143 Ita nunc ſcriptum, non ὑπερμάτηγοι ut ſupra.

144 Scriptum βασιλ. ita ſolet librarius, quicunque ſit caſus, poteſt hic etiam legi βασιλεῖ, mox potius προτιξελουσι. Nam in Acc. non poteſt, niſi legatur ἡ σχετλία γυνὴ ante. Loquitur autem diſperate.

145 Cont. p. 106. B. Cedr. p. 543. C. edit. Pariſ. lin. 2.

146 Dicit contrarium ejus quod vult. τελέσων eſt perfecturus cum iſte ſit perpeſſurus.

147 Cont. p. 106. C. edit. Pariſ. ubi λυσίκομος θέουσα, paſſis capillis currens, ita & Cedr. p. 543. D. edit. Pariſ.

148 Forte Theoctiſtum.

149 Cont. p. 106. C. D. Zon. p. 157. B. edit. Pariſ.

150 ἐνταῦθα δὲ ——— ἐμ χρυσ. ἐᾶναι.) Hæc noſtri verba uſurpat Sym. Log. p. 435. B. edit. Pariſ. ſed inepte, cum non indicaverit imperatricem veniſſe.

151 Ita ſcriptum per Jota in penult. apud Sym. Log. l. c. per ε recte.

152 Scriptum Καντανιν ſine accentu.

153 Debuiſſet δυναστείας. hic etiam contra ac vult.

154 Ita omnino ſcriptum.

155 Ita ſcriptum, potius τοῦτο.

156 Nullam habent particulam connectentem, qualis eſſet οὖν.

157 Scripſerat prius librarius γενναῖος, deinde per ο ſuperne ſcriptum indicavit meliorem lectionem.

158 Hic etiam contrarium ejus quod vult dicit, qui rogatur, cum debeat qui rogat.

159 Ex Heſiodo, Hemiſtichium.

160 Ex Tragico ſenarius.

161 Scriptum συνεχορήγησαν. atque ita ſolet librarius ἀεὶ ſcribere.

162 Zon. p. 157. A. edit. Pariſ. ὑπὸ σκίμποδι αὐτοῦ. Cont. p. 106. B. edit. Pariſ. κατὰ τοῦ σκίμποδος αὐτοῦ. Cedr. p. 543. C. edit. Pariſ. ὑπ' αὐτῷ σκίμποδι. Georg. Mon. p. 533. C.

163 Deeſt aliquod verbum, ut λέγεται quod eſt apud Cont. p. 106. C. edit. Pariſ.

164 Ἐνταῦθα ——— σωμ. τοῦ σαρκ.) Sunt duo ſenarii, alii in eandem ſententiam habentur apud Cont. p. 106. C. nec non Cedr. p. 543. C. D. edit. Pariſ.

165 Δύο ——— τοῦ παλατ. ἐξορ.) Cedr. p. 544. A. B. Zon. p. 157. B. p. 158. A. Cont. p. 106. edit. Pariſ. lin. 2. fine.

166 Καὶ τῇ ——— μεταμ. σχήματι.) Cont. p. 108. B. C. Sym. Log. p. 445. C. Georg. Mon. p. 533. D. ſeq. Cedr. pag. 545. B. Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

167 Καὶ τὸ ——— χαρίζει. τοῦ χρυσοῦ.) Cont. p. 107. A. Zon. p. 157. C. edit. Pariſ.

168 l. c. τὰ χρήματα,

169 Scriptum ͵α id eſt mille, 1090. centenaria fuiſſe in ærario dicit Sym. Log. p. 436. A. nec non Continuat. pag. 107. A. & Cedr. pag. 544. A. edit. Pariſ.

170 Scriptum ϟ quod quia typi non poſſunt imitari, faciendum ϟ' id eſt ypſilon jota: & ſignificat nonaginta.

171 Scriptum διηχαρισμ ——— una voce.

172 Ita & Cont. l. c. ſed Cedrenus l. c. αἰσι τρ[illegible] χιλιάδων.

173 Ex imperitia ipſe etiam videtur abuſus hoc verbo, ac forte προσκίρσω ſcripſerat, quaſi ab hoc eſſe poſſit προσίρσωσ.

174 Cont. pag. 109. C. Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

175 Ita nunc ſcriptum γένος.

176 Scriptum ἄτων, ut & alibi. Eſt librarii menda circa ο & ω.

177 Cont. p. 114. D. edit. Pariſ.

178 Male pro futuro poſuit. ἐπεπέξατο pro ἐπιπέξοιτο.

179 Cont. p. 109. C. D. Sym. Log. p. 440. A. Occaſio & cauſa belli. Cont. p. 103. A. B. C. D. Cedr. p. 545. C. edit. Pariſ.

180 Scriptum κατακαυλιτωιν.

181 Cont. p. 104. B. edit. Pariſ.

182 Cont. p. 109. Cedr. Pariſ. ἀρτι τελευτήσαντος αὐτοῦ οἱ τούτου ἄνδρες.

183 Scriptum per ω. alii per omicron. Cont. p. 109. C. D. edit. Pariſ. ubi Σαμώσατα. uti & apud Cedr. p. 545. C. D. edit. Pariſ. nec non Zon. pag. 158. B. edit. Pariſ.

184 Cont. p. 109. D. Cedr. p. 545. D. Zonaras p. 158. C. edit. Pariſ.

185 Μετασχεῖν ——— τὸν ἀνακτα δουκ.) Cedr. p. 545. edit. Pariſ. in fine.

186 Cont. p. 109. D. edit. Pariſ. ἔμελλεν δὲ τὴν ἀναίμακτον μυσταγωγίαν ἐκτελεῖν.

187 Ita ſcriptum, cum augmento pro ἀνεξετες, ac forte ipſe auctor ita ſcripſerat contra grammaticam.

188 Ὡς ηὐτῷ. αὐλ. ——— σπ. σφαγείοις.) Cont. p. 110. A. Cedr. pag. 546. A. Zonaras p. 158. D. edit. Pariſ.

189 Cont. p. 110. C. Cedr. p. 546. A. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

190 Cont. p. 110. C. edit. Pariſ.

191 Ita ſcriptum, potius τετάρτας δεκάδας dicendum erat.

192 Cont. l. c. μέχρι τεσσάρων μυριάδων.

193 Imperite, pro αὐτίκα, ignorant fere iſti vim particularum.

194 Ambigue ſcriptum, ut & Δέξομεν poſſit legi.

195 Cont. p. 110. C. edit. Pariſ. οἱ δὲ κατά τε χορτοφόρων πλοίων Κελάρμος οὕτω λεγόμενον κατεποντώθησαν.

196 Cont. p. 110. D. edit. Pariſ.

197 Ἐν τούτῳ ——— φυγαδ. ἐπιλαμβ.) Cont. p. 110. D. Cedr. p. 546. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

198 Scriptum ἄνε. eſt autem in antec. Nom. pro Genit ἀρμενίου.

199 Scriptum σδ.

200 Cont. p. 110. D. edit. Pariſ.

201 Cont. l. c. τεθρίας μεταμειβείας.

202 Scriptum λυσιτελεῖ.

203 Ἀπελθ. ——— καταλαμβ. ἐπιδικ.) Cont. pag. 110. in fine.

204 Ὁ δὲ ——— Ἀμερυμ. παραυτ.) Cont. p. 112. A. edit. Pariſ.

205 Ἡ Φήμη. ——— ἀνδρωσύ. σύλλογος) Cont. p. 111. A. Cedr. p. 546. B. Zon. p. 158. D. edit. Pariſ.

206 Appoſui ſigna parentheſ.

207 Τῷ μεγίςῳ ——— ἐφ᾽ πολεμ. χωρήσομεν.) Cont. p. 111. A. edit. Pariſ.

208 Scriptum per ι in penult.

209 Cont. p. 111. B. edit. Pariſ.

210 Scriptum ἐώσονται.

211 Ὅτι ὁ μὲν ——— δ᾽ὀυσδ. διημαρτεμ.) Cont. p. 111. B. edit. Pariſ.

212 Scriptum ἐξίδωμεν per ε.

213 Ὁ δὲ βασιλεὺς ——— ἐκβεβ. πεσδὼμ.) Cont. pag. 111. C. edit. Pariſ.

214 Ita ſcriptum ἀνία, non ἀνία.

215 Cedr. p. 546. B. edit. Pariſ.

216 Τυχὼν ——— ἰδ. ερμηνεύματος) Cont. p. 111. C. edit. Pariſ.

217 Cont. p. 111. C. edit. Pariſ.

218 Ita omnino ſcriptum.

219 Ἐπεὶ δὲ δύο. ——— ἐμ. ἐφάλλεται) Cont. pag. 111. C. D. Cedr. pag. 546. B. C. Zonar. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

220 Cont. p. 111. edit Pariſ. & Cedr. l. c.

221 Apud Cont. l. c. fine ν.

222 Annotavit librarius aliam lectionem : δ-λον.

223 Καὶ ἐμὶ δ. λοιπ ——— ἐίρηταν ἐνδεῖδε;) Cont p. 111. D. Cedr. pag. 546. C. edit. Pariſ. ubi ὅτι φησὶν αὐτὸν παρεκάλουν τῷ Ξέρξῃ παῖδας παιδεῖν, μαςιξὶ κολακεύσαντας παῖον τὴν θάλασσαν, ἵνα καὶ παραπέμψῃ σπουδὴν τόπον χωρίς. male legitur χαίρειν.

224 Ita ſcriptum ἐίδησις & nullum adeſt ſubſtantivum.

225 Ἀπὸ Πετρωνᾶ ——— συναθλος) Cont. p. 110. D. Cedr. pag. 546. C. Zon. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

227 Ita ſcripta hæc ſunt, & annotavit Librarius in margine etiam lectionem ὑπὲρ, qua recepta ſit ὑπὲρ τῆς σῆς βασιλείας. quibus recte adhærent ταῦ᾽ τῇ &c. manente autem εἰς, accuſetive continuandi, εἰς τὰς ἡμετέρας.

228 Cont. p. 110. A. Cedr. p. 547. C. Zon. p. 158. edit. Pariſ. in fine.

229 Obſcure & ambigue, aut enim invertit, pro τῷ λογικῷ προφορᾷ i. e. prolatione verborum, aut ſubintelligendum reliquit ἕνεκα, ut ſit προφορᾶς ἕνεκα σωδ. ἕνεκ. propter illam oblationem. &c.

230 Ita ſcriptum, ſolenni hallucinatione circa ο & ω. forte τῷ ſcripſerat auctor, alias & τὸν legi poteſt.

231 Scriptum ἀνιον ee Jotaciſmn.

232 Ita ſcriptum, potius παρ᾽ ὃ quacirca, quapropter, aut παρ᾽ ὃ a quo.

233 Scriptum γεγονὼς ὁ apparet autem hinc maxima ſocordia Librarii circa ο & ω.

234 Ita ſcriptum, non παραινῶν quod aptius eſſet. aut potius legendum παραινεῖ vel παραινεῖν.

235 Balbutit miſere.

236 Scripſeret Librarius παραγεγεῖνοιμεδα, deinde per ο ſupra ω indicavit meliorem lectionem.

237 Scriptum πόλιν, ſolet librarius pro circumflexo acutum ponere, ut in Πετρωνᾶ ſupra aliquoties, paulo ante tamen recte ἀναγεγραμμένα.

238 Ita jam recte per ω ſcriptum.

239 Ita ſcriptum μόλις, non μέχρι. Videtur autem numerus quingentorum nimius.

240 Ita fere ſcriptum ut etiam legi poſſit Αμυ-σουρῷ.

241 Cont. pag. 112. C. edit. Pariſ. ubi Πλίσκοβα. Vid. ibid. p. 113. A. B. Cedr. p. 546. edit. Pariſ. lin. ult. ubi Πλαίσκοβα. apud Zon. p. 159. B. edit. Pariſ. Πτέσκοβα.

242 Ita ſcriptum, non ἐπιχάνειν.

243 Contin. pag. 113. B edit. Pariſ.

244 Cont. p. 114. lin. 1. ſeqq. Sym. Log. pag. 440. C. Georg. Mon. p. 535. A. Cedren. pag. 547. B. Zonara pag. 159. A. edit. Pariſ.

245 Cedr. pag. 547. B. Zon. pag. 159. A. edit. Pariſ.

246 Cont. p. 114. A. Cedr. pag. 547. C. edit. Pariſ.

247 Id eſt *Per civitatem lætitia ingens manavit*. *Joſ. Gen.* Sed videtur & hic invertiſſe pro ἡ πολιτεία (ſive ἡ πόλις) χαρμονῇ διαδιδοῖ ἐνεπέχυται.

248 Videtur hæc alieno loco inſeruiſſe. Bulgaros ad Chriſtum converſos fuiſſe adhuc Theodora imperante, tradit Cont. pag. 101. D. pag. 102. C. edit. Pariſ. Sym. etiam Log. ante expeditionem Petronæ refert, p. 440. A. Vid. Georg. Mon. p. 534. D. Cedr. etiam, p. 540. B. C. Zon. etiam p. 155. B. edit Pariſ.

249 Zon. pag. 155. C. Cedr. p. 540. B. C. Sym. Log. p. 440. A. Cont. pag. 101. Georg. Mon. pag. 534. C. D. edit. Pariſ.

250 Nominat. pro Genit. abſol.

251 Ita ſcriptum, non κατ᾽ αὐτοῖς.

252 Ita ſcriptum, non διεπράττετο.

253 Ita ſcriptum (γὰρ) cum deberet τυχερὸν ut Odyſſ. μ. 340.

254 Sym. Log. pag. 440. A. edit. Pariſ.

255 Ita ſcriptum per ι.

256 Περὶ πολλοῦ δὲ ——— κατὰ τὴν Μαγναύρ.) Cont. p. 115. A. Cedr. pag. 547. D. Zon. p. 160. A. edit. Pariſ.

257 Ita hæc ſcripta.

258 Loquitur negligentiſſime.

259 Nullam ponit particulam connexionis.

260 Cont. pag. 115. B. Cedr. pag. 547. lin. ult. Zon. p. 160. B.

261 Continuator pag. 119. C. D. edit. Pariſ. de hoc Theodoro Leonis diſcipulo multa idem p. 115. D. edit. Pariſ. & p. ſeq. de eodem Cedr. pag. 548. edit. Pariſ. & ſeq. non nominat, ut & Zon. p. 160. edit. Pariſ. & ſeq.

262 Cont. p. 119. C. D. Cedr. pag. 550. D. edit. Pariſ.

263 Cont. pag. 119. D. edit. Pariſ.

264 Contin. p. 119. D. Cedr. pag. 550. D. edit. Pariſ.

265 Ita ſcriptum per ι in penult. non per jota.

266 Loquitur involute & contorte & ambigue.

267 Ita ſcriptum requiritur ὅπως. valde negligens fuit librarius in ο & ω.

268 Cedr. p. 547. D edit. Pariſ. ubi τῆς βασιλείας κατατοιχάζειν. Zon. p. 160. A. edit. Pariſ. ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἱμείρετο.

269 Ita loquitur quaſi Bardas contentus fuerit a ſenatu, ſed cauſæ quas ſubjungit contemptum imperatoris indicant. Taceo quod μὲν & τε & in ἐξεγένετο οἷ præter rem poſuit.

270 Ita hæc ſcripta.

271 Τάχα δὲ καὶ ——— τὸν ἄναυρον) Cont. p. 114. D. Cedr. pag. 547. C. D. Zon. pag. 159. C. edit. Pariſ.

272 Οἱ μὲν δὲ ——— ἐκ ἐπαινέτω.) Cont. p. 120. initio. Cedr. p. 551. A. edit. Pariſ.

273 Scriptum παιδὶς.

274 Loquitur incondite & pugnantia.

275 Involute & ambigue.

276 Deſperate & perdite loquitur.

277 Τὸν μετὰ ——— σὺν αἰκισμῷ) Cont. p. 120. A. Cedren. pag. 551. A. Zonara pag. 161. C. edit. Pariſ.

278 Scriptum ὠμολ/.

279 Ita ſcriptum, forte τῷ μεγίςῳ.

280 Scriptum ᾠ.

281 Ita hæc ſcripta.

282 Scriptum ᾠ.

283 Ita hæc ſcripta.

284 Ita ſcriptum, forte τιμαῖς.

285 Cedr. pag. 551. C. Zon. p. 161. edit. Pariſ. in fine.

286 Ita ſcriptum, non ἠμφιεσμένοι.

287 Cont. pag. 120. B. edit. Pariſ. Ubi: τοῖς ἐπὶ γῆς τῷ ἀνδρὶ ἐντεῦθεν.

288 Ita ſcriptum, non τοῖ ut alii ſolent.

289 Scriptum τό.

290 Scriptum ἀλγηδόσιν. Negligens fuit librarius in ε & ω.

291 Cont. pag 120. C. edit. Pariſ. ubi: Θεοδώρου μαγίστρου τοῦ Μαζά. apud Sym. Log. pag. 441. B. edit. Pariſ. ubi: Θεοδώρῳ τῷ Μαζᾷ.

292 Scriptum τῷ. Cont. p. 120. C. Sym. Log. l. c.

293 Cont. p. 120. C. edit. Pariſ. ubi: ὁ Σαντάβαρηνὸς Νικόλαος. Apud Sym Log. pag. 441. B edit. Pariſ. ubi Νικόλαῳ τῷ Σανταβαρηνῷ.

294 Loquitur conturbate.

295 Cedr. pag. 120. C edit. Pariſ.

296 Ita ſcriptum non ἐφ' ἵππῳ.

297 Ita ſcriptum, non τρυχόμενος. loquitur imperfecte.

298 Scriptum Καισαρ.

299 Cont. p. 120. C. edit. Pariſ.

300 Apud Cont p. 120. C. edit. Pariſ. ἐναποπλακέντες. Apud Sym. Log. p. 441. B C. οἱ δὲ περιπλακέντες. Unde & apud noſtrum potius περιπλακέντες legendum videri poſſit. Apud Cedren. pag. 551. B. edit. Pariſ. τῷ τοῦ Καισαρίου ταύρου κέρατι. Zon. p. 161. D. ἐγχλιδῶν ταύρου. Nihil tamen mutandum apud noſtrum, ſed tantum περιπλακέντες uno λ ſcribendum, *divaricatis cruribus impoſuerunt arcæ*. Continuat. ita; ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαναβάντες.

301 Scriptum καταχύμενον.

302 Ita ſcriptum non μάλα.

303 Καὶ δι' ὅλου —— ἑαυτ. φύσιν) Cont. p. 120. C. edit. Pariſ.

304 Nullum adeſt verbum quo adverbium referatur.

305 Ο αὐθέντης ἐστι αρχῶ. —— σαρκ. καὶ αἵματ.) Cont. p. 120 C. Sym. Log. p. 441. C edit. Pariſ. noſtri verbis, niſi quod ἐκ ἐστι melius.

306 Rectus tanquam declamator & ſatis apparet melius ſermonis genus.

307 Ita ſcriptum,

308 Οὐκ ἐγκατ. —— ὑπὲρ ἂν ἐνταῦθα.) Sym. Log p. 441. C. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis.

309 Ita ſcriptum, non δέρμα.

310 Ita ſcriptum, male. emendandum ex Homero. Negligenter hæc ut pleraque & ſupine tractata ſunt partim a librario partim ab ipſo auctore. Loca Homeri in quibus noſter multus eſt & ineptus, id oſtendunt, plerumque vitioſe deſcripta. Apud Hom Il. o. ⅃. 511. hæc ita: Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. quæ ibi Ajax dicit ſuos prælio aciens. Sed noſter lapſu memoriæ ut videtur ſocii Ulyſſis tribuit: deceptus forraſſe ſimilitudine loci illius Odyſſ. μ. x. 350. Βούλομ' ἅπαξ &c. Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. ubi unus ſociorum Ulyſſis reliquos hortatur ad moactandos Solis boves cum fame laborarent, atque eo nunc reſpicit. ſupra etiam indidem, occaſione famis, verba reddebat.

311 Scriptum αὐτῇ.

312 Sym. Log. p. 441. C. Cedr. pag. 551. B. C. edit. Pariſ.

313 Non additur quis excitaverit, ut aliquid excidiſſe neceſſe ſit, ut Θεὸς aut Κύριος, ut apud Log. pag. 441. C. edit. Pariſ. ταχυμὲν ἀπεκτείνων αὐτῷ Κύριος.

314 Οὐ πρὸς τιμωρ. —— αὐτ. κατδυναστεύοντες.) Cont. p. 120. C. D. Sym. Log. pag. 441. C. edit. Pariſ.

315 Ita ſcriptum.

316 Τὰ λείψανα —— ἐκείνων ἐκφέρουσι.) Cont. p. 120. Sym. Log. p. 441. C. edit. Pariſ. iiſdem fere cum noſtro verbis.

317 Redit ad imperatorem, & ejus ſtudium navigationis, de quo obſcure ſupra quædam. ubi annotavi auctores. Vid. Conſt. Porph. Baſ. Maced. pag. 151. D. pag. 152. A. Cedr. pag. 552. B. edit. Pariſ.

318 Scriptum μετ' μερ.

319 Zon. p. 162. B. p. 166. A. Conſt. Porph. Baſil. Mac. p. 152. A. edit. Pariſ.

320 Ita ſcriptum una voce, ſolœciſſante oratione, ut dativus ſit pro genitivo.

321 Ita ſcriptum ſine augmento.

322 Καὶ τοῦτῳ τῷ τελει —— ἐπιφαν. τῶ ἄγια.) Non de Photio hæc intelligenda, ſed de Cyrillo, de quo Conſt. Porph. in Baſ. Mac. pag. 153. C. D. Sym. Log. p. 437. C. D. Continuator Theophanis p. 124. D. Cedr. p. 554. A. Zon. p. 163. A. edit. Pariſ. (Noſter hæc in brevitate obſcure) Nec autem Photio iſte Cyrillus oppoſitus fuit, ſed ante illum is Ignatio.

323 Imperfecte, ut deſit vel αὐτὸ vel verbum aliquod ut συνέζω aut ſimile.

324 Εὐτρεπισμοὶ —— ἁμόθεν συστιθ.) Continuat. Theoph. p. 127. A. B. Sym. Log. pag. 446. in fine Georg. Mon. p. 137. C. Cedr. pag. 555. A. B. Zon. p. 165. A. B. C.

325 Ita ſcriptum, debuit potius αἰσιεῖσθαι. quod ipſe ſolet perverſe pro proficiſci ponere.

326 Κυτων,) Vid. omnino Cont. p. 127. B. C. Sym. Log. p. 537. edit. Pariſ. in fine. Noſter infra p. 308 lin. 5.

327 Τοῖς γνωτοῖ —— αντιμερ. τιμωρηθ.) Cont. p. 127. B. Cedr. pag. 555. B. edit. Pariſ.

328 Cont. p. 127. A. Cedreno pag. 555. A. Zon. p. 165. B edit. Pariſ.

329 Τυπικοίτα —— ἱμερ. συγχ.) Cont. p. 127. B. Cedren. pag. 555. A. B. Zon. pag. 165. B. edit. Pariſ.

330 Ita ſcriptum, lego potius διαπρύσιον ut in ſuperioribus loquitur, *clarum vocem*.

331 Alius σύμβολον dixiſſet, nam illud aliud eſt; mox etiam alius dixiſſet ἔδοξεν ἄνω ἐγὼ ὁ Καίσαρ.

332 Ἔδοξεν ἄνω —— τοῦ τάγματος ἀγγελ.) Cont. pag. 126. C. D. Sym. Log p. 447. C. Cedr. pag. 554. D. edit. Pariſ.

333 Videtur ex declamatione quadam hæc ſumſiſſe, ubi orator digitis oſtendebat feneſtras. In antecedentibus bis oratorum more alloquitur auditores, quæ loca ibidem ex declamatione.

334 τεταῖτω in margine MS.

335 Καὶ αὐτὸ —— λαβοῦσ. ὑπομειν.) Cont. pag. 126. D. Sym. Log. p. 447. C. edit. Pariſ. ut noſter. Sed ibi male ταῖς pro τοῖς. Cedr. p. 554. edit. Pariſ. in fine.

336 Scriptum ὑπὲρ αὐτοῦ. Sed apud Logoth. recte ὑπηρέτου.

337 Sym. Log. p. 447. D. edit. Pariſ.

338 Ita ſcriptum, cum deberet ἐπιτίθεσθαι potius, uti recte apud Logoth. p. 447. D. edit. Pariſ. lin. 4.

339 Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ —— ἐπελθ. μάχαιραν) Cont. p. 126. edit. Pariſ. in fine.

340 Apud Logoth. eſt χρυσενδύτην. ibid. male ἀρμοσθεῖσαν.

341 Apud Logoth. pro iſtis male ὡς ἐπεὶ τύχη ἐκείνου. male ibidem αἴρομεν.

342 Cont. p. 127. lin. 3. Cedr. p. 555. A. edit. Pariſ.

343 Καὶ δεῖ τοῦτον —— τῆς τοιαύτης ἐπιβουλῆς.) Iiſdem verbis Sym. Log. p. 447. D. Cedr. pag. 555. A. ubi μάλιστα διατριβήν.

344 Cont. p. 127. A. edit. Pariſ.

345 Vide ſupra p. 302. ibi not. 3.

346 Παρὰ Θεοδώρου —— ο. ἐπι. τῆς εὐλαβείας,) Cont. p. 128. D. Sym. Log. p. 447. B. C. edit. Pariſ. fere cum noſtro verbis, ſed imperfectius & vitioſius.

347 Scriptum ἐλάττονα.

348 Sym. Log. p. 447. C. edit. Pariſ.

349 Ὁ δὲ δυναστεύχων. βοήθεια) Cont. p. 127. D. edit. Pariſ.

350 Conſt. Porph. p. 147. D. edit. Pariſ.

351 Involute & perturbate.

352 Sym. Log. p. 447. B. Zon. p. 162. B. edit. Pariſ.

353 Εντετ. τὸ ἄγαλμα —— κατὰ κόσμου δεῖν.)

Cont. p. 122. C. Cedr. p. 552. A. Sym. Log. pag. 447. B. edit. Pariſ. ubi male interpres: *ſecundo ordine*.

354 Ita ſcriptum, cum deberet potius ῥ.

355 Scriptum ἐναίνμ.

356 *Λεόντιφιλ. σ. δυρω.*) Cont. p. 122. C. Sym. Log. p. 447. B. edit. Pariſ. iiſdem cum noſtro verbis. Cedr. p. 552. A. edit. Pariſ.

357 *Δακτυλοδακτ.* ——— *συμμαρτ. Καίσαρι.*) Conſt. Porph. p. 145. C. edit. Pariſ. ubi ἐ τῷ δακτύλῳ τούτου ὑποδεῖξαι τῷ Καίσαρι &c. ἐξ οὗ ἐ ὑφωράτο. ἐ εἰσήγαγε ὁ Καίσαρ αἰεὶ τὸν Βασίλειον. Vid. Georg Mon. p. 536. lin. ult. & Cedr. p. 664. C. edit. Pariſ.

358 Conſt. Porph. p. 147. B. Georg. Mon. pag. 537. in fine. Cedreno pag. 566. edit. Pariſ. lin. 1.

359 Conſt. Porph. p. 147. D. Cont. p. 127. C. 128. A. Cedr. pag. 555. C. Zon. pag. 165. C. edit. Pariſ.

360 Nulla adeſt particula connectens, qualis eſſet αὐτ.

361 Conſt. Porph. pag. 148. A. edit. Pariſ. ubi Συμβάτιος. Cont. pag 127. D. edit. Pariſ. ubi itidem Συμβάτιος. varietas orta ex ſimilitudine literæ β cum μ in MSS. Apud Georg. Mon. etiam Συμβάτιος p. 537. A. & apud Cedr. p. 554. C. D. edit. Pariſ. Συμβάτιος.

362 Cont. p. 127. in fine. Cedr. p. 555. D. edit. Pariſ. εἶπε γὰρ ἔξεσι τῆς ἀναφορᾶς ἀνηγεῖ.

363 Cont. p. 127. edit. Pariſ. in fine. ubi τὸ τιμιον ὅλιδα ταυρὸν εἰς τὸ ... ἐγχαράττων αὐτοῖ. & Cedr. p. 555. D. Vid. Conſt. Porph. p. 148. A. B. edit. Pariſ.

364 Ita jam ſcriptum per ἐ.

365 Ita ſcriptum.

366 Conſt. Porph. p. 148. D. Zon. p. 165. D. edit. Pariſ.

367 Hæc ita ſcripta ſunt: μ' ἐπεξ ...

368 i. e. αἰκῶς πρωτῃ ut Continuator Theophanis p. 128. B. edit. Pariſ.

369 Ita ſcriptum requiritur ῥ ut Boſius vidit.

370 Ita ſcriptum, mallem ἐκθρονισθέντος.

371 *Καὶ τῇ πτωμ.* ——— *συνωτων. αὐτοῖς.*) Cont. p. 128. C. Cedr. p. 556. A. edit. Pariſ.

372 *Αυριτεια — ωρου. ἐνιδαμιας*) Cont. p. 138. C. Cedr. p. 556. A. edit. Pariſ.

373 Continuat. pag. 128. B. Cedren. pag. 556. edit. Pariſ.

374 Ita ſcriptum ſine dubio pro ἐξέμεινε quamvis ἐκμένω ſit μεταβατικόν.

375 Scriptum περιλογοργήσθαι.

376 *Καὶ ιδὼν* ——— *ἐναζάγοντα.*) Zon. p. 165. in fine. Cont. p. 128. in fine. Conſt. Porph. p. 148. D. Georg. Mon. p. 538. D. Cedr. p. 556. B. p. 566. A. edit. Pariſ.

377 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 133. C. Negat Zon. p. 163. B. edit. Pariſ.

378 Cont. p. 135. C. edit. Pariſ.

379 Ita omnino ſcriptum, non Μακεδόνα ut apud Conſt. Porph. in Baſilio Mac. ubi ὥρμᾶτο μὲν ἐκ τῆς Μακεδόνων γῆς. p. 133. C. edit. Pariſ.

380 Hanc ſimilitudinem videtur tacite reprehendere Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 137 D. edit. Pariſ. ubi τρεφόμενος τούτου ὁ παῖς παρὰ τῷ πατρὶ ——— οὐ τι μιξοπαρθένῳ τραχινομένῳ δέ τι ὡς Ἀχιλλεύς, αὐτὸ &c. ut ſemihominis educatoris mentio eum offenderit.

381 Cedr. p. 150. A. edit. Pariſ.

382 Scriptum ὀψιμαθὴς per Jota.

383 Jam dum diſſoluta loquitur & incondite.

384 Abrupte ſine tranſitione, ſine apta connexione nec præparato lectore.

385 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. pag. 139. D. Sym. Log. p. 434. A Georg. Mon. p. 531. C. Cedr. p. 560. B. Zon. pag. 163. edit. Pariſ.

386 Georg. Mon. p. 531. C. Log. pag. 164. A. Sym. Log. p. 434. B. Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. lin. ult. Cedr. p. 560. C. edit. Pariſ.

387 Scriptum μν.

388 Sym. Log. p. 434. B. edit. Pariſ. ubi ἐ πρὶν Ἡλιοῦ τοῦ κεχρημάτικε.

389 *Εὐρίσκει γὰρ* ——— *κ. τὸν οἶκον αὐτοῦ.*) Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. A. Cedr. pag. 561. B. C. edit. Pariſ.

390 Varie ſcribitur hoc nomen apud veteres, apud Herodotum Μακεδνόν.

391 Infinitivus requirit aliquod verbum aut ὡς pro καί. loquitur & alibi ita imperfecte.

392 Ita ſcriptum, potius τῷ

393 Loquitur horride.

394 Alia occaſione Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 136. D. & p. ſeq. Cedr. pag. 559. C. D. Zon. p. 163. C. edit. Pariſ.

395 Conſt. Porph. in Baſ. Mac. p. 139. B. C.

396 Loquitur profligatiſſime.

397 *Καθ' ὄναρ* ——— *ἀποπαδὶ συνεστώμενον.*) Conſt. Porph. in Baſ. Mac pag. 140. A. Symeoni Log. p. 434. B. Georg. Mon. pag. 531. D. Cedr. p. 560. C. Zon. p. 164. A. edit. Pariſ.

398 Ita ſcriptum, ſ. ἀποπαδόμενον. Apud Conſt. Porph. p. 140. A. & apud Cedr. p. 560. C. edit. Pariſ. ita: αὐτὸν μέλλειν εἰς ἀποπαδομένῳ ἐ ἀλέξειν τὸν πανοῦ γενέσθαι μόνος. Unde apud Noſtrum melius legeretur: οἷα τὸν δὲ μόνῳ εἰς ἀποπαδομέν συνεστόμενον. aut omiſſo εἰς.

399 Scriptum συνεσόμ.

400 Β. τὸ ταυτίας. & vide quot fuerit annorum. Boſius. Fuit XXV.

401 Ita ſcriptum ſine augmento.

402 Ita jam cum augmento.

403 εἰσαμειῦ potius legendum propter ſequens ἀποκρινομένου.

404 *Τοῦ δὲ πεντ. — πλέσ. ἀποκρίνεται.*) omittit dicere quod vocatus fuit, & tamen reſpondiſſe dicit.

405 Conſt. Porph. p. 140. C. Cedr. p. 560. D. edit. Pariſ.

406 Ita hæc ſcripta. Loquitur horride, imperfecte.

407 *Τότε δὲ τὸν* ——— *πιον. ἐπὶ μεταχεὶς*) Conſt. Porph. p. 142. D. edit. Pariſ.

408 *Ὦ τοῖς ἐν.* ——— *ὁμογλαυίχω σαβαρκόμ.*) Conſt. Porph. p. 141 A. edit. Pariſ.

409 Theophilus iſte alia forma diminutiva & Θεοφιλίδιον & Θεοφιλίτζης barbare dicebatur. Conſt. Porph. p. 140. D. Sym. Log. pag. 434. C. Georg. Mon. pag. 532. A. B. Cedr. p. 561. A. Zon. pag. 164. B. edit Pariſ.

410 Hæc obſcure narrat. Sed Vid. Conſt. Porphyr. pag. 143. B. C. D. Cedr. pag. 561. A. edit. Pariſ.

411 Filius erat Cæſaris. Cedr. p. 563. A. edit. Pariſ.

412 Conſt. Porph. p. 143. B. edit. Pariſ.

413 Ita ſcriptum.

414 Scriptum Κωττω. Vid. Conſt. Porph. p. 143. C. edit. Pariſ.

415 Ita ſcriptum ἐν τοῖς ... , non ἐμ———

416 Ita ſcriptum, forte ὠναχίας ſcripſerat auctor, & ita omnino legendum, voce ὠναχίας utitur Cedr. in hac re, p. 563. A. B. edit. Pariſ. ubi ἀπεπαίζοντο τῆς ὠναχίας.

417 Ita ſcriptum, potius αὐτῷ.

418 Ita ſcriptum, niſi quod jota non ſubſcr. ut ſolet hic librarius.

419 Bulgarus quidam fuit.

420 *Καὶ ὅτι* ——— *μετεωρ. τυφέντα Βασίλειον.*) Conſtantino Porph. p. 143. in fine & p. ſeqq. init. Cedreno pag. 563. B. C. edit. Pariſ.

421 Ita ſcriptum παραυτά i. e. confeſtim, ſtatim, melius eſſet παρ' αὐτοῦ.

422 Scriptum τὸ Δρεζον. Hinc emendandus forte Conſt. Porph. p. 144. A. edit. Pariſ. ubi αὐτῷ μ-

Digitized by Google

δίαν αὐτὴν ἰνάνω τραπέζης μετεωρίσας ἀπέῤῥιψεν . Ita tamen & Cedr. pag. 563. C. edit. Pariſ. quaſi ſublatum in menſam abjeciſſet, quod non videtur veriſimile.

423 Conſt. Porph. pag. 144 edit. Pariſ. in fine.

424 Videtur *Βασιλείας* legendum propter ſequens *αὐτόν*, ſed poteſt utcunque mutatione facta, *αὐτοῦ* *Βασιλείας* ad *αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς*.

425 Conſt. Porph. p. 146. Sym. Log. pag. 434. D. Georg. Mon. pag. 532. C. Cedr. pag. 564. D. p. 565. A. Zon. p. 165. A. edit. Pariſ.

426 Conſt. Porph. p. 145. edit. Pariſ. lin. 2. ubi *εἰς τὸν τοῦ Πρωτοστράτορος ἀξίαν ἐβίβαζεν*. Unde noſter forte emendandus. Sym. Log. p. 436. lin. 2. Cedr. p. 564. Zon. p. 164. C. D. edit. Pariſ.

427 Igitur ſine judicio ponit particulam hanc ut alias, ignorans uſum.

428 Zon. pag. 164. C. D. edit. Pariſ.

429 Tale quid Conſt. Porph. p. 144. D. Cedr. p. 563. D. Zon. p. 164. C. edit. Pariſ.

430 Ita ſcriptum in dativo, prius in genitivo.

431 Ita ſcriptum, poteſt & *κοινῶς*, at ante hoc ponatur punctum.

432 Scriptum *κοσμοπότην* per omicron.

433 Scriptum *ἐξίγγειον*. Cedrenus p. 565. D. edit. Pariſ. ubi *αὕτη δὲ θυγατὴρ* —— *ἔγγονος*. Zon. pag. 165. edit. Pariſ. in fine *ἐπὶ ζεύγνυσι τῷ Βασιλείῳ Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα τοῦ ἴγκηρος*. Conſt. Porph. p. 147. A. edit. Pariſ. *θυγάτηρ* —— *ἔγγονος*.

434 Ita ſcriptum non *τε*.

435 Conſt. Porph. p. 148. D. pag. 149. C. Cont. Theoph. p. 128. edit. Pariſ. in fine.

436 Ita nunc nominativus, prius accuſat. Cont. p. 128. edit. Pariſ. in fine.

437 Conſt. Porph. p. 149. C. D. Zon. p. 166. A. edit. Pariſ. lin. 1.

438 Hæc intempeſtive inſerta uſque ad ſignum ·X· p. 53. ſine præparatione lectoris, cum ſint abhorrentia a re preſenti. Eſt autem narratio monſtroſa, ſine mente, nec ſani aut ſobrii hominis.

439 Abuſive ponit hanc particulam, ut paullo ante. Et ferme ignorat verum uſum particularum.

440 Scriptum *Καλλινίκῳ αἵμασιν ὑπερ*.

441 Ita ſcriptum, non *περὶ*.

442 Ita nunc recte ſcriptum, ſupra alicubi male.

443 Ita hæc ſcripta, ut aliquid exciderit aut troncata male exſcripſerit ipſe auctor. Sed ſi legatur *ἔχει* excuſabitur utcumque. Sed puto potius aliquid deeſſe ut *φιλοδοξεῖ δὲ* aut ſimile.

444 *Καὶ τῷ μεγίστῳ* ——— *τὰ φρόνημα διδωσι*.) Conſt. Porph. p. 149. C. D. Cont. Theoph. p. 129. A. Zon. p. 166. lin. 1. Cedr. p. 566. D. edit. Pariſ.

445 Scriptum *μ*.

446 I. e. *τινὰ δὲ ἰατρ*.

447 *Λογια* ſunt oracula. ſed ad *γραφαῖς* ex oppoſito requiritur potius *λόγοις*. Si *λογίοις* retineatur, *γραφαῖς* erit, *Scripturis* ſcilicet dictis S. Scripturæ.

448 Ita ſcriptum, non *αἰνέφλογα*.

449 *Μάλιστα δὲ* —— *λόγα τ. διεπράξατο*.) Cont. p. 130. C. Conſt. Porph. p. 155. C. Sym. Log. p. 451. B. edit. Pariſ.

450 Cont. p. 130. D. Conſt. Porph. p. 158. C. D. Cedr. p. 567. D. edit. Pariſ.

451 Ita ſcriptum, requiritur *τῶδε* una voce.

452 Ita ſcriptum, requiritur *ἀντεχόμενοι*. occaſio orandi videtur, quia librarius novum folium inchoavit, ut hinc oblitus fuerit quem caſum antecedentia requirant, intercedente mora dum membrana expeditur.

453 Conſt. Porph. p. 190. B. edit. Pariſ. ſed cum jamdudum imperator fuiſſet. Forte de eodem Sym. Log. p. 455. C. edit. Pariſ. Sed Ignatium ædificaſſe dicit, uti & Georg. Mon. p. 545. A. Zon. p. 172. C. edit. Pariſ. Michaeli, quia ejuſdem nominis imperatorem occiderat.

454 Ita hæc ſcripta. Potius *ἀρχιερέων*.

455 Conſt. Porph. p. 159. D. & pag. 164. B. C. Zonara pag. 167. C. Cedreno pag. 569. D. edit. Pariſ.

456 Sym. Log. pag. 456. D. edit. Pariſ. Conſtantinum mortuum dicit anno 13. Baſilii imperii. Georg. Mon. p. 546. C. edit. Pariſ.

457 Imperfecte loquitur.

458 Pro *τινὸς* requiritur *τινὶ* potius ad *ἀλγοῦντι*.

459 *δι' αὐτ* accipiendum pro *δι' τούτου*. Conſt. Porph. p. 166. A. & p. 176. A. B. Sym. Log. pag. 455. B. Cedr. pag. 570. edit. Pariſ.

460 Conſt. Porph. p. 170. A. B. Zon. p. 169. B. Cedr. p. 575. C. edit. Pariſ.

461 Conſt. Porph. p. 176. B. Cedr. p. 575. C.

462 Conſt. Porph. p. 276. B. Cedr. pag. 575. C. edit. Pariſ.

463 *Καὶ πολλοὶ κρείττων τ. ἐ. δυνάμ.*) Conſt. Porphir. p. 276. B. edit. Pariſ.

464 Ita ſcriptum, non *πολλὸν χρόνον*. & ita habet distinctio, mallem autem punctum poſt *μετεστράτευσε* poni, & deleri poſt *χρόνον*.

465 *Καὶ τὰ ρ*.) Confuſe diverſa & inferius iterum fuſius.

466 Conſt. Porph. pag. 166 ſeqq. & p. 176. A. Sym. Log. p. 455. B. & p. 456. C. Georg. Mon. p. 544. C. Cedr. p. 570. A. B. edit. Pariſ.

467 Conſt. Porph. p. 174. B. lin. 1. Sym. Log. p. 456. D. Georg. Mon. p. 546. C. Zon. p. 168. D. Cedr. p. 574. B. edit. Pariſ.

468 Conſt. Porph. p. 167. A. edit. Pariſ. ubi *τὸ Χαμαίσατον*. Cedr. p. 570. D. edit. Pariſ.

469 Conſt. Porph. p. 167. B. D. edit. Pariſ.

470 Conſt. Porph. p. 168. C. edit. Pariſ.

471 *Οὐδὲ τὰ* —— *δι' ὅρ. ἐτύγχ.*) Conſt. Porph. pag. 179. A. & pag. 186. B. edit. Pariſ. Notet duas expeditiones confundit in antecedentibus etiam.

472 Zon. p. 169. D. Cedrenus pag. 576. C. D. Sym. Log. pag. 458. A. Conſt. Porph. pag. 179. edit. Pariſ. in fine. ubi *λογοθεσία*. Cedrenus pag. 577. B. C. edit. Pariſ.

473 Eundem numerum habet & Conſt. Porph. p. 181. A. edit. Pariſ.

474 Ita ſcriptum, non *ὁ*, ſed *ὧν* videtur ſcripſiſſe auctor.

475 Ita ſcriptum per *υ*.

476 Conſt. Porph. p. 186. C. edit. Pariſ.

477 Conſt. Porph. p. 188. A. B. Georg. Mon. p. 546. D. edit. Pariſ.

478 Ita hæc ſcripta, niſi quod *ὧν* ut ſolet.

479 *Ἰταλία δὲ* —) Ineptiſſime loquitur.

480 Scripſerat prius librarius *ᾳ* deinde ſupra ſcripſit veram lectionem.

481 Ita nunc ſcriptum, ſupra recte erat per *δ* ſed & illud rectum ex hypotheſi.

482 Scriptum *κατασχόντα* per *α*.

483 Cedr. p. 585. B. Zon. pag 172. D. Georg. Mon. p. 545. D. Sym. Log. pag. 456. A. edit. Pariſ. refert ad novum Baſilii imperii annum.

484 Conſt. Porph. p. 190. D. Cedr. pag. 585. C. edit. Pariſ.

485 Conſt. Porph. pag. 190. D. Cedr. p. 585. C. edit. Pariſ.

486 Ita ſcriptum, ponitur pro *ποθὲν*, *alicunde*, aut legendum *ἐπίστευσε* pro *ἐπιστεύθη*.

487 Conſt. Porph. p. 191. B. Cedr. p. 585. D. edit. Pariſ.

488 *Ος* pro *αὐτὸς*.

489 Conſt. Porph. p. 191. B. Cedr. pag. 585. D. edit. Pariſ.

490 *Ἐν ταύτῃ τῇ* —) ambigue & perdite loquitur.

491 Quamvis *παρεῖναι* non ſit præteritum perfe-

Digitized by Google

ctum, tamen in perfecto verbo, & ita intelligi voluiſſe puto auctorem, qui fere promiſcue utitur temporibus, ut etiam præteritum ponat aliquando pro futuro.

492 *Αὐτοὶ δὲ —— αὐτοκ. στρατηγζόμενοι.*) Conſt. Porph. p. 191. C. edit. Pariſ.

493 Scriptum *ἐγκαταλείψω*.

494 Conſt. Porph. pag. 191. C. lin. 7. Cedr. pag. 586. A. edit. Pariſ.

495 Scriptum *πεμφίνου*.

496 *Κατὰ τόλμην*) Loquitur profligate.

497 Videtur *μὴ πιστεύων* legendum.

498 Conſt. Porph. p. 192. D. Cedr. p. 586. A. edit. Pariſ.

499 Conſt. Porph. p. 192. init. Cedr. p. 586. B. edit. Pariſ.

500 Ita ſcriptum, ſ. *πλίον*. quamvis illud poſſit manere.

501 Zon. pag. 172. A. Cedr. pag. 582. B. edit. Pariſ.

502 Conſt. Porph. p. 186. B. C. Zon. p. 172. A. Cedr. p. 582. B. edit. Pariſ.

503 Cedr. pag. 582. C. lin. 2. Conſt. Porph. pag. 187. C. Zonaras pag. 172. A. edit. Pariſ. ubi *Νήσων*.

504 Conſt. Porph. p. 186. C. edit. Pariſ.

505 Scriptum per jota.

506 Conſt. Porph. p. 186. C. D. Zon. p. 172. A. Cedr. pag. 582. C. edit. Pariſ.

507 Conſt. Porph. p. 186. D. edit Pariſ.

508 *Κρυφίως γὰρ —— φρουρ. ἐνδίδωκεν.*) Conſt. Porph. p. 187. A. Zon. p. 172. A. B. Cedr. pag. 582. D. edit. Pariſ.

509 Conſtantino Porph. pag. 187. edit. Pariſ. lin. 8.

510 *Πυρὶ καὶ πείρας —— τριχ. ἀνατορπίξας.*) Conſt. Porph. p. 187. A. Zon. pag. 172. B. Cedr. pag. 582. D. edit. Pariſ.

511 *Ὡς λοιπόν. —— τὸν ἐπιτίδειον.*) Conſt. Porphyr. pag. 187. A. Cedrenum pag. 582. D. edit. Pariſ.

512 *Παραφυλάξασθαι —— ἐμπολ. ὁμιλῆσαι.*) Conſt. Porph. p. 187. A. B. edit. Pariſ.

513 Conſt. Porph. p. 187. B. edit. Pariſ.

514 Non adeſt articulus in MS.

515 Zon. p. 172. B. Cedr. p. 582. edit. Pariſ. in fine.

516 Cedr. p. 583. A. edit. Pariſ.

517 Ita ſcriptum, requiritur *μεγαλαυχούμενοι*.

518 Verti quaſi eſſet *κοιλάδος*.

519 Hæc ſcripta. Imperatorem id juſſiſſe dicit Conſt. Porph. p. 187. edit. Pariſ. in fine: *ὁ βασιλεὺς προστάττει χωρὶς ἐγκαλεῖσθαι*. ita & Cedrenus p. 583. B. edit. Pariſ.

520 *Οὐκ ἔτι —— καὶ διεῖσθαι.*) Conſt. Porph. p. 188. A. Zon. p. 172. B. Cedr. p. 583. B. C. edit. Pariſ.

521 Ita ſcriptum pro *διεσπασμένα*. negligens fuit librarius circa ο & ω.

522 *Καὶ τοσοῦτον, —— ὀβολοὶ ἐπίπολυ.*) Conſt. Porph. p. 188. A. Cedr. pag. 583. C. edit. Pariſ. lin. 1.

523 Scriptum *θαυμασιώτατα* per ω, ſupra contra *θαυμάσασθαι* per omicron.

524 Scriptum *κατωρθωμένων*.

525 Hæc ſupra initio rerum a Baſilio geſtarum locum habebant, & cœperat dicere obſcure, ſed hic copioſe narrat.

526 Ita ſcriptum ſolenni hallucinatione hujus librarii circa ο & ω. lego *αὐτοῖς*.

527 *Καὶ τὸ μὲν —— πυρπολ. ἐρημώσας.*) Conſt. Porph. p. 166. B. Zon. pag. 167. D. Cedr. p. 570. A. edit. Pariſ.

528 *Κατὰ Τεφρικῆς —— πρὸς τὸν βασιλεύοντα.*) Conſtantino Porph. pag. 166. B. Zonaras p. 168. init. Cedreno pag. 570. A. edit. Pariſ.

529 *Καὶ τῷ παρ —— κατὰ Τεφρ. ὄλεθρον.*) Conſt. Porph. p. 160 A. edit. Pariſ.

530 Scriptum *διαζωσ*. mox *σχοῖν*.

531 Poteſt quidem ferri, ſed potius *αὐτοῖς*.

532 Sym. Log. p. 455. B. alium miſiſſe dicit, ut & Georg. Mon. p. 544. D. edit. Pariſ. nempe Chriſtophorum. vid. Conſt. Porph. pag. 169. A. Zon. p. 168. Cedr. pag. 571. C. D. edit. Pariſ.

533 *Αὐτοὺς δὲ δημηγ. ρ*) De his non memini me apud alios legiſſe.

534 Scriptum *αὐτόθεν*.

535 *Καὶ τὸ τοιοῦτο γὰρ*) Loquitur monſtroſe, oratio conſtabit ſi legatur ξ *τὸ τοιοῦτον γὰρ δεῖμα —— τοσοῦτον*.

536 Ita ſcriptum.

537 Huc jam conjicit quæ initio facta ſunt nihil monito nec præparato lectore.

538 Conſt. Porph. p. 166. A. de Carbea Cont. Theophanis p. 110. A. B. edit. Pariſ.

539 Scriptum *τοῦ* ut alias.

540 Ita hodierni etiam vocant equos.

541 In Epiſt. ad Eph. IV. tx. 32.

542 Scriptum *εἶπ'*.

543 Ita ſcriptum per ο in conjunctivo requiritur *συνωσομεν*.

544 In ambiguitate obſcure, ſed vid. auctores inferius notatos.

545 *Καὶ τοὺς στρατηγ. —— φρουρ. δοῦναι.*) Conſt. Porph p. 169. B. Cedr. pag. 571. D. edit. Pariſ.

546 *Καὶ —— τῶν τῶν Αρμενιακῶν*) Conſt. Porph. pag. 169. B. C. Cedr. pag. 571. D. edit. Pariſ.

547 Scriptum *καλδέωσι*.

σ

548 Scriptum *υμ*.

549 *Τῷ τῶν Χαρσ. —— τοῦτο ποιήσατε.*) Conſt. Porph. p. 169. C. edit. Pariſ. lin. 1. ſeq.

550 Conſt. Porph. p. 169. C. edit. Pariſ. ubi *τῶν δὲ Ῥωμαϊκῶν στρατηγῶν καταλαβόντων τὰ τούτου μετεωρότερα*. Vid Zon. pag. 168. B. Cedr. p. 572. A. edit. Pariſ.

551 *Τῶν δὲ —— ἀλλήλοις σύνταξ.*) Conſt. Porph. p. 169. C. Zon. p. 168. B. Cedr. p. 572. A. edit. Pariſ.

552 *Οἱ ἀπὸ τοῦ —— ὁ τοῦ ἑταίρου.*) Conſtantino Porph. pag. 169. C. D. Cedr. pag. 572. A. edit. Pariſ.

553 Mallem *ἕτερον*.

554 *Οἱ Αρμενιακοὶ —— παρεμβαλ. ἀμφο.*) Zon. p. 168. B. C. Cedr. p. 572. B. edit. Pariſ.

555 Scriptum *παρεμβαλόμεν*.

556 Conſt. Porph p. 169. edit. Pariſ. lin ult.

557 Conſtantino Porph. pag. 170. edit. Pariſ. lin. 2.

558 *τότε δὲ τότε —— σὺν φλαμούλοις.*) Conſt. Porph. pag. 170. lin. 4. Cedr. pag. 572. B. edit. Pariſ.

559 Scriptum *συμφλαμούλοις* una voce.

560 *Καὶ ὅτε* &c.) Perturbate.

561 *Μεγάλαις κακρ. π. λ. β. ἵσταμ.*) Conſt. Porph. p. 170. A. B. Cedr. p. 572. C. edit. Pariſ.

562 Ita ſcriptum per ο mox *τὸ*, cum deberet *τὸν* potius, ut apud Conſt. Porph. p. 170. C. edit. Pariſ. lin. 3.

563 *Παραμυθουμένων —— τραυμ. ἐπιλ.*) Conſt. Porph. p. 170. B. lin. 3. Cedr. p. 572. edit. Pariſ.

564 Ita ſcriptum ut excidiſſe videatur verbum, quale *ἄγων* aut ſimile, ſed narrat abſurde, ambigue & imperfecte.

565 Ita ſcriptum, non *αὐτὸς*.

566 *Φωνῇ —— πολεμ. ἐπιμελείαν.*) Conſt. Porph. p. 170. B. Cedr. pag. 572. edit. Pariſ.

567 *Κατανεύξ. α. τ. φ. εἴχοντο.*) Conſt. Porph. p. 170. B. edit. Pariſ.

568 Conſt. Porph. p. 170. C. edit. Pariſ.

569 *Χρυσόχειρ —— ἐγκαθ. ἰσχύος.*) Conſt. Porph. p. 170 C. edit. Pariſ.

570 Conſt. Porph. p. 170. C. Cedr. p. 572. D. edit. Pariſ.

571 Ita ſcriptum, legendum aut *ὃ τοῖς* aut *ᾧ τοῖς*.

572 *Πρόσχ. —— Χ. προσεχαίνοντο.*) Conſt. Porph.

p. 170. C. D. Cedr. p. 572. D. edit. Pariſ.

573 Scriptum εἶναι. Hæc autem intelligi poſſunt ex eo quod Cedr. ſcribit, pag. 572. C. edit. Pariſ. *Perſequentibus igitur Romanis atque inclamantibus eos etiam duces qui non aderant, & cohortes & domeſticum ſcholarum, ſicut ipſis præceptum fuerat.* Id Puladeſ etiam hic facit. Latine autem appoſui, quia Xylander minus recte vertit.

574 Ἀλλὰ —— σοὶ τὰ χαριστήρια.) Conſt. Porph. p. 170. D. lin. 3. ſeq. Cedr. pag. 573. edit. Pariſ. lin. 1.

575 Ita ſcriptum non εἰ & mox μει.

576 Ἱππάζων —— π. τ. ἰνίωναν αὐτῷ.) Conſt. Porph. p. 170. edit. Pariſ. lin. ult. noſtri fere verbis & p. 171. init.

577 Ὁ ἵππος —— τοῦτο διαλάζει.) Cedr. p. 573. A. edit. Pariſ.

578 Ita ſcriptum per ο.

579 Ἀνδρείως —— πατραίτην κοινῇ.) Conſt. Porph. pag. 151. lin. 3. Cedr. pag. 573. A. edit. Pariſ.

580 Conſt. Porph. p. 171. A. Cedr. p. 573. edit. Pariſ.

581 Καὶ τότε —— ὡς δῶρον ἀνέθηκαν.) Conſt. Porph. p. 171. A. Cedr. p. 573 B. edit. Pariſ.

582 Sic ſine tranſitione, ſine connexione.

583 Ita hæc ſcripta, aiſi quod παρανταὶ una voce ut ſæpe alias, ſed lego παρ' αὐτῶ.

584 Sine accentu ſcriptum.

585 Αἱ ἀστραβίης —— παρεκελεύοντο.) Conſt. Porph. p. 162. B. edit. Pariſ. lin. 3. ſeq.

586 Ita ſcriptum, non ναί.

587 Sequuntur nugæ nugaciſſime ſtultiſſimi hominis, habent tamen aliquid philologicum, quamvis oſtentatio ſit puerilis.

588 Ita ſcriptum, cum potius requiratur πεδί.

589 Τὸ δ' ἐπὶ &c.) Vid. Conſt. Porph. p. 167. C. edit. Pariſ.

590 Ita ſcriptum pro οἷοι.

591 Ita ſcriptum pro μιν.

592 Scriptum παῖς pro παῖδας.

593 Ita prius ſcripſerat librarius, deinde exigua litura fecit apparere ν pro μ.

594 Scriptum per ypſilon, potius ι ni.

595 Τὸ αὐτὸ —— κατατροπώσαι.) Conſt. Porph. p. 144. A. B. edit. Pariſ.

596 MS. ὃ.

597 Ita ſcriptum ἀντιπεποίχει.

598 Nullum adeſt verbum.

599 Scriptum per ω in fine.

600 Καὶ ὁ μὲν —— καὶ μετ' ἐκεῖνον εἴρηται.) In ſuperioribus etiam tale quid narrat de Baſilio nondum imperatore, ubi auctores annotavi. Ac propter ſimilitudinem licet fere ſuſpicari, noſtrum, unam rem ut aliam atque aliam narrare.

601 Ita ſcriptum, non γὰρ.

602 Plurima templa a Baſilio vel extructa vel inſtaurata enumerat Conſt. Porph. p. 198. ſeqq. vid. Zon. pag. 173. C. Cedren. pag. 587. edit. Pariſ.

603 Poteſt etiam legi ἐκλελῆσθαι oblivisci.

604 Πλουταρχίδης —— ὡς φύσιν ἐνόντων.) Conſt. Porph. p. 216. B C. edit. Pariſ. noſtri fere verbis.

605 Conſt. Porph. l. c. ita ὥσπερ τινὰ κανόνα ἀποθησαύρισας αὐτῷ πᾶσαν τὴν ζωτικὴν ἰκμάδα ἀναμεμίχθαι ἀνελήφεσαν.

606 Ita clare ſcriptum per ω & ita alicubi apud Sextum Empir.

607 Συμβασιλεύσας —— ἰδ' ἔτεσι.) Conſt. Porph. p. 216. C. Zon. p. 175. D. Cedr. p. 592. edit. Pariſ. in fine.

FINIS.

Ao 1 147239r

Digitized by Google